ANALELE
ACADEMIEI ROMANE

SERIA II. — TOMULŬ V.

ȘEDINȚELE ORDINARE DIN 1882—83

ȘI

SESIUNEA GENERALĂ A ANULUĬ 1883.

SECȚUNEA I

PARTEA ADMINISTRATIVĂ ȘI DESBATERILE.

BUCURESCI
TIPOGRAFIA ACADEMIEI ROMANE (LABORATORIĬ ROMÂNĬ)
26. STRADA ACADEMIEI. 26
1884.

ANALELE
ACADEMIEI ROMANE

SERIA II. — TOMULŬ V.

ȘEDINȚELE ORDINARE DIN 1882—83

ȘI

SESIUNEA GENERALĂ A ANULUĬ 1883.

SECTUNEA I

PARTEA ADMINISTRATIVĂ ȘI DESBATERILE.

BUCURESCI
TIPOGRAFIA ACADEMIEI ROMANE (LABORATORII ROMÂNÍ)
26. STRADA ACADEMIEI. 26
1884.

PARTEA I.

PROCESELE VERBALE ALE ȘEDINȚELORŬ ORDINARE

DE LA

9 APRILIE 1882 PÂNĂ LA 5 MARTIE 1883.

ACADEMIA ROMANA

SUMARELE ȘEDINȚELORŬ ORDINARE DIN ANULŬ 1882—1883.

ȘEDINȚA ORDINARĂ DIN 9 APRILIE 1882. (*)

Sub Președința D-luĭ *D. Sturdza.*
Secretar-general : D-lŭ *V. A. Urechia.*

Se citesce adresa D-luĭ protopopŭ Gavrilŭ Popŭ din Clușiŭ.

Cartea donată «Istoria revelațiunii divine» Tom. II, se trimite la bibliotecă.

Câtŭ privesce informațiunea D-luĭ Popŭ, că la archiva din Luca (Italia) există 20000 de documinte, dintre carĭ multe se referŭ la Istoria Românilorŭ, D-niĭ *Sturdza* și *Urechia* amintescŭ, că asemenea documinte se găsescŭ și în Genova și la archiva din Barcelona.

Academia, când vorŭ permite mijlócele, va trimite misiunĭ pentru cercetarea acelorŭ documinte.

Familia Civelli mulțămesce pentru adresa de condoleanță a Academieĭ.

(*) Se amintesce, că după decisiunea plenuluĭ Academieĭ, din 1882, nu se publică din procesele verbale. decâtŭ părțile, carĭ potŭ maĭ multŭ interesa și pe publicŭ.

ȘEDINȚA ORDINARĂ DIN 16 APRILIE 1882.

Sub președința D-luĭ *D. A. Sturdza.*
Secretarŭ-generalŭ : D-lŭ *V. A. Urechiă.*

D-lŭ Secretarŭ alŭ Academieĭ dă citire adreseĭ D-luĭ ministru alŭ cultelorŭ și instrucțiuneĭ publice, prin care Academia este rugată, a-șĭ da părerea, care din proprietățile statuluĭ póte conveni maĭ bine pentru construirea unuĭ localŭ pe séma Academieĭ Române.

Cestiunea se recomandă Delegațiuneĭ, care va supune plenuluĭ resultatulŭ deliberațiunilorŭ sale.

Se comunică scrisórea D-luĭ A. Papadopolu-Calimachŭ pe lîngă care înaintéză o copiă de pe oficiulŭ Domnuluĭ Moldoveĭ Grigore Alexandru Ghica, din 7 Iunie 1856, No. 31, prin care vorniculŭ Alecu Donicĭ d'impreună cu D-niĭ Kogălniceanu, Laurianŭ, Seulescu, Codrescu, Barnutiŭ și Asachi, aŭ fostŭ însărcinațĭ, să esamineze autenticitatea isvoduluĭ luĭ Clănăŭ.

Se primesce cu recunoscință.

D-lŭ *Simionŭ Fl. Marianŭ* anunță, prin scrisóre, că a predatŭ Evangeliarulŭ de la Homorŭ Inaltŭ Prea Sânțieĭ Sale Mitropolituluĭ din Cernăuțĭ și restitue totŭ-odată și adeverința de împrumutare lăsată la Mitropolia Bucovineĭ.

ȘEDINȚA ORDINARĂ DIN 30 APRILIE 1882.

Sub Președința D-luĭ *D. A. Sturdza.*
Secretarŭ-generalŭ : D-lŭ *V. A. Urechia.*

D-lŭ Președinte *D. A. Sturdza* anunță Academieĭ că în urma comunicăreĭ D-luĭ ministru alŭ Cultelorŭ și instrucțiuniĭ publice, prin

care guvernulŭ a recunoscutŭ necesitatea unuĭ localŭ propriŭ alŭ Academieĭ, D-sa a căutatŭ a se informa în privinţa localităţiĭ unde are să fiă clăditŭ edificiulŭ, de astă-dată însă numaĭ două locurĭ potŭ fi luate în consideraţiune, unulŭ afară, la Şosea, lângă Monetăria Statuluĭ, care altŭ-cumŭ are desavantagiulŭ de a fi prea depărtatŭ, ĭarŭ altulŭ aprópe de cheiulŭ Dîmboviţeĭ, vis-à-vis de spitalulŭ Brâncovenescŭ. Loculŭ acesta din urmă fiindŭ maĭ în centru şi maĭ feritŭ de sgomotŭ, se póte crede, că va corespunde maĭ bine pentru scopurile Academieĭ.

D-lŭ *Sionŭ*, crede că loculŭ de lângă cheiulŭ Dîmboviţeĭ fiindŭ în apropiere de halele de comerciŭ, este prea multŭ expusŭ sgomotuluĭ. D-sa crede că arŭ corespunde maĭ bine loculŭ de la vale de Herdanŭ, care nu este afectatŭ la nimicŭ şi nicĭ mişcare multă nu este.

D-lŭ Preşedinte *Sturdza* arétă, că în acéstă privinţă s'a interesatŭ fórte multŭ, a cercetatŭ anume şi la administraţiunea Domenielorŭ Statuluĭ, pentru ca să cunóscă maĭ de aprópe localităţile de carĭ dispune Statulŭ şi a aflatŭ că în capitală suntŭ prea puţine locurĭ corespundĕtóre pentru localulŭ Academieĭ, căcĭ nu trebue să perdemŭ din vedere, ḑice D-sa, că Academia are necesitate de unŭ locŭ spaţiosŭ unde să se pótă instala biblioteca şi diferitele sale colecţiunĭ, şi unde să se pótă face şi lucrărĭ sciinţifice.

După o discuţiune la care ĭaŭ parte D-niĭ Dr. Felix, Ionescu, Haretŭ, decisiunea se amână pe şedinţa viitóre.

D-lŭ Secretarŭ alŭ secţiuniĭ literare *B. P. Hasdeŭ*, dă lectură următórelorŭ comunicaţiunĭ :

O scrisóre a D-luĭ Aug. Kanitz profesorŭ la universitatea din Clujŭ, prin care arétă Academieĭ via sa gratitudine pentru alegerea sa de membru corespondentŭ.

O scrisóre a D-luĭ Juvenalis Stefanelli, prin care mulţămescŭ Academieĭ pentru premiarea operilorŭ sale catechetice.

O scrisóre a D-luĭ Biondelli mulţămindŭ Academieĭ pentru trămiterea ultimelorŭ publicaţiunĭ.

Academia ĭea actŭ.

D-lŭ *Ionescu* crede, că arŭ fi bine ca Academia română încă să participe la investigaţiunile archeologice ce se facŭ în Roma cu desgroparea Foruluĭ romanŭ, şi propune a se numi o comisiune, care să elaboreze unŭ proiectŭ în acéstă privinţă.

Discuţiunea asupra acesteĭ propunerĭ se amână pe şedinţa viitóre.

ŞEDINŢA ORDINARĂ PUBLICĂ DIN 7 MAIU 1882.

Sub Preşedinţa D-luĭ *D. A. Sturdza.*

Secretarŭ-generalŭ : D-lŭ *V. A. Urechia.*

D-lŭ Preşedinte *Sturdza*, cu ocasiunea ḑileĭ de 10 Maĭ salută Academia făcêndu-ĭ o dare de sémă despre documintele aflate de d-luĭ la Wiesbaden.

D-lŭ Tocilescu, membru corespondinte, face darea sa de sémă despre săpăturile ce a întreprinsŭ la Igliţa şi în genere despre monumintele din Dobrogea.

ŞEDINŢA ORDINARĂ DIN 21 MAIŬ 1882.

Sub Preşedinţa D-luĭ *D. A. Sturdza.*

Secretarŭ-generalŭ : D-lŭ *V. A. Urechiă.*

D-lŭ Preşedinte *Sturdza*, în numele Princeseĭ Aglaia Alaux, născută Grigore Ghica, presentéză Academieĭ o frumósă donaţiune de 59 documinte istorice fórte preţióse, carĭ tóte se rapórtă la moşia Mărgineni. Din acestea, treĭ suntŭ scrise pe pergamenă, unulŭ de la Iliaşŭ Vodă din anulŭ 1440 şi douĕ de la Petru Rareşŭ; 13 chrisóve cu semnăturĭ domnescĭ şi cu sigilele Domnilorŭ, din epoca dela 1622—

1706, 17 bucăți poruncĭ domnescĭ de asemenea cu sigilele Domnilorŭ, din timpulŭ de la 1620—1768; 9 bucăți cu sigilele de chârtiă și în fine 17 bucăți diferite înscrisurĭ particulare, din epoca de la 1550—1866.

Academia priimesce cu bucuriă acéstă frumósă donațiune și decide a exprima viile sale mulțămirĭ princeseĭ Aglaia Alaux născută Ghica.

ȘEDINȚA ORDINARĂ DIN 28 MAIŬ 1882.

Sub Președința D-luĭ *D. A. Sturdza.*

Secretarŭ-generalŭ : D-lŭ *V. A. Urechiă.*

D-lŭ *Sturdza* comunică adresa D-luĭ membru A. Fĕtul, din 26 Maiŭ 1882, cu No. 1667, depunêndŭ capitalulŭ de 10,000 leĭ (dece miĭ), în două bonurĭ de rentă română amortisabilă, de câte 5000 leĭ unulŭ. Academia decide, să se dea quitanță în regulă pentru primire și să se urmeze cu baniĭ conformŭ voințeĭ donatoruluĭ.

D-lŭ *N. Ionescu* atrage atențiunea Academieĭ asupra frumóselorŭ escavațiunĭ ce se facŭ acumŭ în forulŭ dela Roma și exprimă dorința, să posedemŭ și noĭ informațiunĭ despre ele.

Se vorŭ cere de la D-lŭ Obedenaru, Secretariulŭ Legațiuneĭ române la Roma și membru corespondinte alŭ Academieĭ.

ȘEDINȚA ORDINARĂ PUBLICĂ DIN 4 IUNIŬ 1882.

Sub Președința D-luĭ *D. A. Sturdza.*

Secretarŭ-generalŭ : D-lŭ *V. A. Urechiă.*

D-lŭ Președinte *Sturdza* presintă Academieĭ unŭ interesantŭ manuscriptŭ românŭ slavonŭ, din secolulŭ XVII, dăruitŭ din partea D-luĭ Saint-Pierre.

Se primesce cu viĭ mulțămirĭ.

D-lŭ *Aurelianu* continuă lectura avutuluĭ de informațiunĭ memoriŭ ce a scrisŭ : Despre starea economică a Românieĭ, în secolulŭ XVIII.

D-lŭ *Gr. Stefănescu* face Academieĭ o comunicațiune asupra unorŭ fragminte de colțŭ de mamutŭ aflatŭ în nisipăria din Soseaoa Bonaparte.

D-lŭ *Gr. Tocilescu* continuă și termină frumósa D-sale dare de sémă despre excursiunea sa archeologică în Dobrogea.

D-lŭ *Gr. Stefănescu* întreține Academia, despre fragmintele de aerolitŭ, ce i s'aŭ comunicatŭ din Ardealŭ, de către D-lŭ Koch, profesorŭ la Universitatea din Clujiŭ.

D-lŭ *Urechiă* dă lectură unuĭ raportŭ fórte interesantŭ asupra stăreĭ actuale a Bisericeĭ *Balilescii,* a familieĭ Tĕutu.

ȘEDINȚA ORDINARĂ DIN 11 IUNIŬ 1882.

Sub Președința D-luĭ *D. A. Sturdza.*

Secretarŭ-generalŭ : D-lŭ *V. A. Urechiă.*

Academia decide a mijloci lângă guvernŭ, să se dea D-luĭ Haretŭ

1000 leĭ, pentru construirea instrumentuluĭ ce a inventatŭ, de mĕsurarea cursuluĭ apelorŭ.

D-lŭ *Kogălniceanu* atrage atenţiunea Academieĭ asupra muzeuluĭ privatŭ, organisatŭ în Chişinăŭ de tînĕrulŭ basărabénŭ D-lŭ Ión Soroceanu. D-lŭ Soroceanu a descoperitŭ preţióse urme ale popórelorŭ carĭ s'aŭ strecuratŭ prin Basarabia, urme scitice, gotice şi romane. Ceramica, sticlăria şi bronzeria suntŭ admirabilŭ represintate în muzeŭ. D-lŭ Soroceanu a făcutŭ săpăturĭ la Cetatea-Albă, Pendicapea, Olivia etc. Are peste 120 vase etrusce, aflate în Ackermanŭ. D-lŭ *Kogălniceanu* propune, că D-lŭ Tocilescu să visiteze acelŭ museŭ. D-lŭ Soroceanu a trămisŭ Academieĭ, acum doĭ anĭ, monografia asupra descoperirilorŭ sale. Ce se va fi făcutŭ cu dênsa?

D-lŭ *Sturdza* arétă că acéstă monografiă n'a fostŭ primită de Academiă.

D-lŭ *Urechiă* depune 12 monede (douĕ-spre-ḍece) adunate la Silistria de către institutorulŭ românŭ de acolo, D-lŭ Popescu.

D-lŭ *Kogălniceanu*. Cândŭ s'a luat Galiţia s'aŭ ridicatŭ archivele vechĭ polone din Zolkief, unde eraŭ depuse şi archivele ridicate de la Moldova de miropolitulŭ Dositeiŭ, luatŭ de Polonĭ. Catalogulŭ acesteĭ archive D-lŭ Kogălniceanu l'a vĕḍutŭ, suntŭ maĭ mulţĭ anĭ. Acele catalóge trebue să fiă în archiva de la Lemberg. Archiva Moldavieĭ s'a dusŭ de la Zolkief în Podolia la unŭ castelŭ *Radzivilowka*. Arŭ trebui să urmărimŭ acea archivă. Catalogulŭ se póte găsi la archiva guvernuluĭ politicŭ din Lemberg.

D-lŭ *Hasdeŭ*. In Lemberg suntŭ douĕ archive : una a oraşuluĭ şi alta a Galiţieĭ întregĭ, în Monastirea Bernardinilorŭ. D-luĭ a fostŭ admisŭ în ea, dar i s'a datŭ catalógele şi a vĕḍutŭ, că numaĭ unŭ dulapŭ numĕră până la 3000 de documinte. Apoĭ dreptulŭ de copiare se plătesce acolo câte 5 florinĭ de bucată; nu a pututŭ dar urmări cercetările aşa de scumpe. Arŭ fi bine, ca guvernulŭ românŭ să céră voia d'a le decopia gratisŭ. — D-lŭ *Hasdeŭ* crede, că catalogulŭ de

documinte de care vorbesce D-lŭ Kogălniceanu, a fostŭ făcutŭ de mitropolitulŭ Dositeiŭ, care a și murită în Rusia, la Taganroc. Acolo se vorŭ fi aflândŭ, undeva, și manuscriptele luĭ.

ȘEDINȚA ORDINARĂ DIN 20 AUGUSTŬ 1882.

Sub președința D-luĭ *D. A. Sturdza.*
Secretarŭ-generalŭ : D-lŭ *V. A. Urechiă.*

Asupra adreseĭ No. 1720 de la alŭ 4-lea Congresŭ internaționalŭ de igienă, se decide a se ruga telegraficŭ D-lŭ Dr. Felix, represintantele guvernuluĭ românŭ, să represinte și Academia Română.

Adresa Ministruluĭ de culte și instrucțiune publică V. A. Urechiă, donândŭ Academieĭ două-deci și două manuscripte, cumpĕrate de la D-lŭ M. Kogălniceanu. Se primesce cu mulțămire și se va reclama manuscriptulŭ arĕtatŭ că este în mânile D-luĭ Hasdeŭ, de la D-luĭ prin adresă formală.

Adresa Legațiuneĭ Române din Roma No. 248 (înreg. 1738), se ĭea spre sciință, relativŭ la basamentulŭ descoperitŭ, alŭ Dacieĭ, în escavațiunile din Roma.— Se trămitŭ fotografiile la depositulŭ Academieĭ.

Legațiunea română de la Roma, cu adresa No. 258 (înreg. No. 1746) dă informațiunĭ despre Coradini, cu raportulŭ anexatŭ alŭ consulatuluĭ românŭ din Florența.
Spre sciință.

Asemenea cu No. 270 (înreg. No.—) cu informațiunĭ de la comitetulŭ din Odesa.
La dosarŭ.

Adresa Ministrului de Culte și instrucțiune publică V. A. Urechiă, No. 10,000 (înreg. No. 1744), donândŭ, în numele D-luĭ Popovicĭ din Salonicŭ, 16 monede de argintŭ și 7 de aramă.

Asemenea cu No. 9797 (înreg. No. 1743) cu 12 bucățĭ argintŭ, 10 de bronzŭ și o statuetă fără capŭ, donațiune de la D-lŭ Consulŭ generalŭ Lenșŭ.

Asupra ambelorŭ adrese Academia decide :

a) Se va conserva în colecțiunea Academieĭ două monede de argintŭ bulgare;

b) Se vorŭ trămite la museulŭ Statuluĭ tóte cele-lalte și acolo se vorŭ clasifica de comitetulŭ archeologicŭ, din care facŭ parte maĭ mulțĭ membri aĭ Academieĭ.

c) Propunerile D-luĭ Lenșŭ pentru exploratiunĭ ulteriόre, în studiulŭ secțiuneĭ istorice.

D-lŭ *Urechiă* donéză manuscrisele ce pregătise când-va de la dicționarŭ, literile N și O, spre a fi utilisate de comisiunea dicționaruluĭ.

Asemenea donéză manuscriptulŭ pregătitŭ de D-luĭ pentru a publica unŭ almanahŭ alŭ tuturorŭ societăților din întréga Dacia, pe anulŭ 1869.

Asemenea unŭ manuscriptŭ din secolulŭ XVIII : Істо́рїа Троадеі urmatŭ de *Pildele filosofilorŭ*.

D-lŭ *Alexandri* a vĕḑutŭ la Paris statua luĭ Stefanŭ celŭ-mare și a aflat'o admirabilŭ esecutată, de și cu barbă. Acum este întrebarea : unde va fi așeḑată : la Palatulŭ Administrativŭ din Iașĭ, orĭ în piațeta Pastia saŭ la Copoŭ? — D-lŭ Alexandri arétă pentru ce preferă să fiă așeḑată la Copoŭ și Academia se unesce cu opiniunea D-luĭ Alexandri. Stefanŭ-celŭ-Mare, care a luptatŭ 40 de anĭ contra Rĕsărituluĭ, se cuvine să fiă așeḑatŭ cu fața spre Rĕsăritŭ și la Palatulŭ Administrativŭ nu este posibilŭ acésta. La piațeta Pastia, în féța unuĭ otelŭ nu-șĭ are loculŭ; la Copoŭ domină orașulŭ, este în féța uneĭ Casarme marĭ și cu vederea spre rĕsăritŭ, dacă se va așeḑa în capulŭ șoseleĭ promenadeĭ.

ȘEDINȚA ORDINARĂ DIN 27 AUGUSTŬ 1882.

Sub președința D-luĭ *D. A. Sturdza.*
Secretarŭ-generalŭ : D-lŭ *V. A. Urechiă.*

Se primesce pentru bibliotecă, opera : «Voltaire, Bibliographie de ses oeuvres, par Georges Bengesco. Tome I-er Paris 1882.»
Se va mulțămi autorului.
Asemenea de la D-lŭ *V. A. Urechiă*, ca darŭ :
a) *La science politique, revue internationale*, de Emile Acollas.
b) Budgetele Statuluĭ pe 1860—1871, legate.
c) Foiletonŭ legatŭ de numeróse projecte de legĭ.

ȘEDINȚA ORDINARĂ DIN 3 SEPTEMBRE 1882.

Președința D-luĭ *D. A. Sturdza.*
Secretarŭ-generalŭ : D-lŭ *V. A. Urechiă.*

Se aprobă cumpĕrătórea făcută de D-lŭ B. P. Hasdeu la Genova, a opereĭ în 3 volume «*Codice diplomatico Tauro-Ligure*». Alŭ doilea exemplarŭ din acéstă operă se va propune D-luĭ ministru alŭ instrucțiuniĭ publice pentru biblioteca Universitățiĭ. Se va mulțămi D-luĭ Mihăilescu din Galațĭ pentru serviciile ce a adusŭ la ocasiunea espediereĭ din Galațĭ la Bucurescĭ a lădeĭ cu aceste cărțĭ.

Se ĭea actŭ de declarațiunea D-luĭ Maniu, că contractulŭ de arendare alŭ moșieĭ Lămotesciĭ (satulŭ noŭ) pe aniĭ 1883—1888, este conformŭ cu condițiunile licitațiuneĭ.

Se citesce epistola D-luĭ profesorŭ emeritŭ N. Macarescu (din

Iașĭ) în privința manuscriptelorŭ reposatuluĭ predicatore Sofronie Barbowschi. — Se decide a se face întrebare despre ele la biblioteca Universitățeĭ din Iașĭ.

D-lŭ *Bacaloglu* face o interesantă comunicațiune asupra stăreĭ progresânde a cabinetuluĭ de fisică alŭ Universitățeĭ din Bucurescĭ (Vedĭ volumulŭ memoriilor).

D-lŭ *V. Maniu* citesce recensiunea sea despre documintele Hurmuzachi (publicatŭ în Tomulŭ memoriilorŭ pe 1882/3).

D-lŭ *V. A. Urechiă* comunică Academieĭ două documinte de la Mihaĭ-Vitézulŭ, aflate de D-lŭ Densușeanu în facsimile, în numĕrŭ de numeróse exemplare în biblioteca reposatuluĭ D. Papiŭ Ilarianŭ. D-lŭ Urechiă cetindu-le în traducere românéscă, arétă importanța acestorŭ documinte din respectulŭ istorieĭ luĭ Mihaĭ Vitézulŭ. Academia decide să fiă alăturate la Anale și adaose și la colecțiunea Hurmuzachi.

ȘEDINȚA ORDINARĂ DIN 17 SEPTEMBRE 1882.

Sub președința D-luĭ *D. A. Sturdza.*
Secretarŭ-generalŭ : D-lŭ *V. A. Urechiă.*

Asupra adreseĭ D-luĭ N. Barbu (înregistrată la No. 1771) depunêndŭ cărțile III-VI și parte dintr'a VII din Titu-Liviŭ, traduse de D-sa, se decide, după óre-care discuțiune, ca să se aștepte informațiunĭ în scrisŭ de la D-lŭ *Sion*, că a revĕdutŭ și aprobatŭ traducerea.

Se citesce epistola D-luĭ Iosef Socoșénu, parochŭ la San-Mihailŭ (Ardèlŭ) propunêndŭ să vêndă Academieĭ unŭ praporŭ de la biserica d'acolo, pretinsŭ purtătorŭ alŭ dateĭ de 1482.

D-lŭ *B. P. Hasdeŭ* contestă autenticitatea dateĭ. Nu este praporulŭ

din 1482, căcĭ data este scrisă în cifre arabice, cum nu se scriaŭ datele în acea epocă. — Apoĭ în inscripţiune se citesce : «robulŭ *lui* Dumnedeŭ», şi se scie, că până pe la 1650, nu se scria *lui* cu *i* ci numaĭ *lu*.

P. S. S. Melchisedecŭ : maĭ este că şi vorba Dumnedeŭ e scrisă cu *zemne* în locŭ de *zale*.

Academia decide a se rĕspunde D-luĭ Socoşénu, în sensulŭ desbaterilorŭ de maĭ susŭ.

D-lŭ *N. Ionescu* a visitatŭ în Elveţia două bibliotecĭ; în biblioteca monastiriĭ de la St. Gall, a aflatŭ unŭ codice de manuscrise. Intre aceste manuscrise, este unulŭ. unŭ felŭ de prescurtare istorică despre crudimile luĭ Vladu Draculŭ Voevodŭ, de la aniĭ 1460-1462. Acestŭ documêntŭ este scrisŭ într'o limbă nemţéscă vechiă. Dificultatea de a o descifra a îndemnatŭ pe D-lŭ N. Ionescu, să facă şi să presinte Academieĭ, unŭ fragmentŭ de fac-simile în fotografiă.—Academia dorindŭ să aibă facsimilatŭ întregulŭ manuscriptŭ, s'arŭ puté adresa către bibliotecarulŭ de la St. Gall, care fórte gentilŭ se va pune la disposiţiunea eĭ, plătindu-i-se costulŭ lucrăriĭ.

Documentulŭ se coprinde de vr-o cincĭ pagine în folio. D-luĭ crede că este ineditŭ, de şi faptele din elŭ suntŭ cunoscute. Alŭ doilea documentŭ aflatŭ de D-lŭ Ionescu, la cea-l'altă bibliotecă de la Berna, l'a aflatŭ între manuscriptele luĭ Bongars, păstrate în disa bibliotecă. Bongars era unŭ agentŭ oficialŭ alŭ luĭ Henricŭ IV. Dintr'o biografiă a acestuĭ Bongars, făcută de Dr. Hermann, se vede, că acestŭ agentŭ oficialŭ a călĕtoritŭ şi pe la noĭ. De aceea este importantă scrisórea aflată între hărtiile luĭ Bongars, relativă la uciderea luĭ Mihaiŭ-vodă Vitézulŭ. Este unŭ felŭ de naraţiune de ultimele momente ale marcluĭ Domnŭ şi unŭ memoriŭ justificativŭ asasinăriĭ luĭ. Documentulŭ coprinde încă şi însemnarea dateĭ când a fostŭ scrisŭ, care e cu 15 dile după crunta perpetrare a ucideriĭ. D-lŭ *N. Ionescu* înainte de a da citire acestuĭ preţiosŭ documentŭ, scrisŭ într'o limbă italiană lesne de cititŭ şi de înţelesŭ, observă, că în câte-va locurĭ numaĭ

a lăsatŭ lacune, unde nu a fostŭ sigurŭ de adevĕrata cetire a cuvintuluĭ. D-sa, în urma acestorŭ preliminare, citesce documentulŭ, ascultatŭ de academiă cu multă atențiune. (Vedĭ la vol. memoriilorŭ).

D-lŭ Președinte *Sturdza* mulțămindŭ D-luĭ Ionescu, cere să se publice documentulŭ la colecțiunea Hurmuzachi.

D-lŭ *Ionescu* obiectă că arŭ apare prea târḍiŭ și cere să se publice și în anale. D-sa propune Academieĭ a face sacrificiulŭ, să dăruéscă la câte-va biblioteci din Elveția, din operile publicate de ea; căcĭ este o adevĕrată rușine să nu se găséscă în acele biblioteci nicĭ o carte românéscă, de câtŭ dóră, la Berna, broșura cea vechiă «Paul și Virginia».

Academia încuviințéză a se trimite o alegere de cărțĭ ale sele:

D-luĭ I. Idtensohn, Stiftsbibliotek, St. Gallen.

D-luĭ Pater Gabriel Meier, bibliothèque de l'Abbaye à Einsiedeln.

D-luĭ bibliotecarŭ de la ville Berne.

D-luĭ bibliotecarŭ «de la bibliothèque de la ville (Wasserkirche)» la Zurich.

D-lŭ *V. A. Urechiă* informéză Academia, că sub strașina de la unŭ turnŭ alŭ monastireĭ Treĭ-Erarhĭ din Iașĭ, D-lŭ Lecomte, restauratorulŭ monastireĭ, a datŭ de unŭ documentŭ, care deși numaĭ din primiĭ anĭ aĭ secoluluĭ acestuĭa, i se pare de o reală importanță. Acestŭ documentŭ conține istoria ultimiĭ acoperirĭ a mănăstiriĭ, de către *meșterĭ românĭ*, carĭ consemnéză înșiĭ faptulŭ, prin propria lorŭ scrisóre și iscălitură, și facŭ unŭ felŭ de gazetă a timpuluĭ, povestindŭ politica ḍileĭ, rĕscóla orașuluĭ cu Mitropolitulŭ în potriva Domnieĭ, etc. — Este de doritŭ, ḍice D-lŭ *Urechiă*, să posedemŭ acestŭ prețiosŭ documentŭ.

Academia decide a se ruga D-lŭ Le comte să i-lŭ comunice.

ȘEDINȚA ORDINARĂ DIN 1 OCTOMBRE 1882.

Sub președința D-luĭ *T. Maiorescu.*

Șecretarŭ-generalŭ : D-lŭ *V. A. Urechiă.*

D-lŭ Președinte dă cuvêntulŭ D-luĭ Dr. Felix, care face Academieĭ raportulŭ sĕŭ despre partea ce a luatŭ, în luna trecută, în numele eĭ, la Congresulŭ igieniștilorŭ din Elveția. D. Dr. Felix face o fórte interesantă dare de sémă despre lucrările principale ale aceluĭ Congresŭ. (Să se védă în volumulŭ memoriilorŭ).

ȘEDINTA ORDINARĂ DIN 8 OCTOMBRE 1882.

Sub președința D-luĭ *T. Maiorescu.*

Secretarŭ-generalŭ : D-lŭ *V. A. Urechiă.*

Se trămite la bibliotecă :

a) Două broșurĭ manuscripte dăruite de D-lŭ *V. A. Urechiă*, cu titlulŭ : Пѧ́тра зминтє́лїй, adică arĕtare a începutuluĭ și a pricineĭ despărțireĭ acelorŭ două bisericĭ, a Rĕsărituluĭ și a Apusuluĭ.

b) Altŭ manuscriptŭ : Cinstitulŭ paraclisŭ alŭ Sfîntuluĭ Sfințituluĭ Mucenicŭ Haralambie,—scrisŭ la 1816 feb. 17, de Nicolae Grid.

D-lŭ *Urechiă*, donatorulŭ acestor manuscripte, atrage atențiunea Academieĭ, asupra versurilorŭ următóre de la finea paraclisuluĭ :

Mare mucenice, sfinte,
Haralambie părinte,
Ne-aŭ înferbêntatŭ la minte
Sfintele tale cuvinte,
Care le-aĭ vĕrsatŭ odată,
Viindu-țĭ cerésca plată
Pentru patima rĕbdată etc.
. . . .

c) Totŭ D-lŭ Urechiă donéză bibliotecei Academiei și unŭ alŭ 4-lea manuscriptŭ cu titlulŭ : «*Pentru sciința stihiilorŭ, unde se cuprinde și alte sciințĭ.*»

Titlulŭ nu corespunde pe deplinŭ coprinsuluĭ, căcĭ în genere se trateză de altŭ-ceva de câtŭ de stihiĭ. Primulŭ articolŭ din acéstă carte-enciclopediă, se ocupă *de fericirĭ;* alŭ 2-lea «Пентрȣ моарте» ; alŭ 3-lea «*Пентрȣ ѡаменй*»; alŭ 4-lea «*Пентрȣ тȣрбȣрарea ши нестаторнічіеа віецеі ѡменещй*» ; alŭ 5-lea «Пентрȣ чел маре» ; alŭ 6-lea «Пентрȣ лȣме» ; alŭ 7-lea Пентрȣ фіінца лȣй Д-зеȣ ; alŭ 8-lea «Сенека ӂнцелептȣлȣ» ; alŭ 9-lea «Пентрȣ Платон сокотіт ка ȣн лъȣдътор а лȣй Сократ» alŭ 10-lea «Сокотелеле а лȣй Кікеро асȣпра легеі ш'а евлавіеі»; alŭ 11-lea «Пентрȣ пъмîнтȣ» ; alŭ 12-lea «Карактирюл лȣї Ѥпіктет» ; alŭ 13-lea «Черчетарея фірii пентрȣ апъ» ; 14-lea «Гъндірї асȣпра щiінцеї кȣгетȣлȣї» ; 15-lea «Характерюл лȣї Ѥпіктет ;» 16-lea «Гъндірї а лȣї Кікеро асȣпра легеї» ; 17-lea «Пентрȣ аер»; 18-lea «Характерюл лȣї Ѥпіктет, тълкȣ»; 19-lea «Черчетарея фіреї пентрȣ фок» ; 20-lea «Гъндірї а лȣї Кікерон асȣпра кȣгетъреї» ; 21-lea Érășĭ «Характірюл лȣї Ѥпіктет»; 22-lea ca la N. 20; 23-lea «Черчетаре а фіреї пентрȣ черіо» ; 24-lea «Гъндіре а лȣї Кікеро асȣпра легеї» ; 25-lea «Черчетарея фіреї пентрȣ соаре»; 26-lea «Діалог : Алеѯандрȣ ші Клітȣс»; 27-lea Érășĭ Гъндірея лȣї Кікерон асȣпра легеї ші 28-lea Érășĭ Характерюл лȣї Ѥпіктет.

Aceste scrierĭ diverse, dice D-lŭ Urechiă, suntŭ traducerĭ după limba francesă, făcute de mitropolitulŭ Leon. Se probéză acésta prin notița dela finele volumuluĭ, cu data de 1814 Maĭ 1.

Academia primesce donațiunea manuscriptelorŭ, cu mulțămire.

Se vorŭ trămite la secțiunea de istoriă două numere din jurnalulŭ : *La provence*, coprindêndŭ desemnulŭ a nisce vase bisericescĭ, pe care D-lŭ *V. Lieutand* cancelarŭ alŭ Felibrigilorŭ din Marsilia, le comunică, rugându-se a se încerca de Academiă descifrarea inscripțiunilorŭ de pe acele vase.

ȘEDINȚA ORDINARĂ DIN 15 OCTOMBRE 1882.

Sub președința D-luĭ *P. S. Aurelianŭ.*
Secretarŭ-generalŭ : D-lŭ *V. A. Urechiă.*

D. N. Ionescu citesce informațiunea sa despre manuscriptulŭ din Biblioteca dela St. Galles, relativŭ la Vlad-Țepeșŭ. (Vedĭ volum. *memoriĭ.*)

Se citesce memoriulŭ D-luĭ Alex. Pencovicĭ, înregistratŭ N. 1818.

Se decide a se trimite la secțiunea istorică, urmândŭ ca și în ședință plenară, la altă ocasiune, să se maĭ revédă de Academiă.

Cu adresa N. 11,481, dela Prefectura județuluĭ Iașĭ, s'a primitŭ leĭ treĭ sute, cu carĭ acelŭ județŭ a venitŭ în ajutorŭ Academieĭ pentru înființarea uneĭ stațiunĭ de observațiunĭ meteorologice.

Academia iea actŭ și câtŭ pentru partea din adresa Prefectureĭ relativă la loculŭ de stabilire a observatoruluĭ, se va trămite adresa la secțiunea respectivă.

ȘEDINȚA ORDINARĂ DIN 22 OCTOMBRE 1882.

Președinte: *P. S. Episcopulŭ Melchisedecŭ.*
Secretarŭ-generalŭ : D-lŭ *V. A. Urechiă.*

D-lŭ *V. A. Urechiă* donéză biblioteceĭ Academieĭ opulŭ întitulatŭ «Mission médicale dans la Tartarie Dobrudjea» de Doctor Camille Allard, Paris 1857.

D-lŭ Urechiă arétă însemnătatea opuluĭ, datoritŭ unuĭ medicŭ, carele vizită Dobrogia, atașatŭ la armată francesă, înainte de resbelulŭ Crimeeĭ. Opera tratéză despre Geografia, Geologia, Zoologia, Botanica, și Etnografia Dobrogeĭ.

P. S. S. *Episcopulŭ Melchisedecŭ* citesce memoriulŭ sĕŭ despre inscripţiunea dela monastirea Rĕsboenĭ. Academia ascultă cu viă mulţămire abundantulŭ de informaţiunĭ preciόse, memoriŭ alŭ P. S. Melchisedecŭ.

ŞEDINŢA ORDINARĂ DIN 29 OCTOMBRE 1882,

Sub preşedinţa D-luĭ *Dimitrie A. Sturdza.*
Secretarŭ-generalŭ : D-lŭ *V. A. Urechiă.*

D-lŭ *George Sion*, cu adresa înregistrată No. 1815, rĕspundêndŭ la adresa Academieĭ No. 1805, arétă, că aprobarea D-sale asupra traducereĭ din Titu Liviu, de D-lŭ N. Barbu, este neîndoiόsă, şi propune să se dea traducĕtoruluĭ o parte din baniĭ ce i se cuvine pentru lucrare.

Academia recunόsce, că nu este dreptŭ ca D-lŭ Barbu să nu-şĭ priméscă remuneraţiunea pentru lucrare, până după tipărirea eĭ, de όre-ce acéstă tipărire va întârḑia încă din causa că nu s'a primitŭ traducerea primelorŭ cărţĭ, ce se încredinţase D-luĭ Cotovu.

D-lŭ *B. P. Hasdeŭ* întrébă dacă evangelia, care a încăputŭ în mânile D-luĭ membru Sbiera, din Bucovina, şi care amintesce aşa de multŭ codicele dela Măhacĭ, a sositŭ la Academiă?

P. S. S. *Ep. Melchisedecŭ* dândŭ informaţiunĭ asupra acestuĭ nouŭ şi importantŭ codice, care se păstréză până astăḑĭ de D-lŭ Sbiera, anunţă descoperirea uneĭ alte opere, la monastirea Rĕsboienĭ, descoperire făcută totŭ de D-lŭ Creţu, profesorŭ la liceulŭ Mateiŭ-Basarabŭ din Bucurescĭ. Comparatŭ cu Evangeliulŭ luĭ Varlaam, se vede a fi anteriorŭ. In biblioteca dela Buzĕŭ există Evangeliarulŭ din secolulŭ luĭ Vasile-Vodă, care şi acesta se pare a fi copiatŭ după unulŭ maĭ vechiŭ. Comparatŭ cu celŭ din Britisch museum, care pare a fi identicŭ cu Evangeliarulŭ din Braşovŭ, reprodusŭ de D-lŭ Ci-

pariu la No. 1., P. S. Melchisedecŭ nu află asemănare și conchide, că Evangeliarulŭ descoperitŭ de D-lŭ Crețu este, celŭ puținŭ, de pe la începutulŭ secoluluĭ XVII. Data nu se póte precisa, lipsindŭ pórta cărțiĭ.

P. S. S. Ep. Melchisedecŭ propune, ca Academia să céră acéstă operă dela Epitropia S-tuluĭ Spiridonŭ de care depinde Monast. Rěsboenĭ, apoĭ să se încredințeze D-luĭ Crețu, ca terminându'șĭ lucrarea asupră'ĭ s'o comunice Academieĭ.

D-lŭ *Hasdeŭ* îndémnă, să nu să pérḑă din vedere la comparația Evangelielorŭ acestora și Evangeliarulŭ publicatŭ sub Racoți, care se vede că s'a făcutŭ după unŭ manuscriptŭ multŭ maĭ vechiŭ. Textulŭ Evangeliaruluĭ publicatŭ de D-lŭ Cipariŭ sub No. 1 în Analecte este acelașĭ în Evangeliarulŭ dela Britisch museum.

ȘEDINȚA ORDINARĂ DIN 5 NOEMBRE 1882.

Sub președința D-luĭ *Dimitrie A. Sturdza.*
Secretarŭ-generalŭ : D-lŭ *V. A. Urechiă.*

D-lŭ Alexandri arétă că a primitŭ, ca membru alŭ comisiuneĭ concursurilor, o operă despre *Strategia militară*, și nu scie, că cine va putea să cerceteze asemene lucrare?

D-lŭ *Stefănescu*, amintesce, că în comisiune se află membri cunoscĕtorĭ de cele milităresci, ca D-lŭ colonelŭ Fălcoyanu.

Incidentulŭ se închide.

D-lŭ *Bacaloglu* face comunicațiunea sea despre esposițiunea electrică dela Municŭ, din anulŭ acesta (Veḑĭ volumulŭ *Memoriĭ*).

D-lŭ *Alexandri* vorbesce de splendórele esposițiuneĭ electrice din Maĭ, dela Londra.

P. S. Melchisedecŭ citesce memoriulŭ sĕŭ despre escursiunea ce

a făcutŭ în Bucovina în véra anuluĭ acestuia. Lectura ș-o mărginesce asupra M-stireĭ Putna. (A se vedé la volum. *Memoriĭ*).

D-lŭ *Tocilescu* citesce comunicațiunea despre falsificatoriĭ de anticitățĭ. (A se vedé volumulŭ *Memoriĭ*).

ȘEDINȚA ORDINARĂ DIN 3 DECEMBRE 1882.

Sub președința D-luĭ *T. Maiorescu.*
Secretarŭ-generalŭ : D-lŭ *V. A. Urechiă.*

D-lŭ *Dr. Haretŭ* esplică noulŭ sĕŭ aparatŭ, construitŭ la Paris, pentru mĕsurarea rapidităţeĭ apelorŭ în canalele descoperite. Academia ascultă cu viŭ interesŭ aceste esplicațiunĭ.

P. S. S. *Părintele Melchisedecŭ* continuuă lectura memoriuluĭ sĕŭ despre visita ce de curêndŭ făcu la Monastirĭ din Bucovina (Vedĭ vol. *Memoriĭ*) și termină cu propunerea următóre :

PROPUNERE.

Domnilorŭ colegĭ,

Precum ațĭ vĕdutŭ, Monastirile nóstre ne aŭ păstratŭ multe resturĭ din vechia cultură a Românilorŭ. Bisericele nóstre, décă nu în totulŭ, celŭ puținŭ în parte, represintă motive sublime de architectură, care și astădĭ facŭ onóre geniuluĭ străbunŭ. Pictura bisericéscă ne dă tipurile și modelurile, după care trebue să se cultive și desvolte la noĭ acéstă artă. De asemenea : sculptura, argintăria, desemnulŭ și cusătoria găsescŭ aicĭ modele vrednice de imitatŭ și continuatŭ. Ele ne îndémnă la formarea tipurilorŭ de arte naționale. Monastirile, de asemenea, prin monumintele lorŭ istorice ne daŭ o mulțime de date, spre a ne complecta și desvolta istoria trecutuluĭ nostru în tóte privirile. Academia arŭ face unŭ mare serviciŭ cul-

tureĭ nóstre intelectuale și arteloră, décă arŭ lua mĕsurĭ, prin ó-menĭ competințĭ, a se aduna tóte resturile cultureĭ nóstre antice păstrate prin Monastirĭ, și a se publica într'unŭ albumŭ, care să pótă fi pusŭ la disposițiunea publiculuĭ, a scriitorilorŭ și artiștilorŭ Românĭ. Architectura nóstră bisericéscă, lipsită de modelurĭ tipice aŭ ajunsŭ în anarchiă, lăsată la caprițiulŭ architecțilorŭ, carĭ cea maĭ mare parte se conducŭ orĭ de modelurĭ străine, orĭ inventate de dênșiĭ, și adese orĭ fără gustŭ și rĕŭ nemerite. Décă arŭ fi adunate într'unŭ albumŭ frumósele motive antice de architectură bisericéscă, s'arŭ forma după ele o architectură bisericéscă propriă națională, și totŭ o dată frumósă, unitară. Scólele nóstre de pictură, desemnurĭ și de cusătoriă âncă arŭ căpĕta o mulțime de modelurĭ pentru arta și industria națională.

Propunŭ decĭ, ca onorabila Academiă să 'iea disposițiunile următóre :

1. Să se adune și studieze la Academiă tóte inscripțiunile aflătóre, în tóte țĕrile locuite de Românĭ, pe la bisericĭ, mŏnăstirĭ și alte monuminte antice.

2. Să se angajeze unŭ architectŭ, saŭ și doĭ, carĭ să alégă modelurile și motivele cele maĭ alese din architectura nóstră antică, să le desemneze și descrie, compunêndŭ totŭ o dată după ele modele de architectură bisericéscă națională.

3. Să se angajeze unŭ pictorŭ, care să formeze unŭ albumŭ de pictură antică, de sculptură, de desemnurile ornamentelorŭ bisericescĭ de cusătoriă și argintăriă.

Acéstă lucrare se póte face treptatŭ alocândŭ pe fiă-care anŭ în Budgetulŭ Academieĭ o sumă óre-care. Lucrările persónelorŭ însărcinate cu acéstă colecțiune de producte antice să se publice într'unŭ albumŭ, care să fiă pusŭ la disposițiunea artiștilorŭ românĭ, pentru restabilirea și desvoltarea arteloră Române : Architectura, pictura, desemnulŭ, argintăria și cusătoria ornamentelorŭ bisericescĭ.

Acéstă lucrare s'a făcutŭ de multŭ în tóte țĕrile civilisate. Este timpulŭ, ca și România să nu maĭ fiă lipsită de ea.

O asemenea lucrare va fi totŭ-o-dată și de mare onóre pentru

naţiunea nóstră. Ea va da dovéda cea maĭ pipăită despre cultura şi inteliginţa românéscă, nu numaĭ în presentŭ, dar şi în veacurile de multŭ trecute; va lega cultura actuală cu cea trecută, şi în multe ne va emancipa de robia spirituală, care ne împinge a căuta şi a adopta tóte de la streinĭ.

Cândŭ amŭ fostŭ în Petersburg, în anulŭ 1868, trimisŭ de guvernŭ, împreună cu rĕposatulŭ Ioanŭ Cantacuzinŭ, amŭ dusŭ bĕtrânuluĭ Mitropolitŭ Isidorŭ unŭ esemplariŭ din Albumulŭ făcutŭ de Maiestatea sa Regele nostru, albumŭ în carele eraŭ desemnate cu eleganţă o parte din vechile bisericĭ şi mănăstirĭ Române. Mitropolitulŭ foiletându-lŭ, a admiratŭ frumuseţa zidirilorŭ şi cu surprindere mi-a ḑisŭ : «Eŭ n'amŭ sciutŭ că în ţéra D-vóstră se află aşa frumóse bisericĭ!»

Lucrarea acésta, pe care v'o propunŭ, Domnilorŭ colegĭ, nu trebue amânată multŭ, căcĭ monumintele nóstre aceste preciόse, pe ḑi ce merge, multe se deterioréză, se strică şi se perdŭ. Aşa d. e. D-lŭ Bucevski, care a visitatŭ în anulŭ acesta biserica Logofĕtuluĭ Tăutulŭ dela Bălilescĭ, care în tóte privirile este unŭ monumentŭ de artă antică, şi de care amintesce şi Letopiseţulŭ Moldoveĭ, numind-o iscusită biserică (Letopis. t. I, p. 146), mi-a spusŭ cu durere de inimă românéscă, că ea a ajunsŭ acum în cea maĭ deplorabilă stare, discoperită, părăsită de tótă îngrijirea şi gata a se ruina.

Cine, décă nu Academia, corpulŭ savanţilorŭ românĭ, trebue să simţă maĭ adâncŭ trebuinţa de a face să se perpetue şi să se lase posterităţiĭ geniulŭ cultureĭ şi alŭ arteĭ strămoşilorŭ noştri?

Episcopŭ Melchisedecŭ.

Academia, după ce a ascultatŭ cu mulţămire preciósele informaţiunĭ ale P. S. Episcopŭ şi membru, decide ca propunerile séle să fiă comunicate secţiuneĭ istorice spre opinare.

ȘEDINȚA ORDINARĂ DIN 10 DECEMBRE 1882.

Președinte: *P. S. S. Episcopulŭ Melchisedecŭ.*
Secretarŭ-generalŭ : D-lŭ *V. A. Urechiă.*

Se citesce raportulŭ secțiuneĭ sciințifice (anexa A). Academia aprobă conclusiunile secțiuneĭ.

ANEXA. A.

SECȚIUNEA SCIINȚIFICA.

Ședința din 12 Noembre 1882.

Sub Președința D-luĭ *Em. Bacaloglu.*
Secretarŭ : D-lŭ *G. Stefănescu.*
Membri presințĭ : *Bacaloglu Eman.; Brăndză Dim.; Felix I.; Stefănescu Grigorie.*

La ordinea dileĭ suntŭ : adresa D-luĭ Ministru alŭ Cultelorŭ și Instrucțiuneĭ publice, pe lângă care se alătură decisiunile Congresuluĭ Geograficŭ ținutŭ la Veneția în 1881, și adresa D-luĭ Directore alŭ gimnasiuluĭ din Giurgiu prin carĭ cere óre-carĭ deslușirĭ în privința înființăriĭ uneĭ stațiunĭ meteorologice în acelŭ orașŭ ; ambele înaintate în studiele acesteĭ secțiunĭ prin adresa D-luĭ Președinte alŭ Academieĭ cu No. 1723.

Secțiunea luândŭ în cercetare fiă-care cerere în parte, și anume :

a) În privința dorințelorŭ Congresuluĭ Geograficŭ din Veneția :

La punctulŭ 26 care coprinde : «A 3-a grupă doresce ca direcțiunea generală a cercetărilorŭ prin săpăturĭ a Regatuluĭ și institutele analóge din alte țĕrĭ, să adune noțiunĭ precise asupra mișcăriĭ soluluĭ deduse din situațiunea monumintelorŭ vechĭ în raportŭ cu nivelulŭ măriĭ.»

La punctulŭ 27 care coprinde : «Grupa 3-a doresce, ca observaţiunile făcute pe munţĭ şi în generalŭ la înălţimĭ marĭ, să fiă publicate *in estenso,* lăsându-se maĭ cu sémă pe dorinţa formulată de Congresulŭ meteorologicŭ de la Roma, după propunerea D-luluĭ Hann.»

La punctulŭ 31 care cuprinde : «Grupa a 3-a avêndŭ în vedere resultatele importante promise de studiulŭ electricităţiĭ pământescĭ, doresce ca observaţiunile să fiă stabilite într'unŭ modŭ regulatŭ în alte localităţĭ alese într'adinsŭ.»

Secţiunea este de părere că noĭ ne posedândŭ până acumŭ asemenea observaţiunĭ, Academia să recomande membrilorŭ sĕĭ, carĭ arŭ fi în posiţiune să facă asemenea observaţiunĭ să le comunice Academieĭ.

La punctulŭ 29 care coprinde : «Grupa a 3-a, aflândŭ cu mulţămire că, de acumŭ înainte observaţiunile temperatureĭ superficiale a soluluĭ vorŭ fi înregistrate în staţiunile meteorologice ale Italieĭ şi Francieĭ, doresce ca asemenea observaţiunĭ să se facă şi în alte părţĭ şi maĭ cu sémă în staţiunile de munţĭ.»

Secţiunea este de părere, ca Academia să invite pe diriginţiĭ staţiunilorŭ meteorologice din Iaşĭ şi Bucurescĭ, ca, pe lângă observaţiunile temperatureĭ atmosferice, ce le facŭ astădĭ, să ia şi temperatura superficială a soluluĭ, şi Academia să le comunice la timpŭ Congresuluĭ, până ce vomŭ avé şi staţiunĭ meteorologice la munte.

b) În privinţa cereriĭ D-luĭ Directore alŭ Gimnasiuluĭ din Giurgiu : Secţiunea este de părere a se recomanda D-luĭ Directore Casa *Capeller* din Viena; eară în ceea-ce privesce delegaţiunea pentru instalarea aparatelorŭ, se va trimite atuncĭ cândŭ aparatele vorŭ fi fostŭ comandate şi aduse la Giurgiu.

ȘEDINȚA ORDINARĂ DIN 21 IANUARIE 1882.

Președinte : *P. S. S. Episcopulŭ Melchisedecŭ*
Secretarŭ-generalŭ : D-lŭ *V. A. Urechiă.*

D-lŭ *Secretarŭ Urechiă* arétă, că după tratatele postale internaționale, trebue să esiste la ministerulŭ de culte unŭ biuroŭ pentru primirea și espedirea gratuită a comunicațiunilorŭ de orĭ ce natură dintre societățile savante recunoscute. Asemenea biuroŭ trebue se esiste și aci la culte; să ceremŭ ca să nu ni se iea plată pe trămiterile de anale la diverse societățĭ.

Se aprobă.

P. S. S. Melchisedecŭ, rógă să se doneze D-luĭ Schmidt din Sucéva unŭ exemplarŭ din «Descriptio Moldaviae», căcĭ D-lŭ Schmidt se ocupă cu istoria Românilorŭ.

Se aprobă.

D-lŭ *Vilhelm Schmidt* din Sucéva, propune să vêndă Academieĭ 3413 numere de urice relative la țĕrile române.

Academia decide a se ruga DD. Marian, Sbiera și Stefanelli să cerceteze colecțiunea propusă și a referi.

Se decide plata a 66 clișeurĭ, esecutate de libr. Socec & pentru Coresi, din § respectivŭ în suma reclamată de 1423, leĭ.

Asupra adreseĭ minister. de culte N. 20,064. urméză otărirea deja luată în ședința din urmă, d'a se trămite Mŏnastireĭ Némțuluĭ unele cărțĭ.

ȘEDINȚA ORDINARĂ DIN 10 FEBRUARIE 1883.

Sub președința D-luĭ *D. A. Sturdza.*
Secretarŭ-generalŭ : D-lŭ *V. A. Urechiă.*

D-lŭ *Dr. A. P. Alexi* din Năsĕudŭ, prin epistola către D. Densușianu, se rógă, ca Academia să dea gratis analele sale cu observațiunĭ meteorologice, din Iașĭ și Ferĕstrăŭ, pe 1879—80 și cele viitóre, pentru stațiunea meteorologică românéscă organisată în Năsĕudŭ.

Se aprobă.

D-lŭ *G. Sion* arétă, că a vĕḑutŭ documintele vechĭ ce D. Cimara, proprietarulŭ Darabanilorŭ, este dispusŭ a le dărui Academieĭ și ḑice că suntŭ multe și preciόse.

D-lŭ *Sturdza* le cunósce și doresce, ca D. Cimara să nu aștepte inventoriarea lorŭ de ómenĭ nepregătițĭ la acéstă lucrare, ci maĭ bine să le espedieze Academieĭ, cu simpla indicare a numĕruluĭ lorŭ totalŭ.

ȘEDINȚA ORDINARĂ DIN 25 FEBRUARIE 1883.

Sub președința D-luĭ *T. Maiorescu.*
Secretarŭ-generalŭ : D-lŭ *V. A. Urechiă.*

1. Adresa afirmativă a Președinteluĭ Academieĭ regale bavareze de sciințe, cu Nr. 1097 (r. acad.) și respunḑêndŭ la provocarea Academieĭ române de a face schimbŭ de publicațiunĭ.

Se aprobă schimbulŭ de Academiă.

2. Asemenea se aprobă schimbulŭ cu societatea de archeologiă din Zagravia. (veḑĭ adresa cu Nr. 1922 (reg. ac.) dela HRVastsko Arkeologičko Družtvo.

3. Asemenea se aprobă schimbulŭ cu seminarulŭ archeologicŭ și epigraficŭ alŭ Universitățiĭ reg. imperiale din Viena (adresa acestuia N. 1935 r. acad).

ȘEDINȚA ORDINARĂ DIN 5 MARTIE 1883.

Sub președința D-luĭ *T. Maiorescu.*
Secretarŭ-generalŭ : D-lŭ *V. A. Urechiă.*

1. Adresa Institutuluĭ Vențian de Sciințe, Litere și Arte, cu no. 123, care propune a face schimbŭ de publicațiunĭ cu Academia română. Se recomandă Delegațiuneĭ.

2. Adresa Academieĭ de sciințe naturale din Halle, care notifică că primesce schimbulŭ de publicațiunĭ cu Academia. — Se recomandă Delegațiuniĭ.

Se dă cuvêntulŭ D-luĭ Grigore Tocilescu spre a ține disertațiunea asupra Inscripțiuniĭ de la Isarlicŭ din Dobrogea.

PARTEA II.

SESIUNEA GENERALĂ DIN ANULŬ 1883.

SESIUNEA GENERALĂ DIN ANULŬ 1883.

ȘEDINȚA DIN 15 MARTIE 1883.

Sub președința D-luĭ *D. A. Sturdza.*

Secretarŭ-generalŭ : D-lŭ *V. A. Urechiă.*

D-lŭ Președinte *Sturdza* salută Academia întrunită într'unŭ numĕrŭ de membri așa de însemnatŭ și crede, că împărtășesce unŭ sentimentŭ alŭ întregeĭ Adunărĭ, propunêndŭ votuluĭ eĭ, înainte de pășire la orĭ-ce lucrare, adresarea uneĭ telegrame către Majestățile lorŭ, pentru a exprime Augustilorŭ Membri și protectorĭ aĭ Academieĭ, respectulŭ și devotamentulŭ institutuluĭ, căruia Națiunea a încredințatŭ grija de cultura și de limba eĭ.

Călduróse și unanime aplause aprobă propunerea D-luĭ Președinte și urărĭ de deplină și grabnică însănătoșare și întórcere în patriă a Majestățilorŭ lorŭ suntŭ exprimate de Academiă.

D-lŭ Secretarŭ-generalŭ *Urechiă* citesce raportulŭ sĕŭ despre lucrările din cursulŭ anuluĭ Academicŭ din urmă, în cuprindere :

Domnilorŭ Membri,

Conformându-mĕ art. 12 din regulamentulŭ nostru generalŭ, amŭ onóre să vĕ aducŭ informațiunĭ despre lucrările terminate saŭ pe cale de urmărire, de la data închidereĭ sesiuneĭ D-vóstră, din anulŭ 1882.

I. Activitatea Academieĭ în anulŭ percursŭ Academicŭ o puteţĭ ur-

mări, Domniloră membri, în procesele-verbale ale celoră 36 de ședințe, carĭ s'aŭ ținută până la cea din Vinerea trecută, **11** Martie.

In aceste ședințe s'a ocupată Academia, negreșită, cu multe afacerĭ de simplă administrațiune, dar nu numaĭ ședintele din primele Vinerĭ ale fiă-căreĭ lunĭ, ci și maĭ multe din cele de peste sĕptĕmână aŭ fostŭ consacrate la desbaterĭ și ascultărĭ de lucrărĭ și memoriĭ din diversele direcțiunĭ ale activitățeĭ Institutuluĭ nostru.

Cu bună-sémă, procesele-verbale nu vorŭ putea să vĕ facă sensibilŭ totŭ câștigulŭ moralŭ și intelectualŭ dobânditŭ din diversele desbaterĭ de peste anŭ, dar acestŭ câștigŭ este realŭ și se manifestă evidentŭ, maĭ cu sémă prin deșteptarea atențiuneĭ publice asupra a numeróse cestiunĭ, carĭ intereséză desvoltarea răpede și sigură a literilorŭ, sciințelorŭ și artelorŭ naționale.

Dintre cestiunile atinse prin diversele comunicărĭ și memoriĭ citite în decursulŭ anuluĭ expiratŭ Academicŭ, voiŭ aminti pe cele următóre :

a) Comunicațiunea D-luĭ Gr. Stefănescu, asupra unuĭ c lțŭ de mamutŭ aflatŭ în carierile de nisipŭ din șoseaua Colentineĭ.

b) Comunicațiunea aceluĭașŭ onor. membru, asupra unuĭ fragmentŭ de aerolitŭ.

c) Raportulŭ D-luĭ Bucevski, asupra bisericeĭ de la Balilescĭ, a logofĕtuluĭ Teutŭ.

d) Raportulŭ D-luĭ dr. Felix, asupra congresuluĭ de higienă, din Elveția.

e) Comunicațiunea D-luĭ Kogălniceanu, asupra anticitățilorŭ din Basarabia, colectate în Chișinĕŭ.

f) Comunicațiunea D-luĭ Bacaloglu asupra colecțiunilorŭ din Cabinetulŭ de fisică, maĭ cu sémă din punctulŭ de vedere alŭ electricitățeĭ.

g) Relațiunea aceluiașŭ D. Membru, asupra esposițiuneĭ de electricitate din München.

h) Recensiunea D-luĭ V. Maniu, despre documintele din colecțiunea Hurmuzachi.

i) Relaţiunea D-luĭ N. Ionescu, asupra manuscriptuluĭ din biblioteca St. Galles, despre Vladŭ Draculŭ.

k) Darea de sémă a aceluiaşŭ învĕţatŭ colegŭ, despre altŭ manuscriptŭ din o bibliotecă elveţiană, relativŭ la mórtea luĭ Mihaĭ Vitézulŭ,

l) Memoriulŭ atâtŭ de plinŭ de informaţiunĭ, alŭ P. S. Episcopuluĭ Melchisedecŭ, despre escursiunea sea din 1882, la numeróse monastirĭ în Bucovina, însoţitŭ cu 40 calcurĭ preciόse dupre diverse inscripţiunĭ, de la monastirele Putna, Rădăuţĭ, Dragomirna, Sucéva etc. etc.

m) Darea de sémă a aceluiaşŭ neobositŭ colegŭ despre inscripţiunea de la Resboenĭ.

n) Informaţiunea învĕţatuluĭ nostru membru corespondinte, D-lŭ profesorŭ Haret, asupra aparatuluĭ sĕŭ, construitŭ la Paris, prin lucrarea Academieĭ, şi destinatŭ la mĕsurarea rĕpeḑiciuneĭ apeĭ în canalele descoperite.

o) Raporturile multiple ale D-luĭ Tocilescu, altŭ membru corespondinte, din ceĭ maĭ activĭ, asupra escursiuneĭ archeologice, cu care Academia l'a însărcinatŭ în Dobrogea şi maĭ cu sémă la Iglitza.

p) Memoriulŭ atâtŭ de instructivŭ şi de unŭ folosŭ realŭ, alŭ aceluiaşĭ d-nŭ membru, despre falsificatoriĭ de anticităţĭ, carĭ aŭ ajunsŭ a înşela lumea, până şi în Constanţa.

q) Acelaşŭ colegŭ maĭ a întreţinutŭ Academia, în o recintă şedinţă, despre inscripţiunea de la Isarlic din Dobrogea.

r) Memoriulŭ P. S. Melchisedec despre evangeliarulŭ de la Resboenĭ.

s) Informaţiunile D-luĭ Urechiă despre manuscriptulŭ Acatistuluĭ s-tuluĭ Haralambie, a documentuluĭ aflatŭ în turla Bisericeĭ Treĭ-Ierarchĭ din Iaşĭ, a două documinte relative la Mihaiŭ Vitézulŭ, descoperite de reposatulŭ Papiŭ Ilarianŭ etc. etc.

t) Memoriulŭ atâtŭ de interesantŭ alŭ D-luĭ membru Aurelianŭ, despre starea economică a Românieĭ în secolulŭ alŭ XVIII-lea.

u) Memoriulŭ D-luĭ Sturdza, asupra documintelorŭ din Wiesbaden etc.

Activitatea internă a Academieĭ a provocatŭ lucrărĭ esterne, carĭ

i s'aŭ comunicatŭ cerêndu-se avisulŭ orĭ deslegarea eĭ. Voiŭ cita dintre tóte :

a) Memoriulŭ D-luĭ Alex. Pencovicĭ, asupra escursiuniĭ sale la Româniĭ din Macedonia și la Muntele Atos;

b) Scrisórea D-luĭ Lieutaud membru importantŭ alŭ Felibrigilorŭ și alŭ Societățeĭ de limbĭ romanice, din Sudulŭ Francieĭ, prin care cere avisulŭ Academieĭ asupra inscripțiunilorŭ de pe unele tave de metalŭ, aflate de elŭ, în maĭ multe bisericĭ catolice din acea parte a Francieĭ, etc.

Ambele lucrărĭ suntŭ trămise în cercetarea secțiuneĭ nóstre de istoriă.

c) Scirea ce D-lŭ Crețu a făcutŭ să pervină despre unŭ codice noŭ aflatŭ de D-sa în Bucovina, coprindêndŭ unŭ evangeliarŭ cu o limbă românéscă amintindŭ pre acea a codiceluĭ Măhăceanu, a interesatŭ viŭ Academia. Acelŭ codice încredințatŭ de D-lŭ Crețu în mânele colegului nostru D-luĭ Sbiera, sperămŭ că va veni neîntârdiatŭ în maĭ directă cunoscință a Academieĭ. Până atuncĭ Academia pe câtŭ 'ĭ a statŭ în putință, a făcutŭ din acéstă descoperire interesantă, objectulŭ unorŭ desbaterĭ speciale.

II. In marginea mijlócelorŭ de carĭ dispune, Academia a regulatŭ unele misiunĭ de cercetărĭ diverse. D-lŭ G. Tocilescu a primitŭ însărcinarea d'a face săpăturĭ la Iglitza și în alte părțĭ ale Dobrogeĭ, și raporturile d-sale asupra resultatelorŭ obținute, vorŭ convinge din noŭ pre Academiă : de ce pagubă națională este exiguitatea bugetuluĭ eĭ, căcĭ nu se potŭ continua și înmulți încă lucrărĭ ca cele ce a făcutŭ D-lŭ Gr. Tocilescu.

In o recentă călătoriă la Severinŭ, sub semnatulŭ luândŭ sciință despre descoperirea uneĭ necropole romane, cu ocasiunea nivelăreĭ maluluĭ Dunăreĭ pentru construirea cheiuluĭ, aŭ avutŭ de a regreta tăcerea autorităților localĭ asupra acestuĭ faptŭ și desfacerea mormintelorŭ, fără unŭ prealabilŭ studiŭ și o competintă observațiune a lorŭ. Cu tóte acestea, în asistința d-luĭ președinte alŭ nostru, am avutŭ mulțămirea, dândŭ de unŭ micŭ mormêntŭ de copilŭ, încă in-

tactŭ, sa-lŭ desfacemŭ cu îngrijire și să constatămŭ presința în elŭ a uneĭ medaliĭ romane.

Décă amintescŭ acestŭ faptŭ, în acestŭ locŭ, este pentru ca să am ocasiune solemnă, de a atrage atențiunea autoritățilorŭ nóstre județene și comunale asupra mareĭ greșelĭ, așĭ putea ḑice crimă chiar, ce facŭ, de câte orĭ, dândŭ de orĭ-ce monumentŭ anticŭ, nu vestescŭ îndată Academia saŭ Ministeriulŭ de Instr. publică, carĭ prin ómenĭ competințĭ să tragă tóte învĕțămintele istorice posibile înainte de nimicirea monumentuluĭ saŭ de dislocarea luĭ. Voiŭ maĭ adăuga însă, că lucrarea de la Severinŭ, avêndŭ a continua și fiindŭ posibile descoperirĭ ulterióre, guvernulŭ a și însărcinatŭ pe D-lŭ Sutzu, membrulŭ Comitetuluĭ Archeologicŭ, cu veghiarea săpăturilorŭ ce aŭ a se maĭ face.

La propunerea d-luĭ N. Ionescu, ca să se intereseze Academia de săpăturile ce se facŭ în *forum* de la Roma, s'a însărcinatŭ colegulŭ nostru, membru corespondinte D-lŭ Dr. Obedenaru, ca să urmăréscă și să véḑă întru câtŭ descoperirile acelea arŭ putea interesa istoria nóstră. — Secțiunea istorică va avea să ia informațiunĭ din raportulŭ deja primitŭ de la D-lŭ Dr. Obedenaru.

Colegulŭ nostru D-lŭ Hasdeŭ a fostŭ împedicatŭ de a realisa până acum misiunea ce a avutŭ în Dobrogea. Domnia sea crede, că o va îndeplini cu succesŭ în cursulŭ vereĭ acesteia.

III. Observațiunile meteorologice provocate de Academiă séŭ făcute prin membriĭ sĕĭ, dobândescŭ o valóre din ce în ce maĭ mare în ochiĭ observatoriilorŭ din strĕinătate. — Și aci, ca în tóte direcțiunile, puținătatea mijlócelorŭ financiare ne-a ținutŭ aprópe în *statu quo* alŭ anuluĭ din urmă. Cu tóte acestea, zelosulŭ nostru membru corespondentŭ D-lŭ Hepitesŭ, cu ocasiunea lucrărilorŭ sale ca ingînerŭ alŭ Caleĭ ferate Bucurescĭ-Călărașĭ-Dobrogea, a instalatŭ, cu instrumintele nóstre, unŭ observatorŭ temporarŭ în Câmpia Bărăganuluĭ.

Dintre județele provocate, după deslegarea D-vóstră, de a se asocia, cu mijlóce bănescĭ, la stabilirea de ovservatoriĭ locale, n'a rĕspunsŭ până astă-ḑĭ de câtŭ județulŭ Iașilorŭ, punêndu-ne la disposițiune o sumă de 300 leĭ. Orĭ-câtŭ de mică, acéstă sumă probéză

în favórea membrilorŭ conducĕtorĭ aceluĭ judeţŭ şi ne face să sperămŭ, că nu vorŭ întârḑia şi alte judeţe a imita pe celŭ de la Iaşĭ şi aşa, Academia va putea organisa unŭ sistemŭ complectŭ de culegerĭ de observaţiunĭ meteorologice.

IV. In privinţa imprimatelorŭ esecutate în decursulŭ anuluĭ Academicŭ, amintescŭ D-vóstră, că s'aŭ împărţitŭ : Tom. III Seria II şi secţ. II (memoriĭ) din Anale; asemenea Tom. IV Seria II cu secţ. II (observaţiunĭ meteorologice) şi din Tom V aprópe tóte memoriile aŭ apărutŭ în broşure deosebite, conformŭ uneĭ decisiunĭ a d-vóstră anterióră; şi încă în decursulŭ acesteĭ sesiunĭ va fi completatŭ şi împărţitŭ intregŭ şi tomulŭ acesta de memoriĭ.

Din publicaţiunea Hurmuzaki a apărutŭ Tom. IV partea I-a şi 69 cóle din partea II-a, utilisându-se la acéstă publicare şi o însemnată parte din copiile de documinte dobândite de la Archivulŭ Veneţianŭ, pe lângă cele adunate de rĕposatulŭ întru fericire Hurmuzaki.

De la D-lŭ B. P. Hasdeŭ nu s'a primitŭ Tom. II din publicaţiunea Coresi, din causa dificultăţilorŭ ce întâmpină la pregătirea acestuĭ alŭ doilea volumŭ, menitŭ a coprinde unŭ vastŭ glosarŭ comparativŭ.

Mĕ vĕdŭ silitŭ a înregistra aci necomplectarea, din causa lipseĭ sale din ţéră, şi a publicaţiunilorŭ ce a fostŭ luatŭ asupră-şĭ şi onor. D. Alex. Odobescu şi anume : «Istoria Ieroglifică a luĭ D. Cantemirŭ» (opere complete tom. IV), «Vita Dem. Cantemirii» autobiografiă de acelaşĭ scriitorŭ ; «Viéţa sântuluĭ Varlaam» (din care suntŭ tipărite numaĭ 4 cóle), după manuscriptulŭ luĭ Udriste Năsturelŭ, care este în mânile D-luĭ Odobescu şi «*Pravila de la Govora*», din care avemŭ deja imprimate 12 cóle. In sesiunea anterióră, d-vóstră aţĭ exprimatŭ părerea, că acele din operele imprimate, carĭ suntŭ terminate, să se dea în mâna publiculuĭ. Deca Delegatiunea D-vóstră n'a realisatŭ acea dorinţă, a fostŭ legănându-se mereŭ cu speranţa că, din o ḑi în alta, D-lŭ Odobescu arŭ puté veni în ţéră, spre a da prefeţele, notele, glosariile, etc. promise la fiă-care din aceste publicatiunĭ.

«Mai bine maĭ întârḑiete, dar publicate cum se cuvine,» a fostŭ

conclusiunea Delegațiunii D-vóstră, atâtŭ pentru lucrarea D-luĭ Odobescu cât și pentru a D-luĭ Hajdeŭ.

V. La concursurile pentru premiĭ din diversele fondurĭ ale Academieĭ s'aŭ presentatŭ opurile arĕtate în anexata listă, și cari s'aŭ trimisŭ în timpŭ comisiunilorŭ respective.

VI. *Dintre membri noĭ* aleșĭ, D-lŭ Marienescu, conformându-se regulamentuluĭ, 'șĭ aŭ trimisŭ, este puținŭ timpŭ, discursulŭ sĕŭ de intrare asupra «Vieţeĭ și scrierilorŭ luĭ Petru Major». — Academia va avea decĭ a asculta acestŭ memoriŭ inauguralŭ.

VII. Colecțiunile diverse ale Academieĭ se înmulțiră și ăstŭ-timpŭ în modŭ îmbucurătorŭ.

Amŭ avutŭ onóre a maĭ provoca schimbulŭ de publicațiunĭ cu 36 societățĭ diverse, din tótă lumea. Respunsurile favorabile primite deja de la o mare parte din aceste societățĭ, ne face a spera unŭ rĕspunsŭ de aceeașĭ natură de la acele, carĭ din causa distanțeĭ, aŭ întârdiatŭ. Astŭ-felŭ, Biblioteca nóstră deja prosperă, grațiă iubireĭ și stăruințelorŭ d-nieĭ vóstre și chiarŭ și a unorŭ persóne streine Academieĭ, va dobândi unŭ noŭ mijlocŭ de înavuțire. Ca și în alțĭ anĭ, în adevĕrŭ, darurile de cărțĭ nu aŭ lipsitŭ bibliotecei nóstre, iar printre donatorĭ voiŭ cita și de astă-dată pre D-niĭ Sturdza, George Sion, Ministeriile de esterne, finanțe și agricultură, d-niĭ de Rosny, Tache Andreianu, P. Ispirescu etc. Să nu uitŭ a înregistra maĭ alesŭ intrarea în Biblioteca nóstră a întregeĭ colecțiunĭ de manuscrise de Letopisețe Române, colecțiune dobândită de la d-lŭ Mihail Kogălniceanu, prin ministerulŭ de Culte și Instr. Publică, în luna Iulie trecutulŭ anŭ.

Numeróse și fórte prețióse suntŭ Unicele, documintele, medaliile, ce aŭ sporitŭ colecțiunile nóstre în anulŭ din urmă, nu numaĭ ca darurĭ de la uniĭ din membri, precum de la D-niĭ Sturdza, Crețulescu, Urechiă, dar' și de la persóne streine, precum d-niĭ G. Lensch, A. Popovicĭ (de la Salonicŭ), Ispirescu, d-na Aglaea Ghica, etc.

Aceste numeróse și prețióse darurĭ suntŭ o probă elocinte de iubirea ce întâlnesce Institutulŭ nostru în societatea cultă Românéscă. Constatândŭ acéstă iubire, cu câtă neplăcere me vĕd constrînsŭ a vĕ informa,

domnilorŭ membri, că a maĭ trecutŭ încă unŭ anŭ fără să fimŭ pututŭ înainta cu lucrările relative la construcţiunea localuluĭ indispensabilŭ pentru desvoltarea Academieĭ şi fără de care devine apópe imposibilă conservarea frumóselorŭ nóstre colecţiunĭ şi maĭ alesŭ utilisarea lorŭ, fiă de către d-vóstră, fiă de către cercetătorĭ particularĭ.

Asemenea constatare nu o facŭ totuşĭ alungândŭ din inimă orĭ-ce speranţă în viitorŭ. Nu credŭ a manifesta unŭ sentimentŭ numaĭ subjectivŭ, când afirmŭ, că naţiunea, care a încredinţatŭ Academieĭ grija şi iubirea cultureĭ şi a limbeĭ sale, nu va întârḑia de a acorda acesteĭ Academiĭ şi mijlócele prin care dênsa îşĭ va putea îndeplini marea eĭ chiămare. Urmărindŭ cu încordare de puterĭ, îmbunătăţirea situaţiuneĭ sale, Naţiunea a pututŭ unŭ momentŭ să lase pe alŭ doilea planŭ alŭ preocupaţiunilorŭ sale acéstă Academiă Română; astă-ḑĭ însă, ea urméză să se simtă datóre, a asigura primuluĭ sĕŭ *institutŭ de cultură*, tótă desvoltarea de care este capabilă, punêndu-ĭ la disposiţiune mijlócele financiare indispensabilĭ, dar' maĭ cu sémă unŭ localŭ apropriatŭ cu trebuinţele sale.

Terminândŭ, domnilorŭ membri, amŭ onóre de a anexa pe lângă raportulŭ acesta, darea de sémă a Casieruluĭ d-vóstră, relativă la gestiunea fondurilorŭ, pe anulŭ Bugetarŭ alŭ căruĭ finitŭ se apropiă

Secretariŭ Generalŭ: *V. A. Urechiă*

Se ia cunoscinţa de adresele următóre: a) Dela Academia di Archeologia, lettere, e belle Arti, din Napoli, No. 248 (reg. la Ac. No. 1966). b) Adresa dela Inst. de Numismatică din Milano (reg. la No. 1964. c) Dela Verein für geschichte und Altertumskunde, din Hohenzolern. reg. la No. 1965.

Delegaţiunea va regula schimburile propuse.

Se alege prin scrutinŭ comisiunea cercetatoriă raportuluĭ despre lucrările de peste anŭ ale Academieĭ. Aŭ întrunitŭ majoritatea D-niĭ Quintescu (23 voturĭ), Babeşiŭ (17 voturĭ) şi Sbiera (17).

Se procede la alegerea comisiuneĭ cercetătoriă conturilorŭ casierieĭ.

Se alegŭ D-niĭ Stefănescu (19 voturĭ), Sion (18 vot.) și Barițiŭ (12 voturĭ).

D-lŭ Barițiŭ neprimindŭ, pentru motive arĕtate, Academia numesce în loculŭ D-sale pe D-lŭ Babeșiŭ.

PROGRAMA
PENTRU
LUCRĂRILE SESIUNEĬ GENERALE DIN ANULŬ 1883.

1. Raportulŭ anualŭ alŭ Secretaruluĭ generalŭ despre activitatea Academieĭ și a secțiunilorŭ, în decursulŭ anuluĭ încetatŭ. (Art. 17 Statute și art. 12 Regulamentŭ).

2. Alegerea Comisiuneĭ pentru esaminarea lucrărilorŭ făcute de Delegațiune în decursulŭ anuluĭ, — a Comisiuneĭ pentru cercetarea compturilorŭ din anulŭ încetatŭ, — și a comisiuneĭ pentru combinarea bugetuluĭ pe anulŭ 1883—1884. (Art. 27 Regulamentŭ).

3. Raportulŭ comisiuneĭ însărcinate cu cercetarea cărțilorŭ intrate la concursŭ pentru premiulŭ Năsturelŭ Herescu de 4000 leĭ și Heliade Rădulescu de 5000 leĭ.

4. Raportulŭ comisiuneĭ didactice.

5. Recepțiunea solemnă a d-luĭ At. Marienescu.

6. Raportulŭ Comisiuneĭ însărcinate cu cercetarea lucrărilorŭ Delegațiuneĭ în decursulŭ anuluĭ 1882—1883. (Art. 27 Regul.).

7. Raportulŭ asupra stăriĭ financiare a Academieĭ. (Art. 7 lit. b statute).

8. Determinarea subiectelorŭ de pusŭ la concursŭ pe aniĭ viitorĭ. (Art. 7 lit. a. Statute).

9. Alegerea Comisiunilorŭ pentru cercetarea operatelorŭ ce vorŭ intra la concursŭ în anulŭ viitorŭ. (Art. 7 lit. c. Statute).

10. Raportulŭ Comisiuneĭ Biblioteceĭ.

11. Afacerea Bălășescu.

12. Formarea bugetuluĭ pe anulŭ 1883—1884. (Art. 7 lit. m și Art. 40 Statute).

13. Raportulŭ d-lorŭ Barițiŭ, Marianu și Tocilescu despre cercetările archeologice în Transilvania, Bucovina și Dobrogea.

14. Cestiunĭ ortografice.

15. Raportulŭ despre operile luĭ Seulescu.

16. Raportulŭ despre colecțiunea de poesiĭ populare de Bărsanu și Iarnik.

17. Cestiunea localuluĭ Academieĭ.

18. Adresa Ministeriuluĭ Afacerilorŭ Străine No. 2962 pentru a se trimite publicațiunile «Hurmuzachi» legațiunilorŭ Române din streinătate.

19. Propunerĭ diverse din partea secțiunilorŭ literare, istorice și sciințifice.

20. Votarea regulamentuluĭ colecțiunilorŭ și alŭ Bibliotecеĭ.

21. Alegerea Delegațiuniĭ. (Art. 7 lit. i. și Art. 14 Statute).

22. Raportulŭ Secretaruluĭ generalŭ asupra lucrărilorŭ sesiuneĭ generale (Art. 12 Regulamentŭ).

ȘEDINȚA ORDINARĂ DIN 16 MARTIE 1883.

Sub președința D-luĭ *D. Sturdza.*
Secretarŭ-generalŭ : D-lŭ *V. A. Urechiă.*

D-lŭ *Alexandri* depune cele treĭ caete de poesiĭ populare culese de DD. Bărsanŭ și Iarnik și arétă, că le-a cercetatŭ, după însărcinare și le-a aflatŭ în adevĕrŭ originale și credinciόse styluluĭ și cugetăreĭ poporuluĭ românŭ. D-lŭ Alexandri propune, să se facă din aceste poesiĭ o edițiune populară economică, pentru a se respândi cartea cu ușurință.

D-lŭ *Maiorescu* dice, că e fericitŭ d'a audi propunerea D-luĭ Alexandri și nicĭ că putea fi altmintrelea : D. Iarnik este unŭ bărbatŭ competinte și D. Bărsanŭ nu maĭ puținŭ unŭ tînerŭ plinŭ de zelŭ. D. Maiorescu adaogă, că a primitŭ dela autorĭ unŭ glosarŭ pregătitŭ pentru a se alipi la colecțiunea în cestiune, ca să se esplice înțelesulŭ ace-

lorŭ cuvinte, carĭ li s'aŭ părutŭ maĭ puţinŭ cunoscute însoţindu-le de cercetărĭ filologice. D. Maiorescu propune, că acestŭ glosarŭ să fiă publicatŭ împreună cu colecţiunea.

D-lŭ *Alexandri* se unesce cu acéstă propunere, de óre-ce însuşĭ a aflatŭ în poesiĭ cuvinte, carĭ deşi românescĭ, le-aŭ înţelesŭ cu anevoiă, fiindŭ espresiunĭ localĭ, din părţile pe unde suntŭ culese poesiile.

D-lŭ *G. Sion* Arŭ primi bucurosŭ tipărirea acesteĭ colecţiunĭ, décă Academia arŭ avea fondurĭ disponibile. D-luĭ propune să se dea la vre-unŭ editorŭ.

D-lŭ *Maiorescu* combate acéstă opiniune. D. Iarnik este membru corespondinte şi ca omagiŭ pentru alegerea sa elŭ la trămisŭ Academieĭ colecţiunea făcută. Acéstă colecţiune este importantă, ca documinte ale spirituluĭ poporuluĭ românŭ. Când unŭ bărbatŭ atâtŭ de competinte ca D-lŭ Alexandri a ḑisŭ, că poesiile adunate merită tipărirea, nu maĭ încape ezitare.

D-lŭ *Maniu*, vorbesce în sensulŭ tipărireĭ, aretândŭ importanţa colecţiunilorŭ de poesiĭ populare şi cum asemenea tipărirĭ priméză, trebue să primeze orĭ ce alte publicaţiunĭ ale Academieĭ.

D-lŭ *Ionescu* crede, că se póte înlătura dificultatea ridicată de D-lŭ G. Sion, imprimându-se poesiile în anale. Dar cine póte opri Academia, d'a edita colecţiunea trecută în anale şi în deosebĭ?

D-lŭ *Alexandri:* Interesulŭ Academieĭ este, că aceste cântărĭ populare să se imprime, căcĭ cântecele se perdŭ cu timpulŭ. D-sea amintesce cum a avutŭ fericirea să vină încă destulŭ de la timpŭ spre a aduna cântările populare, din gura a câţĭ-va cântăreţĭ bĕtrânĭ; aşa ḑicêndŭ, de pe buzele lorŭ murinde a luatŭ D-luĭ cântările naţionale. Admiratoriĭ acelorŭ cântărĭ l'aŭ bănuitŭ, aflându-le frumóse, că suntŭ originale, propriĭ ale D-luĭ Alexandri. Arŭ fi fostŭ unŭ mare titlu la gloriă pentru mine, să le fiŭ creatŭ, ḑice d-lŭ Alexandri, dar faptulŭ esactŭ este, că ele nu suntŭ de D-luĭ, ci că aparţinŭ aceluĭ condeiŭ anonimŭ, dar gloriosŭ, care-lŭ ţine inima Românuluĭ. — D-lŭ Alexandri revine a cere să se facă o ediţiune separată de anale şi fórte economică, ca să pótă publiculŭ a'şĭ procura cartea.

D-lŭ *Sturdza*, arŭ fi de părere să se publice poesiile în anale, în

câte doue colóne spre a nu coprinde multŭ locŭ. Ca să se publice în anale, e d'ajunsŭ ca D. Alexandri să citéscă din aceste poesiĭ în o ședință plenară.

D-lŭ *Babeșŭ* nu este lămuritŭ : DD. autorĭ aĭ colecțiuneĭ cerŭ óre ajutorŭ de imprimatŭ? Ajutorŭ nu putemŭ da. Voescŭ însă ca Academia să editeze culegerea ? Se póte face și ca operă specială, cum s'a făcutŭ din Istoria luĭ Michaĭ, de Balcescu.

D-lŭ *Urechiă* arétă, că DD. Iarnik și Bărsanŭ aŭ propusŭ tipărirea colecțiuneĭ de către Academiă, saŭ să li se dea unŭ ajutorŭ pentru tipărire. Pe lângă acésta art. 36 din regulam. Academieĭ prevede tipărirea de elaborate intrate chiar și de la streinĭ, necum de la unŭ membru corespondinte, cum este D-lŭ Iarnik.

D-lŭ *Alexandri*, respundêndŭ la o observațiune a D-luĭ Sion, arétă că nu este nicĭ unŭ rĕŭ décă în colecțiunea DD. Iarnik și Bărsanŭ, s'arŭ găsi poesiĭ populare deja culese de prin alte țerĭ române. Suntŭ preciόse constatările aceste de direcțiune unitară a spirituluĭ românescŭ. Ș'apoĭ nu maĭ puținŭ preciόse suntŭ și înseșĭ variantele, ba până și fragmintele de cântărĭ aflate în o provinciă română.

Academia aprobă, cu mare majoritate, editarea specială cconomică a colecțiuniĭ de poesiĭ populare a D-lorŭ Iarnik și Bărsanŭ, însoțite de glosarulŭ anunțatŭ de D-lŭ T. Maiorescu.

II. D-lŭ Secretarŭ-generalŭ *Urechiă*, arĕtândŭ necesitatea ce este de unŭ regulamentŭ pentru conducerea maĭ departe a Biblioteceĭ și a colecțiunilorŭ Academieĭ, acésta, la propunerea D-luĭ Președinte Sturdza, constitue o comisiune, cu însărcinarea d'a elabora unŭ asemenea regulamentŭ, compusă de DD. secretarĭ aĭ Secțiunilorŭ și DD. Sbierea și Gr. Tocilescu.

III. D-lŭ *N. Ionescu*, face Delegațiuneĭ întrebare de n'a sositŭ timpulŭ, ca comisiunea lexicografică să dea sémă de lucrarea eĭ. Cu facerea dicionaruluĭ este unită definitivă fixarea ortografieĭ. D-lŭ Pușcariŭ, autorele miculuĭ poemŭ «Mèrulŭ» dice, că prin regulamentulŭ ortograficŭ alŭ nostru, Academia s'a isolatŭ ca deîndărătulŭ unuĭ murŭ chinezescŭ. Este bine dar, să vedemŭ de avemŭ de îndreptatŭ orĭ de adaosŭ ceva la lucrarea anteriόră. D-lŭ Ionescu întrébă décă cu

ocasiunea desbaterilorŭ asupra ortografieĭ, prevĕḑute la nr. 14 din programa lucrărilorŭ, nu s'arŭ cuveni să se iea în desbatere și cestiunea lucrăreĭ dicionaruluĭ.

D-lŭ *Președinte* este de părere, că e bine a se determina îndată modulŭ de discuțiune.

D-lŭ *Urechiă*, arétă că însușĭ, ca secretarŭ generalŭ, s'a isbitŭ adesea în cursulŭ anuluĭ de dificultățĭ la aplicarea regulam. ortograficŭ alŭ Academieĭ. D-luĭ a însemnatŭ maĭ multe din acele dificultățĭ și le va supune la ocasiunea desbaterilorŭ, tocmaĭ de aceea preveḑute în programă la No. 14 și pentru că acéstă desbatere s'a și otărîtŭ de Academiă a se face în sesiunea acéstă generală, după provocarea D-luĭ Quintescu, de anulŭ trecutŭ. Câtŭ privesce comisiunea lexicografică, ea nu putea lucra nimica, căcĭ încă nu s'a terminatŭ tipărirea cărțilorŭ vechĭ.

D-lŭ *Babeșŭ* stărue asupra defigereĭ ortografieĭ, căcĭ acéstă lucrare priméză pe acea a comisiuneĭ lexicografice. D. Ionescu, ḑice încă D-lŭ Babeșŭ, să se console, décă l'a supăratŭ vorbele din prefața poemuluĭ D-luĭ Pușcariŭ. Suntŭ treĭ frațĭ Pușcariŭ și eĭ nu se învoescŭ între eĭ asupra ortografieĭ și totușĭ frațĭ bunĭ rĕmânŭ și nu se isoléză unulŭ de altulŭ. Așa și noĭ din Academiă, nu ne isolămŭ décă nu vomŭ cădé din dată de acordŭ asupra ortografieĭ. Acéstă ortografiă este opera viitoruluĭ; noĭ nu facemŭ de câtŭ convențiunĭ trecĕtóre.

D-lŭ *N. Ionescu* esplică, că interpelarea sa a făcut-o pentru că n'a aflatŭ în programa lucrărilorŭ, nicĭ o mențiune despre lucrarea dicionaruluĭ. D-luĭ se mulțămesce, că cestiunea acésta se va discuta cu ocasiunea desbaterilorŭ ortografice, de la Nr. 14, din programă. D-lŭ Ionescu, întru câtŭ privesce împedicarea ce întâmpină comisiunea lexicografică cu neterminarea tipăriréĭ autorilorŭ vechĭ românĭ, D-luĭ cere să se imprime acestĭ autorĭ în ediţiune economică, cum a cerutŭ D-lŭ Alexandri să se tipărésca poesiile adunate de DD. Iarnik și Bărsanŭ. Așa, autoriĭ vorŭ ajunge maĭ lesne la mâna publiculuĭ și imprimarea lorŭ se va face maĭ iute.

D-lŭ *G. Sion*, ca membru alŭ comisiuniĭ arétă, că comisiunea lexicografică este împedicată a lucra, căcĭ nu s'a terminatŭ editarea

cărților vechĭ. D-luĭ de aceea a voitŭ să'șĭ dea demisiunea și anŭ. Pe lângă acéstă împedicare, D-lŭ Sion maĭ constata și lipsa de unitate de vederĭ în comisiunea lexicografică.

D-lŭ *Urechiă* nu vede posibilitatea de desbaterĭ regulate fără două prealabile raporturĭ, unulŭ de la comisiunea lexicografică, arĕtândŭ starea la care suntŭ lucrările sale și propunerile eĭ pentru viitorŭ, și alŭ 2-lea de la fosta comisiune ortografică, care luândŭ de punctŭ de plecare propunerea de amendare a regulam. ortograficŭ, depusŭ la finea sesiuneĭ generale academice din 1882, să ne aducă vederile eĭ asupra noilorŭ amendărĭ de întrodusŭ în ortografia adoptată.

D-lŭ *Roman:* Cestiunea ortografieĭ este urgentă. Nu este completată maĭ cu sémă în ceea ce privesce accentulŭ. Imprimatele academieĭ nu consună cu regulele. Comisiunea să se adune spre a împlini lacunele și a fixa și regulele accentelorŭ, de óre-ce în nicĭ o limbă accentele nu jócă unŭ rolŭ atâtŭ de însemnatŭ ca la limba română.

D-lŭ *Hasdeŭ*, nu voesce reviziunea regulam. ortograficŭ, căcĭ acesta este resultatulŭ unuĭ compromisŭ. Defectele ce maĭ suntŭ se vorŭ îndrepta cu timpulŭ. Astădĭ ómeniĭ aŭ începutŭ a-se gândi maĭ multŭ la ideĭ de câtŭ la ortografiă. Câtŭ privesce comisiunea dĭsă lexicografică, rolulŭ eĭ este acu numaĭ de a aduna și publica cărțile vechĭ, ca să védă prealabilŭ cum scrieaŭ străbuniĭ. Așa lucrare este operă de anĭ, eară până la terminarea eĭ, dicionarulŭ nu se póte lucra. «Maĭ bine maĭ târdiŭ și bine», cum dice D. secretarŭ generalŭ în raportulŭ sĕŭ. D'ocamdată rolulŭ nostru este *adunarea de materialŭ* în tóte direcțiunele.

D-lŭ *Quintescu* constată, că cestiunea ortografieĭ este bine și legitimŭ pusă la ordinea dileĭ, la nr. 14 din programă, căcĭ acésta este conformŭ cu votulŭ Academieĭ asupra propunereĭ date de la finea sesiuniĭ generale din 1882. D-lŭ Quintescu nu a cerutŭ nicĭ D-luĭ *revizuirea*, să se încépă lupta d'acapo, ci voturĭ interpretative, maĭ alesŭ asupra luĭ ъ și ѫ). D-lŭ Quintescu citesce și comentéză propunerea d-sale dela 1882. (Vedĭ pag. 157 din Anale).

D-lŭ *Președinte* resumândŭ desbaterile, vede conclusiunea în sen-

sulŭ propuncreĭ D-luĭ Urechiă, ca comisiunea lexicografică și ortografică se aducă raportulŭ lorŭ până în septemâna viitóre.

D-lŭ *Sion* nu crede, că comisiunea lexicografică póte face vre-unŭ raportŭ.

D-lŭ *N. Ionescu* este pentru reviziune în sensulŭ completăreĭ regulamentuluĭ și aștéptă raporturile aceste pentru jumătatea septemâneĭ viitóre.

Se închide discuțiunea și Academia, cu mare majoritate, votézā conclusiunea propusă de D-lŭ Președinte, că comisiunea lexicografică și cea ortografică să aducă raportulŭ lorŭ în cursulŭ septemâneĭ viitóre.

ȘEDINȚA ORDINARĂ DIN 17 MARTIE 1883.

Sub președința D-luĭ *Dimitrie A. Sturdza.*
Secretarŭ-generalŭ : D-lŭ *V. A. Urechiă.*

D-lŭ președinte dă citire telegrameĭ **M. S. Regeluĭ** în coprindere :

«Regina și eŭ amŭ fostŭ adâncŭ mișcațĭ de a D-vóstră amintire și dorimŭ, ca lucrările acesteĭ mature Adunărĭ să fiă roditóre și îmbelșugate.»

Aplause unanime salută telegrama M. Séle Regeluĭ.

D-lŭ *Sbiera*, referindu-se la pasagiulŭ din raportulŭ secretaruluĭ generalŭ, relativŭ la codicele voronețianŭ, aflatŭ de D-lŭ Cretzu în Bucovina și care i s'a încredințatŭ D-séle spre studiare, depune ḑisulŭ codice, însoțitŭ de unŭ glosariŭ alŭ vorbelorŭ, în forma lorŭ grafică, și de studiile și observațiunile proprie ale D-séle. D-lŭ Sbiera propune tipărirea acestuĭ importantŭ codice, în ordinea următóre : a) Textulŭ originalŭ în comparare cu textulŭ corespunḑĕtorŭ din biblia Bucureșténă dela 1868 și din cea dela Blașiŭ 1797; b) glo-

sariŭ și c) Studiele.—D-lŭ Sbiera cere adoptarea formatuluĭ Psaltirieĭ luĭ Coresi.

D-lŭ *Hajdeŭ* propune, ca codicele să se trimită în cercetarea uneĭ comisiunĭ de treĭ membri aleșĭ din orĭ-ce secțiune.

D-lŭ *Ionescu,* aprobă tipărirea codiçeluĭ. Pentru acéstă tipărire nu este nevoiă nicĭ de comisiune nicĭ de secțiune, căcĭ esistă disposițiunea Academieĭ de a se imprima cărțile vechĭ Române. Vomŭ prevedea decĭ cifra necesară în bugetŭ. Negreșitŭ că pentru unŭ studiŭ detaliatŭ alŭ codiceluĭ, ambele secțiunĭ de litere și de istoriă vorŭ avea tótă înlesnirea de a-lŭ face.

D-lŭ *Urechiă*, se unesce cu prima parte a propunereĭ D-luĭ Ionescu, dacă este vorba numaĭ de tipărirea Codiceluĭ Voronețanŭ dar îndată ce este a se tipări și studiile particulare ale D-luĭ Sbiera, aceste după regulamentŭ trebue să trécă prin secțiunĭ.

D-lŭ *Babeșiŭ* ḑice, că nu este cestiune de spese nicĭ de formatŭ, ci lucru principalŭ este: studiulŭ D-luĭ Sbiera trece-va saŭ nu prin secțiune? D-lŭ Babeșiŭ susține afirmativa și se unesce cu părerea, ca cercetarea codiceluĭ să se facă de ambele secțiunĭ unite. D-sa maĭ doresce, ca D-lŭ Sbiera, să facă din studiulŭ sĕŭ obiectulŭ și alŭ uneĭ ședințe publice.

D-lŭ președinte resumă desbaterea și propune votuluĭ, ca codicele voronețianŭ și studiile referinte să fiă trămise în cercetarea ambelorŭ secțiunĭ întrunite, de litere și de istoriă, remânêndŭ ca D-lŭ Sbiera să pregătéscă și unŭ resumatŭ pentru una din ședințele publice ale Academieĭ.

Academia aprobă în unanimitate.

D-lŭ *Sion*, amintindŭ disposițiunea luată de a se tipări o edițiune populară din colecțiunea Bărsanŭ și Iarnik, cere trimiterea afacereĭ la secțiune ca ea să determine formatulŭ.

D-lŭ *Alexandri*, amintesce că cestiunea formatuluĭ a fostŭ otărîtă cerêndu-se o edițiune populară în forma poveștilorŭ D-luĭ Ispirescu. Din punctulŭ de vedere alŭ economieĭ se va puté publica în formatulŭ istorieĭ luĭ Mihaiŭ-Viteazulŭ, în două colóne cu litere micĭ.

D-lŭ Alexandri propune numirea D-luĭ Sion pentru a face corectura și a privighé tipărirea acesteĭ cărțĭ.

D-lŭ *Hasdeŭ*, doresce să se adopte formatulŭ colecțiuneĭ de cântece populare din Italia, publicată în șése volume, și să nu se întrebuințeze litere micĭ, din respectulŭ higienicŭ.

Academia însărcinéză pe D-lŭ Sion, după propunerea D-luĭ Alexandri.

D-lŭ *Sbiera*, depune biografiile luĭ Miron Costin, Dimitrie Cantemir, și Gr. Urechiă, elaborate de D-sa. Academia decide comunicarea acestora în cercetarea secțiuneĭ de istoriă.

ȘEDINȚA DIN 18 MARTIE 1883.

Sub Președința D-luĭ *D. A. Sturdza*.
Secretarŭ-generalŭ : D-lŭ *V. A. Urechiă*.

D-lŭ președinte dă cuvêntulŭ D-luĭ membru V. Alexandri. D-sa amintesce cum a fostŭ însărcinatŭ de Academiă cu cercetarea colecțiuneĭ de cântece populare făcută de D-niĭ Barsanŭ și Iarnik. D-luĭ a găsitŭ acéstă colecțiune demnă de a fi imprimată într'o edițiune populară, pentru că D-niĭ Bărsanŭ și Iarnik aŭ respectatŭ limba și formele de cugetare ale Românuluĭ. Cu deosebire suntŭ prețióse asemenea colecțiunĭ făcute în diversele țĕrĭ române, pentru că din compararea acestora apare neîndoiósă unitatea de simțire și de direcțiune a poporuluĭ românŭ. In colecțiunea D-lorŭ Barsanŭ și Iarnik, D-lŭ Alexandri a aflatŭ cântecele din Ardealŭ așa de asemenea cântecelorŭ din România, ca și cândŭ arŭ fi fostŭ făcute de acelașĭ autorŭ, pentru că geniulŭ românescŭ este acelașĭ peste Carpațĭ ca și peste Dunăre, cum este dincóce și dincolo de Milcovŭ. D-lŭ Alexandri punc multŭ prețŭ pe colecțiunile de poesiĭ populare, căcĭ cântecele poporuluĭ se perdŭ, și rapsodiĭ ceĭ vechĭ aĭ noștri pe

tótă ḑioa se stingŭ dintre noĭ. In loculŭ lorŭ avemŭ din ce în ce poesiĭ próste, de mahala, și chiarŭ pe ariĭ streine, scălciate. Este o perdere de a nu se culege ariile române și poesiile relative. Din chiar cântecele populare, din care amŭ publicatŭ, multe saŭ perdutŭ din gura poporuluĭ, așa că uniĭ mĕ bănuiaŭ, că nu le așĭ fi culesŭ dela poporŭ și că arŭ fi lucrărĭ ale mele originale. Nu se maĭ găsescŭ pe urma mea, pentru că dênsele s'aŭ stinsŭ, s'aŭ uitatŭ, «de aceea D-lŭ Alexandri laudă cu tótă inima pe ceĭ ce se apucă să adune asemenea tesaure naționale și-ĭ pare bine, că Academia a decisŭ publicarea colecțiuneĭ D-lorŭ Barsanŭ și Iarnik.

D-lŭ Alexandri analiséză apoĭ împărțirea cântecelorŭ din colecțiunea lăudată, esplică ce va să ḑică : «Doine și strigăturĭ», cum doinele suntŭ : de dragoste, de dorŭ și jale, apoĭ haiduceșcĭ și unŭ genŭ particulariŭ de doine Ardelene și Bucuvinene : doine de cătăniă. Ultima parte a colecțiuneĭ pórtă titlu de «*Varia*». Aceste D-lŭ Alexandri le numesce «balade», cântece bĕtrânescĭ.

D-lŭ Alexandri crede utilŭ a citi douĕ treĭ cântece din colecțiunea în cestiune. Românulŭ a cântatŭ cu dragoste calulŭ sĕŭ, care ca unŭ frate bunŭ îlŭ scapă la ḑi de cumpănă pe pămêntulŭ țĕreĭ. Calulŭ și barda saŭ toporulŭ eraŭ în vremile cele grele singurulŭ avutŭ alŭ românuluĭ. D-lŭ Alexandri află, în colecțiunea din Ardealŭ, cântatŭ calulŭ ca și în cântecele din România. D-sa citesce următórele versurĭ din acéstă colecțiune :

CALULŬ RADULUĬ

Pe drumulŭ Belgraduluĭ
Mere murgulŭ Raduluĭ,
Din picióre schinteindŭ,
Din gură pară țipândŭ,
Cu frêŭ galbenŭ în picióre,
Cu șaua 'ntórsă sub fóle;
Măĭculița Raduluĭ,
Raduluĭ vitézuluĭ,
Murgulețu că-lŭ vedea
Și din gură așa-ĭ grăia :
«Murgule, calŭ minunatŭ,
«Cu vinŭ roșu adapatŭ.
«Cu lapte dulce 'ngrășatŭ
«Pe Radu un'l'aĭ lăsatŭ?
«Nu te, maĭcă, supăra,
«Tristă veste de-ĭ afla...
«Pe Radu rĕŭ l'amŭ lăsatŭ
«La Pórtă, la Țarigradŭ,
«Unde Turciĭ l'orŭ tăiatŭ.
Biata maĭcă leșina
Și târḑiŭ cândŭ se trezia
Murgulețulŭ blăstema :

«Murgule fiĭ blăstematŭ,
«Că feciorulŭ mi-aĭ lăsatŭ
«Pe locŭ tare depărtatŭ,
«L'aĭ lăsatŭ
«Neîngropatŭ,
«Cu pămêntŭ neînvelitŭ,
«Fără locŭ de odihnitŭ!
Murgu capu 'n josŭ pleca
Și cu jale necheza:
«Nu te maĭcă, supăra
«Și nu mĕ maĭ blăstema.
«Că drăguțŭ feciorulŭ tĕŭ
«Și viteazŭ stăpânulŭ meŭ,
«Cu pămêntu-ĭ învelitŭ
«Și-ĭ cu locŭ de odihnitŭ...
«Turciĭ cum mi l'orŭ tăiatŭ
«Eŭ cu opila-amŭ lucratŭ
«Până grópa i-amŭ gătatŭ
Și 'ntr'ênsa l'amŭ îngropatŭ!

D-lŭ Alexandri analiséză balada luĭ Toma Alimoșĭ ș'apoĭ o compară cu poesia «*Calulŭ Raduluĭ*» din colecțiune, aflandŭ o minunată identitate de forme și cugetărĭ între poemulŭ Moldovénŭ și celŭ Ardelénŭ. «Puterea sângeluĭ, frăția cea dréptă, esplică asemenea fenomene.»

Dintre balade D. Alexandri citeșce una fórte grațiósă esprimândŭ o cugetare filosofică admirabilă, că adecă nu putemŭ trăi unulŭ fără de ajutorulŭ altuĭa. D-sa citeșce «Teiulŭ și Bradulŭ:»

Teiulŭ, Bradulŭ se sfădia....
Teiulŭ către bradŭ grăia:
«Tu eștĭ, brade, crângurosŭ
«Și la trupă eștĭ nodurosŭ,
«Éră eŭ suntŭ lemnŭ de trébă,
«Orĭ și pe ce omŭ întrébă,
«Că pe mine mĕ cioplescŭ
«Și iconițe croiescŭ
«Și'n bisericĭ mĕ tocmescŭ,
«Cu aurŭ me zugrăvescŭ
«Și fórte multŭ mĕ cinstescŭ!
Teiulŭ, bradulŭ se sfădia....
Bradulŭ către teiŭ grăia:
«Că și eŭ suntŭ lemnŭ de trébă»
«Orĭ și pe ce omŭ întrébă,
«Că pe mine me cioplescŭ
«Și șindrilițe croescŭ,
«Pe bisericĭ mĕ tocmescŭ,
«Biserica s'o păzescŭ....
«Că de n'arŭ fi șindrila,
«Arŭ fi vaĭ de cinstea ta,
«Căcĭ ploaia cândŭ arŭ ploua
«Aurulŭ țĭ l'arŭ strica!

«Șindrila, exclamă D-lŭ Alexandri, care aŭ apăratŭ neamulŭ nostru în dilele de furtună, a fostŭ inima românuluĭ.»

Dintre cântecele de dragoste, D-lŭ Alexandri citéză pe acelŭ cu No. 216 și anume:

Frunḑă verde frunzuliţă,
Amŭ avutŭ o mândruliţă
Ş'amŭ lăsat'o să maĭ créscă,
Minte 'n capŭ să dobândéscă.
Măndruţa s'o măritatŭ....
Vaĭ de mine, ce pĕcatŭ!
Şi nu 'mĭ-arŭ fi cu bănatŭ
Mândra de-arŭ avea barbatŭ
Din vr'unŭ satŭ maĭ depărtatŭ,
Dar mândra s'a măritatŭ
De la noĭ a treia casă
Şi mi-ĭ inimuţa arsă;
Esŭ afară, vĕḑu-o;
Intru 'n casă, auḑu-o.
Măĭcuţa pune de cină,
Dar inima mea suspină
Şi nimica n'o alină.

Şi măĭcuţa pricepură
Şi din graiŭ aşa grăiră:
— Ce eştĭ, Nicuţ, supĕratŭ,
Că mândruţa te-a lăsatŭ,
Cu altulŭ s'a măritatŭ;
Nu te, Nicuţ, supĕra,
Că alta veĭ căpăta.
— Maĭcă, măĭculeana mea,
Maĭcă, fericirea mea,
Eştĭ bĕtrână şi nu credĭ
Şi nicĭ credĭ şi nicĭ nu veḑĭ,
Că dintr'o sută ş'o mie
Numaĭ una 'mĭ place mie.
Ceru-ĭ mare, stele'sŭ multe
Şi maĭ marĭ şi maĭ mĕrunte,
Luminóse, strălucióse.....
Dar ca mândra nu-sŭ frumóse!

Delicateţa de simţire caraceriséză, ḑice D-lŭ Alexandri, cântecele poporuluĭ românŭ. In deşertŭ arŭ fi cătatŭ cine-va la românĭ cântece de beţiĭ şi de amorurĭ obscene, căcĭ poporulŭ românŭ nu şĭ a consacratŭ poesia de câtŭ la simţiminte înalte şi delicate, demne de sufletulŭ sĕŭ măreţŭ şi nobilŭ.

Academia a ascultatŭ cu încordată atenţiune şĭ cu unanimă aprobare frumósa dare de sémă a D-luĭ Alecsandri.

D-lŭ Preşedinte, dândŭ cuvĕntulŭ D-luĭ B. P. Hasdeŭ, D-sa a întreţinutŭ Academia asupra uneĭ particularităţĭ a limbeĭ române de peste Oltŭ în vorba *Bia*, care singură explică formele cuvĕntuluĭ *dragŭ*, luatŭ de la slavĭ.

Academia a urmăritŭ cuvĕntarea D-luĭ B. P. Hasdeŭ cu deosebitŭ interesŭ.

D-lŭ Gr. Tocilescu a vorbitŭ despre treĭ monuminte epigrafice de la Iglitza şi a explicatŭ lectura ce D-sa propune despre aceste inscripţiunĭ de unŭ realŭ interesŭ pentru istoria Dacieĭ. (Veḑĭ volum. *memoriĭ*).

ȘEDINȚA DIN 19 MARTIE 1883.

Sub Președința D-luĭ *P. S. Aurelianu.*
Secretarŭ-generalŭ : D-lŭ *V. A. Urechiă.*

D-lŭ *Quintescu* voesce a atrage atențiunea Academieĭ asupra păreriĭ emisă de ilustrulŭ nostru colegŭ, D-lŭ V. Alecsandri, cu ocasiunea dăriĭ de sémă asupra colecțiuniĭ de poesiĭ populare Ardelene, culese de D-niĭ Iarnik și Bârsanŭ, părere prin care D-sa recomandă Academieĭ reproducerea în menționata colecțiune și a acelorŭ poesiĭ, carĭ se găsescŭ cu totulŭ identice și în alte colecțiunĭ de acelașĭ felŭ, adunate de prin alte țĕrĭ locuite de Românĭ. D-lŭ Quintescu rógă pe D-lŭ Alecsandri, să-ĭ permită a releva acea opiniune, cu atâtŭ maĭ multŭ cu câtŭ în legătură cu observările sale are a face douĕ propunerĭ, carĭ, décă vorŭ avé aprobarea onorab. Academiĭ, să pótă fi luate în considerațiune la publicarea și a altorŭ poesiĭ populare, ce se vorŭ maĭ face în viitorŭ.

Intru câtŭ asemene poesiĭ cu cuprinsŭ și formă identică sunt proprietate comună a tutulorŭ Românilorŭ, manifestațiunĭ ale întreguluĭ spiritŭ Românescŭ, și prin urmare în casulŭ de față nu se póte ḑice că aparținŭ exclusivŭ Românilorŭ din Ardélŭ, D-lŭ Quintescu nu înțelege profitulŭ republicăriĭ acelorŭ poesiĭ deja cunoscute. Acea nereproducere a lorŭ se póte fórte bine înlocui prin indicațiunea expresă, că Ardeleniĭ aŭ și eĭ poesiile cutare și cutare din cutare colecțiune. Acéstă procedere arŭ fi, după D-sa, cu totulŭ firéscă, când s'arŭ întreprinde publicarea împreună a întreguluĭ tesaurŭ de poesiĭ populare Române. Pentru ce dar să nu se urmeze totŭ astŭfelŭ și la publicarea separată numaĭ a unora ?

O altă cestiune 'ĭ a fostŭ deșteptată D-luĭ Quintescu de faptulŭ că și în acéstă colecțiune se află, pe icĭ pe colea, óre-care versurĭ schiópe, adecă cărora le lipsesce câte o silabă. Intru câtŭ împlinirea versurilorŭ arŭ constitui o atingere a poesiilorŭ populare? D-sa nu vede

acésta. Din contră, ele arŭ câştiga, ele s'arŭ maĭ înnobili, fără a perde nimicŭ din caracterulŭ lorŭ particularŭ. Nu se face totŭ astŭ-felŭ cu limba? Nu sunt permise pe alocurea óre-carĭ îndreptărĭ de incorectețe populare? Astŭ-felŭ fiindŭ cestiunea, după părerea D-sale, D-lŭ Quintescu maĭ face şi propunerea, ca onor. d-lŭ membru însărcinatŭ cu publicarea colecțiuneĭ, să o revéḍă în înțelesulŭ arĕtatŭ, indicândŭ expresŭ în note, pentru garanțiă, cum a fostŭ auḍitŭ versulŭ în gura poporuluĭ.

Academia decide, ca D-lŭ Quintescu să'şĭ facă în scrisŭ propunerile sale, carĭ se vorŭ pune la ordinea ḍileĭ în secțiunea respectivă.

ŞEDINȚA ORDINARĂ DIN 21 MARTIE 1883.

Sub Preşedința P. S.S. *Episcop. Melchisedecŭ* şi apoĭ a D-luĭ *D. Sturdza.*
Secretarŭ interimŭ : *A. Romanu.*

D-lŭ *Stefănescu* observă, că după ce colegulŭ Marianŭ, împedicatŭ a veni la sesiune, face parte din comisiunea didactică, să se alégă altulŭ în loculŭ luĭ.

D-lŭ *D. A. Sturdza*, ocupândŭ presidiulŭ, consultă adunarea, décă vre înlocuirea.

D-lŭ *Hasdeŭ* ḍice, că să se alégă unulŭ din membriĭ noŭ-veniţĭ şi propune pe D-lŭ At. Marienescu, care se şi numesce membru în comisiunea didactică.

D-lŭ Preşedinte *Sturdza* face comunicarea, că de la unŭ membru alŭ familieĭ Hurmuzache, care a făcutŭ marĭ serviciĭ şi multe donațiunĭ țĕreĭ, a primitŭ o sumă de documinte de mare interesŭ, atâtŭ pentru vechimea lorŭ câtŭ şi din punctu de vedere istoricŭ şi alŭ limbeĭ : suntŭ manuscripte autentice ale luĭ Petru Schiopu, pe carĭ D-lŭ *Sturdza* le depune, manifestândŭ şi dorința de a le vedea publicate câtŭ maĭ curêndŭ şi crede, că acestŭ scopŭ se va ajunge déca

D-lŭ Hasdeŭ le va adăuga la volumulŭ d-sale, ce va apare în scurtŭ timpŭ.

D-lŭ *Ionescu* ḑice, că e de celŭ maĭ mare interesŭ ca ceea ce se comunică și se dă academieĭ, să se publice imediatŭ, afară numaĭ déca autorulŭ saŭ donatorulŭ 'șĭ-are reserva, ca să nu se publice până la unŭ timpŭ, dar almintrelea, precum și în casulŭ de față, documintele fiindŭ prețióse, trebue să se dee câtŭ maĭ curêndŭ în mânile publiculuĭ; apoĭ pentru prestigiulŭ academieĭ cere, ca ele să fiă publicate în anale, observândŭ că dându-se d-luĭ Hasdeŭ, publicarea ar putea să întârḑie, de óre-ce d-lŭ Hasdeŭ e fórte ocupatŭ.

D-lŭ Preș. *Sturdza* ḑice, că-șĭ reservă să le publice însu-șĭ, nu numaĭ pentru ca să apară câtŭ maĭ curêndŭ ci tot-o-dată ca să se publice bine, ceea ce este lucru principalŭ; apoĭ observă că academia nu are fondurĭ de ajunsŭ; décă aceste se potŭ îmmări, bine e, să se facă, dar' nu vede pentru ce nu s'ar puté da d-luĭ Hasdeŭ, care se ocupă de publicarea acestorŭ felŭ de documinte; apoĭ d-sa va face și curêndŭ și bine prin urmare D-lŭ D. Sturdza crede, că ceea ce propune e chiar după intențiunea d-luĭ Ionescu.

D-lŭ *Babeșiŭ* crede, că făcêndu-se donațiunĭ academieĭ, acele se facŭ din doŭě puncte de vedere, unulŭ d'a se păstra bine, altulŭ d'a se publica; d-sa diferă în câtŭ-va de opiniunea D-luĭ Sturdza, pentru că donatorulŭ póte face ce vrea cu documintele, póte chiar să le arunce în focŭ, dar décă vine și le donéză academieĭ, e altă cestiune, pentru că academia are să dispună. Se ḑice, că ea nu are mijlóce; atuncĭ se ivesce cestiunea de oportunitate! D-lŭ Sturdza ne-a spusŭ, că lipsescŭ mijlócele; dorindŭ însă ca cu o ḑi maĭ nainte să se publice documintele, d-sa a dispusŭ, ca acésta să o facă D-lŭ Hasdĕŭ; în acestŭ casŭ D-lŭ Babeșiŭ consideră documintele ca unŭ depositŭ și décă D-lŭ Preș. Sturdza a dispusŭ așa, academia nu póte dispune alminterea.

D-lŭ *Sion* ḑice, că décă nu ar fi condiționată ofranda, d-sa ar preferi unŭ altŭ organŭ ce are maĭ mare publicitate.

D lŭ *Stefănescu*, în cestiune maĭ generală, întrébă décă se póte publica într'o fóiă particulară, ceea ce e proprietatea academieĭ? d-sa nu

admite, că în publicaţiunĭ private să pótă apare nicĭ chiar părţĭ din documinte ce suntŭ ale academieĭ.

D-lŭ *Ionescu* cere a se trămite documintele la secţiunea istorică şi să nu se ia nicĭ o disposiţiune maĭ nainte de a lua secţiunea sciinţă. Este o cruḍime, ḍice D-lŭ Ionescu, din partea academieĭ, ne punêndu-se actele la cunóscerea secţiuniĭ. Apoĭ adresându-se D-luĭ Preşedinte, întrébă, ce rolŭ avemŭ noĭ când D-lŭ Preşedinte vine cu documinte, ni le presintă şi apoĭ dispune ca să se dea la tiparŭ? Pentru ce nu lasă ca să discutămŭ şi noĭ, când academia singură e competinte a decide, apoĭ vomŭ vedea dècă nu avemŭ mijlóce... În fine resumândŭ, cere, a se trămite la secţiunea istorică, care să le védă şi apoĭ să vină cu părerea eĭ.

D-lŭ Preş. *Sturdza* ḍice, că 'ĭ pare rĕŭ de acestŭ incidentŭ, d-sa însă în ajunulŭ memorabileĭ ḍile în istoria patrieĭ, (8 Aprilie) preocupatŭ de importanţa acelorŭ documinte s'a grăbitŭ a le da câtŭ maĭ curêndŭ publicităţiĭ; d-sa nu admite, ca academia să-ĭ impună modulŭ publicaţiuniĭ şi ḍice : D-lŭ Hurmuzache a venitŭ şi mi le-a datŭ, de la mine depindea a le ţine, dar eŭ nu le sustragŭ, pentru că în sine suntŭ preţióse; nu se sustragŭ publicităţiĭ, care le va putea studia; nu se sustragŭ nicĭ cercetăriĭ secţiuniĭ, care de asemenea o póte face. Nu facŭ nicĭ unŭ rĕŭ academieĭ, ḍice d-lŭ Preş. Sturdza, pentru că totŭ ce cere d-lŭ Ionescu se va face; vĕ rogŭ dară, nu mĕ limitaţĭ, pentru că aşĭ fi împedecatŭ a veni altă dată cu asemenea documinte.

D-lŭ *Alexandri*, cere închiderea discuţiuniĭ, dar neadmiţêndu-se, ḍice: avemŭ documinte de mare importanţă, D-lŭ Preşedinte ne-aŭ datŭ multe şi d-luĭ vine astă-ḍĭ a ne face una din cele maĭ frumóse colecţiunĭ, nu vrea să le ascunḍă ci propune a se publica, originalele remânŭ academieĭ, prin urmare fiă-care póte a le studia; — d-sa propune, că mulţămindŭ d-luĭ Preşedinte, academia să mulţăméscă şi D-luĭ Hurmuzache, a căruĭ familiă a datŭ multe academieĭ, şi să'lŭ numéscă de membru onorariŭ alŭ sĕŭ.

Adunarea aprobă.

D-lŭ *Hasdĕŭ*, nu vrea să pună în situaţiune dificile pre d-lŭ Pre-

ședinte, nicĭ nu ar dori ca să aibă aerulŭ d'a usurpa drepturile colegilorŭ, dar observă, că d-sa ar publica documintele cu aceea-șĭ esactitate și îngrijire precum a făcutŭ și cu alte lucrărĭ premiate de academiă.

D-lŭ *Fĕtu* e de părere, ca condițiunea cu care D-lŭ Preș. pune donațiunea, să se respecteze.

D-lŭ Președ. *Sturdza*, relevéză cestiunea pusă de d-lŭ Stefănescu, după care lucrările membrilorŭ citite în academiă, se publică în anale; acésta se va urma.

D-lŭ *Alexandri* ḑice, că i s'a trimisŭ o colecțiune de poezie poporane din Mehedințĭ dar déca s'ar urma precum se pretinde, atuncĭ d-luĭ s'ar considera ca opritŭ d'a le citi în academiă.

D-lŭ *Hasdĕŭ* observă, că în statute și regulamentŭ nu esistă nicĭ o mĕsurĕ proibitivă.

D-lŭ *Babeșiŭ* alta scie, că acele memorie etc., carĭ trecură prin revisiune și veniră la plenŭ, de sine se înțelege că se publică în anale, dar nu aĭurea, așa se procede pretutindenea.

D-lŭ *Ionescu* face conclusiunea : să respectămŭ regulamentulŭ, și respunḑêndŭ d-luĭ Babeșiŭ, ḑice : când se citesce vre-o lucrare în ședință publică, este alŭ publiculuĭ, căcĭ póte asista unŭ stenografŭ, pe care nu-lŭ putemŭ opri ca să publice ceea ce a auḑitŭ, — în fine noĭ nu putemŭ cere «C. C. privilegirte Publication».

D-luĭ *Aurelianŭ* 'ĭ pare rĕŭ că nu e de acordŭ cu d-lŭ Ionescu,— Stenografulŭ nu resumă cu fidelitate testulŭ; fidelŭ și autenticŭ este numaĭ ceea ce se publică de corpulŭ respectivŭ; d-sa, pentru prestigiulŭ academieĭ, cere a se publica în anale ; nu crede că e bine a publica prin alte organe ; se póte, întrébă d-sa, ca unŭ membru alŭ academieĭ, care astă-ḑĭ a datŭ, ca prinosŭ academieĭ unŭ documentŭ, memoriŭ, etc., mâne să-lŭ publice prin gazete ?

D-lŭ *Alexandri* ḑice, că cestiunea se lămuresce maĭ bine prin esemple de câtŭ prin teoriă. Aduce cine-va o piesă teatrală, interesulŭ autoruluĭ este d'a nu se citi în publicŭ, nicĭ a se publica în anale, până a nu se represinta în teatru ; — ne-amŭ aruncatŭ în discuțiunĭ prea întinse, departându-ne de la scopŭ; să revenimŭ, căcĭ ne aștéptă Pe-

tru Schiopu. D-sa face propunerea, ca «fiă-care membru, care va citi o lucrare, să declare, că este a academiei, saŭ că remâne proprietate a autoruluĭ».

D-lŭ *Quintescu* dice, că regulamentulŭ prevede a se publica lucrările în anale după decisiunea luată în plenŭ.

D-lŭ *Preşedinte* anunţă, că D-lŭ Alexandri şĭ-a retrasŭ propunerea şi că nefiindŭ alta se trece la ordinea dileĭ, lăsândŭ cestiunea deschisă. Adunarea aprobă.

Secretarulŭ comunică o scrisóre a d-luĭ Ionescu, prin care d-sa transpune treĭ bucăţĭ de corespondinţe între repausatulŭ colegŭ Laurianŭ şi Anast. Panu, etc.

Se mulţămesce D-luĭ Ionescu.

Secret. comunică scrisórea de la direcţiunea Britisch Museumuluĭ prin care acesta arétă, că a primitŭ publicaţiunile ce i s'a trimisŭ de la academiă.

Secretarulŭ citesce procesele verbale : a) alŭ secţiuniĭ literare, relative la traducţiunile din Plutarcu şi Titu Liviŭ; b) alŭ secţiunilorŭ întrunite (lit. istor.) relativŭ la codicele Voroneţianŭ.

Celŭ d'ântâiŭ se iea spre sciinţă, érŭ alŭ doilea se pune la ordinea dileĭ pentru şedinţa prosimă.

D-lŭ *Alexandri* relevă cestiunea colectăriĭ cântecelorŭ popor., spune că D-lŭ Vulpeanu are o colecţiune de cântece vechĭ (bĕtrânescĭ, haĭducescĭ, etc.), carĭ se distingŭ prin originalitate, frumuseţa de limbă, etc.. carĭ tóte însuşĭ le-a vĕdutŭ şi că a auditŭ pe D-lŭ Vulpeanu esecutându-le de minune pe flautŭ; nu scie însă décă suntŭ corecte; ar dori să se dea cuĭ-va spre revisiune.

D-lŭ *Ionescu* dice, că cestiunea ridicată de d-lŭ Alexandri este seriósă : cu ea se légă nu numaĭ cântecele poporane, ci chiar conservarea depositelorŭ popor. Avemŭ două conservatorie de musică, persóne abilĭ; bine ar fi décă s'ar face asociaţiunĭ naţionale pentru cântărĭ; dacă conservatoriele ar da concursulŭ lorŭ, nu numaĭ cântecele (melodiele), dar şi testulŭ lorŭ s'arŭ lăţi şi conserva; ar dori să se facă óre-care sărbătorĭ din anŭ în anŭ, în carĭ să se cânte de acestea.

D-lŭ *Alexandri* amintesce pe maĭ mulţĭ carĭ aŭ adunatŭ asemenea

cântece; cea maĭ mare și maĭ frumósă colecțiune e a D-luĭ Carol Miculi, de la Cernăuțĭ (care aŭ adunatŭ 48 cântece), apoĭ d-lŭ Ruschinszki în Mold. și d-lŭ Henric Herlich, în Viena. Cântecele acestea suntŭ legate cu părințiĭ noștriĭ; conservarea lorŭ dară e de mare interesŭ. D-sa se unesce cu d-lŭ Ionescu, pentru a destepta atențiunea guvernuluĭ, precum și la dorință, ca conservatorulŭ să nu esecute de câtŭ asemenea piese naționale.

D-lŭ *Babeșŭ* încă recunósce importanța lorŭ, dice însă ca să nu maĭ âmblămŭ după noue, ci să studiemŭ cele colectate, bune suntŭ, saŭ ba? să se védă; d-sa dice, că D-lŭ Goluchovski scie a prețui spiritulŭ cântecelorŭ și melodielorŭ românescĭ; să rugămŭ pe D-lŭ Alexandri ca să ne câștige unŭ esemplarŭ.

D-lŭ *Alexandri* dice, că omulŭ în cestiune este lipsitŭ (săracu); să i se facă unŭ remunerariŭ.

Conclusŭ: D-lŭ Alexandri este rugatŭ să câștige unŭ esemplarŭ pentru academiă.

ȘEDINȚA DIN 22 MARTIE 1883.

Sub președința *P. S. S. Melchisedecŭ.*
Secretarŭ-generalŭ: D-lŭ *V. A. Urechiă.*

Secretarulŭ comunică încetarea din viéță a membruluĭ onorariŭ D-rulŭ Laurento Diefenbach.

D-lŭ Președinte *P. S. S. Melchisedecŭ*, cere votulŭ Academieĭ pentru a se exprime condoleanța eĭ. La propunerea D-luĭ *Alexandri*, se decide a se trămite condoleanță la familia repausatuluĭ.

D-lŭ *Crețulescu* comunică, că s'a găsitŭ în bogata bibliotecă de la Moscva maĭ multe documinte de importanță pentru istoria țĕrilorŭ române, și anume convențiunĭ, tractate și corespondințe de ale prin-

cipilorŭ românescĭ cu regiĭ Poloniei. D-sa spune, că o persónă bine cunoscĕtóre de vechia limbă slavică, în care suntŭ scrise acele documinte, le-a copiatŭ esactŭ. D-lŭ Creţulescu le are copiate precum şi traducţiunea lorŭ francesă; acum se lucréză ca să se fotografieze semnătura, sigilele etc., şi după terminarea acesteĭ lucrărĭ le va dărui Academieĭ.

D-lŭ Preşedinte mulţămesce D-luĭ Creţulescu în numele Academieĭ pentru zelulŭ ce a pusŭ în interesulŭ sciinţeĭ şi alŭ Academieĭ.

La ordinea ḑileĭ fiindŭ pusŭ maĭ dinainte raportulŭ secţiunilorŭ întrunite relativŭ la publicarea codiceluĭ de la Voronețŭ, discusiunea asupra luĭ se deschide. Punctulŭ 1 pînă la 3 se admite.

La punctulŭ 4, D-lŭ Sbiera esplică, cum că textulŭ se va publica cu unŭ glosariŭ şi cu unŭ studiŭ asupra codiceluĭ lucratŭ de D-sa.

D-lŭ *Sion* doresce, ca publicarea să se facă în modulŭ următorŭ : ântâiŭ studiulŭ apoĭ codicele şi în fine glosariulŭ.

D-lŭ Preşedinte *P. S. S. Melchisedecŭ* este de aceaşĭ părere.

D-lŭ *Babesiu* observă, că D-lŭ Sbiera va face o disertaţiune, care se va ceti într'o şedinţă plenară, Academia va asculta cu plăcere; dar acésta, precum şi introducerea de care se vorbesce în raportŭ, nu e unŭ studiŭ criticŭ ci cu totulŭ altŭ ceva; D-sa crede însă, că cuvêntulŭ de introducţiune, din raportŭ, însemnéză unu adevĕratŭ studiŭ criticŭ.

D-lŭ Preşedinte *P. S. S. Melchisedecŭ* cere, ca Academia să aibă cunoscinţă despre studiele făcute de D-lŭ Sbiera.

D-lŭ *Romanu* dă explicare despre ceea ce s'a petrecutŭ în secţiunile întrunite, unde D-lŭ Sbiera a presintatŭ copia textuluĭ originalŭ, unŭ felŭ de registru de tóte cuvintele ce se coprindŭ în elŭ, arĕtându-se tóte paginele unde occure şi de câte orĭ occure câte unŭ cuvêntŭ, dar fără transcripţiune, fără a se da înţelesulŭ cuvintelorŭ archaice, precum nicĭ accepţiunile cuvintelorŭ, tóte aceste avêndŭ a se completa, ca să se facă unŭ adevĕratŭ glosariŭ; de asemenea s'a ḑisŭ, că şi ortografia să se înlocuéscă cu a Academieĭ, în fine stu-

diulŭ D-luĭ Sbiera asupra codiceluĭ nu s'a pututŭ ceti, rĕmânêndŭ ca secţiunea să ĭea sciinţă în altă şedinţă.

D-lŭ *Alecsandri* ţine, că Academia trebue să aĭbă cunoscinţă despre orĭ-ce lucrare, ce se publică sub auspiciile şi cu spesele eĭ, pentru că s'arŭ putea întêmpla, ca să se facă vre-o lucrare cu totulŭ în contra vederilorŭ şi intereselorŭ Academieĭ.

D-lŭ *Stefănescu* insistă, că déca s'arŭ critica şi numaĭ după acésta s'arŭ admite vre-o lucrare, atuncĭ nicĭ o idee nouă nu arŭ puté eşi la lumină; déca s'arŭ puté împedeca vre-o idee contrariă vederilorŭ Academieĭ, nu s'arŭ produce nimica noŭ.

D-lŭ *Fĕtulŭ* amintesce, că a asistatŭ şi D-sa la şedinţa secţiunilorŭ întrunite, a auḑitŭ că s'a făcutŭ D-luĭ Sbiera observaţiunĭ d'a îndrepta, completa, etc., dar secţiunea trebue să cunóscă întrégă lucrarea şi prin urmare e de părerea D-luĭ Alecsandri.

D-lŭ *Maiorescu* ḑice, că a asistatŭ asemenea, scie că s'a făcutŭ întrebărĭ D-luĭ Sbiera, care a datŭ esplicaţiunĭ, d. e. despre unele tipiconale, ne-a spusŭ că a descrisŭ istoriculŭ codiceluĭ, particularităţile osebite, cu unŭ cuvêntŭ sumariulŭ lucrăriĭ, decĭ întrébă D-lŭ Maiorescu, la acestea ce arŭ avea de ḑisŭ Academia? Să se citéscă? D-sa crede că nu, pentru că de ne-arŭ fi venitŭ vre-o 5 memorie, totŭ câte de 200 pagine, precum e alŭ D-luĭ Sbiera, amŭ fi pré fericiţĭ de a le avea, dar Academia nu póte fi silită să le asculte. Ceea ce D-lŭ Alecsandri cere, e numaĭ în genere; în casulŭ de faţă avemŭ de a face cu unŭ studiŭ de limbă, pe care n'avemŭ să-lŭ criticămŭ, de şi publicaţiunea se face sub auspiciele Academieĭ.

D-lŭ *Preşedinte* ḑice: amŭ sulevatŭ eŭ acéstă cestiune, rogŭ înse pe D-lŭ Maiorescu să nu créḑă că mĕ temŭ de darvinismŭ, comunismŭ saŭ ateismŭ, căcĭ ca Episcopŭ, déca amŭ venitŭ în mijloculŭ D-vóstră, nu eŭ voiŭ avea temerĭ saŭ voiŭ presupune, că colegiĭ meĭ arŭ face eresiă în contra bisericeĭ, dar cerŭ să se urmeze cum s'a urmatŭ cu tóte discursurile şi lucrările.

D-lŭ *Alecsandri* ia cuvêntulŭ numaĭ ca să rĕspundă D-luĭ Stefănescu; nu crede că din acestŭ casŭ particularŭ să se facă regulă generală, d. e. avemŭ o ortografiă, acum să vină unŭ colegŭ a ti-

pări cu ortografia sa specială? noĭ avemŭ încredere în colegiĭ noștri, dar ceremŭ să ne citéscă lucrările.

D-lŭ *Sion* dice, că nu-ĭ e cunoscutŭ nicĭ măcarŭ indicele séŭ registrulŭ, trebue dar, ca lucrarea să se întórcă la secțiune; observă totŭ-odată, că nicĭ loculŭ tipărireĭ nu s'a fixatŭ; apoĭ sulevă cestiunea păstrăriĭ codiceluĭ și cere, ca lucrarea să se retórne la secțiune.

D-lŭ *Quintescu :* în procesulŭ-verbalŭ alŭ secțiunilorŭ întrunite s'a pusŭ într'adinsŭ cuvintele «*intruducere personală,*» tocmaĭ fiindŭ-că, admițêndŭ chiarŭ că Academia nu s'arŭ împăca întru tóte cu opiniunile D-luĭ Sbiera, n'arŭ puté face critica unuĭ studiŭ criticŭ, resultatulŭ convicțiunilorŭ personale ale D-sale. Loculŭ tipărireĭ nu s'arŭ fi discutatŭ îndestulŭ.

După ce se rectifică, că loculŭ tipărireĭ s'a discutatŭ și admisŭ de secțiune, precumŭ se vede din alineatulŭ raportuluĭ, după o discuțiune la care ĭaŭ parte maĭ mulțĭ membri, punctele 3 și 4 se apróbă.

Câtŭ pentru loculŭ tipărireĭ D-lŭ *Maiorescu* cere, să se admită a se face la Cernăuțĭ, unde și tiparulŭ e maĭ eftinŭ, sub priveghiarea D-luĭ Sbiera, care avêndŭ neapĕrată trebuință de textulŭ originalŭ, îlŭ va lua cu sine și speră că-lŭ va returna Academieĭ.

D-lŭ *Sbiera* declară, că manuscriptulŭ originalŭ este de astădĭ proprietatea Academieĭ.

D-lŭ *Sion,* considerândŭ eventualitatea că s'arŭ puté perde codicele, cere a se fotografia câte-va pagine, ca să avemŭ celŭ puținŭ unŭ specimenŭ de limba și ortografia luĭ.

D-lŭ *Alecsandri* cere, ca textulŭ originalŭ să nu se libereze, pentru că s'arŭ puté perde, arŭ puté să ardă și la tiparŭ nu se dă de câtŭ copia, ĭar D-lŭ Sbiera posede o copiă esactă.

D-lŭ *Sbiera* recunósce că periclele suntŭ posibile, dar acele sunt posibile și aci; crede însă, că textulŭ este în siguranță și la d-sa, care a avutŭ și va avé tóte precauțiunile; unŭ lucru ce d-sa nu póte ascunde este, că la completarea studiuluĭ d-sale și la tipărire are trebuință de textulŭ originalŭ; déca Academia nu arŭ avé încredere, propune a se face precum se face la tóte bibliotecele publice, când se cere vre-unŭ codice cu împrumutare, adaugă totŭ-odată că

d-sa vré să aibă codicele în Iuniŭ-Octobre, când va întreprinde tipărirea.

D-lŭ *Maiorescu* este de părere, că după ce D-lŭ Sbiera are trebuință de codice, să i-lŭ dămŭ; dar după ce a declaratŭ că manuscriptulŭ este de astădĭ proprietatea Academieĭ, să ne dea unŭ reversalŭ că l'a luatŭ ca proprietate a Academieĭ.

D-lŭ *Babesiu*, după cum pricepe d-sa siguranța și periclulŭ, ar fi mulțumită cu garanția personală, dar sunt temerĭ carĭ ne preocupă : la unŭ particularŭ periclulŭ e maĭ mare, de câtŭ la unŭ locŭ publicŭ, apoĭ maĭ adaugă și absința de maĭ multe lunĭ a codiceluĭ... Scurtŭ, avêndŭ în vedere garanțiile date, și scrupuliĭ ce-ĭ avemŭ, déca nu e altă posibilitate, să primimŭ ceea ce cerŭ dd. Sbiera și Maiorescu.

D-lŭ Președinte *P. S. S. Melchisedecŭ* recunósce că este o posițiune fórte delicată acésta. Respectămŭ, dice, pe D-lŭ Sbiera și-mĭ pare bine că toțĭ îlŭ stimămŭ, toțĭ tindemŭ a nu i se vĕtĕma susceptibilitatea, vĕdŭ că este și unŭ respectŭ alŭ secțiunilorŭ întrunite, sunt însă silitŭ a mĕ pune pe altŭ punctŭ de vedere: suntŭ documinte vechie de mare importanță, precum fuĭ erĭ mișcatŭ de ale luĭ Petru schiopu, carĭ de s'arŭ perde arŭ fi o perdere ireparabilă; amŭ mersŭ pré departe cu sentimentalitatea. Părerea mea este, că noĭ avemŭ să facemŭ tóte aicĭ, să tipărimŭ aicĭ, ĭar D-luĭ Sbiera 'ĭ-amŭ pune la disposițiune tóte înlesnirile pentru ca D-sa să pótă veni aci.

D-lŭ *Fĕtu* cere, ca tipărirea să se facă aicĭ, ĭar corecturele și revisiunea o póte face D-lŭ Sbiera de a-casă, precum a făcutŭ și d-sa altă-dată cu o lucrare a D-sale, trămițêndu-i-se cólele tipărite spre revisiune la Iașĭ.

D-lŭ *Caragiani* dice, că D-lŭ Sbiera nu póte veni aci, dar pentru casulŭ perderiĭ codiceluĭ să luămŭ o copiă de pe dênsulŭ, ca orĭ-ce s'arŭ întêmpla să avemŭ manuscriptulŭ.

D-lŭ *Președinte* amintesce, că suntŭ douĕ puncte în aliniatŭ.

D-lŭ *Maiorescu* observă, că ceea ce dice D-lŭ Fĕtulŭ nu e aceeașĭ lucrare: nu póte admite propunerea, ca revisiunea să se facă din depărtare. — Ceea ce dice D-lŭ Babesiu încă nu se póte admite, căcĭ precum 11 anĭ codicele a statŭ la D-lŭ Sbiera și décă l'a adusŭ,

negreșitŭ va ține multŭ la restituire, decĭ cere a se da D-luĭ Sbiera.

D-lŭ *Alecsandri* se asociéză la propunerea D-luĭ Caragiani.

D-lŭ *Roman* spune, că s'arŭ puté fotografia textulŭ întregŭ, ceea ce fusese ideea D-luĭ Ionescu în secțiune.

D-lŭ *P. S. Aurelianu* ḑice, déca ținemŭ la originalŭ să nŭ-lŭ dămŭ.

D-lŭ *Ionescu* susține propunerea d'a se fotografia tecstulŭ, d-sa încă a făcutŭ a se fotografia documinte și spesele nu suntŭ atâta de marĭ, dar în fine aci e vorba de a ne asicura originalulŭ; déca D-lŭ Sbiera are trebuință de textŭ, să i se dea celŭ fotografiatŭ.

D-lŭ Președinte pune la votŭ fotografiarea codiceluĭ, care rĕmâne de asemenea cu fotografia luĭ, proprietate a Academieĭ.

Adunarea admite fotografiarea. Aliniatulŭ încă se pune la votŭ și se admite.

ȘEDINȚA ORDINARĂ DIN 24 MARTIE 1883.

Președinte : *P. S. S. Episcopulŭ Melchisedecŭ.*
Secretarŭ-generalŭ : D-lŭ *V. A. Urechiă.*

D-lŭ Președinte *P. S. S. Melchisedecŭ* depune unŭ manuscriptŭ în limba Jugo-slavă, conținêndŭ apostolulŭ, cu parafrasă română. Prea S. S. arétă, că 'lŭ a aflatŭ la Monastirea Agapia și că de și este scrisŭ la 1646, de către unŭ locuitorŭ din satulŭ Ghindăenĭ din Județulŭ Neamțu, dar traducerea românéscă urméză să fiă multŭ maĭ vechiă. Unŭ profesorŭ din Bucurescĭ 'lŭ-a căpătatŭ de la starița din Agapia pentru studiele sale și acelŭ D-nŭ profesorŭ 'lŭ aduse la Academiă cu ocasiunea studiilorŭ codiceluĭ voronețian, fiindŭ unŭ manuscriptŭ de mare valóre.

Academia decide : să se róge D-lŭ Ministru de Culte a desărcina inventariulŭ Mŏnăstireĭ Agapia de acestŭ Manuscriptŭ, care se va conserva de Academiă, în interesulŭ studielorŭ ulterióre.

D-lŭ *Stefănescu* înapoindŭ manuscriptulŭ D-luĭ Teclu «Noţiunĭ generale despre industria pigmentelorŭ de depinsŭ» raportéză în numele secţ. de sciinţe, că 'lŭ a aflatŭ demnŭ de publicatŭ în Anale.

Se apróbă.

D-lŭ *Alecsandri*, în numele secţ. de litere, raportéză, că studiulŭ D-luĭ Marianŭ asupra descantecelorŭ, culese de repaust. Seulescu, a-fostŭ aflatŭ demnŭ de a figura în anale şi a face objectulŭ uneĭ lecturĭ publice. iar colecţiunea luĭ Seulescu să se conserve în archivulŭ Academieĭ. Se aprobă conclusiunea.

D-lŭ *Maniu* aduce conclusiunea secţ. de Istoriă, asupra raportuluĭ D-luĭ Bariţiŭ relativŭ la Sarmisegetusa.

Academia aprobă acéstă conclusiune, de a se publica în Anale şi a se citi în şedinţa publică de mâne Vinerĭ.

Asupra cerereĭ guvernuluĭ de a dărui Academia publicaţiunea de documinte «Hurmuzache» la diversele Legaţiunĭ ale ţĕreĭ, din străinătate, Academia conchide în modŭ afirmativŭ.

ŞEDINŢA PUBLICĂ DIN 25 MARTIE 1882.

Preşedinte: *P. S. S. Episcopulŭ Melchisedecŭ.*
Secretarŭ-generalŭ : D-lŭ *V. A. Urechiă.*

D-lŭ *Bariţiŭ* dă citire raportuluĭ sĕŭ despre ruinele de la Sarmisegetuza, urmăritŭ de Academiă. cu multă atenţiune.

(Vedĭ volumulŭ memoriilorŭ).

Academia ascultă apoĭ cu viŭ interesŭ cuvêntarea D-luĭ B. P. Hasdeŭ despre originea vorbelorŭ *faclă* şi *făcliă.*

D-lŭ *Sbiera* are cuvêntulŭ şi întreţine Academia multŭ atentivă, despre codicele Voronețianŭ, descoperitŭ de D-lŭ profesorŭ Creţu.

ȘEDINȚA ORDINARĂ DIN 28 MARTIE 1883.

Președinte : *P. S. S. Episcopulŭ Melchisedecŭ.*
Secretarŭ-generalŭ : D-lŭ *V. A. Urechiă.*

D-lŭ *N. Ionescu* semnaléză din tóte lucrările ce suntŭ de realisatŭ raportulŭ relativŭ la premiarea cărților și stabilirea bugetuluĭ. D-sa rógă, ca comisiunea să nu aștepte depunerea tutulorŭ raporturilorŭ speciale ci să iea în desbatere chiar astă-ḑĭ pe acelea carĭ aŭ fostŭ depuse. — D-lŭ Ionescu amintesce, că de acum doĭ anĭ trecuțĭ aŭ fostŭ intratŭ la Academiă o lucrare a D-luĭ Marienescu despre Mitologia românéscă. D-sa rógă comisiunea, căreia s'a trimisŭ în timpŭ spre studiare, să înainteze neîntârḑiatŭ raportulŭ eĭ

D-lŭ *Sion* arétă, că comisiunea Lexicografică nu se póte întocmi și nu este în situațiune de a da raportulŭ ce i s'a cerutŭ despre stadiulŭ cestiuneĭ.

D-lŭ *Ionescu* nu e mulțămitŭ cu rĕspunsulŭ verbalŭ alŭ d-luĭ Sion; ca celŭ care a provocatŭ cestiunea, cere de la comisiune unŭ respunsŭ formalŭ, în scrisŭ : să spună comisiunea de ce nu póte realisa lucrarea ?

D-lŭ *Alecsandri* e de părere, că nu arŭ trebui să se întârḑie lucrarea dicționaruluĭ până ce s'arŭ imprima tóte cărțile vechĭ cunoscute. Acéstă comisiune să profite de materialulŭ deja dobânditŭ și să se pună pe lucru îndată, căcĭ țéra aștéptă de la Academiă maĭ cu sémă dicționarulŭ și gramatica eĭ. Peste 10—20 anĭ cine va maĭ împedeca pe Academiă să 'șĭ complecteze lucrarea, că și dicționarulŭ e totŭ o lucrare provisoriă, schimbăciósă.

D-lŭ *Urechiă* întrébă décă D-lŭ Sion a vorbitŭ în numele comisiuneĭ întregĭ ? Déca da, atuncĭ Academia nu are ce raportŭ să aștepte, iar déca nu, să adăstămŭ primirea raportuluĭ, căcĭ aḑĭ nu e la ordinea ḑileĭ.

P. *S. S. Melchisedecŭ* se unesce ca să aștepte Academia depunerea raportuluĭ Comisiuneĭ, fiă în orĭ-ce sensŭ ar fi elŭ.

D-lŭ *Quintescu* aprobă cu plăcere propunerea D-luĭ Alecsandri și se unesce a cere de la Comisiune raportulŭ sĕŭ pentru ședința de mâne.

D-lŭ *Alecsandri* arétă importanța culegereĭ de ariĭ românescĭ. D-lŭ Vulpianu a adunatŭ 780 de ariĭ diverse și le-a transcrisŭ pentru flautŭ. După însărcinarea ce a avutŭ de la Academiă, D-lŭ *Alecsandri* a propusŭ D-luĭ Vulpianŭ, să cedeze colecțiunea sa de ariĭ Academieĭ. Culegĕtorulŭ arŭ vrea să maĭ adune și alte ariĭ, peste vre-o doue sute, de prin Oltenia. D-lŭ *Alecsandri* laudă fidelitatea colecțiuneĭ: Aci nu suntŭ amestecate cu cântece streine orĭ de stilulŭ cântărilorŭ de mahala: «Tu eștĭ a mea belă etc». D-lŭ Alecsandri propune, ca Academia să desbată într'una din ședințele sale, asupra întrebăreĭ: ce se póte face cu colecțiunea D-luĭ Vulpianŭ? Apoĭ nu se cuvine culegĕtoruluĭ o remunerațiune pentru munca sa, căcĭ dênsulŭ a cheltuitŭ multŭ cu călĕtoriile spre a face colecțiunea.?

D-lŭ *Quintescu* aprobă în totulŭ aprecierile D-luĭ Alecsandri asupra importanțeĭ colecțiuneĭ de ariĭ romanescĭ. D-luĭ propune să fiă trămisă în cercetarea uneĭ comisiunĭ de profesorĭ specialĭ, sub președința directoreluĭ conservatoreluĭ. Asemenea comisiune să observe maĭ cu sémă décă ariile suntŭ corectŭ transcrise.

D-lŭ *Alecsandri* cere, ca Judecătoriĭ acestorŭ ariĭ să fiă românĭ, adecă să le judice potrivitŭ cu geniulŭ românuluĭ, iar nu după anume regule de armoniă streină.

D-lŭ *Quintescu* adaogă, că întru cătŭ privesce maĭ departe colectarea ce'șĭ propune să facă D-lŭ Vulpianŭ, i se póte vota spese, căcĭ acésta este în conformitate cu statutele Academieĭ.

D-lŭ *Sion* nu este împotriva conclusiunilorŭ ce se propunŭ, admite ajutorŭ de excursiune pentru D-lŭ Vulpianŭ, dar se întrébă: de unde fondurĭ? D-sa propune, să se recomande tipărirea colecțiuneĭ D-luĭ Vulpianŭ Ministeruluĭ Instr. publice.

D-lŭ *Alecsandri* se teme, că pe acéstă cale nu se ajunge la resultatŭ; decĭ, propune defigerea unuĭ premiŭ pe anulŭ viitorŭ, pentru cea maĭ complectă colecțiune de ariĭ românescĭ. — D-lŭ Vulpianŭ va aduce atuncĭ colecțiunea sa, la care a lucratŭ 15 anĭ de ḑile și o va maĭ fi complectatŭ până atuncĭ. D-lŭ Vulpianŭ cunósce unŭ românŭ

capabilŭ de a'ĭ transcrie musica pentru piano pentru ca așa colecțiunea să fiă la îndemâna publiculuĭ musicalŭ.

După propunerea secret. generalŭ, cestiunea defigereĭ premiuluĭ arĕtatŭ de D-lŭ Alecsandri va reveni la ordinea ḑileĭ, când se vorŭ desbate premiile de publicatŭ pe anulŭ viitorŭ.

ȘEDINTA DIN 29 MARTIE 1883.

Sub președința D-luĭ *T. Maiorescu*.

Secretarŭ-generalŭ : D-lŭ *V. A. Urechiă*.

D-lŭ Dr. Polizu, cu adresa sa înregistrată la No. —, cere Academie să-ĭ cerceteze și să-ĭ aréte meritele literare a dicționaruluĭ sĕŭ româno-germanŭ, adusŭ în manuscriptŭ (18 volume).

D-lŭ *Urechiă* propune trămiterea manuscriptuluĭ în observațiuneaĭ secțiuneĭ.

D-lŭ *B. P. Hasdeŭ* nu este de acéstă părere. Suntŭ 18 volume și secțiunea nu va puté face lucrarea. Apoĭ necĭ vede. că Academia póte da D-luĭ Dr. Polizu atestațiunea ce solicită.

D-lŭ *Barițiu* cere amânarea acesteĭ cestiunĭ, căcĭ este vorba de o lucrare ce conține peste 80,000 de vorbe.

D-lŭ *Quintescu* află intrarea cerereĭ D-luĭ Dr. Polizu în o formă neregulată. Academia nu are a se pronunța de câtŭ când i se cere orĭ premiare orĭ ajutorŭ de tipărire.

D-lŭ *Președinte* pune la votŭ respingerea cerereĭ D-luĭ Dr. Polizu, după propunerea unora din membri și ea nu întrunesce majoritatea. Se pune la votŭ amănarea cestiuneĭ pe ședința de joĭ și se primesce.

D-lŭ *Romanŭ*, arĕtândŭ că dintre membriĭ comisiuneĭ didactice lipsesce D-lŭ membru Poni, propune să se alégă altŭ membru, căcĭ suntŭ multe cărțĭ de cercetatŭ.

Academia numesce în loculŭ D-luĭ membru Poni absentŭ, pre D-lŭ Dr. Fĕtulŭ.

ȘEDINȚA DIN 1 APRILIE 1883.

Sub Președința D-luĭ *Aurelianŭ.*
Secretarŭ-generalŭ : D-lŭ *V. A. Urechiă.*

Asupra raportuluĭ comisiuneĭ biblioteceĭ, Academia adoptă conclusiunile întocmaĭ. (Anexa B).

Asupra petițiuneĭ D-luĭ Dr. Polizu, relativă la cercetarea dicionaruluĭ sĕŭ Româno-germanŭ, după o discuțiune, la care DD. Quintescu, Hasdeŭ, Babeșŭ, Alecsandri, Maniu, Roman, Ionescu și Barițŭ susținŭ, că Academia nu este chiămată și n'are timpulŭ materialŭ d'a lua asupră-șĭ o asemenea sarcină, ĭar DD. Ștefănescu, I. Ghica și Aurelianŭ cerŭ satisfacerea D-luĭ Dr. Polizu și trimiterea lucrăreĭ sale în esaminarea secțiuneĭ literariă. Se primesce acéstă din urmă opiniune.

D-lŭ Sbierea aduce la cunoscință terminarea fotografieĭ codiceluĭ Voronețianŭ și cere a se plăti fotografuluĭ costulŭ lucrăreĭ.

Se aprobă.

D-lŭ Maiorescu citesce o scrisóre a D-luĭ Odobescu, prin care rógă Academia de a-lŭ desărcina de publicarea introducerilorŭ și glosarielorŭ la edițiunile cărților vechĭ, cu care se însărcinase.

Cestiunea se va discuta în altă ședință.

D-lŭ *Quintescu* cetesce projectulŭ de rĕspunsŭ la raportulŭ secretaruluĭ generalŭ de deschidere a sesiuneĭ actuale.

Se decide a se lua în desbatere lunĭ în 4 Aprilie. Ședința se ridică la orele $4^1/_2$ p. m.

ANEXA B.

RAPORTULŬ COMISIUNEĬ BIBLIOTECEĬ.

Domnilorŭ colegĭ,

Conformŭ art. 49 din regulamentŭ sub-semnațiĭ membriĭ comisiuneĭ Biblioteceĭ, avemŭ onóre a vĕ face cunoscutŭ că :

In cursulŭ anuluĭ espiratŭ (1 Aprilie 1882—26 Martie 1883) Biblioteca Academieĭ române s'a înavuțitŭ cu unŭ numĕrŭ însemnatŭ de publicațiunĭ. Vomŭ aminti ânteiŭ de cărțile tipărite, apoĭ de manuscrise.

Anume, cu fondurile prevĕḑute în budgetŭ s'aŭ *cumpĕratŭ* pentru bibliotecă, următórele cărțĭ tipărite:

	Leĭ B.
a) Pentru secțiunea istorică 19 publicațiunĭ în 117 volume, valóre. .	800.—
b) Pentru secțiunea sciințifică 10 publicațiunĭ în 52 volume, valóre. .	789.—
c) Pentru secțiunea literară 11 publicațiunĭ în 78 volume, valóre . . .	682.50

Intre aceste publicațiunĭ vomŭ aminti aicĭ : Publicațiunile istorice ale Academieĭ ungurescĭ, carĭ nu ni s'aŭ trimisŭ în schimbŭ, în 89 de tomurĭ ; Codicele diplomaticŭ alŭ colonielorŭ tauro-ligure ; Analele Academieĭ de sciințe din Paris, partea botanică, seria IV și V, în 40 tomurĭ ; Du cange, glossarium mediae et infimae graecitatis din 1688 și alte diferite publicațiunĭ linguistice. Peste totŭ s'aŭ cumpăratŭ 247 volume.

In modŭ îmbucurătorŭ s'a înavuțitŭ biblioteca Academieĭ în anulŭ trecutŭ prin diferite *donațiunĭ* și *schimburĭ* cu maĭ multe societățĭ literare și sciințifice. Anume s'aŭ primitŭ, până în 26 Martie curentŭ, 509 publicațiunĭ în 746 volume ; s'aŭ maĭ dăruitŭ pentru biblioteca Academieĭ 36 diferite manuscripte în 47 volumurĭ și s'aŭ maĭ cumpăratŭ 2 manuscripte.

Astŭ-felŭ că biblioteca Academieĭ s'a înavuțitŭ peste totŭ în cursulŭ anuluĭ espiratŭ cu *1042* volumurĭ tipărite și manuscripte.

Pe lângă acéstă crescere însemnată a bibliotecei trebue să amintimŭ aicĭ și de progresulŭ ce-lŭ facŭ colecțiunile nóstre de documinte vechĭ istorice și limbistice. Anume s'aŭ primitŭ prin donațiunĭ dela DD. D. A. Sturdza, V. A. Urechiă, princesa Aglaia Ghica, I. cav. de Puscariu, P. S. S. Melchisedecŭ, DD. Crețulescu și ministeriulŭ de Instrucțiune maĭ multe sute de documinte preciόse, unele în copiĭ, începêndŭ din secolulŭ alŭ XV-XIX-lea.

Catalogarea bibliotecei a făcutŭ asemenea progrese însemnate, de óre-ce astă-dĭ biblioteca Academieĭ a ajunsŭ așa dicêndŭ în curentŭ cu catalogarea.

Anume s'aŭ catalogatŭ din noŭ în anulŭ espiratŭ 1204 numere de cărțĭ, în 2439 volume; asemenea s'aŭ catalogatŭ 208 cárte geografice, astŭ-felŭ că catalogarea anuluĭ trecutŭ conține 2647 volume; peste totŭ avemŭ, așa dar, catalogate *4939* numere.

In legătură cu catalogarea bibliotecei avemŭ onóre de a atinge aicĭ două cestiunĭ principale: tóte dulapurile câte se află astă-dĭ în Academiă suntŭ pline pe de desubtŭ cu cărțĭ, astŭ-felŭ că nu maĭ esistă absolutŭ nicĭ unŭ locŭ pentru aședarea cărțilorŭ ce vorŭ veni de aci înainte, în câtŭ acele, saŭ vorŭ trebui lăsate afară, pe dulapurĭ, saŭ să se depună în magaziă. Din acéstă causă avemŭ onóre a propune Academieĭ înscrierea uneĭ sume de 1500 leĭ în budgetŭ pentru procurarea a patru dulapurĭ noue.

O altă cestiune de o supremă importanță pentru colecțiunile Academieĭ este puțina siguranță ce o presintă ușile și ferestrile localuluĭ actualŭ. S'a cerutŭ în anulŭ trecutŭ de la guvernŭ să pună unŭ gardistŭ în serviciulŭ Academieĭ pentru pază în timpŭ de nópte. Acéstă cerere a rĕmasŭ până astă-dĭ fără resultatŭ.

Gr. Stefănescu, Hasdeŭ, Maniu.

ŞEDINŢA DIN 2 APRILIE 1883.

Sub preşedinţa D-luĭ *T. Maiorescu.*
Secretarŭ-generalŭ : D-lŭ *V. A. Urechiă.*

Academia primesce cu viă espresiunĭ de recunoscinţă patru facsimile după documintele luĭ Stefanŭ-Celŭ-Mare din archivulŭ Veneţieĭ, donate de Majestatea sa Regina, prin D-lŭ membru Ion Ghica. Academia decide a se publica facsimilele în Anale.

D-lŭ Ispirescu oferă cartea «Doctorulŭ de casă» de Stefanŭ Piscupesculŭ. Se va mulţămi.

D-lŭ Maniu, secretarulŭ secţiunilorŭ unite istorice şi literare, dă lectură procesuluĭ-verbalŭ al secţiuneĭ din 29 Martie (Anexa C).

Academia ĭea în desbatere acestŭ raportŭ, relativŭ la lucrarea D-luĭ Marienescu despre Mitologia Românéscă.

D-lŭ *Sion* arétă, că fiindŭ bolnavŭ a lipsitŭ de la deliberarea secţiuneĭ se întrébă décă avemŭ mijlóce pentru tipărire, de óre-ce 10,000 leĭ prevĕdutĭ în bugetŭ pentru anale nicĭ nu ajungŭ; ca membru alŭ comisiuneĭ bugetare, D-sa amintesce, că suntŭ deja alte lucrărĭ, carĭ adastă tipărirea, precum traducţiunile terminate din autoriĭ latinĭ şi grecĭ.

D-lŭ *Babeşŭ* amintesce, că D-lŭ Marienescu a presintatŭ lucrările sale în cestiune, de maĭ bine de douĭ anĭ. Trebue să ne preocupămŭ de budgetŭ, dar nu se cuvine să nu facemŭ nimicŭ cu memoriile primite; fiindŭ însă că de s'arŭ publica lucrarea d-luĭ Marienescu în Anale, arŭ eşi pré voluminóse, D-luĭ propune să se facă o ediţiune mică, populară, spre maĭ lesne răspândire în publicŭ. Cu tóte aceste nu refusă, ca Academia să véda cum stă cu budgetulŭ, ca să nu dea o conclusiune numaĭ teoretică; decĭ propune amânarea.

D-lŭ *Ghica* combate amânarea, căcĭ a se lăsa desbaterea acésta la ocasiunea regulăreĭ budgetuluĭ, este numaĭ a îngreuia votarea aceluĭ budgetŭ. Să se decidă tipărirea saŭ nu a opuluĭ D-luĭ Marienescu şi

când va veni rêndulŭ înscrierei la budgetŭ, de nu vorŭ fi banĭ se va amâna tipărirea luĭ.

D-lŭ *Sion* nu vrea să dea votŭ de desiderate; numaĭ décă cartea este utilă, întrebarea revine la budgetŭ.

D-lŭ *Maniu* se unesce cu procedarea propusă de D-lŭ Ghica: Academia să priméscă propunerea secţiunilorŭ unite fără a se preocupa de cestiunea budgetară.

D-lŭ preşedinte pune la votŭ amânarea propusă de D.D. Babeşiŭ şi Sion, şi ea se respinge cu mare majoritate, după care Academia continuă discuţiunea asupra cestiuneĭ. D-lŭ preşedinte întrébă décă D-lŭ Marienescu urméză a beneficia de remuneraţiunea prevĕḑută la art. 61 din regulamentŭ.

D-lŭ *Maniu* esplică că autorulŭ se mulţămesce dreptŭ tótă remuneraţiunea cu o sută de esemplare imprimate din opulŭ sĕŭ. După óre-care discuţiune asupra numĕruluĭ de esemplare de tipăritŭ, Academia primesce propunerea D-luĭ Hasdeŭ, ca opulŭ să fiă tipăritŭ deosebitŭ de Anale, în 500 de esemplare, din carĭ 100 se vorŭ da ca recompensă autoruluĭ.

D-lŭ *Hasdeŭ* presintă Academieĭ 30 balade despre Novacŭ, culese totŭ de D-lŭ Marienescu, pe care le-a aflatŭ de unŭ genŭ cu totulŭ deosebitŭ; D-luĭ propune, să fiă publicate, după modulŭ cumŭ s'a otărîtŭ a se publica colecţiunea Barsan-Iarnik. D-lŭ Marienescu le însoţise cu note numeróse, carĭ însă vorŭ rĕmânea afară din publicaţiune. Se va indica însă provenința baladeĭ şi variantele.

D-lŭ *Alecsandri* primesce ca Academia să continue a publica culegerĭ de cântece populare, dar cere, ca şi cântările luĭ Novacŭ să trécă prealabilŭ prin cercetarea secţiuneĭ, spre a se vedea de nu s'aŭ introdusŭ în ele alteraţiunĭ de forme orĭ de vorbe, contrariĭ geniuluĭ românescŭ.

D-lŭ *Babeşiŭ* credea, că D-lŭ Hasdeŭ a referitŭ despre baladele Novacescĭ în deplină înţelegere cu D-lŭ Alecsandri, care era alŭ doilea membru din comisiunea însărcinată cu cercetarea lorŭ acumŭ douĭ anĭ.

Academia votéză publicarea colecţiuneĭ, după ce va fi aprobată şi de D-lŭ Alecsandri.

D-lŭ Preşedinte pune votulŭ pentru numirea D-luĭ Nicolae Hurmusachi în calitate de membru onorariŭ alŭ Academieĭ.

Votanţĭ 21, voturĭ esprese 21, albe 21, negre nicĭ unulŭ. D-lŭ preşedinte proclamă pe D-lŭ Hurmusachi de membru onorariŭ alŭ Academieĭ. *(Aplause.)*

Se pune la votŭ numirea D-luĭ Sella, preşedintele Academieĭ dei Lincei ca membru de onóre.

D-lŭ *Creţulescu* arétă frumósele merite ale acestuĭ bărbatŭ şi în specialŭ serviciile aduse de elŭ Academieĭ române.

Votanţĭ 23 membri, voturĭ albe 23. D-lŭ Sella este proclamatŭ membru onorariŭ.

D-lŭ *Dr. Brandză* resumă meritele sciinţifice ale D-luĭ Dr. Ludovik Haynald, archiepiscopŭ cardinalŭ în Calocia. Ca botanistŭ, acestŭ bărbatŭ a exploratŭ toţĭ munţiĭ, de la fruntariile ţěreĭ nóstre, precum Bucegiĭ, Muscelulŭ etc., a contribuitŭ astŭ-felŭ la cunóscerea floreĭ din regiunea nóstră, adunândŭ fórte multe plante interesante, din carĭ a donatŭ unŭ numěrŭ considerabilŭ şi colecţiuneĭ din Bucurescĭ.

După căldurósa recomandaţiune a D-luĭ Dr. Brandză, D-lŭ preşedinte pune votulŭ de numire a D-luĭ Haynald ca membru onorariŭ alŭ Academieĭ şi este alesŭ cu 19 bile albe din 23 votanţĭ.

D. D. *Maniŭ* şi *Urechiă* propunŭ de membru onorariŭ pe D-lŭ P. Grădişteanu; meritele literare ale acestuĭ bărbatŭ suntŭ apreciate: a condusŭ o revistă pré importantă, în unire cu DD. Urechiă, Brandză etc., este unŭ scriitorŭ juristŭ fórte preţuitŭ, apoĭ ca oratorŭ e cunoscutŭ din ceĭ maĭ eminenţĭ; limba românéscă are în acestŭ oratorŭ unŭ magistru de prima clasă. D-lŭ Maniu adaogă, că D-lŭ P. Grădişteanu este unŭ vechiŭ şi devotatŭ amicŭ alŭ Academieĭ române. Se pune la votŭ numirea D-luĭ P. Grădişteanu de membru onorariŭ şi este primitŭ cu 16 voturĭ adică cu deplină majoritate.

Se pune în desbatere propunerea secţiuneĭ literare pentru numirea de membru corespondentŭ a D-luĭ G. Bengescu, autorulŭ *Bibliografieĭ luĭ Voltaire.*

D-lŭ Ghica laudă activitatea acestuĭ june bărbatŭ. Bibliografia sa relativă la Voltaire a fostŭ bine primită în Francia și premiată de Academia francesă.

Se pune votulŭ și D-lŭ președinte proclamă pe D-lŭ G. Bengescu ca membru corespondentŭ alŭ Academieĭ, fiindŭ-că, a întrunitŭ 23 bile albe din 24 voturĭ.

D-lŭ *Hasdeŭ* depune manuscriptulŭ «Cronicei luĭ Urechiă» pe care lŭ-a împrumutatŭ altă dată de la D-lŭ Kogălniceanu, de óre-ce acestŭ cronicŭ este acum posesiune a Academieĭ.

D-lŭ Papadopolŭ-Calimachi cere tipărirea traducereĭ luĭ Herodotŭ pe care D-lŭ Dim. Ghica a terminat-'o.

Academia decide a se avea în vedere cestiunea la budgetŭ.

Ședința se ridică la orele 5 p. m.

ANEXA C.

SECȚIUNILE UNITE : ISTORICĂ ȘI LITERARĂ

Ședința din 29 Martie 1883

Sub președința D-luĭ *Alecsandri V.*

Secretarŭ : D-lŭ *Maniu.*

Membri presinți : DD. *Alecsandri Vasile, Caragiani Ioanŭ, Hasdeŭ Bogdan P., Maiorescu Titu, Quintescu Nicolae, Romanŭ Alexandru, Sbierea Ioanŭ, Babeșŭ Vincențiŭ, Barițiŭ George, Ionescu Nicolae. Maniu Vasile, Marienescu Atanasie M., Melchisedecŭ P. S. S. Episcopŭ, Urechiă Vasile A.*

Se pune în desbatere scrierea D-luĭ Marienescu despre Mitologia romană și română, volumulŭ primŭ, intrată la Academiă în anulŭ 1880.

D-lŭ *Hasdeŭ B. P.* face, ca raportatorŭ, o espunere orală despre cuprinsulŭ și valórea scriereĭ, arĕtândŭ că I-ulŭ volumŭ studiatŭ de D-sa,

cuprinde numaĭ mitologia păgână romană; că, după împărțirea ce s'a datŭ lucrăreĭ, secundulŭ volumŭ se va ocupa cu mitologia romană crestină, ĭarŭ celŭ d'alŭ-treilea va trata neapăratŭ despre mitologia românéscă. Valórea și importanța scriereĭ pentru istoria și literatura națională, este după D sa, necontestabilă; constată, că lucrarea este fórte sistematică, prin urmare propune tipărirea opuluĭ în volume separate. chiarŭ și în Analele Academieĭ.

D-lŭ *Quintescu* crede, că arŭ fi maĭ bine să se amâne verĭ-ce decisiune până la terminarea întreguluĭ opŭ.

D-lŭ *Alecsandri V.* întemeiatŭ pe espunerea resumată și conclusiunile raportatoruluĭ, volumulŭ depusŭ la Academiă presentândŭ unŭ ce complectŭ, este în contra amânăreĭ; pentru o maĭ bună lămurire însă asupra restuluĭ lucrăreĭ, propune a se cere informațiunĭ de la D-lŭ Marienescu și în acelașĭ timpŭ a se întreba autorulŭ cum înțelege D-sa să intervină Academia în acéstă cestiune, care-ĭ suntŭ pretențiunile saŭ dorința?

D-lŭ *Marienescu* chiămatŭ în sînulŭ secțiunilorŭ spre a-șĭ espune vederile, declară, că întréga lucrare va fi împărțită în 4 seriĭ și totŭ atâtea volume; primulŭ (I) volumŭ va cuprinde serbătorile și datinele romane antice din totŭ imperiulŭ romanŭ; secundulŭ (II) volumŭ va trata despre serbătorile și datinile crestine; alŭ treilea (III) serbătorile și datinele populare păgâne conservate până astă-ḑĭ la poporulŭ românescŭ; ultimulŭ și celŭ de alŭ IV-lea va avea să esplice proveninṭa istorică a datinelorŭ cuprinse în primele treĭ tomurĭ sub numire de: «Eleminte de mitologia daco-romană». Douĕ tomurĭ și anume tomulŭ I este la disposițiunea onor. Academiĭ; pe celŭ de alŭ III-lea îlŭ are terminatŭ și póte fi datŭ spre tipărire, în câtŭ pentru secundulŭ tomŭ, maĭ are de lucratŭ la așeḑarea materialuluĭ pe douĕ ultimele lunĭ, de óre-ce întréga lucrare, din acestŭ tomŭ, este împărțită pe cele 12 lunĭ ale anuluĭ. Pentru ultimulŭ tomŭ alŭ IV-lea, are materialulŭ mitologieĭ adunatŭ din tomulŭ alŭ III-lea, de asemenea are adunatŭ materialŭ copiosŭ din poesia poporană, din povestĭ, vrăjĭ și descântece și speră, că în restimpŭ de $1^1/_2$ anĭ, va fi în posițiune să-lŭ nainteze Academieĭ. Terminândŭ, amintesce D-lŭ Marie-

nescu, că menirea întreguluĭ opŭ este de a învedera romanitatea poporuluĭ românŭ, prin tóte datinele și credințele sale; de altcum împărțirea lucrăreĭ este în așa modŭ regulată, în câtŭ fiă-care volumŭ representă unŭ subiectŭ separatŭ și póte fi luatŭ ca o lucrare complectă; terminândŭ, D-sa declară, că nu pune nicĭ o condițiune Academieĭ, nu face nicĭ o reservă. nu caută folóse pentru sine, dorința sa fiindŭ a se tipări acéstă lucrare saŭ cu mijlócele ministeruluĭ de Instrucțiune, orĭ cu ale Academieĭ, de óre-ce mijlócele sale nu-ĭ permitŭ o asemenea întreprindere.

După retragerea D-luĭ Marienescu, D-lŭ președinte Alecsandri V. resumândŭ opiniunile emise în cursulŭ desbaterilorŭ și avêndŭ în vedere referatulŭ D-luĭ raportatorŭ Hasdeŭ, face următórea propunere:

«A se propune plenuluĭ tipărirea primuluĭ tomŭ în analele Aca-«demieĭ, trăgêndu-se 500 exemplare separate, din care unŭ numĕrŭ «de 100 exemplare să se pună la disposițiunea D-luĭ autorŭ dreptŭ «recompensă.»

Propunerea astŭ-felŭ formulată, punêndu-se la votŭ se primesce.

Ședința secțiunilorŭ unite se ridică la 4 ore.

ȘEDINȚA DIN 3 APRILIE 1883.

Sub Președința D-luĭ *D. A. Sturdza.*
Secretarŭ-generalŭ : D-lŭ *V. A. Urechiă.*

D-lŭ *Maniu*, secretarulŭ secțiuneĭ istorice, dă citire procesuluĭ-verbalŭ de la 1 Aprilie. Academia îlŭ ĭea în desbatere. (Anexa D)

I. Cestiunea adreseĭ D-luĭ Meyer din Berlin, care a solicitatŭ dela Academiă informațiunĭ despre mișcarea literară istorică.

D-lŭ *Babeșŭ* nu primesce ca Academia să corespundă cu societatea istorică din Berlin prin D-lŭ Schwicker. D luĭ doresce, ca Academia să-ĭ dea D-luĭ Meyer informațiunile necesariĭ, carĭ date le póte

afla în raportulŭ secretaruluĭ secţiuneĭ istorice. D-lŭ Babeşŭ reclamă contra procesuluĭ-verbalŭ alŭ secţiuneĭ, care nu a reprodusŭ bine cuvintele D-sale.

D-lŭ Preşedinte *Sturdza* înlătură reclamaţiunea D-luĭ Babeşŭ, acéstă afacere neprivindŭ plenulŭ.

D-lŭ *Ionescu* cere de asemenea înlăturarea rectificăreĭ de procese verbale de secţiune.

D-lŭ *Sturdza* pune în desbatere propunerea : se va satisface saŭ nu cererea D-luĭ Meyer şi anume: prin intermediulŭ D-luĭ Schwicker?

D-lŭ *Babeşŭ* ḑice, că Meyer nu cere intermediatorŭ. D-lŭ Sturdza preferă ca informaţiunile să fiă trimese directŭ D-luĭ Meyer şi anume în limba germană, ca să ajungă maĭ de grabă la societatea Istorică din Berlin. D-lŭ *Babeşŭ* esplică organisaţiunea acesteĭ societăţĭ, care cu publicaţiunile sale a ajunsŭ la Românĭ; acum are lipsă de documinte şi ne întrébă D-lŭ Meyer, unde le póte căpăta? Davomŭ noĭ raportulŭ secţiuneĭ istorice? Acésta nu se cere, ci numaĭ informaţiunĭ, sprijinŭ şi sfatŭ. D-lŭ Ionescu a ḑisŭ, că memoriulŭ să arĕte, că istoria se cultivă la noĭ din vechiŭ, căcĭ naţiunea nóstră nu s'a născutŭ de erĭ. D-lŭ Babeşŭ încă este de părere să se dea informaţiunĭ complete despre mişcarea istorică; nu scie însă déca societatea istorică din Berlin doresce acésta, căçĭ D-lŭ Meyer nu o cere. D-lŭ Babeşŭ cere votarea conclusiuniĭ secţiuneĭ.

D-lŭ *Alecsandri* susţine propunerea D-luĭ Sturdza, ca Academia să adreseze D-luĭ Meyer o lucrare făcută în sînulŭ eĭ.

D-lŭ *Maniu* rememoră conclusiunea secţiuneĭ.

D-lŭ *Hasdeŭ* observă, că D-lŭ Meyer prin faptulŭ că a trimisŭ pe lângă cererea sa câte-va specimene imprimate de lucrarea făcută pentru alte ţĕrĭ, crede că informaţiunea ce i se va da, să se mărginéscă la vre-o 10 anĭ în urmă. D-sa crede că nu e bine să se însoţéscă lucrarea de aprecierĭ, carĭ arŭ putea-o face neadmisibilă de societate. Academia să facă unŭ registru alŭ lucrărilorŭ celorŭ maĭ interesante realisate pe terenulŭ istoricŭ.

D-lŭ *Urechiă* doresce, să se modifice conclusiŭnea secţiuneĭ în a-

celŭ sensŭ, că nu secretarulŭ generalŭ ci acela alŭ secţiuneĭ istorice să facă lucrarea cerută, fiindŭ acésta de competinţa aceluia.

D-lŭ *Ionescu* combate propunerea D-luĭ Hasdeŭ, de a se mărgini informaţiunea numaĭ la 10 anĭ şi conchide, ca lucrarea să se facă de secţiunea istorică, dar apoĭ D-lŭ secretarŭ generalŭ să o comunice D-luĭ Meyer.

D-lŭ *Sturdza* crede, că cu câtŭ informaţiunea va fi maĭ completă, cu atâtŭ va fi maĭ mulţămitŭ să o aibă D-lŭ Meyer, ĭar apoĭ o va presinta D-luĭ cum va voi. D-luĭ nu primesce să se trimită o prescurtare, aşa ḑicêndŭ unŭ catalogŭ de bibliotecă. Secţiunea istorică să facă memoriulŭ prin o comisiune de 3, ca să fiă bine îngrijitŭ; se póte lucra şi după închiderea sesiuneĭ generale.

D-lŭ *Bacaloglu* propune, ca elaboratulŭ să se publice în Anale.

D-lŭ *Sbierea* înţelege, că D-lŭ Meyer arŭ fi pré bucurosŭ să capete de la Academiă o informaţiune câtŭ de completă, de câtŭ n'a cerut'o, din respectulŭ unuĭ omŭ de bună crescere. De altmintrelea, că D-lŭ Meyer doresce acésta, probéză alăturarea pe lângă cererea sa a specimenelorŭ arĕtătóre cum să se facă lucrarea. Indicarea ca intermediatorŭ a D-luĭ Schwicker este tocmaĭ o îmboldire maĭ multŭ, ca însăşĭ Academia să facă lucrarea, căcĭ bine scia Meyer, că Schwicker e cunoscutŭ de românĭ şi că Academia nu arŭ fi lăsatŭ pe Schwicker să vorbéscă de românĭ. D-lŭ Sbierea propune, ca unŭ membru din secţiunea istorică să facă raportulŭ cerutŭ, conformŭ specimenilorŭ primite.

D-lŭ *Babeşŭ* susţine aceeaşĭ părere, dar raportulŭ să nu se publice la noĭ, ci la Societatea Istorică în interesulŭ propagandeĭ. Raportulŭ să nu fiă în numele Academieĭ; sĕ fiă subscrisŭ de unŭ membru.

Academia aprobă propunerea ca secţiunea istorică să facă lucrarea, care apoĭ unulŭ din DD. membri să o trimită directŭ D luĭ Meyer.

Se comunică procesulŭ-verbalŭ alŭ secţiuneĭ istorice No. 4. (Anexa E).

Asupra propunereĭ secţiuneĭ relativă la legenda icóneĭ dăruită de Stefanŭ-Celŭ-Mare la monastirea Zugravu, Academia decide publicarea în Anale a traducţiuneĭ legendeĭ, presintată de P. S. S. Melchi-

sedecŭ și a se mulțămi D-luĭ Ionescu pentru oferirea cărțeĭ rusescl din care s'a și făcutŭ traducțiunea.

Asemenea se decide publicarea în Anale a memoriuluĭ D-luĭ Barițŭ despre ruinele de la Sarmisagetusa.

De asemenea Academia încuviințéză publicarea în Anale a biografieĭ luĭ Gr. Urechiă de D-lŭ Sbierea.

Se citesce procesulŭ-verbalŭ alŭ secțiuneĭ istorice No. 5. (Anexa F)

Documintele D-luĭ Schmidt.

Academia ĭea cunoscință de raporturile D-lorŭ Sbierea, Marianŭ și Stefanelli, relative la cercetarea colecțiuneĭ de documinte, adunate de D-lŭ Schmidt, din Suceava, și pe care colecțiune doresce a o ceda Academieĭ.

Academia aprobă conclusiunea secțiuneĭ istorice.

Cestiunea Dicționaruluĭ.

D-lŭ secretarŭ-generalŭ dă lectură procesuluĭ-verbalŭ alŭ comisiuneĭ lexicografice din 3 Aprilie (Anexa G).

D-lŭ *Alecsandri* amintesce, că Academia a fostŭ luatŭ decisiunea facereĭ prealabile de glosare după cărțile vechĭ ce ea le publică. D-lŭ Alecsandri se întrébă câțĭ anĭ va trebui să se aștepte publicarea dicționaruluĭ? Cărțĭ și manuscrise vechĭ se descoperŭ pe tótă ḑiua. Trebui-va să așteptămŭ deci încă 20—30 anĭ, ca să le avemŭ pe tóte? Ca și în o anterióră ședință, D-lŭ Alecsandri cere, ca Academia să se pună pe lucrulŭ dicționaruluĭ cu elemintele ce avemŭ astăḑĭ, lăsândŭ urmașilorŭ datoria de a completa lucrarea nóstră.

D-lŭ *Quintescu* doresce să véḑă realisarea dicționaruluĭ, dar i se pare că adoptândŭ părerea D-luĭ Alecsandri, Academia va merge numaĭ în zig-zag. Dicționarulŭ proiectatŭ de DD. Laurian și Maxim nu a pututŭ fi aprobatŭ de Academiă, din considerațiunĭ limbistice, de și presintéză unŭ avutŭ materialŭ. Pentru acésta s'a otărîtŭ să se publice cărțile vechĭ maĭ ânteiŭ; amŭ făcutŭ sacrificiĭ pentru acésta, paoĭ cum vorŭ rĕmânea publicațiunile întreprinse de Academiă prin DD. Hasdeŭ și Odobescu? D-luĭ e de părere să se aștepte terminarea tipărireĭ cărțilorecvaĭ, cu atâtŭ maĭ multŭ, că nu suntemŭ în-

țeleșĭ asupra grafieĭ și a formelorŭ limbeĭ; apoĭ cum este posibilă redactarea dicționaruluĭ fără asemenea înțelegere? Uniĭ din noĭ ḑicŭ, de esemplu: *completamente;* eŭ nu ḑicŭ așa. D-lŭ Maiorescu întrebuințéză cândŭ pe *iune*, cândŭ pe *ie*; alțiĭ ḑicŭ *năciune*.... Care din forme este cea bună și care trebue să rĕmână? D-lŭ Quintescu propune deci, amânarea lucrăreĭ dicționaruluĭ la sesiunea viitóre și până atuncĭ Academia să se înțelégă asupra morfologieĭ limbeĭ.

D-lŭ *Alecsandri* demonstră, că noĭ avemŭ deja o ortografiă a Academieĭ, și că decĭ, orĭ-câtŭ de necomplectă și de neperfectă o recunósce acéstă ortografiă, obiecțiunea D-luĭ Quintescu este înlăturată, pedicile suntŭ numaĭ imaginarĭ, ĭarŭ obligațiunea Academieĭ către publicŭ este reală. Prin urmare, cu ce avemŭ deja adunatŭ din cărțile vechĭ publicate, să se procédă imediatŭ la lucrare.

D-lŭ *Urechiă* arétă, că a fostŭ unulŭ din provocatoriĭ aducereĭ de exemple din cărțile vechĭ la fiă-care vorbă din dicționarŭ. Nu înțelege însă amânarea lucrăreĭ până la terminarea publicațiuneĭ cărțilorŭ vechĭ. Membriĭ comisiuneĭ lexicografice potŭ consulta directŭ cărțile și manuscrisele vechĭ din Biblioteca nóstră și a nu maĭ aștepta tipărirea lorŭ. Așa se și procedase la începutŭ. D-lŭ Urechiă însușĭ avusese însărcinarea, care a și realisat-o, de a estrage cuvintele însoțite de esemple din unele cărțĭ vechĭ.

D-lŭ Urechiă întâmpină obiecțiunea D-luĭ Quintescu în privința morfologieĭ, că în dicționarŭ se póte pune tóte formele în usŭ. Se va scrie decĭ *națiune* și se va esplica că uniĭ ḑicŭ *nație* și alțiĭ *năciune*.

D-lŭ *Sbierea* a fostŭ de față de la urḑirea dicționaruluĭ. Pentru că nu a aprobatŭ tendințele primeĭ comisiunĭ, nu a participatŭ la acéstă lucrare. Dicționarulŭ nu are să coprindă altŭ-ceva de câtŭ cuvintele folosite din vechime până astă-ḑĭ, dânduli-se înțelesulŭ diversŭ ce-lŭ aŭ avutŭ în decursulŭ timpuluĭ. Relativŭ la diversitatea de forme ale cuvintelorŭ, D-lŭ Sbierea ca și D-lŭ Urechiă, cere să se înscrie în dicționarŭ tóte formele usitate, fără ca Academia să se pronunțe pentru una anume, căcĭ s'arŭ putea ca publiculŭ să nu o priméscă pe aceea: Publiculŭ este care stabilesce cu succesŭ morfologia. Noĭ să ne mărginimŭ a culege cuvintele și a le da înțelesulŭ ce aŭ avutŭ

și care lŭ-aŭ. Numaĭ astŭ-felŭ dicționarulŭ Academieĭ va fi cu adevĕratŭ dicționarulŭ limbeĭ române. Dicționarulŭ publicatŭ ca proiectŭ, nu este alŭ limbeĭ nóstre. Câtŭ pentru ortografiă. Academia a otărîtŭ pe a sa și decĭ nu esistă pedică pentru lucrarea imediată a dicționaruluĭ.

D-lŭ *Quintescu* se sfiesce a lua cuvêntulŭ fațâ cu unŭ bărbatŭ de autoritate ca D-lŭ Alexandri, dar o face, pentru că nu a fostŭ înțelesŭ bine. Nu se opune la grăbirea lucrăreĭ dicționaruluĭ, numaĭ obiecțiunile ce aŭ adusŭ i se parŭ valide. Nicĭ membriĭ comisiuneĭ lexicografice nu suntŭ înțelesĭ între eĭ : scrie-vorŭ *constituție*, *constituțiune* saŭ *constitutione* orĭ *constituciune*. Arŭ fi posibilă lucrarea, décă s'arŭ fi otărîtŭ, ca dicționarulŭ să mérgă până la 1830, însă se cere să fiă și alŭ limbeĭ de adĭ. Apoĭ D-luĭ nu admite publicarea cuvêntuluĭ în multe forme. Pentru acésta cere amânarea lucrăreĭ până la sesiunea viitóre, ca până atuncĭ membriĭ să se pună în acordŭ în privința gramaticeĭ și a morfologieĭ

D-lŭ *I. Ghica* se unesce cu DD. Alecsandri, Urechiă și Sbierea. D-luĭ arétă, că sistemulŭ propusŭ de D-lŭ Quintescu a fostŭ pusŭ la încercare de atâția anĭ și s'a doveditŭ nepracticŭ. Să încercămŭ așa dar cu sistemulŭ celŭ-l'altŭ, și decĭ să nu maĭ asteptămŭ, că amŭ asteptatŭ destulŭ optŭ anĭ de dile. Arŭ fi a ne da unŭ brevetŭ de incapacitate. Décă chiarŭ arŭ fi să scriemŭ unŭ cuvêntŭ în 20 de forme, să se scrie în dicționarŭ, și fiă-cine va usa pe aceea care va voi ; limbele se facŭ de timpŭ. Amintiți-vĕ istoria dicționaruluĭ Academieĭ francese : nicĭ astă-dĭ acelŭ dicționarŭ nu este perfectŭ și unŭ simplu omŭ privatŭ, Littré, a făcutŭ maĭ bine ca Academia. Să nu maĭ perdemŭ timpŭ, ca să nu pățimŭ ca dênsa; comisiunea să lucreze înainte, fără a maĭ astepta tipărirea de alte cărțĭ vechĭ.

D-lŭ *Maniu* recunósce, că avemŭ o datoriă urgentă către societatea română, căcĭ principala menire a Academieĭ este a face dicționarulŭ. La preocupațiunile morfologice ale D-luĭ Quintescu, D-lŭ Maniu aduce esemple concrete de la alte popóre. Francesiĭ, Spanioliĭ, Italieniĭ etc. n'aŭ asteptatŭ stabilirea formelorŭ morfologice ca să-șĭ dea dicționarulŭ. Decĭ propune : cu unŭ momentŭ înainte să pășéscă Academia

la lucrare, cu atâtŭ maĭ multŭ, că cele maĭ multe cuvinte aŭ o formă stabilită și că avemŭ o ortografiă determinată de Academiă. Maĭ târḑiŭ se vorŭ aduce acesteĭ lucrărĭ modificațiunile necesariĭ.

D-lŭ *Stefănescu* cere, ca dicționarulŭ ce se redactéză să cuprindă cuvintele usualĭ.

D-lŭ *Romanŭ* e de părere, ca dicționarulŭ să încépă numaĭ de câtŭ. D-lŭ Quintescu, ḑice D-luĭ, aduce obiecțiunĭ seriόse, carĭ totușĭ nu escludŭ redacțiunea dicționaruluĭ. Avemŭ haina cugetăreĭ, numaĭ este cam trențόsă, tocmaĭ din culpa cărturarilorŭ, carĭ aŭ băgatŭ în cărțĭ forme contrariĭ fireĭ limbeĭ. D-luĭ arŭ dori decĭ, numirea uneĭ comisiunĭ paralelă aceleĭ lexicografice, pentru ca să studieze formele limbeĭ romăne. Nu există o națiune în Europa, care să fiă studiatŭ maĭ puținŭ limba sa de câtŭ noĭ; ḑicemŭ *constituție* pentru că nu cunόscemŭ limba. Dicționarulŭ proiectatŭ s'a aflatŭ pré radicalŭ, noĭ nu suntemŭ însă legațĭ cu elŭ, dar mĕ temŭ să nu cădemŭ în estremitatea opusă. Calea de mijlocŭ ne este indicată, care ne va arĕta că nu se cuvine să ḑicemŭ *constituție* ci *constituțiune*. Pentru acésta însă, trebue cercetărĭ limbistice și nu se îndoesce D-lŭ Romanŭ, că se va găsi o modalitate de apropiere între etimologiștĭ și fonetiștĭ. D-luĭ însușĭ doresce grăbirea lucrăreĭ, insistă decĭ pentru numirea uneĭ comisiunĭ, în care să nu se escludă însă ómeniĭ de specialitate, care să fixeze regulele morfologice, lucrândŭ în paralelŭ cu comisiunea lexicografică.

D-lŭ *Ionescu* e mulțămitŭ, că cestiunea a venitŭ în desbatere încă de la prima ședință a sesiuneĭ. Comisiunea lexicografică ne-a adusŭ unŭ raportŭ, care trebue să-lŭ luămŭ în considerare; tóte cele-l'alte cestiunĭ suntŭ secundare; adĭ avemŭ a da o direcțiune, soluțiunea o vomŭ da-o cândŭ vomŭ avea în mână celŭ d'ântêiŭ fasciculŭ din dicționarŭ. Din ḑisele tutulorŭ D-luĭ vede diverse preocupațiunĭ: uniĭ astéptă să se transforme limba prin mijloculŭ Academieĭ; D-lŭ Romanŭ pe de o parte ne-a spusŭ, că avemŭ vestmêntulŭ cugetăreĭ, a limbeĭ, și pe de alta crede, că noĭ o să facemŭ limba. D lŭ Ionescu e de părerea opusă: Noĭ nu avemŭ să facemŭ, nicĭ să transformămŭ limba, care e opera poporuluĭ: „se face, ḑice proverbulŭ la hală, într'o ḑi de târgŭ, maĭ multŭ spiritŭ în acea ḑi, decâtŭ în unŭ anŭ

întregŭ la Academiă.» Pe cândŭ noĭ discutămŭ aci, limba se elaboră: în Parlamentŭ, în scóle, în societățĭ etc.; limba tràesce, se îmbracă cum póte și se îmbracă bine, de óre ce o vedemŭ sănătósă, respingêndŭ totŭ ce nu-ĭ stă bine Așa, dicționarulŭ proiectatŭ a croitŭ vorba *națione*, dar cine din publicŭ a adoptat-o? mĕ temŭ, ḑice D-lŭ Ionescu, să ajungemŭ croitorĭ întârḑiațĭ, de vomŭ amâna lucrarea dicționaruluĭ, care aștéptă de atâția anĭ, Să resolvămŭ lucrarea, lăsândŭ timpuluĭ să facă maĭ bine la alte edițiunĭ. Deja cea d'ântêia, este afară din usŭ; ceea-ce vomŭ face va fi maĭ bine primitŭ de publicŭ. Să nu ne împedecămŭ de forme. Putemŭ indica cu care din forme ne unimŭ maĭ multŭ, d. e. cu *iune*, căcĭ nimenĭ nu a ḑisŭ și nu va ḑice *ocațione,* deși uniĭ aŭ scrisŭ și *ocăjune.* S'arŭ puté întreba la cuvêntŭ de unde vine și comisiunea va consulta pentru acésta limbile neo-latine; așa în limba romancilorŭ, ḑice D-lŭ Ionescu, se află acéstă formă *june* în vorba *grijun*, natiun, câjun. Avemŭ și forma a cășuna. Filologiĭ noștri studieze și utilizeze tóte aceste forme pe carĭ le oferă Națiunea, care este însășĭ croitorulŭ limbeĭ sale. Comisiunea nu are de câtŭ să clasifice materialulŭ ce ĭ dă națiunea. Venindŭ întrebarea la cestiunea tipăritreĭ cărțilorŭ vechĭ, D-lŭ Ionescu doresce facerea glosarelorŭ, a repertoreluĭ limbeĭ vechĭ, căcĭ interesézā istoria limbeĭ. Numaĭ să ne grăbimŭ și cu lucrarea acésta, ca să nu pățimŭ ca Academia francesă, care a voitŭ să facă, după 1834, o edițiune istorică a dicționaruluĭ sĕŭ, dar a eșitŭ înainte lucrarea luĭ Littré. E timpŭ a lucra după planulŭ celŭ noŭ. Din cărțile, publicate până acuma și din Codicele Voronețianŭ se póte ajuta comisiunea multŭ. D-lŭ Ionescu cere publicarea maĭ departe a cărțilorŭ vechĭ în edițiunĭ înse fórte economice. S'arŭ putea chiarŭ publica separatŭ glosare, spre neîntârḑierea tipăririreĭ. Fiindŭ publicate numaĭ textele, vorŭ putea lucra asupra lorŭ maĭ numeroșĭ bărbațĭ și profitulŭ va fi maĭ mare. D-lŭ Ionescu termină, cerêndŭ comisiune de treĭ membri, care să cerceteze antecedentele cestiuneĭ și să aducă o conclusiune în sensulŭ votuluĭ de astă-ḑĭ. D luĭ nu blamézā comisiunea lexicografică pentru întârḑierea de optŭ anĭ, căcĭ cunósce îm-

prejurările grave, carì aŭ înconjuratŭ lucrarea. Doresce însă, ca comisiunea să se apuce acum de lucru.

D-lŭ *Romanŭ*, în cestiune personală, arétă, că nu a fostŭ înțelesŭ de D-lŭ Ionescu, că D-luĭ nu a dișŭ că noĭ creămŭ limba, ci că este creată de națiune și ea ne impune legile sale, deci este în deplinŭ acordŭ D lŭ Ionescu cu D-lŭ Romanŭ.

D-lŭ *Babeșŭ* nu vede contradicere în vorbele ce s'aŭ rostitŭ; toțĭ dorescŭ lucrarea dicționaruluĭ, dar cestiunea este cum să începemŭ, ca să nu cădemŭ dintr'unŭ estremŭ în altulŭ? proiectulŭ de dicționarŭ ne-a costatŭ 125,000 francĭ, acum îlŭ respingemŭ; altulŭ ĭar va fi respinsŭ, décă va fi făcutŭ fără o prealabilă programă, cum s'a făcutŭ cu primulŭ proiectŭ. Laurianŭ și Maximŭ aŭ fostŭ lăsațĭ în voia lorŭ. Totŭ așa se va face și acum? care limbă să fiă în dicționarŭ? D-lŭ Babeșŭ cere numirea uneĭ comisiunĭ, care să proiecteze programa prealabilă; primulŭ proiectŭ este celŭ puținŭ consecinte în limbă, apoĭ comisiunea lexicografică putea-va ajunge la o așa consecință? Nu e bine să se înscrie în dicționarŭ tóte formele și toțĭ galicismiĭ în usŭ d. e. în Bucurescĭ. N'avemŭ să ne preocupămŭ de forme ci să arĕtămŭ precumpănința uneia din ele. Bine, fiă și așa, numaĭ lucrulŭ să fiă trecutŭ în programă, ca să nu cădemŭ ĭarășĭ la punctulŭ unde suntemŭ, după prima lucrare. Comisiunea lexicografică aducă-ne o asemenea programă.

D-lŭ *Sion*, ca membru din comisiune, face istoriculŭ lucrăreĭ dicționaruluĭ. D-luĭ amintesce, că la începutŭ s'a fostŭ împărțitŭ lucrarea la maĭ mulțĭ membri. D-luĭ a avutŭ litera *P*, a muncitŭ unŭ anŭ la ea, după Becherelle, dar comisia a înlăturatŭ lucrarea D-sale, nefiindŭ conformă cu sistema comisiuneĭ, care era să facă dicționarulŭ limbeĭ cum era să fiă peste 100 anĭ. S'a făcutŭ o a doua comisiune lexicografică și s'a otărîtŭ să adune materialŭ din cărțile vechĭ. Din acéstă causă lucrarea a rĕmasŭ în așteptare până la tipărirea cărțilorŭ vechĭ. A demisionatŭ în maĭ multe rĕndurĭ din causa acésta și acum nu maĭ voesce să maĭ continue în comisiune, fiindŭ bĕtrânŭ. Cere să ne otărîmŭ : ce facemŭ? Dicționarŭ filologicŭ? Limbisticŭ? D-luĭ nu admite unŭ dicționarŭ cu orĭ-ce forme scâlciate : Nu se va

trece d. e. *lăcrămaţiŭ* în locŭ de reclamaţiune, sub pretextŭ că este în poporŭ.

D-lŭ *Bariţiŭ* susţine, că comisiunea lexicografică a avutŭ programă încă de la începutŭ. D-lŭ Bariţiŭ nu scie décă în 1860, când guvernulŭ a primitŭ fondulŭ Zapa şi a pusŭ premiŭ de 2000 galbenĭ pentru facerea dicţionaruluĭ, s'a fostŭ otărîtŭ o programă. Crede, că s'a fostŭ datŭ o programă etimologică. Guvernulŭ a aşteptatŭ cincĭ anĭ în deşertŭ să presinte cine-va lucrarea. Atuncĭ fericitulŭ Cuza Vodă a vĕḑutŭ, că nu se póte face dicţionarulŭ prin concursŭ, ci prin o reuniune de filologĭ. D'aci originea Societăţeĭ Academice. Ne-amŭ adunatŭ în 6 Septembre, ca să facemŭ gramatecă şi dicţionarŭ. Societatea Academică apoĭ a găsitŭ bine să desparţă ceĭ 24 membri aĭ sĕĭ în 3 secţiunĭ, carĭ să se ocupe şi de istoria ţĕreĭ, pe lângă gramatică şi dicţionarŭ. Aceĭ 24 membri aŭ cerutŭ apoĭ să se învoéscă asupra ortografieĭ, ca să se scie în ce ordine aŭ să se scrie cuvintele în dicţionarŭ. Douĭ anĭ, lupte pentru ortografiă; ne-amŭ învoitŭ cu sistema etimologică din limba românéscă. Membriĭ comisiuneĭ lexicografice fură numiţĭ: Heliade, Laurianŭ şi Maximŭ. S'a ḑisŭ să-ĭ lăsămŭ să lucreze şi să ne aducă o probă de cincĭ colĭ, tipărite în 500 esemplare, din litera *A*, până unde vorŭ ajunge şi apoĭ acele colĭ se vorŭ cerceta şi ne vomŭ învoi să scótemŭ din ele norma de lucrare maĭ departe. Dar nu ne-amŭ învoitŭ să scotemŭ din acele cincĭ colĭ de lucrare o programă. Aprópe majoritatea era în oposiţiune cu lucrarea adusă de comisiune, totuşĭ amŭ ḑisŭ acesteia: «mergeţĭ înainte», Heliade trecu în Domnulŭ, ĭar ceĭ-l'alţĭ doĭ membri aŭ lucratŭ după programa ce înşiĭ şi-aŭ trasŭ, sistematicŭ, rigurosŭ, consecinte. Amŭ plătitŭ câte 15 galbenĭ de cólă; ĭ-amŭ atacatŭ mereŭ, dar ĭ-amŭ lăsatŭ să lucreze... Mĕ simţŭ obligatŭ a apĕra memoria acelorŭ bărbaţĭ: nouă cată să ne imputămŭ décă nu ne place lucrarea lorŭ... Aŭ nu noĭ, cu tóte criticele ce făceamŭ lucrăreĭ, nu noĭ ḑiceamŭ: să ne aduceţĭ până la anulŭ încă 30 de cóle?! — La 1874 noĭ amŭ declaratŭ dicţionarulŭ proiectatŭ de rĕŭ. S'a alesŭ altă comisiune de 5 membri, care să facă dicţionarulŭ etimologicŭ românescŭ. Ni s'a maĭ ḑisŭ, nouă din comisiune, ca să scótemŭ şi din

glosarulŭ primeĭ comisiunĭ vorbele, carĭ suntŭ în usŭ și să le repunemŭ în dicționarŭ. Dar ni s'a maĭ ḑisŭ : să vĕ apucațĭ de cărțile vechĭ, să scóteṭĭ din ele materialulŭ limbeĭ, ca să faceṭĭ istoriculŭ fiă-căreia vorbe.—Intre acestea, publiculŭ se impacientéză, cerea dicționarulŭ. Apoĭ comisiunea compusă și din membri de peste fruntariile Românieĭ, rarŭ se putea aduna, ca să lucreze, măcarŭ că se otărisă și o diurnă de 10 francĭ pe ḑi de lucru. Nime nu m'a chiămatŭ la comisiune în 1875/6, totușĭ eŭ încă amŭ fostŭ lucratŭ unele litere. D-lŭ secretarŭ-generalŭ lucrase și D-luĭ o bună parte; dar împrejurărĭ grele amenințândŭ însășĭ esistința societățeĭ Academice, și lucrările eĭ rĕmaseră în stagnațiune. In urmă se limpeḑiră noriĭ și Societatea Academică deveni *Academia*. Academia ne-a numitŭ în comisiunea lexicografică, dar cu ce condițiune? Să lucrămŭ după programa din 1874. Dar s'a ḑisŭ : ortografia din 1874 nu e bună, nu ne convine. Apoĭ a maĭ venitŭ și altă pedică : tipărirea cărților ŭ vechĭ. D. Bărițŭ nu era de părere să se tipărésca tóte cărțile vechĭ — afară de Coresi, de óre-ce se află încă destule esemplare pentru lucrarea comisiuneĭ. Celŭ multŭ trebue să fiă publicate simplu, ca să fiă spre folosința publiculuĭ.

«Programă positivă nu ni s'a datŭ», adaogă D-lŭ Barițŭ; décă voițĭ una, să se facă, însă să se facă de Academiă. In câtŭ pentru numirea uneĭ nouă comisiunĭ orĭ menținerea celeĭ de până astă-ḑĭ, D. Barițŭ crede, că e de prisosŭ, căcĭ este în atributele secțiuneĭ filologice lucrarea dicționaruluĭ. Să facă programa de lucrare a dicționaruluĭ însășĭ secțiunea filologică.

D-lŭ *președinte* pune la votŭ propunerea acésta a D-luĭ Barițŭ și Academia adoptă cu unanimitate trămiterea la secțiunea filologică, ca ea să aducă urgentŭ planulŭ uneĭ programe de lucrare a dicționaruluĭ.

Cestiunea localuluĭ.

D-lŭ *Ghica* ridică cestiunea localuluĭ Academieĭ. Doresce să se scie ce s'a făcutŭ de cândŭ D-sea a lipsitŭ din țéră. Ore nu s'arŭ puté avé localulŭ prin Societatea de Construcțiunĭ? Cestiunea este urgintă; dispositiunile din partea guvernuluĭ le scie bune... Terenŭ e datorŭ

guvernulŭ să ni dee. Să numimŭ o comisiune să alégă acelŭ locŭ.

D-lŭ *Sturdza.* Aŭ fostŭ multe propunerĭ făcute la guvernŭ să ne dee locŭ şi banĭ. A fostŭ multă bună-voinţă din partea fostuluĭ ministru ; şi la ceĭ actualĭ încă totŭ aşa. Dar împrejurările aŭ statŭ contrariĭ. D-lŭ Sturdza propune facerea uneĭ lotĕriĭ, care să ajute Academia la construirea localuluĭ sĕŭ. Acea lotĕriă ne-arŭ da măcarŭ o primă sumă de 1 milionŭ. Guvernulŭ apoĭ ne-arŭ ajuta şi elŭ, căcĭ ne maĭ trebue pe lângă localurĭ, dotaţiunĭ pentru urmărirea scopurilorŭ nóstre culturale.

D-lŭ *Urechiă* este contra facereĭ de lotĕriĭ. Ţéra este obosită de tombole şi loteriĭ. Se miră că D-lŭ ministru de culte actualŭ nu aplică legea construcţiunilorŭ. D-lŭ Urechiă a dobânditŭ în ea peste 1,000,000 leĭ ca primă cheltuélă pentru Musee şĭ Archive. «Aveamŭ de gêndŭ — şi luasemŭ disposiţiunĭ, — să construescŭ localulŭ Academieĭ, unitŭ cu Museele şi Archiva. Baniĭ ajungeaŭ. Loculŭ l'alesesemŭ, vis-à-vis de Grădina Dómna Bălaşa. Pe câtŭ mĭ-amintescŭ, însuşĭ guvernulŭ — ceĭ-l'alţĭ miniştri — eraŭ de acordŭ în acésta. Să binevoéscă dar guvernulŭ, D-lŭ ministru de Culte, a nu maĭ amâna clădirea localuluĭ Academieĭ, décă ţine la ea, cum ḑice D-lŭ preşedinte Sturdza.»

D-lŭ *Ghica* se unesce cu D-lŭ Urechiă a nu primi facerea de loteriĭ. Cere, ca de óre-ce este lege, care dă 1,000,000 leĭ pentru clădirĭ de Archive, Musee—, să se profite de planulŭ ce avusese fostulŭ ministru Urechiă. 1,000,000 nu va ajunge, dar se va face o parte din clădirĭ şi apoĭ, după trebuinţe, se va spori localulŭ. D'ocamdată cu unŭ milionŭ se póte face clădirea ca să încapă bine Academia şi museele, carĭ suntŭ încă puţinŭ desvoltate; aşa s'a procedatŭ şi pe aiurea : până ce museele aŭ luatŭ o mare întindere aŭ fostŭ unite cu Academiile. S'a numitŭ o comisiune de acum doĭ anĭ, ca să se înţelégă cu guvernulŭ, care arĕta bune disposiţiunĭ. Şi aḑĭ avemŭ treĭ colegĭ în ministerŭ ; ce a făcutŭ acea comisiune ? Ales'a măcarŭ loculŭ, ca să avemŭ o speranţă de începere a lucruluĭ ?

D-lŭ *N. Ionescu*, în principiŭ este cu opiniunea D-luĭ Ghica. Crede ca să se facă o demarşă de corpore la guvernŭ, saŭ prin o dele-

gaţiune maĭ numerósă, la D-lŭ ministru alŭ Cultelorŭ, să-lŭ róge respectuosŭ, ca să se gândéscă la dreptulŭ câştigatŭ alŭ Academieĭ — ca instituţiune de Statŭ, — d'a avé localŭ potrivitŭ. Să i se arĕte D-luĭ ministru, care este localulŭ ce are aḑĭ Academia şi în ce triste condiţiunĭ. D-lŭ ministru de va crede utile va introduce apoĭ delegaţiunea şi maĭ departe, la capulŭ cabinetuluĭ şi la ministrulŭ de financie, spre a obţine de la cine póte să ni dee localulŭ cuvenitŭ. Celŭ puţinŭ décă D-lŭ ministru puté obţine mutarea Senatuluĭ în altă parte, amŭ fi dispusŭ şi noĭ şi Universitatea de maĭ multe camere. Avemŭ atâţia colegĭ în ministerŭ şi D-lŭ Ghica ne spune, că aŭ tótă buna-voinţă pentru Academiă. Apoĭ D-lorŭ să pună umĕrulŭ la lucru, să pună câte unŭ cuvêntŭ bunŭ şi de urginţă în favórea nouluĭ localŭ alŭ Academieĭ.

D-lŭ *Sturdza*, propunerea D-luĭ Ionescu o află nepractică : Senatulŭ nu va eşi din localulŭ acesta şi deci Academia printr'o adresă către ministru de Culte, care să fiă ca o adevĕrată espunere de motive a cestiuneĭ, să propună ministruluĭ întocmirea într'o singură construcţiune a Academieĭ cu Museele şi Archiva, aşa construcţiunea va costa şi maĭ eftinŭ.

D-lŭ *Ghica* unindŭ părerea D-luĭ Ionescu de a se face o manifestaţiune la guvernŭ, cu a D-luĭ Sturdza, de maĭ susŭ, se pune la votŭ resoluţiunea, ca Academia printr'o delegaţiune să ducă guvernuluĭ unŭ memoriŭ completŭ, care să serve ca o adevĕrată espunere de motive. Academia în unamitate aprobă propunerea, ĭar delegaţiunea, care va supune memoriulŭ lucratŭ la aprobarea plenuluĭ, o compune din DD. P. S. S. Melchisedecŭ, Alecsandri, Ionescu, Bariţŭ şi Maiorescu.

D-lŭ secretarŭ-generalŭ provócă Academia, ca conformŭ regulamentuluĭ, să alégă o comisiune pentru revisuirea prealabilă a discursurilorŭ din şedinţa de Marţĭ. Academia compune comisiunea din DD. P. S. S. Melchisedecŭ, Papad. Calimachŭ şi Babeşŭ.

Şedinţa se ridică la orele 6 p. m.

ANEXA D.

SECȚIUNEA ISTORICĂ

Ședința din 1 Aprilie 1883

Sub președința : D-luĭ *Barițŭ G.*
Secretarŭ : D-lŭ *Maniu V.*
Membri presințĭ : DD. *Babeșŭ Vincențiŭ, Barițŭ George, Ionescu Nicolae, Maniu Vasile, Marienescu Atanasie M., Melchisedecŭ P. S. S. Episcopŭ, Papadopolŭ-Calimachŭ Alex.*

S'a datŭ citire procesuluĭ-verbalŭ de la 30 Martie și s'a aprobatŭ.

D-lŭ *Barițŭ* supune secțiuneĭ adresa Plenuluĭ No. 3013, din 31 Martie, privitóre la membri corespondențĭ. Propunerea pentru alegerea D luĭ Mandrea nefiindŭ susținută în secțiune conformŭ regulamentuluĭ, se înlătură până la îndeplinirea formalitățilorŭ recerute.

Opera D-luĭ Meitani fiindŭ pusă la concursŭ, secțiunea decide a se amâna desbaterea asupra propunereĭ D-sale ca membru corespondinte.

D-lŭ *Babeșŭ* dă lectură raportuluĭ sĕŭ asupra adreseĭ D-luĭ Meyer din Berlin, în care se dice, că Societatea Istorică constituită la Berlin și subvenționată de guvernulŭ imperiuluĭ germanŭ, dorindŭ să tragă și pe România în sfera activitățeĭ sale literare și a publicațiunilorŭ întreprinse pe terenulŭ sciințelorŭ istorice, solicită de la Academia Română, prin organulŭ D-luĭ Meyer, concursulŭ bine-voitorŭ, atâtŭ prin consiliĭ câtŭ și prin împărtășirea elemintelorŭ despre mișcarea literatureĭ istorice a lumeĭ române ; în acestŭ scopŭ, adresa D-luĭ Meyer pune în vederea Academieĭ, că învĕțatulŭ profesorŭ D-lŭ *H. I. Schwicker* din B.-Pesta, referentulŭ Societățeĭ pentru Ungaria, s'a oferitŭ a primi referatulŭ și pentru România, prin urmare Academia Română este rugată a da totŭ sprijinulŭ sĕŭ întreprindereĭ, spre a se facilita titulatuluĭ referinte adunarea celorŭ maĭ complecte

indicaţiunĭ bibliografice referitóre la literatura istorieĭ nóstre. După acéstă resumată espunere, conclusiunea D-luĭ Babeşŭ este, de a se trimite aceleĭ Societăţĭ, la adresa D-luĭ Meyer, raporturile şi memoriile secţiuneĭ nóstre despre mişcarea literatureĭ în România şi în străinătate, referitóre la Românĭ, publicate în Analele Academieĭ, carĭ raporturĭ corespundŭ pe deplinŭ cerereĭ ce ni se face.

D-lŭ *Bariţŭ* este de părere, ca consemnarea indiceluĭ bibliograficŭ să încépă cu scrierile din timpiĭ luĭ Şinkaĭ şi anume cu operile şi activitatea românilorŭ pe terenulŭ istoricu din acea epocă ; se maĭ coprindă acelŭ prospectŭ, pe lângă publicaţiunile secţiuneĭ nóstre despre mişcarea literatureĭ istorice, Memoriele P. S. S. Episcopŭ Melchisedecŭ, publicate în Analele nóstre precum şi Memoriulŭ rĕposatuluĭ nostru colegŭ Pappiu Ilarianŭ asupra luĭ Şinkaĭ; în câtŭ pentru calea cea maĭ indirectă de a se pune Academia în legătură cu acea învĕţată Societate din Berlin, D-sa crede, că înlăturarea intermediuluĭ atinsŭ în adresa D-luĭ Meyer, n'arŭ presinta nicĭ unŭ neajunsŭ şi arŭ fi de preferitŭ corespondinţa nemijlocită.

D-lŭ *Ionescu N.* propune a se însărcina oficiulŭ bibliotecеĭ să comunice D-luĭ Meyer ceea-ce Academia posede în ramura literatureĭ nóstre istorice ; părerea D-sale este, că în vederea greşiteĭ direcţiunĭ ce a luatŭ maĭ alesŭ literatura vecinilorŭ noştri maghiarĭ ocupându-se de originile şi starea civilisaţiuneĭ nóstre, oficiulŭ să însoţéscă indicele bibliograficŭ destinatŭ pentru usulŭ aceleĭ docte Societăţĭ, cu o espunere succintă în formă de comitivă, despre întregulŭ nostru tesaurŭ de monuminte istorice. In acea espunere arŭ fi bine să se amintéscă, că Academia Română şi-a ţermuritŭ modesta eĭ activitate în adunarea elemintelorŭ limbistice şi regularea limbeĭ usuale ; în acelaşĭ timpŭ, ea se îndeletnicesce cu coordonarea şi în parte cu republicarea de manuscrise şi documinte vechĭ, cu retipărirea cronicelorŭ nóstre din vécurile trecute, în credinţă ca lumea acestuĭ secolŭ de sciinţă şi luminĭ, va sci să-şĭ formeze convincţiunea deplină asupra mişcăreĭ şi activităţeĭ bĕtrânilorŭ noştri pe tĕrĕmulŭ istorieĭ şi cultureĭ, într'unŭ timpŭ pe cândŭ Europa centrală vărsa sângele fiilorŭ sĕĭ în luptele religióse şi dinastice aprópe unŭ jumătate se-

colŭ; neapăratŭ — ḑice D-lŭ Ionescu — colecţiunea de eleminte istorice și limbistice, cum între altele suntŭ: Cronicele luĭ *G. Urechiă*, *M. Costinŭ*, *Descripţiunea Moldoveĭ* a luĭ *Cantemirŭ*, Codicele *Voroneţianu* etc., va îndemna și de astă dată pe sapienţiĭ Germanieĭ culte, precum altă dată, în secolulŭ trecutŭ și la începutulŭ secoluluĭ nostru a îndemnatŭ pe marele dascălŭ *Busching*, pe ilustriĭ istoriografĭ *Ed. Quinet* și *Michelet*, să recunóscă în originile românilorŭ puterniculŭ elementŭ alŭ latinitățeĭ, precum se documentéză prin materialulŭ, formele și arhaismele limbeĭ nóstre, arhaisme precum nu le are nicĭ una din limbile romanice surore. In câtŭ pentru starea culturală, seriositatea cronicarilorŭ naționalĭ, mișcarea literară din aceĭ timpĭ aspri, prin carĭ aŭ trecutŭ și poporulŭ românescŭ, aŭ fostŭ pe o tréptă destulŭ de susŭ puse, de óre-ce scrierea istorieĭ pragmatice 'șĭ datoresce primele începuturĭ bĕtrânilorŭ noștri cronicarĭ, în specialŭ princepele istoriografŭ D. Cantemirŭ tratândŭ în modŭ pragmaticŭ istoria imperiuluĭ Otomanŭ aŭ precesŭ pe mariĭ ingeniĭ occidentalĭ, ca Montesquieu. Gibbon și alțiĭ în studiulŭ istorieĭ critice. După o întinsă desvoltare făcută în acestŭ subiectŭ, resumându-se, D-lŭ Ionescu, termină prin a observa, că este de datoria Academieĭ a se da unŭ rĕspunsŭ demnŭ și satisfăcĕtorŭ la cererea ce ni se face, însoțită de o espunere retrospectivă și lămuritóre asupra literatureĭ nóstre istorice, în sensulŭ vederilorŭ espuse de D-sa și în totŭ casulŭ a se da acelŭ rĕspunsŭ d'a dreptulŭ la adresa Societățeĭ constituite și în limba francesă.

P. S. S. Episcopŭ Melchisedecŭ declară, că împărtășesce vederile D-luĭ Ionescu. Punêndu se la votŭ propunerea D-luĭ N. Ionescu se primesce, invitându-se D-lŭ președinte G. Barițŭ a comunica plenuluĭ decisiunea secțiuneĭ.

Ședința se ridică la $5^1/_2$ ore séra.

ANEXA E.

Ședința din 23 Martie 1883.

Sub președința D-luĭ *Barițŭ G.*

Secretarŭ : D-lŭ *Maniu V.*

Membri presințĭ : DD. *Babeșŭ V.*, *Barițŭ G.*, *Ionescu N.*, *Marian V.* *Marienescu A.*, *P. S. S. Episcopŭ Melchisedecŭ*, *Sturdza D.*, *Urechiă V*,

Se dă lectură procesuluĭ-verbalŭ de la 22 Martie și se aprobă.

P. S. S. Episcopŭ Melchisedecŭ amintesce, că D-lŭ Ionescu N. a făcutŭ Academieĭ darŭ o carte ornată cu icóne sânte și legende, între carĭ suntŭ și două legende și două icóne române. Cea maĭ interesantă între icóne și legendele scrise în limba slavonă este Icóna de la monastirea Zugravu, donată de Stefanŭ-Celŭ-Mare și legenda despre marele Domnŭ alŭ Moldoveĭ. P. S. S. Episcopŭ Melchisedecŭ depune pe séma Academieĭ traducerea românéscă a legendeĭ în cestiune.

D-lŭ *Ionescu N.* rógă pe P. S. S. Episcopŭ Melchisedecŭ să dea lectură traducțiuneĭ. Terminându-se lectura, secțiunea esprimă D-luĭ Ionescu și P. S. S. Episcopŭ Melchisedecŭ gratitudinea pentru frumosulŭ darŭ și interesanta traducțiune, pentru a căreĭ publicare în Anale se va face receruta propunere Plenuluĭ.

D-lŭ *Urechiă V. A.* propune a se lua în desbaterea secțiuneĭ memoriile și raporturile puse la ordinea ḑileĭ pentru ședința publică de Vinerĭ, anume studiulŭ D-luĭ Sbierea și raportulŭ D-luĭ Barițŭ. Primindu-se acéstă ordine de ḑi, se invită D-lŭ Barițŭ a comunica secțiuneĭ resultatulŭ investigațiunilorŭ sale de la Sarmisegetusa.

D-lŭ *Barițŭ* dă lectură raportuluĭ asupra călĕtorieĭ și cercetărilorŭ D-sale la ruinele Sarmisegetuseĭ. In urma esplicațiunilorŭ amĕnunțite date de D-lŭ Barițŭ despre starea lucrurilorŭ și întreprinderile Societățeĭ din Transilvania, după interlocuțiunile și observațiunile D-luĭ Ionescu Nicolae, care tinde a învedera, că sub raportulŭ filologicŭ și etnograficŭ, regiunea Sarmisegetuseĭ arŭ presinta de o camdată și în prima liniă celŭ maĭ mare interesŭ, atâtŭ pentru istoria română câtŭ

și pentru întréga ginte latină, întréga romanitate prin urmare, studiulŭ nostru arŭ fi să se mărginéscă cu preferință pe acestŭ terenŭ, celŭ puținŭ pentru momentŭ, de óre-ce esplorațiunile arheologice întreprinse de diferitele Societăți sciințifice vorŭ deveni curêndŭ saŭ maĭ târḑiŭ de domenulŭ publicŭ în lumea sciințelorŭ, cândŭ atuncĭ, prin resultatele studielorŭ filologice și etnografice, unite cu descoperirile arheologice, se va constata, într'unŭ modŭ indubitabilŭ, marele interesŭ alŭ Romeĭ de a da o esistință pe deplinŭ romană Dacieĭ-Traiane, ca în nicĭ o altă parte din vastulŭ imperiŭ; se va maĭ învedera — ḑice D-lŭ Ionescu N. — câtŭ de puternicŭ s'a înrădăcinatŭ cultura și geniulŭ Romeĭ în acéstă nouă țéră Romană, care a contribuitŭ atâtŭ de puternicŭ la conservarea urmașilorŭ colonĭ, poporulŭ românescŭ, în acéstă lume romană. Resultatele studielorŭ combinate de la Sarmisegetusa și *Accintu* (Aquinta) vorŭ ajunge póte să suplinéscă lacunele în istoria nóstră, demonstrândŭ câtŭ de înrîuritóre a fostŭ puterea de romanisare sub Antoninĭ, în cele treĭ Daciĭ și câtŭ de strinse aŭ fostŭ relațiunile lorŭ cu Roma și Italia.

D-lŭ *Babeșŭ* crede, că arŭ trebui luate mĕsurĭ eficace, propriĭ a ne conduce la scopulŭ pentru care a fostŭ însărcinatŭ D-lŭ Barițŭ.

D-lŭ *Ionescu N.* nu vede cam ce arŭ puté face maĭ multŭ Academia, eșindŭ din sfera studiuluĭ filologicŭ și etnograficŭ, întreprinsŭ în acele regiunĭ. *Sarmisegetusa* ca și *Accinta* aŭ unŭ interesŭ istoricŭ pentru tótă lumea civilisată, ca și pentru tótă romanitatea; mărginindu-ne în studiulŭ filologicŭ și etnograficŭ, Academia va aduce cu prisosŭ tributulŭ sĕŭ sciințeĭ. Incheindu-se discuțiunea, se decide a se ceti raportulŭ în ședința publică de Vinerĭ 25 curentŭ.

D-lŭ *Sbierea* începe lectura Studiuluĭ sĕŭ asupra vieațeĭ și scrierilorŭ cronicaruluĭ Gr. Urechiă; după comunicarea indiceluĭ bibliograficŭ și cetirea uneĭ părțĭ din tecstulŭ biograficŭ, în care se arétă părerea luĭ Cantemirŭ despre originea și adevĕratulŭ nume alŭ familieĭ *Urecle*, transformată cu timpulŭ în *Urechiă*, înrudită cu Corvinĭ Transilvanieĭ si cu familia romană *Valeria*, ședința se ridică, orele fiindŭ înaintate, rĕmăindŭ continuarea lectureĭ pentru ședința prosimă.

ANEXA F.

Ședința din 26 Martie 1883

Sub președința D-luĭ *Barițŭ G.*

Secretarŭ : D-lŭ *Maniu V.*

Membri presințĭ : DD. *Babeșŭ V., Barițŭ G., Ionescu N., Maniu V. Marienescu A., Melchisedecŭ P. S. S. Episcopŭ, Urechiă V.*

Se citesce procesulŭ-verbalŭ de la 23 curentŭ și se aprobă.

D-lŭ *Barițŭ* supune secțiuneĭ raportulŭ D-luĭ Stefanelli asupra colecțiuneĭ de urice și documinte privitóre la istoria Moldoveĭ, ale D-luĭ Schmidt din Sucéva. Secțiunea, avêndŭ în vedere conclusiunile din raportŭ și referindu-se la încheierea luată pe basa raportuluĭ D-luĭ Sbierea, care se unesce în tóte cu arĕtările D-luĭ Stefanelli, menține a sa decisiune, luată în ședința preurmată și trece la ordinea ḑileĭ.

Se dă lectură adreseĭ D-luĭ E Meyer din Berlin trimisă secțiuneĭ de către plenulŭ Academieĭ spre a-șĭ da opiniunea sa. Punêndu-se în desbatere cererea cuprinsă în citata adresă, de a se trimite Societățeĭ istorice, constituite la Berlin, tóte publicațiunile nóstre istorice pentru a fi utilisate la compunerea unuĭ Conspectŭ cuprinḑêndŭ întréga literatură istorică a diferitelorŭ națiunĭ. Secțiunea, ascultândŭ espunerile făcute de D-lŭ președinte *Barițŭ*, propunerile D-lorŭ *N. Ionescu* și *Babeșŭ V.*, obiecțiunile D-lorŭ *V. A. Urechiă* și *V. Maniu*, însărcinéză pe D lŭ *V. Babeșŭ* a studia cestiunea și a supune părerea sa secțiuneĭ printr'unŭ referatŭ.

D-lŭ *Sbierea* invitatŭ de D-lŭ președinte Barițŭ reîncepe lectura Memoriuluĭ sĕŭ biograficŭ asupra cronicaruluĭ Gr. Urechiă, după a căreĭ terminare se decide a se propune Plenuluĭ publicarea scriereĭ în Analele Academieĭ.

Ședința se ridică la 5 ore.

ANEXA G.

Comisiunea lexicografică, invitată a da relațiune despre lucrările sale relative la revisuirea proiectuluĭ de Dicționarŭ lucratŭ de rĕposațiĭ Laurianŭ și Maximŭ, vine prin acésta a arĕta, că n'a pututŭ face nicĭ o lucrare până acuma. Causa care a condamnat'o la acéstă inacțiune a fostŭ, că Academia, prin conclusele sale anterióre decidêndŭ în principiŭ, ca Dicționarulŭ viitorŭ se fiă lucratŭ pe basele filologieĭ rationale, cu studiulŭ archaismilorŭ întrebuințațĭ în limba vechiă cunoscută în cărțile românescĭ din secolulŭ XVI și XVII, și pentru acésta s'a luatŭ mĕsurĭ, ca să se retipărescă maĭ multe din cărțile vechĭ, din care multe se și află în lucrare, — până nu se va termina acéstă întreprindere începută, comisiunea s'a vĕdutŭ în neputință de a împlini misiunea sa. — Doĭ din subscrișiĭ însă, anume G. Barițŭ și G. Sion, nu se unescŭ cu ideea acésta, ca una care are de consecință amănarea revisuireĭ *ad calendas grecas.*

G. Barițŭ, G. Sion, Hasdeŭ.

ȘEDINȚA DIN 4 APRILIE 1883.

D-lŭ *Sion* cere, ca comisiunea de ortografiă să grăbéscă a-șĭ aduce lucrarea.

D-lŭ președinte invită comisiunea în acestŭ sensŭ.

Proiectulŭ de respunsŭ la raportulŭ secretaruluĭ-generalŭ. (Anexa H).

D-lŭ *Quintescu* dă cetire punctuluĭ I-iŭ, apoĭ esplică pentru ce comisiunea a ajunsŭ la acéstă conclusiune, ca să se pótă publica maĭ curêndŭ memoriile cetite în Academiă de la o sesiune generală până

la alta, căcĭ altmintrelea autoriĭ lorŭ, saŭ că nu le maĭ cetescŭ, orĭ le publică înainte în diverse foĭ, nevoindŭ să aştepte târḑia lorŭ publicaţiune în Anale.

D-lŭ *Sturdza* aprobă cerinţa comisiuneĭ şi deci cere o propunere de schimbare a art. 35 din regulamentŭ.

D-lŭ *Quintescu* spune, că comisiunea nu propune schimbare ci interpretare, precum s'a maĭ făcutŭ, când Academia a decisŭ, ca să se publice memoriile în broşure separate, spre a nu se întârḑia apariţiunea lorŭ până la terminarea întreguluĭ volumŭ.

D-lŭ *Sbierea* crede, că nu este lipsă de schimbare a regulamentuluĭ, căcĭ e vorba numaĭ de o modalitate a publicăreĭ Analelorŭ.

D-lŭ *Babeşŭ* află art. 35 legatŭ de o cestiune financiară. De se va schimba acestŭ articolŭ, trebue schimbatŭ şi articolulŭ relativŭ la budgetŭ.

D-lŭ *Sturdza* demonstră, că nu este nevoiă de asemenea schimbare : noĭ decidemŭ publicarea memoriilorŭ, dar ea se va face în marginile budgetare.

D-lŭ *Sion*, sprijinitŭ de D. D. Stefănescu, Bacaloglu, Papadopolŭ-Calimachŭ, Brândză, Porcius şi Sbierea, depunŭ propunerea următóre : «La art. 35 din regulamentŭ să se adaogă : *saŭ în şedinţele sĕptĕmânale de peste anŭ.*»

D-lŭ *Maiorescu* susţine, că nu e nevoiă de modificare şi că ajunge decisiunea Academieĭ, în spiritulŭ esactŭ alŭ regulamentuluĭ, că ea aprobă tipărirea memoriilorŭ ce se vorŭ presinta peste anŭ. Acésta va fi şi ca o simplă încercare ; decĭ numaĭ pe anulŭ viitorŭ.

D-lŭ *Ionescu* cere, să se înlăture propunerea D-luĭ Sion, ca nevenită la timpŭ oportunŭ : ne lipsesce timpulŭ cerutŭ de regulamentŭ pentru ca să o votămŭ. D-luĭ aprobă pe deplinŭ modulŭ cum s'aŭ interpretatŭ în anulŭ acesta, de secretarulŭ-generalŭ, conclusiunea Academieĭ, publicândŭ deosebitŭ memoriile.

D-lŭ preşedinte, amintindŭ formalităţile ce se observă pentru votarea modificărilorŭ la regulamentŭ, cere să se pună propunerea D-luĭ Sion la ordinea ḑileĭ în şedinţa viitóre.

Academia aprobă.

D-lŭ *Quintescu* cetesce puntulŭ alŭ II-lea, despre Biserica de la Bălinescĭ.

D-lŭ *Ionescu* cere suprimarea acestuĭ paragrafŭ, căcĭ nu avemŭ a ne amesteca în sfera administrațiuneĭ țĕreĭ. Academia nu are pe sémă conservarea monumintelorŭ publice.

D-lŭ *Babeșŭ* nu négă importanța cuvintelorŭ D-luĭ Ionescu, dar după Statutŭ, Academia este în raportŭ cu ministrulŭ de Culte și nu o dată s'aŭ preschimbatŭ între élŭ și noĭ acte de natura acestuĭa. Amŭ credutŭ, dice D-lŭ Babeșŭ, că putemŭ atrage atențiunea ministruluĭ asupra unuĭ monumentŭ anticŭ, istoricŭ și e convinsŭ D-lŭ Babeșŭ, că arĕtarea nóstră nu va fi pusă la dosarŭ.

D-lŭ *Quintescu* vorbesce în sensulŭ D-luĭ Babeșŭ. Este unŭ simplu desideratŭ alŭ Academieĭ, care se aduce la cunoscința ministruluĭ.

D-lŭ *Alecsandri* se rostesce în acelașĭ sensŭ : s'a constatatŭ de D-lŭ Buceski ruinarea bisericeĭ, apoĭ nu facemŭ unŭ actŭ jicnitorŭ pentru ministru décă ĭĭ amintimŭ acea constatare.

D-lŭ *Ionescu*, ca cestiune de principiŭ menține opozițiunea sa. De altmintrelea ministrulŭ trebue să scie în ce stare se află biserica de la Bălinescĭ, căcĭ fostulŭ ministru a făcutŭ speciale cercetărĭ și constatărĭ de starea monastirilorŭ. Și D-lŭ Ionescu a primitŭ, să facă asemenea cercetărĭ, fiindu-ĭ simpaticŭ ministrulŭ Urechiă. Nu scie ce va fi resultatŭ după asemenea cercetărĭ.

D-lŭ *Urechiă*. A resultatŭ îndreptările și reparațiunile posibile în timpulŭ câtŭ amŭ maĭ statŭ la ministerŭ.

D-lŭ *Alecsandri* crede chiarŭ, că este o îndatorire pentru Academiă să facă ministruluĭ artĕarea propusă de comisiune. — Se pune la votŭ paragrafulŭ 2 și se primesce cu mare majoritate.

§ III relativŭ la stampele din colecțiunea luĭ Papiŭ Ilarianŭ. După ce D-lŭ Urechiă esplică ce suntŭ acele stampe, facsimilărĭ după documinte de la Michaiŭ Vitézulŭ, Academia aprobă conclusiunea comisiuneĭ, ca să céră de la secțiunea istorică regularea distribuireĭ lorŭ în Anale.

§ IV *relativŭ la Codicele Voronețianu* se aprobă, cu modificarea pro-

pusă de D-lŭ Ionescu, de a se arĕta că Codicele nu este în bună stare nicĭ completŭ.

P. S. S. Melchisedecŭ cere, ca dreptŭ mulțămire D-luĭ Crețu, care a descoperitŭ Codicele, să i se dea unŭ esemplarŭ fotografiatŭ după elŭ.

Academia aprobă.

§ VII se aprobă întocmaĭ.

§ VIII Despre raportulŭ D-ruluĭ Obedenaru se aprobă întocmaĭ.

§ IX relativŭ la stațiunile meteorologice se aprobă întocmaĭ.

§ X relativŭ la tomulŭ de memoriĭ se aprobă întocmaĭ.

§ XI *relativŭ la nepublicarea Psaltireĭ luĭ Coresi.*

D-lŭ *Maniu.* S'a făcutŭ vorbă și anŭ despre acésta, și i se pare nedréptă critica. D-lŭ Hasdeŭ a arĕtatŭ carĭ suntŭ causele carĭ întârḑie publicațiunea cu care s'a însărcinatŭ.

D-lŭ *Hasdeŭ* n'a voitŭ să facă o publicare orĭ și cum căcĭ atuncĭ lucrulŭ era de multŭ terminatŭ, unŭ glosariŭ comparativŭ între Coresie și tóte psaltirele nu este o lucrare de într'o ḑi în alta; acusarea este decĭ nedréptă.

D-lŭ *Quintescu.* Comisiunea nu acusă, ci constată.

D-lŭ *Ionescu* cere supresiunea criticeĭ, căcĭ D-lŭ Hasdeŭ are lipsă de timpŭ ca să facă o lucrare demnă.

D-lŭ *Sturdza* este de aceeașĭ părere.

D-lŭ *Urechiă* află termeniĭ din lucrarea comisiuneĭ în nepotrivire cu paragrafulŭ relativŭ din raportulŭ secretaruluĭ-generalŭ.

D-lŭ *Quintescu* arĕtă, că despre D-lŭ Odobescu comisiunea a constatatŭ cu regretŭ că nu a terminatŭ lucrările cu carĭ s'a fostŭ însărcinatŭ.

D-lŭ *Ionescu.* D-lŭ Odobescu nefiindŭ în țéră n'a putută lucra, și nu merită nicĭ o critică pentru acésta. Prin scrisórea de erĭ, D-sa a cerutŭ chiarŭ ca să fiă desărcinatŭ, împărțindu-se lucrarea la alțĭ membri. Așa d. e. D-lŭ Sbierea arŭ putea lua pe Cantemir. D-lŭ Odobescu cere, să nu figure numele sĕŭ pe publicațiunĭ. Să obtemperămŭ la dorința D-sale, de óre-ce nu dă unŭ travaliŭ personalŭ, ci numaĭ tipărire de texte, pe carĭ se potŭ ḑice că aŭ fostŭ tipărite după decisiunea Academieĭ.

D-lŭ *Sturdza* propune, ca Pravila de la Govora alŭ căruĭ originalŭ este la D-lŭ Odobescu la Paris, să se complete prin D-lŭ Bianu, orĭ și maĭ bine Academia să autoriseze Delegațiunea a regula terminarea tipăririlorŭ prin membriĭ, carĭ va socoti ea. Academia aprobă acéstă propunere, și modificările redacțiuneĭ proiectuluĭ de rĕspunsŭ precum se vede în anexa H.

§ XII. Academia aprobă nepublicarea la concursŭ a luĭ Amian Marcelin, câtŭ privesce pe Cicerone fiindŭ că D-lŭ Dim. Laurianŭ nu a depusŭ manuscriptulŭ datoritŭ, Academia decide să i se facă o ultimă invitațiune și décă nu va respunde, séŭ va respunde negativŭ, se va publica cu timpulŭ unŭ noŭ concursŭ de traducere.

In privința paragrafuluĭ relativŭ la Coresi, Academia votéză acestŭ paragrafŭ în cuprinderea arĕtată în anexatulŭ raportŭ.

Tóte cele-l'alte paragrafe din restulŭ adreseĭ se votéză întocmaĭ, afară de punctulŭ ultimŭ, relativŭ la localŭ, asupra căruia urméză resoluțiunea Academieĭ din ședința anterióră.

ANEXA H.

RAPORTULŬ COMISIUNEĬ ÎNSĂRCINATE CU EXAMINAREA LUCRĂRILORŬ DELEGAȚIUÜEĬ.

Domnĭ colegĭ,

Comisiunea, pe care sufragiele D-vóstră aŭ onorat'o cu examinarea lucrărilorŭ onorabileĭ Delegațiunĭ, pe anulŭ expiratŭ, vine prin acestŭ raportŭ a'șĭ împliní sarcina, referindu-se la puntele și cestiunile relative în expunerea onorabiluluĭ nostru secretarŭ generalŭ, întru câtŭ a credutŭ, că necesitate este.

I. In privința activitățiĭ desfășurate de Academiă în ședințele eĭ sĕptĕmânale de peste anŭ, care de astă dată aŭ fostŭ în numĕrŭ de 36, comisiunea D-vóstră socotesce, că acea activitate ar puté fi făcută încă maĭ fructiferă, décă Academia ar bine-voí să dea cuvinte-

lorŭ «Academia publică Analele eĭ în totŭ anulŭ», cuprinse în articolulŭ 35 din Regulamentŭ, înţelesulŭ de a se puté tipărí lucrările din decursulŭ anuluĭ în fascicule după maximum treĭ lunĭ de ḑile, remănêndŭ ca în urmă să formeze unŭ corpŭ cu Analele anuluĭ întregŭ.

In ochiĭ comisiuneĭ D-vóstră, acésta ar fi pentru fiă-care membru nu numaĭ reşedinte în Bucurescĭ, pe de o parte un stimulŭ maĭ multŭ pentru-că lucrările sale eventuale n'ar fi expuse să zacă unŭ anŭ şi maĭ bine netipărite în cărtónele Academieĭ —, iar pe de alta n'amŭ maĭ avé a înregistra pe viitorŭ faptulŭ, că elaborate preţióse — precum între altele Memoriulŭ asupra mŏnăstirilorŭ din Bucovina alŭ venerabiluluĭ nostru colegŭ, P. S. Episcopŭ Melchisedecŭ — citite în şedinţele Academieĭ, aparŭ pentru acelaşĭ motivŭ în publicaţiunĭ orĭ cât de simpatice dar streine Academieĭ, aducêndu-se prin acésta o daună însemnătăţiĭ Analelorŭ nóstre; pentru care, după părerea comisiuniĭ D-vóstră, Academia ar trebui să facă totulŭ, ca ele să devină publicaţiunea cea maĭ preţiósă şi maĭ meritoriă.

Cu privire la raportulŭ D-luĭ pictorŭ Bucevski asupra BisericiĭI de la Bălinescĭ a logofĕtuluĭ Teutu (lit. c.) Academia speră, că înaltulŭ guvernŭ va lua, prin stăruinţele Onorabiluluĭ Ministru alŭ Instrucţiuneĭ publice, mĕsurile cuvenite, ca să nu maĭ rĕmână în părăginire şi ruinare acea biserică comunală, de însemnătate istorică şi artistică.

Academia aştéptă, ca secţiunea istorică să iee în cercetare cestiunea utilisăriĭ stampelorŭ celorŭ doue documinte slavone relative la Mihaiŭ Vitézulŭ, aflate de D. Nic. Densuşianu în biblioteca neuĭtatuluĭ nostru celegŭ, reposatuluĭ Papiŭ Ilarianŭ (lit. s), şi despre carĭ a informatŭ Academia, dândŭ şi traducţiunea lorŭ, colegulŭ nostru D-lŭ Urechiă în şedinţa din 3 Septembre 1882. Este cu atâtŭ maĭ necesarŭ să se provóce prin numita secţiune o pronunţare definitivă a plenuluĭ Academieĭ în privinţa acelorŭ facsimile, cu câtŭ în menţionata şedinţă din 3 Septembre, s'a decisŭ nu numaĭ alăturarea lorŭ la Anale, ci şi adăogirea la colecţiunea documintelorŭ luĭ Hurmuzaki. Dar acestea aparŭ în numĕrŭ de 800 exemplare, pe când stampele în cestiune suntŭ numaĭ 495 exemplare.

Speranța ce onorabila Delegațiune o exprimă prin D-lŭ secretarŭ generalŭ în privința venirii neîntârdiate la cunoscința mai directă a Academiei a codicelui Voronețianŭ, aflatŭ în Bucovina, încă din anulŭ 1871, de către D-lŭ profesorŭ Crețu și încredințatŭ stimatului nostru colegŭ, D-lŭ Sbierea, acea speranță nu numai s'a realisatŭ, ci Academia se póte felicitá, că a ajunsŭ în posesiunea sea acelŭ codice, celŭ mai vechiŭ și mai prețiosŭ, care ne a remasŭ.

Comisiunea D-vóstră socotesce a fi interpreta credinciósă a sentimentelorŭ Academiei, arĕtândŭ gratitudinea sea, atâtŭ D-lui Crețu câtŭ și D-lui Sbierea, pentru partea ce revine fiă-căruia din D-lorŭ în aflarea și păstrarea a acestui adevĕratŭ tesaurŭ alŭ limbei nóstre.

II. Academia împărtășesce părerea onorab. Delegațiuni relativŭ la starea insuficientă a bugetului nostru, care, nepermițêndŭ înmulțirea și întreprinderea pe o scară mai întinsă de diverse misiuni și excursiuni, ne causéză o adevĕrată pagubă și împiedică realisarea unui progresŭ mai învederatŭ pe tĕrîmulŭ cercetărilerŭ de diferită natură.

Cu acéstă ocasiune, Academia constatândŭ cu plăcere frumósele resultate dobândite prin săpăturile la Iglitza și în alte localități ale Dobrogei, cu cari aŭ fostŭ însărcinatŭ învĕțatulŭ nostru membru corespondentŭ, D. Gr. Tocilescu, aștéptă cu multŭ interesŭ comunicarea raportului, ce Domnia sea a pregătitŭ, raportŭ care figuréză în programa lucrărilorŭ acestei sesiuni generale.

Comisiunea Domniei vóstre crede a nu se amăgi, exprimândŭ așteptarea sigură de a vedé întreprinsă misiunea în Dobrogea, cu care a fostŭ însărcinatŭ onorabilulŭ nostru colegŭ. D. Hâșdeŭ, și dusă la capĕtŭ cu acelŭ succesŭ ce caracterisă tóte lucrările unui bărbatŭ cu înalta erudițiune și îndemânarea sa intelectuală.

Bine a făcutŭ onorabila Delegațiune, că a atrasŭ cu totŭ dinadinsulŭ atențiunea guvernului și a autorităților țĕrii, ca să nu se mai urmeze cu săpături de câte ori se dă peste monuminte antice fără asistința unorŭ bărbați speciali, singuri în stare a le apreția însemnătatea lorŭ istorică. Altŭ-felŭ, — lucru care nu se practică în nici o țéră civilisată — nu numai ne-amŭ expune la nimicirea unor monuminte, ce facŭ mândria altorŭ țĕri, și la a cărorŭ crutare trebue

să tindemŭ și noĭ — dar am fi în acelașĭ timpŭ lipsițĭ de profitulŭ culturalŭ, ce se póte deduce din examinarea și studiarea lorŭ.

Comisiunea Domnieĭ vóstre opinéză, ca secțiunea istorică să iea în cercetare stampele comunicate de onorabilulŭ nostru membru corespondentŭ, Domnulŭ Doctorŭ Obedenaru, în urma însărcinăriĭ date Domnieĭ sale de a urmări săpăturile din forum de la Roma, întru câtŭ ar infățișá interesŭ pentru istoria nóstră.

III. Academia se asociéză cu dorința, ce exprimă Onorabila Delegațiune, de a vedé treptatŭ pe tóte județele din țéră — pe lângă acela alŭ Iașilorŭ, care a rĕspunsŭ deja după puterile sale la apelulŭ făcutŭ — contribuindŭ la stabilirea de stațiunĭ meteorologice.

Posederea uneĭ întregĭ rețele de asemenĭ stațiunĭ, stabilite cu ajutorulŭ tutulorŭ județelorŭ țĕriĭ, ar face putinciósă, pe deoparte dobândirea unuĭ materialŭ însemnatŭ de observațiunĭ prețióse, iar pe de alta ar ușura puținŭ câte puținŭ bugetulŭ Academieĭ, care acum deja, și cu atâtŭ maĭ multŭ pe viitorŭ, va trebui să facă față la multiple necesitățĭ.

IV. Academia astéptă a vedé apărêndŭ negreșitŭ în decursulŭ acesteĭ sesiunĭ tomulŭ V alŭ memorielorŭ anuluĭ încetatŭ, conformŭ asigurăriĭ onorabileĭ Delegațiunĭ.

Volumulŭ alŭ douilea alŭ Psaltireĭ luĭ Coresi nu a apărutŭ încă.

Asemenea nu s'aŭ publicatŭ încă «Istoria Ieroglifică a luĭ D. Cantemir; Vita Demetrii Cantemirii; Viața sântuluĭ Varlaam, și Pravila de la Govora» cu carĭ a fostŭ însărcinatŭ distinsulŭ nostru colegŭ, Domnulŭ Alexandru Odobescu.

In ce se atinge de *Coresi*, suntemŭ sigurĭ, că onorabilulŭ nostru colegŭ, D. Hașdeŭ, care a luatŭ asupră'șĭ lucrarea în cestiune, va profita de acéstă ocasiune, spre a dá Academieĭ asigurarea, că vomŭ vedé în curîndŭ Psaltirea luĭ *Coresi* terminată și dată la lumină. Relativŭ însă la publicațiunile întreprinse de eminentulŭ nostru colegŭ D. Al. Odobescu, luândŭ în considerațiune, că — după informațiunile date de însușĭ Domnia sea Onorabileĭ Academiĭ, absința sa din țéră 'lŭ împiedică de la terminarea lorŭ, Comisiunea Dv. este de părere, ca să fiă autorisată Onorabila Delegațiune a lua mĕsurĭ

pentru completarea lucrărilorŭ încă de făcutŭ, spre a puté astŭ-felŭ cele patru opere să fiă date publicităţiĭ.

V. Comisiunea Dv. găsesce de cuviinţă a atrage atenţiunea Academieĭ asupra faptuluĭ, că în sesiunea generală din 1882 s'a scăpatŭ din vedere a se luá decisiune în privinţa traducţiuneĭ din *Ammianus Marcellinus*, pentru care nu intrase nicĭ unŭ manuscriptŭ. Remâne dar ca Secţiunea literară să se pronunţe de astă dată, décă se maĭ continuă cu punerea la concursŭ a traduceriĭ aceluĭ autorŭ, saŭ se înlocuesce cu altulŭ. Asemenea Academia va trebui să pună unŭ capĕtŭ stăriĭ în care a remasŭ de maĭ mulţĭ anĭ traducţiunea luĭ Cicero în Catilinam, premiată în persóna D-luĭ Dim. Laurianŭ. Acea lucrare n'a fostŭ continuată, cu tóte promisiunile date la timpulŭ sĕŭ din partea D-luĭ traducĕtorŭ. Comisiunea Domnii-vóstre propune a se face D-luĭ Laurianŭ Dim. o nouă invitaţiune pentru terminarea aceleĭ traducţiunĭ.

VI. Academia va simţi o deosebită plăcere de a audi discursulŭ de recepţiune asupra luĭ Petru Maior, alŭ stimatuluĭ nostru colegŭ, D. Marienescu.

VII. Academia a aflatŭ cu mulţămire schimbulŭ de publicaţiunĭ, ce s'a provocatŭ de onorab. Delegaţiune cu unŭ numĕrŭ însemnatŭ de societăţĭ învĕţate, şi speră, că prin străduitórea interventiune a eĭ, biblioteca nóstră va continuá a se înavuţi din ce în ce maĭ multŭ. Cu acéstă ocasiune, Academia exprimă viiele sale mulţămirĭ onorabilelorŭ Ministere de Externe, Finanţe şi Agricultură, precum şi tutulorŭ persónelorŭ private şi acelorŭ Domnĭ membri, carĭ prin donaţiunĭ de cărţĭ aŭ contribuitŭ la acea înavuţire. In specialŭ nu putemŭ a nu relevá a nume preţiósa colecţiune de doue-decĭ şi douĕ manuscripte Letopisiţe Române, a căreĭ achisiţiune de la ilustrulŭ nostru colegŭ, D. Mih. Kogălnicénu, a fostŭ făcută în anulŭ trecutŭ prin Ministerulŭ Instrucţiuniĭ publice şi dăruită Academieĭ. Academia arétă pentru acésta, deosebita sea gratitudine guvernuluĭ şi în specialŭ Ministruluĭ din acelŭ timpŭ alŭ Instrucţiuniĭ publice. Nu maĭ puţinŭ Academia manifestă sentimintele sale de mulţămire Domnilorŭ membri Dim. Sturdza, N. Creţulescu, Urechiă, precum şi Onorabililorŭ

Domnì G. Lensch, A. Popovicĭ, Dómneĭ Aglae Ghica, D-luĭ Ispirescu şi altora, carĭ prin preţiósele D-lorŭ darurĭ de Urice, documinte şi medalie, aŭ contribuitŭ la sporirea considerabilă a colecţiunilorŭ nóstre.

Comisiunea Domnii-vóstre esprimă dorinţa, de a vedé luându-se mĕsurĭ pentru publicarea deocamdată celŭ puţinŭ a regestelorŭ (registrelorŭ) acelorŭ documinte, carĭ vorŭ puté vedé lumina în întregulŭ lorŭ, numaĭ când mijlócele finanţiare vorŭ permite acésta Academieĭ.

Pentru ca unŭ asemenea materialŭ preţiosŭ să nu remână maĭ multŭ timpŭ neutilisatŭ, Academia a făcutŭ şi altă dată apelŭ la onorabilulŭ guvernŭ, ca să 'ĭ vină în ajutorŭ cu mijlócele necesarĭ. Academia se asociéză şi de astă dată cu apelulŭ reînnoitŭ alŭ onorabileĭ Delegaţiunĭ, în scopulŭ arĕtatŭ şi pentru procurarea unuĭ localŭ convenabilŭ, care a ajunsŭ o necesitate indispensabilă şi adîncŭ simţită de toţĭ.

N. Quintescu, V. Babeşŭ.

ŞEDINŢA DIN 5 APRILIE 1883.

Comunicărĭ :

a) Cu adresa No. 4 Academia de sciinţe din Amsterdam primesce schimbulŭ de publicaţiunĭ cu Academia Română.

Se aprobă.

b) D-lŭ Dr. Polizu, cu adresa înregistrată la No. 2036, revine asupra cerereĭ anterióre de a i se înapoia manuscrisulŭ, voindŭ D-sa să fiă cercetatŭ de secţiunea literară. Urméză decisiunea anterióră a Academieĭ de a se trimite la secţiunĭ ḑisulŭ manuscrisŭ îndată ce D-lŭ Polizu 'lŭ va readuce.

D-lŭ preşedinte dă cuvêntulŭ D-luĭ Marienescu care dă cetire abundantuluĭ sĕŭ de informaţiunĭ discursŭ de recepţiune, ascultatŭ cu viă atenţiune şi salutatŭ cu numerose aplause de către publicŭ şi de Academiă. (Vedĭ volumulŭ memoriilorŭ).

D-lŭ secretarŭ-generalŭ V. A. Urechiă respunde în numele Academieĭ la discursulŭ de recepţiune alŭ D-luĭ Marienescu. (Vedĭ volumulŭ memorielorŭ).

Şedinţa se ridică la orele $4^1/_2$ p. m.

ŞEDINŢA DIN 6 APRILIE 1883.

Sub preşedinţa D-luĭ *T. Maiorescu.*

Secretarŭ-generalŭ : D-lŭ *V. A. Urechiă.*

Se cetesce adresa Academieĭ Regale de sciinţe din *Lisbona,* înregistrată la No. 2031. — Se aprobă schimbulŭ.

Demisiunea D-luĭ Hasdeŭ :

D-lŭ *Hasdeŭ* presintă preşedinteluĭ adresa prin care se retrage din Academiă şi părăsesce şedinţa.

D-lŭ preşedinte *Maiorescu* arétă, că după art. 22 din Statutŭ, cererea D-luĭ Hasdeŭ nu se póte satisface.

D-lŭ *Ion Ghica* se ţine strictŭ de regulamentŭ. Membriĭ suntŭ pe viaţă, ba şi după mórte suntŭ presinţĭ în Academiă, prin *efigie.* Póte cine-va absenta de la Academiă pentru casŭ de bólă, dar demisiune nu póte da. Delegaţiunea să esplice D-luĭ Hasdeŭ, că nu i se póte primi cererea, pornită dintr'unŭ momentŭ de vivacitate. De óre-ce a primitŭ să intre în Academiă este ţinutŭ să rĕmână aci. D-lŭ Ghica rógă să se închidă discuţiunea, şi Delegaţiunea să dea D-luĭ Hasdeŭ asemenea esplicare.

D-lŭ *Urechiă* doresce, ca D-lŭ Hasdeŭ să revină la loculŭ ce ocupă cu atâta ilustraţiune. Pasagiulŭ din raportulŭ D-luĭ Quintescu a fostŭ modificatŭ de Academiă şi nu există din acestŭ punctŭ de vedere nicĭ o raţiune pentru ca D-lŭ Hasdeŭ să ne lipséscă de luminile sale.

D-lŭ preşedinte *Maiorescu* pune la votŭ închiderea discuţiuneĭ, care se aprobă, Academia otărândŭ ca Delegaţiunea să aréte D-luĭ Has-

ḑeŭ, că după art. 22 D-luĭ nu póte demisiona cu nicĭ unŭ titlu, și să fiă invitatŭ a veni în sînulŭ Academieĭ unde șĭ-are locŭ atâtŭ de însemnatŭ.

Budgetulŭ :

Secretarulŭ-generalŭ citesce raportulŭ comisiuneĭ budgetare pentru compturĭ și budgetŭ. (Anexa I).

D-lŭ *Sion* cere ca D-lŭ Tocilescu să dea raportŭ în scrisŭ pentru escursiunea din Dobrogea.

Secretarulŭ-generalŭ arétă, că cestiunea este resolvată în acestŭ sensŭ prin raportulŭ comisiuneĭ rĕspunḑĕtóre la raportulŭ secretaruluĭ-generalŭ.

Incidentulŭ se închide și Academia aprobă în totulŭ raportulŭ comisiuneĭ compturilorŭ.

Propunerea de modificare a art. 35 din regulamentŭ :

Secretarulŭ-generalŭ amintesce, că la ordinea ḑileĭ arŭ trebui să fiă propunerea D-luĭ Sion pentru modificarea art. 35 din ragulamentŭ, dar cum se constată, că în ședință nu se află 24 membri presințĭ, D-lŭ președinte amână pe altă ḑi asemenea propunere.

Alegerea autorităților academice :

Conformŭ regulamentuluĭ, D-lŭ președinte pune votulŭ de alegere alŭ președinteluĭ Academieĭ pe anulŭ viitorŭ :

D-lŭ Dimitrie Sturdza întrunindŭ 20 voturĭ din 21 esprimate, este proclamatŭ președinte alŭ Academieĭ.

Se alegŭ treĭ vice-președințĭ și întrunescŭ D-lŭ Maiorescu și P. S. S. Melchisedecŭ câte 19 voturĭ și D-lŭ Aurelianŭ 17, cele-l'alte împărțindu-se între D.D. Barițŭ, Alecsandri, Bacaloglu, Maniu și Fĕtul.

Se procede la alegerea comisiuneĭ de nouă pentru premiulŭ Năsturelŭ și cele-l-alte de peste anŭ. Resultatulŭ votuluĭ este : D-lŭ Barițŭ 20, P. S. S. Melchisedecŭ 20, D.D. Fĕtul, Bacaloglu, Maiorescu și Alecsandri câte 18, ĭarŭ D.D. Ionescu, Fălcoianu și Romanŭ câte 17. Decĭ aceștĭ Domnĭ academicĭ suntŭ proclamațĭ ca membri aĭ comisiuneĭ de nouă.

ANEXA I.

RAPORTULŬ COMISIUNEĬ PENTRU COMPTURĬ ŞI BUDGETŬ.

Domnule preşedinte,
Domnilorŭ colegĭ,

Sub-semnata comisiune, însărcinată de D-v. cu cercetarea raportuluĭ D-luĭ casierŭ-comptabilŭ asupra compturilorŭ şi situaţiuneĭ financiare a Academieĭ pe anulŭ 1882—1883, anume despre eserci ţiulŭ de la încheiărea sesiuneĭ de 1882 până la 11 Martie a. c. ḑiua deschidereĭ sesiuneĭ presinte, vine prin acésta a vĕ arĕta, că esaminândŭ cu deamĕnuntulŭ acestŭ raportŭ, censurândŭ actele, cărţile şi documintele relative, revisuindŭ casele, adecă atâtŭ cea mare, a Academieĭ, câtŭ şi cea particulară a D-luĭ casierŭ-comptabilŭ, a constatatŭ darea de sémă întru tóte esactă, şi coprinsulŭ caselorŭ pe deplinŭ corespunḑĕtóre acelia.

Ceea-ce din coprinsulŭ caseĭ nu se amintesce în darea de sémă a D-luĭ casierŭ-comptabilŭ, este garanţia acestuia de leĭ 7,200 în rentă $5^0/_0$ şi fonciară urbană, de a căreĭ esactitate comisiunea D-v. încă s'a convinsŭ.

De asemenea comisiunea, cu începutulŭ luneĭ curinte primindŭ de la D-lŭ casierŭ-comptabilŭ raportulŭ sĕŭ suplimentarŭ despre eserciţiulŭ de la 11 Martie până la 31 alŭ aceleĭ lunĭ, adecă până la deplina încheiăre a anuluĭ nostru financiarŭ, a esaminatŭ cu deamĕnuntulŭ şi acestŭ raportŭ, în legătură cu celŭ principalŭ şi a constatatŭ şi a acestuĭa esactitate.

Vĕ rógă decĭ, comisiunea D-vóstră, Domnilorŭ colegĭ, a lua actŭ de acestŭ resultatŭ, şi a decide publicarea raporturilorŭ acestora la loculŭ lorŭ în Anale.

V. Babeşŭ, Gr. Ştefănescu, Sion.

Domnule preşedinte,

Amŭ onóre a presinta situaţiunea comptabilităţeĭ şi a caseĭ Academieĭ pe exerciţiulŭ 1882—1883 până la ḑiua de 11 Martie, nu până la finitulŭ luneĭ curinte cândŭ, după budgetŭ, ar trebui să se încheĭă anulŭ nostru budgetarŭ, însă de óre-ce Statutele şi regulamentulŭ Onor. Academiĭ cerŭ, să se dea o situaţiune pentru încheĭărea compturilorŭ la deschiderea sesiuneĭ generale, 'mĭ permítŭ a raporta următórele:

A. Veniturile s'aŭ incasatŭ, afară de versămêntulŭ Zappa pe anulŭ 1882—1883 de leĭ 11.750, care nu s'a ridicatŭ încă de la Casa de Depuneiĭ, de Consemnaţiunĭ şi de Economiĭ, din causă că fiindu-ne numerariulŭ suficientŭ, amŭ credutŭ să maĭ producă ceva dobândă, până la întrebuinţarea luĭ.

B. Situaţiunea budgetuluĭ de cheltuielĭ este cum urméză:

	Suma votată la paragraf.		S'a plătitŭ		A rĕmasŭ
Litera *a*	= Leĭ . . . 21.500.—	=	Leĭ . . . 20.170.—	=	Leĭ. . . 1.330.—
» *b*	= » . . . 7.000.—	=	» . . . 6.400.—	=	» . . . 600.—
» *c*	= » . . . 1.000.—	=	» . . . 1.000.—	=	» . . . —.—
» *d*	= » . . . 2.400.—	=	» . . . 2.400 —	=	» . . . —.—
» *e*	= » . . . 3.300.—	=	» . . . 3.300.—	=	» . . . —.—
» *f*	= » . . . 10.800.—	=	» . . . 10.600.—	=	» . . . 200.—
» *g*	= » . . . 300.—	=	» . . . 41.45	=	» . . . 258.55
» *h*	= » . . . 400.—	=	» . . . 400.—	=	» . . . —.—
» *i*	= » . . . 1.200.—	=	» . . . 1.196.20	=	» . . . 3.80
» *j*	= » . . . 200.—	=	» . . . 125.—	=	» . . . 75.—
» *k*	= » . . . 500.—	=	» . . . 494.45	=	» . . . 5.55
» *l*	= » . . . 250.—	=	» . . . 250.—	=	» . . . —.—
» *m*	= » . . . 9.000.—	=	» . . . 9.000.—	=	» . . . —.—
» *n*	= » . . . 892.50	=	» . . . 800.—	=	» . . . 92.50
» *o*	= » . . . 2 900.—	=	» . . . 2.666.80	=	» . . . 233.20
» *p*	= » . . . 12.000.—	=	» . . . 12.000.—	=	» . . . —.—
» *q*	= » . . . 1.100.—	=	» . . . 978.—	=	» . . . 122.—
» *r*	= » . . . 600.—	=	» . . . —.·	=	» . . . 600.—
» *s*	= » . . . 3.000.—	=	» . . . 1.423 94	=	» . . . 1.576.06
	78.342.50		73.245.84		5.096.66

	Leĭ . . .	78.342.50	= Leĭ . . .	73.245.84	= Leĭ . . .	5.096.66
Litera *t* =	» . . .	2.000.—	= » . . .	—.—	= » . . .	2.000.—
» *u* =	» . . .	2.000.—	= » . . .	1.294.50	= » . . .	705.50
» *v* =	» . . .	6.000.—	= » . . .	5.254.—	= » . . .	746.—
	Suma . .	88.342.50		79.794.34		8.548.16

prin urmare sporulŭ din budgetulŭ cheltuelelorŭ este în sumă de « . . . 8.548.16

C. Comptulŭ escedentŭ arétă următórele beneficiĭ :

Escedentulŭ care arŭ fi trebuitŭ să resulte după budgetulŭ curentŭ arŭ fi de	Leĭ	1.393.55
Agio la aurŭ vêndutŭ.	»	112.05
Vindere de publicaţiunĭ peste prevederile budgetare înscrisă a fondulŭ economiilorŭ . . . . , ...	»	156.35
Arenda moşieĭ Lămotescĭ, ce s'a arendatŭ din noŭ în anulŭ 1882, înscrisă la fondulŭ Năsturel Herăscu	»	1.994.26
şi în fine să înscrie sporulŭ derivatŭ din budgetulŭ de cheltuelĭ, cum se arétă maĭ susŭ. . . . . , ...	»	8.548.16
Suma. . .	Leĭ	12.204.37
de aicĭ se scade o *diferinţă de leĭ 8 — dobândă* ce s'a detrasŭ de onor. ministerŭ alŭ Cultelorŭ şi Instrucţiuneĭ publice pentru leĭ 8.000 ce s'a primitŭ ca acomptŭ de la Banca naţională în decursulŭ sesiuneĭ generale trecute pentru a plăti diurnele D-lorŭ membri, nefiindŭ atuncĭ suficientŭ numerariulŭ aflătorŭ în casă	Leĭ	8.—
Decĭ, escedentulŭ curatŭ adĭ este de	Leĭ	12.196.37

D. Fondurile vechĭ ale Academieĭ aflătóre în efecte suntŭ totŭ acele, fără schimbare în plus saŭ în minus, cum s'aŭ arĕtatŭ în raportulŭ anuluĭ 1881—1882 şi anume :

I. Fondulŭ Zappa, cu

59	titl. rentă amortis.	de 5%	a Leĭ	5.000.—	Leĭ	295.000.—	
3½	» »	» 5%	» »	500.—	»	1.750.—	
4	» » română	» 5%	» »	2.000.—	»	8.000.—	
14	» » »	» 5%	» »	500.—	»	7.000.—	Leĭ 311.750.—

II. Fondulu Cuza, cu

5²/₅ titl. rentă amortis. de 5% a Leĭ 5.000—	—.—	Leĭ	27.000.—
	Reportŭ. .		338.750.—

Reportŭ. . 338.750.—

III. Fondulŭ economiilorŭ, cu

18 titlurĭ rentă amortis. de $5^{0}/_{0}$ a Leĭ 5.000.—	Leĭ	90.000.—		
3 » » » » $5^{0}/_{0}$ » » 500.—	»	1.500.—		
1 quitanță a Băncei naționale » » 20 000.—	»	20.000.—		
8 scris. fonciare rurale de $7^{0}/_{0}$ » » 100.—	»	800.—	Leĭ	112.300.—

IV. Fondulŭ Năsturelŭ-Herăscu, cu

5 titlurĭ rentă română de $5^{0}/_{0}$ a Leĭ 2.000.— —.— Leĭ 10.000.—

V. Fondulŭ Chițu, cu

1 titlu rentă română de $5^{0}/_{0}$ a Leĭ 500.— —.— Leĭ 500.—

VI. Fondulŭ Danielŭ, cu

30 obligațiunĭ de Statŭ de $6^{0}/_{0}$ a Leĭ 500.— —.— Leĭ 15.000.—

Suma fondurilorŭ vechĭ Leĭ 476.550.—

Către acestea în anulŭ budgetarŭ din urmă încurseră treĭ fondurĭ noue, precum:

VII. Fondulŭ A. Fĕtu, cu

2 titlurĭ rentă amortis. de $5^{0}/_{0}$ a Leĭ 5.000.— —.— Leĭ 10.000.—
cu cuponulŭ de 1 Octombre 1882.

VIII. Fondulŭ G. Lazărŭ, cu

5 scrisurĭ fonciare rurale de $7^{0}/_{0}$ a Leĭ 1.000.— —.— Leĭ 5000.—
cu cuponulŭ de la 1 Ianuarie 1883.

IX. Fondulŭ Eliade Rădulescu, cu

4 scrisurĭ fonciare rurale de $7^{0}/_{0}$ a Leĭ 1.000.—	Leĭ	4.000.—		
1 » » » » $7^{0}/_{0}$ » » 200.—	»	200.—		
8 » » » » $7^{0}/_{0}$ » » 100.—	»	800.—	Leĭ	5.000.—

cu cuponulŭ de la 1 Ianuarie 1883.

In totalŭ deci constă tóte noue fondurĭ în sumă de . . . . Leĭ 496.550.—

Prin urmare Academia posede în efecte:

$84^{2}	_{5}$	titlurĭ rentă amortis. de	$5^{0}/_{0}$	a Leĭ	5.000.—	Leĭ	422.000.—
$6^{1}	_{2}$	» » » »	$5^{0}/_{0}$	» »	500.—	»	3.250.—
9	» » română »	$5^{0}/_{0}$	» »	2.000.—	»	18.000.—
15	» » » »	$5^{0}/_{0}$	» »	500.—	»	7.500.—
1	quitanță a Băncei naționale		» »	20.000.—	»	20.000.—
30	obligațiunĭ de Statŭ de	$6^{0}/_{0}$	» »	500.—	»	15.000.—
9	scris. fonciare rurale »	$7^{0}/_{0}$	» »	1.000.—	»	9.000.—
1	» » » »	$7^{0}/^{0}$	» »	200.—	»	200.—
16	» » » »	$7^{0}/_{0}$	» »	100.—	»	1.600.—

Suma ca maĭ susŭ. . . Leĭ 496.550.—

Imĭ permitŭ a arĕta, că quitanța Băncei naționale de leĭ 20.000 înlocuesce 20 obligațiĭ municipale a $8^{0}|_{0}$, ce suntŭ depuse acolo pentru conversiunea în alte nouĭ a $5^{0}|_{0}$; totŭ așa suntŭ de înlocuitŭ și 1 titlu rentă amortisabilă a $5^{0}|_{0}$ de leĭ 5.000 la fondulŭ Zappa, și 1 obligațiune de Statŭ a $6^{0}|_{0}$ de leĭ 500 la fondulŭ Danielŭ, de óre-ce acestea suntŭ eșite la sorțĭ.

E. Fondulŭ societățeĭ craiovene pentru înaintarea învĕțămêntuluĭ publicŭ, în efecte depuse la Casa de depunerĭ, de consemnațiunĭ și de economiĭ, este totŭ acela alŭ anuluĭ trecutŭ și anume :

$9^{1}|_{2}$ titlurĭ rentă amortis. de $5^{0}/_{0}$	a Leĭ 500.—	Leĭ 4.750.—		
1 scrisŭ fonciarŭ ruralŭ » $7^{0}/_{0}$	» » 1.000.—	» 1.000.—		
1 » » » » $7^{0}/_{0}$	» » 500.—	» 500.—		
1 » » » » $7^{0}/_{0}$	» » 200.—	» 200.—		
14 » » » » $7^{0}/_{0}$	» » 100.—	» 1.400.—	Leĭ	7.850.—
Saldulŭ în favorulŭ fonduluĭ este de. . . .		Leĭ 888.35		
plus 34 cupóne fonciare rurale a $7^{0}|_{0}$ scădute la 1 Iulie 1882 și 1 Ianuarie 1883, de.		» 217.—		
împreună. . .		Leĭ 1.105.35	Leĭ	1.105.35
(contra saldulŭ anuluĭ 1881—1882 de		» 650.85		
resultă unŭ plus de		Leĭ 454.50		
ce derivă din dobânda efectelorŭ din anulŭ 1882-1883).				
In totalŭ fondulŭ adĭ este de			Leĭ	8.955.35

F. Fondulŭ publicăriĭ documintelorŭ istorice Hurmuzaki a începutŭ anulŭ cu unŭ saldŭ de . . . . Leĭ 2.073.65

A intratŭ :

de la Ministerulŭ de finance pe 1882—1883		«	18.000.—
» » Leĭ 24.000 rentă amortisabilă cu cuponulŭ de 1 Oct. 1882 .		«	600.—
» » vindere de publicațiunĭ.		«	596.25
Intrațĭ. . .		Leĭ	21.269.90

S'a plătitŭ :

pentru tiparŭ și legatŭ.	Leĭ 15.085.—		
secretaruluĭ comisiuneĭ, remunerariŭ pe unŭ anŭ a leĭ 350 lunarŭ.	« 4.200.—	»	19.285.—
Rĕmâne saldulŭ pe anulŭ viitorŭ de		Leĭ	1.984.90

și leĭ 24.000 titlurĭ rentă amortisabilă a $5^{0}|_{0}$ aflate și în raportulŭ anuluĭ 1881-1882 și depuse la Casa de depunerĭ, de consemnațiunĭ și de economiĭ.

G. Imĭ permitŭ a aduce spre sciință, că în cursulŭ anuluĭ budgetarŭ corentŭ a incursŭ de la prefectura Iașilorŭ pentru înființarea de stațiunĭ meteorologice suma de leĭ 300 și s'a înscrisŭ în compte separatŭ.

După situațiunea până aicĭ arătată, Academia posede următórea avere în efecte și numerarŭ :

Sub C.	Escedentulŭ anuluĭ 1882—1883 de	Leĭ	12.196.37
» D.	Efecte de la 9 fondurĭ	»	496.550.—
» E.	Efecte ale fonduluĭ Craiovénŭ și	»	7.850.—
	Numerarŭ alŭ fonduluĭ Craiovénŭ	»	1.105.35
» F.	Numerarŭ alŭ fonduluĭ Hurmuzaki	»	1.984.90
	Efecte ale fonduluĭ Hurmuzaki	»	24.000.—
» G.	Numerarŭ intratŭ de la prefectura Iașilorŭ	»	300.—
	In totalŭ	Leĭ	543.986.62

H. In fine amŭ onóre a arĕta că numerariulŭ caseĭ este de leĭ 3.453.37 banĭ în 11 Martie 1883.

Incheiăndŭ raportulŭ comptabilitățeĭ până acum, primițĭ, vĕ rogŭ, Domnule președinte, încredințarea pré distinseĭ mele stime și consideraţiunĭ ce vĕ conservŭ.

C. Iuga
Casierŭ-comptabilŭ

Bucurescĭ, 11 Martie 1883.

Domnule președinte,

Am onóre a presinta raportulŭ lucrărilorŭ făcute până adĭ în decursulŭ sesiuneĭ generale 1883, cândŭ se finesce și anulŭ budgetarŭ 1882—1883.

I. In raportulŭ comptabilitățiĭ și alŭ caseĭ din 11 Martie anulŭ corentŭ se arétă escedentŭ de	Leĭ	12.196.37
S'a înscrisŭ la 28 corentŭ dobânda de la leĭ 11.750 pe timpulŭ de la 20 Iulie 1883 până la incasarea versămêntuluĭ Zappa	»	204.70
	Leĭ	12.401.07

Se scade, ca datĭ:

a) la Banca naţională o diferinţă dată pentru complectarea sumeĭ conversiuneĭ obligaţiunilorŭ municipale de leĭ 20.240 . . . . Leĭ 40.—

b) la artic. cumpărat. de cărţĭ. . . . . » 193.—

c) » » aquis de chrisóve şi monete . . . » 92.50

d) ce s'a cheltuitŭ pentru trebuinţele sesiuneĭ şi cancelarieĭ până adĭ . . . . 102.85 » 428.35

Remâne escedentŭ realŭ de . . . . . . Leĭ 11.972.72

care sumă va fi înscrisă la bndgetulŭ de veniturĭ pe eserciţiulŭ 1883—1884.

II In raportulŭ sus-menţionatŭ suma totală a efectelorŭ Academieĭ este înscrisă cu nominalŭ . . . . Leĭ 496 550.—

acéstă sumă s'a sporit cu leĭ 3000 ce derivă din conversiunea obligaţiunilorŭ municipale . . . . » 3.000.—

Aşa dară suma astă-dĭ este de. . . Leĭ 499.550.—

III. Numerarulŭ caseĭ este astă-dĭ de . . . . Leĭ 15.196.—

după intrarea şi a versămêntuluĭ Zappa arĕtatŭ în raportulŭ din 11 Martie anulŭ corentŭ ca neincasatŭ.

Primiţĭ, vĕ rogŭ, Domnule preşedinte, încredinţarea pré deosibiteĭ mele consideraţiunĭ.

C. Iuga.
Casierŭ-comptabil.

Bucurescĭ, 31 Martie 1883.

ŞEDINŢA DIN 7 APRILIE 1883.

Raportulŭ D-luĭ N. Ionescu despre cronologia Moldoveĭ de G. Seulescu (vedĭ Tomul memoriilor) se trămite de Academiă în cercetarea secţiunei respective.

D-lŭ *Sbierea* cere, ca Academia să intervină la guvernŭ pentru ca sĕ se facă o lege obligândŭ pe autorĭ şi editorĭ să depună câte unŭ numĕrŭ de esemplare din operile lorŭ la Bibliotecele publice din Bucurescĭ şi Iaşĭ, căcĭ după ce nu se găsesce de câtŭ cu anevoiă cărţile vechĭ, apoĭ totŭ aşa de cu anevoiă va fi şi pe viitorŭ ca cineva să-şĭ dea sémă de mişcarea literară a epoceĭ nóstre. N'avemŭ,

ḑice D-lŭ Sbierea, foĭ bibliografice și nicĭ că potŭ existe până ce nu se vorŭ afla deposite publice, care să priméscă tóte cărțile ce se imprimă în țéră. Din causa acesteĭ dificultățĭ, după bibliografia publicată de Iarca nu maĭ póte continua nicĭ bibliografia luĭ Degman.

D-lŭ *Urechiă* arétă că în calitate de ministru alŭ Instrucțiuneĭ publice a prevenitŭ dorința D-luĭ Sbierea și a și trecutŭ prin Senatŭ proiectulŭ sĕŭ de lege prin care autoriĭ și editoriĭ se obligă a da câte treĭ esemplare Bibliotecelorŭ Academieĭ și a celorŭ publice din Iașĭ și Bucurescĭ. Să rugămŭ pe D-lŭ ministru actualŭ de a susține acelŭ proiectŭ de lege și în Cameră și lucrulŭ este terminatŭ.

Procesŭ verbalŭ alŭ secțiuneĭ de litere. (Anexa J).

Se ĭa în desbatere procesulŭ verbalŭ alŭ secțiuneĭ literarie. La punctulŭ I-iŭ D-lŭ Urechiă arétă, că D-lŭ Hasdeŭ a fostŭ rechiămatŭ conformŭ votuluĭ Academieĭ.

D-lŭ *Sion* declară, că dacă D-lŭ Hasdeŭ va veni până mâne la îndatorirea sa, ca secretarŭ alŭ secțiuneĭ, D-luĭ este gata a-ĭ recede loculŭ. Academia adoptă art. I cu acéstă esplicațiune.

Punctele 2 și 3 suntŭ aprobate întocmaĭ de Academiă.

Academia aprobă ca tesă pentru anulŭ 1885 a premiuluĭ Lazărŭ pe aceea propusă de secțiune. (Anexa K).

Budgetulŭ.

D-lŭ *Babeșŭ* dă cetire proiectuluĭ de budgetŭ la veniturĭ și cheltuelĭ arĕtândŭ diferințele între acestŭ budgetŭ și celŭ de anulŭ trecutŭ și la veniturĭ și la cheltuelĭ, echilibrându-lŭ cu unŭ escedentŭ de treĭ miĭ nouă sute nouă-ḑecĭ și treĭ leĭ și șépte-ḑecĭ și douĭ banĭ (3,993 leĭ 72 banĭ. (Anexa L).

Academia votéză cu unanimitate întregulŭ paragrafŭ alŭ veniturilorŭ după cum este presintatŭ de comisiune.

Se pune în desbatere cifra onorarielorŭ și a diverselorŭ diurne și se primesce după proiectulŭ comisiuneĭ, afară de onorariele scriitoruluĭ, care se lasă la suma de una sută douĕ-ḑecĭ leĭ No 120 pe lună.

Se adoptă cu unanimitate de Academiă punctele următóre : La suma pentru tipărirea colecțiuneĭ Iarnik, D-lŭ Alecsandri cere, ca a-

cestŭ paragrafŭ să pórte titlu de tipărire de poesiĭ populare, căcĭ nu are a se tipări numaĭ colecţiunile Iarnik Barsanŭ.

Academia încuviinţéză, ca din acéstă sumă de 2000 leĭ două miĭ să se plătéscă D-luĭ Sion, de corectură câte ḑece leĭ de cólă.

La paragrafulŭ *tipăririlorŭ*, votatŭ de Academiă în sesiune generală, se otărésce suma de treĭ miĭ cincĭ sute leĭ, No. 3,500.

Tóte cele-l-alte puncte suntŭ aprobate întocmaĭ după proiectulŭ comisiuneĭ.

Se votéză în totalŭ partea cheltuielilorŭ cu unanimitate.

Felicitare Majestăţeĭ Sale Regeluĭ.

La propunerea D-luĭ preşedinte, Academia votéză a se espedia o telegramă de felicitare către Majestatea Sa Regele, cu ocasiunea aniversăreĭ nasctereĭ sale, din 8 Aprilie.

ANEXA J.

SECŢIUNEA LITERARĂ

Şedinţa din 3 Aprilie 1883

Sub Preşedinţa D-luĭ *V. Alecsandri.*

Secretarŭ : D-lŭ *Sion.*

Membri presinţĭ : *Alecsandri V.*, *Caragiani I.*, *Quintescu N.*, *Romanŭ Al.*, *Sbierea I.*, *Sion G.*

Secţiunea întrunindu-se astă-ḑĭ şi maĭ 'nainte de tóte urmândŭ a-şĭ completa oficiulŭ în urma demisiuniĭ secretaruluĭ eĭ, D-lŭ Hasdeŭ, a procesŭ la o nouă alegere în locu-ĭ şi în unanimitate a alesŭ pe D-lŭ G. Sion, ĭar pe D-lŭ Romanŭ vice-preşedinte

D-lŭ *Caragiani* dândŭ lectură raportuluĭ sĕŭ făcutŭ asupra traduceriĭ luĭ Plutarchŭ făcutŭ de D-lŭ Georgescu, Secţiunea, vĕḑêndŭ că traducĕtorulŭ n'a făcutŭ lucrarea sa conformŭ cu proba premiată, al-

terândŭ în mare parte textulŭ, opinézâ a se înapoia manuscriptulŭ traducĕtoruluĭ, cu observaţiunile D-luĭ Caragiani.

III. D-lŭ *Romanŭ* raportândŭ asupra traduceriĭ luĭ Titu Liviŭ, care s'a găsitŭ bună, secţiunea opinéză ca să se pună sub tiparŭ până la 25 cóle sub revisuirea D-luĭ G. Sion, care va preveghia atâtŭ esactitatea textuluĭ câtŭ şi fidelitatea traduceriĭ.

RAPORTŬ DESPRE MANUSCRIPTULŬ TRADUCEREI LUI PLUTARCHŬ.

Sub-semnatulŭ, însărcinatŭ de secţiunea filologică de a esamina manuscriptulŭ traduceriĭ luĭ Plutarchŭ şi a raporta, amŭ onóre a vĕ supune următórele:

Amŭ cetitŭ, pe câtŭ mĭ-a permisŭ timpulŭ, cea maĭ mare parte din manuscriptulŭ în cestiune şi amŭ constatatŭ, că stilulŭ în genere este curgĕtorŭ şi limba corectă. Comparându-lŭ însă cu textulŭ originalŭ amŭ găsitŭ multe părţĭ traduse fórte liberŭ şi abătute cu totulŭ din textŭ, ïar altele traduse neesactŭ.

Spre a se vedea acésta, dămŭ ca probă câte-va esemple luate din cele patru d'ântêiŭ capitole din viéţa luĭ Numa.

Capitolulŭ I.

Traducĕtorulŭ traduce:

1. Multă desbatere s'a făcutŭ şi despre aniĭ, în carĭ a trăitŭ regele Numa. Textulŭ ḑice: Ἔστι δὲ καὶ περὶ τῶν Νουμᾶ τοῦ βασιλέως χρόνων, καθ' οὓς γέγονε, νεανικὴ διαφορά, adecă: este *o desbatere copilăréscă* şi despre aniĭ etc.

2. De şi vechile genealogiĭ se parŭ a se coborî esactŭ la dênsulŭ. Textulŭ ḑice: καίπερ ἐξ ἀρχῆς εἰς τοῦτον κατάγεσθαι τῶν στεμμάτων ἀκριβῶς δοκούντων, adecă: de şi de la începutŭ se pare esactŭ că genealogiile familiilorŭ regale (şi maĭ esactŭ corónele) se suie la elŭ.

3. Unŭ óre-care Clodiu insistă, că vechile acele table de némurĭ s'aŭ distrusŭ în timpulŭ depradăriĭ cetăţeĭ de către Galĭ; textulŭ ḑice: Κλώδιός τις ἰσχυρίζεται, τὰς ἀρχαίας ἐκείνας ἀναγραφὰς ἐν τοῖς Κελτικοῖς πάθεσι τῆς πόλεως ἠφανίσθαι, adecă

unŭ óre-care Clodiu susţine că acele vechĭ inscripţiunĭ s'aŭ nimicitŭ în nenorocirile Celtice ale oraşuluĭ.

4. Se dice dar că Numa a fostŭ auditorŭ a luĭ Pitagora; dar uniĭ pretindŭ cu stăruinţă că Numa n'a avutŭ câtuşĭ de puţinŭ cunoscinţă de învĕţătura elenică. Textulŭ dice : Λεγομένου ὡς Νουμᾶς γένοιτο Πυθαγόρου συνήθης, οἱ μὲν ὅλως ἀξιοῦσι μηδὲν Ἑλληνικῆς παιδεύσεως Νουμᾷ μετεῖναι, adecă de şi se dice cum că Numa a fostŭ cunoscutŭ luĭ Pitagora, uniĭ pretindŭ absolutŭ că Numa n'a avutŭ de locŭ parte de cultură grecéscă.

5. Şi că unŭ Pitagora Spartanŭ, textulŭ dice : Πυθαγόραν τὸν Σπαρτιάτην, adecă Pitagora Spartanulŭ (cu articolŭ).

6. In alŭ căreĭ alŭ treilea anŭ fu aşedatŭ Numa la împĕrăţiă, textulŭ dice : ἧς ἔτει τρίτῳ Νουμᾶς εἰς τὴν βασιλείαν κατέστη, adecă în alŭ treilea anŭ alŭ căria Numa ajunsese la domniă (ĭar nu la împĕrăţiă, căcĭ pentru împĕratŭ şi împĕrăţiă Plutarchŭ are cuvintele αὐτοκράτωρ şi αὐτοκρατορία).

7. S'aŭ introdusŭ, textulŭ dice : ἀναμεμῖχθαι, adecă s'aŭ amestecatŭ.

8. Prin îndemnulŭ şi învĕţătura aceluĭ Pitagora. Textulŭ dice : Πυθαγόρου διδάξαντος, adecă prin învĕţătura luĭ Pitagora.

9. Pe câtŭ se póte deduce din luptele olimpice, textulŭ dice : και μάλιστα τοὺς ἐκ τῶν Ὀλυμπιονικῶν ἀναγομένους, adecă şi maĭ cu sémă pe ceĭ carĭ se suie de la învingĕtoriĭ la serbările olimpice.

10. Maĭ târdiŭ, textulŭ dice : ὀψέ, adecă târdiŭ saŭ fórte târdiŭ, căcĭ acésta însémnă ὀψέ.

11. Plecândŭ de la propriulŭ începutŭ alŭ ţĕreĭ, textulŭ dice : ἀρχὴν οἰκείαν λαβόντες, adecă luândŭ ca punctŭ de plecare unŭ timpŭ bine cunoscutŭ (familiarŭ, dice textulŭ).

Capitolulŭ II.

12. Insoţitŭ de multă turburare şi vijeliă, textulŭ dice : ἅμα πνεύματι και ζάλῃ, adecă cu vêntŭ şi vijeliă.

13. Tótă mulţimea cea-l-altă a fugitŭ spăimântându-se, textulŭ dice : τὸν ἄλλον ὅμιλον ἐκπλαγέντα συνέβη φυγεῖν, adecă cea-l-altă mulţime s'a întêmplatŭ să fugă de spaimă (saŭ înspăimântându-se).

14. Şi vorba se respândise în poporŭ, textulŭ dice : καὶ λόγον ῥυῆναι ἐν τῷ δήμῳ, adecă şi se respândi vorba în poporŭ (nu : se respândise).

15. De maĭ 'nainte urându-li-se de a maĭ fi stăpâniţĭ de împĕraţĭ şi vroindŭ să strămute puterea în mânile lorŭ. Textulŭ dice : ὡς πάλαι βαρυνόμενοι τὸ βασιλεύεσθαι καὶ μεταστῆσαι τὸ κράτος εἰς αὐτοὺς θέλοντες, adecă *de multŭ* fiindu-le greŭ de a fi guvernaţĭ de rege, şi voindŭ să facă să trécă puterea în mânile lorŭ.

16. Acéstă bănuélă însă eĭ o maĭ potoliaŭ înălţândŭ prin onorĭ pe Romulus

de o potrivă cu ḑeiĭ. Textulŭ ḑice : ταύτην μὲν τὴν ὑπόνοιαν ἐθεράπευον εἰς θεῶν τιμὰς ἀνάγοντες, adecă acéstă bănuélă o moderaŭ atribuindŭ disparițiunea luĭ Romulus la nisce onorurĭ dumneḑeescĭ.

17. Ci a fostŭ chiămatŭ la o sórte maĭ bună. Textulŭ ḑice : κρείττονος ὄντα μοίρας, adecă că este de o natură superióră.

18. Şi patricieniĭ interesându-se (din diferite interese) se bănniaŭ uniĭ pe alțiĭ, textulŭ ḑice : τῶν πατρικίων ἐν ὑποψίαις ἐκ τοῦ διαφόρου πρὸς ἀλλήλους, adecă şi patricieniĭ se bănuiaŭ uniĭ pe alțiĭ din causa neînțelegerilorŭ dintre dênşiĭ.

19. I-aŭ primitŭ la dênşiĭ, textulŭ ḑice : ἐπὶ ταῦτα δεξαμένων, adecă ĭ-aŭ primitŭ la acestea.

Capitolulŭ III.

20. Că care din ele să alégă rege din cea-l-altă, textulŭ ḑice : ὥστε τὴν ἑτέραν ἐκ τῆς ἑτέρας ἀποδεῖξαι βασιλέα : adecă ca una să alégă rege din cea-l-altă.

21. Căcĭ cu chipulŭ acesta s'arŭ fi curmatŭ, textulŭ ḑice : μάλιστα γὰρ ἄν οὕτως ἔν τε τῷ παρόντι παύσασθαι, adecă căcĭ credeaŭ că astŭ-felŭ maĭ cu sémă s'arŭ fi putută curma.

22. Afectuosŭ, textulŭ ḑice : εὔνουν, adecă favorabilŭ (saŭ bine-voitorŭ).

23. Sciutŭ, γνώριμον, adecă cunoscutŭ.

24. In câtŭ la numirea luĭ l'aŭ priimitŭ, ὥστε αὐτοῦ ὀνομασθέντος δέξασθαι, adecă în câtŭ, cum i s'a pronunțatŭ numele, l-aŭ primitŭ.

25. Spre a merge să-lŭ róge ca să vie să-şĭ priméscă împĕrăția, textulŭ ḑice : ἥκειν δεησομένους καὶ λαβεῖν τὴν βασιλείαν·adecă să-lŭ róge să vie şi să ĭa domnia.

26. Bărbatŭ fórte reputatŭ, textulŭ ḑice : ἀνδρὸς εὐδοκίμου, bărbatulŭ cu bună reputațiune.

27. Din o preursire divină, textulŭ ḑice : κατά τινα θείαν τύχην, adecă după o întêmplare dumneḑeéscă (saŭ providențială).

28. Care şi acéstă ḑi este cea înainte de a unspreḑecea din calendele luĭ Maiŭ, textulŭ ḑice : αὕτη δέ ἐστι πρὸ δεκαμιᾶς καλανδῶν Μαΐων, adecă iar acésta este înainte de a unsprezecea ḑi a calendelorŭ luĭ Maiŭ.

29. Fiindŭ de la natură cu o bună aplecare spre orĭ-ce virtute, textulŭ ḑice : Φύσει πρὸς πᾶσαν ἀρετὴν εὖ κεκραμένος τὸ ἦθος, adecă avêndŭ din natură unŭ temperamentŭ bine organisatŭ pentru orĭ-ce virtute.

30. Insă şi pe cele plăcute la barbarĭ, textulŭ ḑice : εὐδοκιμοῦσαν, adecă cu bună reputațiune (saŭ bine vĕḑute).

31. A gonitŭ din sufletulŭ sĕŭ pasiunile, textulŭ ḑice : τὰ πάθη τῆς ψυχῆς ἐκποδὼν ποιησάμενος, adecă pasiunile sufletuluĭ le a gonitŭ.

Notă. Multe frase din textŭ suntŭ traduse schimbându-se posițiunea cuvintelorŭ fără nicĭ unŭ motivŭ, de esemplu capitolulŭ III : *verĭ-ce luxŭ şi desfătare*,

textulŭ ḑice : τρυφὴν καὶ πολυτέλειαν, adecă desfătare și luxŭ. Maĭ la vale : *banĭ și desfătărĭ*, textulŭ ḑice : ἡδυπαθείας καὶ πορισμούς, adecă desfătărĭ și banĭ. Iar la capitolulŭ IV : *cu unŭ omŭ sobru* și cuviosŭ, textulŭ ḑice : θείου καὶ σώφρονος adecă cuviosŭ și sobru.

Capitolulŭ IV.

32. Ḑee, θεᾶς, în locŭ de ḑînă saŭ ḑeiţă.

33. Bucurându-se, textulŭ ḑice : γεγευμένος adecă gustândŭ.

34. Carĭ se presupunŭ că ar fi stătutŭ fericițĭ și iubițĭ de ḑee, textulŭ ḑice : εὐδαιμόνων καὶ θεοφιλῶν γενέσθαι δοκούντων, adecă carĭ parŭ (saŭ trecŭ) că aŭ fostŭ fericițĭ și ĭubițĭ de ḑine.

35. Și cu maĭ multŭ cuvêntŭ, textulŭ ḑice : Καὶ που λόγον ἔχει, adecă și chiar este o vorbă că.

36. Se pare ca... se voéscă, ἐθέλειν συνεῖναι (λόγον ἔχει), adecă este vorba că voesce.

37. Să se pótă asocia și să se iubéscă unŭ corpŭ omenescŭ și frumusețea luĭ, textulŭ ḑice : κοινωνία καὶ χάρις σώματος ἀνθρωπίνου καὶ ὥρας, adecă să se împreune cu unŭ corpŭ omenescŭ și să găséscă óreșĭ-care plăcere la frumusețea luĭ.

38. Orĭ-cândŭ, textulŭ ḑice : ὁσάκις, adecă de căte orĭ.

39. Se maĭ ḑice, textulŭ ḑice : μυθολογοῦντες, adecă se povestesce.

40. Iar pentru Sofocle se ḑice că chiarŭ în viéță fiindŭ a fostŭ visitatŭ de Esculap, despre care acéstă vorbă și până acum încă esistă numeróse dovedĭ și că după mórtea luĭ unŭ altu ĭ-ar fi făcutŭ înmormêntarea ; textulŭ ḑice : Σοφοκλεῖ δὲ καὶ ζῶντι τὸν Ἀσκληπιὸν ἐπιξενωθῆναι λόγος ἐστὶ πολλὰ μέχρι δεῦρο διασώζων τεκμήρια, καὶ τελευτήσαντι τυχεῖν ταφῆς ἄλλος θεὸς, ὡς λὲγεται, παρέσχεν, adecă : ĭarŭ despre Sofocle este o vorbă că chiarŭ pe când trăia, Esculap s'a găsduitŭ la elŭ și.... după ce a muritŭ, unŭ altŭ ḑeŭ a făcutŭ, cum se spune, să capete înmormêntare.

Fără a maĭ prelungi citațiunile din totŭ capitolulŭ alŭ IV-lea, în care maĭ suntŭ încă pasagie greșitŭ interpretate, subscrisulŭ față cu cele espuse maĭ susŭ, este de părere ca manuscriptulŭ în cestiune alŭ traducereĭ luĭ Plutarchŭ să se recomande traducĕtoruluĭ a-lŭ maĭ revedea și a-lŭ îndrepta, comparându-lŭ cu textulŭ originalŭ, de la care sà fiă învitatŭ a nu se abate.

Raportorŭ, *I. Caragiani.*

1883. Aprilie în 3.

ANEXA K.

SECȚIUNEA SCIINȚIFICA

Procesŭ-verbalŭ alŭ ședinței din 7 Aprilie 1883.

Sub Președința D-luĭ *Em. Bacaloglu.*
Secretarŭ : D-lŭ *Gr. Stefănescu.*
Membri presințĭ : DD. *Em. Bacaloglu, Porcius, Ioan Ghica, Dr. Fĕtu, Dr. Felix, Stefănescu, Brândză.*

In urma comunicăreĭ Onor. Delegațiunĭ, pentru a ne ocupa cu tesa de pusŭ la concursŭ pentru anulŭ 1885 alŭ premiuluĭ Lazărŭ, secțiunea a decisŭ a remânea totŭ tesa ce a fostŭ pusă pentru anulŭ acesta și pentru care nu s'a presintatŭ nicĭ unŭ concurentŭ, și anume :

«*Studiĭ asupra agriculture*ĭ*, industrie*ĭ *și comerciuluĭ în România.*»

Lucrarea va trata despre starea actuală a acestorŭ treĭ ramurĭ de producțiune și despre midlócele de a le ameliora. O ochire asupra istorieĭ economice a Românieĭ în secoliĭ 17, 18 și 19, va precede acestŭ studiŭ.

Lucrarea va fi făcută din punctulŭ de vedere economicŭ și technicŭ. Manuscrisulŭ trebue să cuprindă materiă pentru celŭ puținŭ 300—400 pagine de tiparŭ in-8^{0} garmondŭ. Termenulŭ lucrăriĭ va fi până la 31 Decembre 1884.

ANEXA L.

BUDGETULŬ ACADEMIEĬ ROMÂNE
PE EXERCIȚIULŬ 1883-84 DE LA 1 APRILIE 1883—1 APRILIE 1884.

	I. VENITURĬ						
1	*Excedentele din anulŭ 1882—1883*					11.972	72
2	*Fondurĭ cu destinațiune generală*						
	Fondurĭ comune :						
	a. Dotațiunea Statuluĭ, subvențiune anuală					20 000	
	b. Fondulŭ Zappa :						
	Cupóne de rentă amortisabilă a 5 la sută		296.750	14 837	50		
	» » » romană » 5 » »		15.000	750		15.587	50
	c. Vĕrsămêntulŭ Zappa :						
	Versămêntulŭ anualŭ de galbenĭ 1000					11.750	
	d. Fondulŭ Economiilorŭ :						
	Cuponulŭ de rentă amortisabilă a 5 la sută		91.500	4 575			
	» municipalŭ » 5 » »		23 000	1.150			
	» fonciarŭ ruralŭ » 7 » »		800	56			
	Produsulŭ vinderiĭ publicațiunilorŭ			1000		6 781	
	e. Prelevărĭ de la :						
	Foudulŭ Cuza :						
	Din Leĭ 1.350. —. a 15 la sută.	L. 202. 50 —		202	50		
	Fondulŭ Năsturelŭ-Herĕscu :						
	Din Leĭ 10 550. —. a 15 la sută.	L. 1 582. 50 —					
	» » 4.055. —. a 15 » »	» 608. 25.—					
	» » 500. —. a 15 » »	» 75. —.—		2.265	75		
	Fondulŭ Danielŭ :						
	Din Leĭ 900. —. a 15 la sută	L. 135 — —		135			
	Fondulŭ A. Fĕtu :						
	Din Leĭ 750. —. a 15 la sută.	L. 112 50 —		112	50		
	Fondulŭ George Lazărŭ :						
	Din Leĭ 525. —. a 15 la sută.	L. 78. 75 —		78	75		
	Fondulŭ Eliade-Rădulescu :						
	Din Leĭ 525. —. a 15 la sută.	L. 78 75 —		78	75	2.873	25
3	*Fondurĭ cu destinațiune specială :*						
	a. Subvențiunĭ de la Statŭ :						
	Pentru publicațiunĭ	L. 10 000 —					
	» premiulŭ G. Lazărŭ	» 5.000 —					
	» » Eliade Rădulescu	» 5 000 —		20.000			
	b. Fondulŭ Cuza :						
	Cup de renta amortisabilă	L. 1 350. —	27.000				
	minus prelevațiĭ 15 la sutp	» 202. 50		1.147	50		
	c. Fondulŭ Năsturelŭ-Herĕscu :						
	Venitulŭ moșieĭ Năsturelŭ . L. 10.550. —						
	minus 15 la sută . » 1 582 50	L. 8,967. 50					
	Venitulŭ moșieĭ Lămotescii » 4.055. —						
	minus 15 la sută . » 608. 25	» 3.446. 75					
	Cup. de renta română . » 500. —		10.000				
	minus 15 la sută . » 75 —	» 425 —		12.839	25		
	d. Fondulŭ Danielŭ :						
	Cup. de Obligațiunĭ de Statŭ » 900. —		15.000				
	minus 25 la sută. » 135. —	L 765 —		765			
	e. Fondulŭ A. Fĕtu :						
	3 Cupóne de rentă românŭ » 750. —		10.000				
	minus 15 la sută » 112. 50	» 637 50.		637	50		
	f. Fondulŭ G. Lazărŭ :						
	3 Cuuóne funciare rurale » 525. —		5.000				
	minus 15 la sută L. 78.75.						
	» avans. » 62.50. » 141. 25.	L 383 75		383	75		
	g. Fondulŭ Eliade-Rădulescu :						
	3 Cupóne fonciare rurale . L. 525. —.		5.000				
	minus 15 la sută L. 78 75.						
	» avans. » 62 50 » 141 25	L 383 75		383	75	36.156	75
	h. Fondulŭ Craiovénŭ :						
	Cup. rentă amortisabilă. L. 287. 50.		4 750				
	» funciarŭ ruralŭ » 217. —.		3.100				
	In saldulŭ din 1882—1883 » 1 105 35.	L 1 559 85		1.559	85		
	i. Fondulŭ Chițu :						
	In renta română a 5 la sută		500				
	» numerarŭ			668	75	2.228	60
			507 400			107.349	82

	II. CHELTUELĬ							
1	**Cheltuelĭ propriĭ ale Academieĭ**							
	A. Personalŭ							
	a. Diurnele sesiuneĭ generale		22 500					
	b. » ședințelorŭ ordinare		6 500					
	c. » a patru membri delegațĭ		1 000					
	d. Remunerariele secretaruluĭ generalŭ pe 1 anŭ a Leĭ 200 lunarŭ		2 400					
	e. » a treĭ secretarĭ de secțiune pe 11 lunĭ a L. 300		3 300					
	f. Apuntamentele funcționarilorŭ pe 1 anŭ :							
	1 Casierŭ-comptabilŭ a Leĭ 400. —	L 4.800 —						
	1 Bibliotecarŭ-Archisistŭ » » 350. —	» 4.200. —						
	1 Copistŭ » » 120 —	» 1.440. —						
	1 Servitorŭ » » 100. —	» 1 200 —	11 640					
	g. Procese		300					
	h. Ajutorulŭ Epitropieĭ Sf. Vineri		400		48.040			
	B. Materialŭ							
	i. Spese de Cancelarie, materiaiŭ, încăidițŭ, etc.		1.200					
	j. Mobiliarŭ cu *o* Casă mare de ferŭ și dulapŭ.		2 500					
	k. Spese neprevĕdute		200					
	l. Spese de espedit publ. și primirea lorŭ		900		4 800		52 840	
2	*Premiĭ, Aquisițiunĭ, Tipăriturĭ :*							
	A. Premiĭ							
	m. Premiulŭ Heliade-Rădulescu (Nota)		5.000					
	» » Năsturelŭ		4 000					
	n. » Craiovénŭ		1 500		10.500			
	B. Aquisițiunĭ							
	o. Monete, Chrisóve		765					
	p. Cărțĭ de fie-care secțiune a Leĭ 800. —	L. 2 400. —						
	legatulŭ lorŭ.	» 800 —	3.200		3.965			
	C. Tipăriturĭ							
	q. Anale		10.000					
	r. Tipărirea poesiilorŭ populare		2 000					
	s. Titu Liviŭ.		1.100					
	t. Cantemir		600					
	u. Coressi		2.000					
	v. Monumente epigrafice		2 000					
	w. Vaarlam și Iosafatŭ		1.000					
	x. Codicele Voronețianŭ		3 100					
	y Tipăriturile votate de Academie		3 500		25 300		39 765	
3	*Explorărĭ la Sidovia în Banatŭ* (remasŭ de anŭ)						250	
4	*Capitalisarea fondurilorŭ speciale*							
	Premiulŭ G. Lazărŭ pe 1883		5 000					
	» Năsturelŭ pe 1883.		5 000					
	Procentele fonduluĭ Cuza pe 1883—1884		1 147	50				
	» » A Fĕtu pe 1883—1884		637	50				
	» » G Lazăr pe 1883—1884		383	75				
	» » Eliade Rădulescu pe 1883—1884		383	75				
	Saldulŭ fonduluĭ Craiovénŭ.		59	85				
	Adausulŭ și procentele fonduluĭ Chițu		668	75	13.281	10	13.281	10
5	Eccedentŭ						1 213	72
							107 349	82

Votatŭ în ședința de la 7 Aprilie 1883.

V. Babeșŭ, Gr. Stefănescu, G. Sion.

NB. In ședința de la 8 Aprilie 1883 nefiindŭ votatŭ acestŭ premiŭ de L. 5000. Se trece la Capitalisarea fondurilorŭ.

8 Aprilie 1883.

C. Inga.

ȘEDINȚA DIN 8 APRILIE 1883.

Sub președința *P. S. S. Melchisedecŭ.*

Secretarŭ-generalŭ : D-lŭ *V. A. Urechiă.*

Academia aprobă procesulŭ-verbalŭ alŭ secțiunei literare din 8 Aprilie, relativŭ la fixarea premiuluĭ Eliade pentru 1884.

D-lŭ secretarŭ-generalŭ cetesce procesulŭ-verbalŭ alŭ secțiuneĭ istorice, din 7 Aprilie.

Academia aprobă punctulŭ I-iŭ, relativŭ la informațiunile de datŭ D-ruluĭ Meyer, din Berlin.

Asemenea punctulŭ alŭ 2-lea : Tipărirea în Anale a manuscriptuluĭ «Cronologia Moldoveĭ» de G. Seulescu.

De asemenea alŭ 3-lea și ultimŭ punctŭ relativŭ la publicarea celorŭ douĕ documinte de la Mihaiŭ Viteazulŭ, autografiate de rĕposatulŭ Papiŭ Ilarianŭ, împreună cu traducerea și notele relative de D-lŭ Urechiă.

Premiulŭ Năsturelŭ Herescu de 4000 leĭ.

D-lŭ *Stefănescu*, secretarulŭ comisiuneĭ de nouă, cetesce raportulŭ comisiuneĭ.

D-lŭ Dr. *Felix* rógă să se modifice pasagiulŭ relativŭ la cartea D-luĭ Xenopolŭ. D-lŭ Felix n'a fostŭ atâtŭ de aspru în raportulŭ sĕŭ specialŭ, ci a arĕtatŭ, că lucrarea coprinde multe aprecierĭ juste, și utile informațiunĭ. De altmintrelea lucrarea nu este de premiatŭ de și nu este lipsită de valóre.

D-lŭ *raportatorŭ* justifică redacțiunea pasagiuluĭ, care este personală a sa.

D-lŭ *Ionescu.* Observațiunea D-luĭ Dr. Felix este exactă. D-lŭ Stefănescu ca raportatorŭ generalŭ alŭ comisiuneĭ nu refletă în raportulŭ sĕŭ numaĭ opiniunea D-luĭ Dr. Felix, ci și a discuțiunilorŭ comisiuneĭ. Diferința de nuanță în redacțiune resultă decĭ de acolo. D-lŭ Felix să fiă mulțămitŭ, că justele sale observațiunĭ se publică în Anale, unde ĭaŭ locŭ și raporturile specialĭ. De altmintrelea, de re-

dacţiunea raportuluĭ generalŭ, câtŭ privesce forma, D-lŭ raportatorŭ generalŭ este singurŭ rĕspundĕtorŭ de ea.

D-lŭ *Alecsandri* cere schimbarea de la pasagiulŭ relativŭ la lucrarea D-luĭ Hasdeŭ, a vorbeĭ «*incoherentŭ*», înlocuindu-se prin «fără logică.»

Se esplică, că acéstă vorbă în raportŭ nu are însemnarea francesă.

D-lŭ *Caragiani* cere, să se ştérgă din pasagiulŭ relativŭ la poesiile D-luĭ Păcăţeanu motivulŭ, că scriitorulŭ nu a cunoscutŭ arta poetică a luĭ Horaţiu, căcĭ aŭ esistatŭ mulţĭ poeţĭ fără să fiă cunoscutŭ acéstă lucrare.

D-lŭ *Bariţŭ* admite ştergerea, adăogêndŭ, că acesta este numaĭ unulŭ din motivele nepremiereĭ, căcĭ scriitorulŭ pe lângă altele nu-şĭ cunósce limba.

P. S. S. Melchisedecŭ, la pasagiulŭ despre Gasterŭ dice, că n'a pusŭ ca motivŭ alŭ nepremiereĭ, aserţiunea D-luĭ Gasterŭ, că D-luĭ este celŭ întêiŭ, care s'a ocupatŭ de literatura Română din puntulŭ de vedere alŭ opuluĭ sĕŭ. Acesta nu este unŭ motivŭ, ci amŭ semnalatŭ aserţiunea numaĭ în trécĕtŭ, ĭarŭ motivele suntŭ altele arĕtate în raportŭ

D lŭ *Urechiă*, pentru punerea votuluĭ cere să se facă votulŭ deosebitŭ la conclusiunea despre fiă-care carte, căcĭ suntŭ membri, carĭ potŭ să nu împărtăşéscă opiniunea majorităţiĭ, saŭ chiarŭ a unanimităţii comisiuneĭ.

D-lŭ *Ionescu* este de aceeaşĭ părere : s'arŭ putea întêmpla ca unŭ concurentŭ cădutŭ la comisiune să se ridice la plenŭ. — Se póte, de esemplu, ca D lŭ Bariţŭ să vină a susţiné înaintea plenuluĭ raportulŭ sĕŭ asupra opereĭ D-luĭ Meitani şi plenulŭ să-ĭ dea dreptate în contra conclusiuneĭ comisiuneĭ. Arŭ fi voitŭ să-ĭ respundă D-luĭ Caragiani, care a cerutŭ să se ştérgă din raportulŭ asupra opereĭ D-luĭ Păcăţeanu vorbele «*că nu a cunoscutŭ arta poetică a luĭ Horaţiu.*» Da! este lucru elementarŭ, a esistatŭ ómenĭ înainte de Horaţiu. D-lŭ Ionescu termină, cerêndŭ votarea pe conclusiunĭ asupra fiă-căreĭ cărţĭ.

D-lŭ *Ghica* întrébă, décă D-lŭ Crăiniceanu a depusŭ cartea D-sale, la timpulŭ legiuitŭ la Academiă. D-luĭ nu are cunoscinţă despre dênsa.

D-lŭ *Stefănescu* combate opiniunea D-lorŭ Urechiă și Ionescu, autorisatŭ pe practica de până astă-ḍĭ. Numaĭ acele conclusiunĭ se votéză, carĭ suntŭ favorabile uneĭ lucrărĭ și acelea carĭ aŭ întrunitŭ celŭ puținŭ o minoritate în comisiune. Operele respinse în unanimitate nu se punŭ la votŭ în plenŭ.

D-lŭ *Ionescu* esplică D-luĭ Ghica, că opera D-luĭ Crăinicénu a întratŭ în termenŭ regulamentarŭ și că a fostŭ eșaminată prin unŭ bărbatŭ specialŭ, prin D-lŭ generalŭ Fălcoianu.

D-lŭ *Barițŭ* susține opiniunea D-lorŭ Urechiă și Ionescu, cerêndŭ ca fiă-care din cele 11 conclusiunĭ să fiă supuse aprobăriĭ plenuluĭ.

D-lŭ *președinte* constată două opiniunĭ : *Prima,* susținută de DD. Ionescu, Urechiă, Barițŭ, și a *doua,* a D-luĭ Stefănescu, întemeiată pe practica din trecutŭ.

D-lŭ *Quintescu* se unesce cu opiniunea D-luĭ Stefănescu, căcĭ numaĭ budgetulŭ de ordinarŭ se desbate pe articole, ĭarŭ la raportulŭ pentru premiĭ se votéză numaĭ conclusiunile, carĭ aŭ numaĭ majoritatea saŭ celŭ puținŭ o minoritate.

D-lŭ *Alecsandri* este pentru votarea conclusiunilorŭ comisiuneĭ, carĭ aŭ întrunitŭ majoritatea, cacĭ altmintrelea la ce arŭ servi unŭ raportŭ generalŭ, décă arŭ trebui să discutămŭ raporturile specialĭ, și apoĭ acésta arŭ fi și o perdere mare de timpŭ.

D-lŭ *Bacaloglu* ḍice, că, ca în tóte corpurile deliberante, se cuvine să se voteze conclusiunile fără alegere de aŭ saŭ nu majoritatea comisiuneĭ. Să nu credemŭ, că cu acésta vomŭ perde multŭ timpŭ.

D-lŭ *Papadopolŭ-Calimachŭ* voesce să nu se schimbe norma din alțĭ anĭ, care este acea indicată de D-lŭ Stefanescu.

D-lŭ *Caragiani* este de opiniunea D-lorŭ Ionescu, Urechiă, Bacaloglu, decĭ cere, ca tóte conclusiunile să trécă prin votulŭ plenuluĭ, altmintrelea amŭ face o lucrare neregulată.

D-lŭ *președinte* pune la votŭ părerea D-lorŭ Ionescu, Urechiă, Barițŭ etc. și ea nu întrunesce de câtŭ 10 voturĭ din 21, decĭ se pune la votŭ conclusiunea comisiuneĭ unanimă în privința premiereĭ opereĭ D-luĭ Crăiniceanu. Aŭ votatŭ 21 membri, voturĭ albe 16, adecă cu 2 maĭ multŭ de câtŭ cele două treimĭ cerute de regulamentŭ.

D-lŭ *președinte* voesce a pune votulŭ pentru cartea D-luĭ Meitani, care a întrunitŭ o minoritate de douĕ voturĭ în comisiune.

D-lŭ *Ionescu* cere prealabila cetire a raportuluĭ D-luĭ Barițŭ despre acéstă operă.

D-lŭ *Barițŭ* dă cetire raportuluĭ.

D lŭ *Ionescu* amintesce obiecțiunile ridicate în comisiune contra premiereĭ opereĭ D-luĭ Meitani : ântêiŭ, fasciculele opereĭ de la primele numere suntŭ numaĭ reproducerĭ de articolĭ din încetatulŭ jurnalŭ Presa ; alŭ doilea, tonulŭ lucrăreĭ este de violentă polemisare, precum s'a pututŭ vedea din pasagiulŭ relativŭ la libertatea preseĭ, cetită în comisiune de D-lŭ Maiorescu. Se póte ca fasciculele maĭ nuoĭ, de la alŭ 7-lea încóce, să fiă maĭ puținŭ pline de polemică violentă, dar ce impresiune aŭ făcutŭ aceste fascicule nouĭ în anulŭ acesta ? la noĭ, fórte neînsemnată impresiune. D-lŭ Barițŭ dice. că nu așa în Ardealŭ. Se póte, dar noĭ ceremŭ maĭ multŭ constituționalismŭ de câtŭ pe acolo. Bărbațiĭ noștri de Statŭ, carĭ luptă pentru fundarea regimuluĭ constituționalŭ nu s'aŭ interesatŭ de publicațiunea acésta a D-luĭ Meitani și nu aŭ luat-o de călăuză, de óre-ce în operă se vede, că autorulŭ nu are convincțiunĭ tarĭ constituționalĭ. Arétă câte-ve esemple, carĭ învederéză, că nu e de ajunsŭ să dicemŭ că avemŭ Constituțiunea cea maĭ liberală : care este opiniunea D-luĭ Meitani în privința clotureĭ discuțiuneĭ în Camere, carea sugrumă cuvêntulŭ ? Pe lângă acestea, opera este nesfârșită și apoĭ nicĭ nu înțelege multŭ ce va să dică naționalitatea, orĭ nu pune destulă discrețiune cândŭ vorbesce despre ea. Gânditu-s'a la situațiunea acelorŭ Românĭ, carĭ locuescŭ sub guvernŭ străinŭ ? Putea să védă în ce modŭ s'aŭ armonisatŭ interesele naționalĭ într'o țéră ca Elveția, unde Germanĭ, Francesĭ, Italienĭ și Romancĭ trăescŭ în perfectă armoniă și iubire. Decĭ, pentru aceste cuvinte, a votatŭ și va vota contra premiereĭ acesteĭ opere.

D-lŭ *Sion* întêmpină obiecțiunea D-luĭ Ionescu : Și pe aĭurea Academiele aŭ premiatŭ cărțĭ eșite din prealabile articole de diare. Nicĭ o carte nu este perfectă ; despre tóte se póte face critică ; cartea D-luĭ

Meitani este pré bine scrisă, de câtŭ póte să nu ne convină vederile luĭ politice, ea însă cuprinde pasage de unŭ stilŭ laudabilŭ.

D-lŭ *Alecsandri*, tocmaĭ cu stilulŭ nu e mulțămitŭ, apoĭ nicĭ cu caracterulŭ saŭ natura lucrăreĭ : pentru comentariĭ de legĭ se cere sânge rece ; scrierea D-luĭ Meitani este o lucrare de jurnalistŭ pasionatŭ ; în ea se manifestă diversele lupte de partite, și încă cu violență și cu mare nedreptate orĭ întunecare a istorieĭ. Comentariile se cădeaŭ să fiă nepărtinitóre și nu cu stilu svăpăiatŭ.

D-lŭ *Bacaloglu* cere, ca maĭ ântêiŭ Academia să voteze asupra întrebăreĭ : décă cartea D-luĭ Meitani este saŭ nu admisibilă pentru votare ca opŭ de premiatŭ.

D-lŭ *Ghica*, esplicândŭ regulamentulŭ, înțelege, că o carte care nu va întruni votulŭ majorităţeĭ Academieĭ nu are să se maĭ pună la altŭ votŭ după art. 10 din regulamentŭ.

Academia consimte la acéstă interpretare și punêndu-se la votŭ premiarea opereĭ D-luĭ Meitani, ea este respinsă cu șépte voturĭ pentru și 14 contra din 21 votanțĭ.

Concursulŭ didacticŭ.

D-lŭ *Romanŭ* cetesce raportulŭ comisiuneĭ pentru premiulŭ didacticŭ.

Academia pune la votŭ premiarea operelorŭ didactice presintate de D-lŭ Manliu. Conclusiunea este aprobată cu 16 voturĭ din 19 votanțĭ.

Cererea D-luĭ Sbierea de a i se da cărțĭ din Bibliotecă afară din țéră.

D-lŭ Sbierea rógă Academia, să încuviințeze a lua la Cernăuțĭ cărțĭ din Biblioteca eĭ, în interesulŭ lucrăreĭ relative la Codicele Voronețianu.

Secretarulŭ-generalŭ arétă Academieĭ, că nu a pututŭ satisface o asemenea cerere a D-luĭ Sbierea, în lipsa unuĭ regulamentŭ alŭ Bibliotecei și că nicĭ este de părere, că orĭ-ce cărțĭ rare arŭ putea fi scósedin Bibliotecă afară și maĭ alesŭ peste otarŭ; dar plenulŭ va decide cum va crede, de óre-ce comisiunea ad-hoc nu ne-a adusŭ proiectulŭ de regulamentŭ ce i s'a cerutŭ.

D.D. *Papadopolŭ, Ioanŭ Ghica, Barițu, Babeșŭ, Quintescu* susținu, ca cestiune de principiu, să nu se dea cărțĭ din Bibliotecă nu numaĭ peste otaru, dar nicĭ în Bucurescĭ, afară din localulu Bibliotecei, în

interesulŭ conservăreĭ lorŭ, maĭ alesŭ a cărţilorŭ, carĭ nu se află în vêndarea dilnică.

D-lŭ *Sbierea* insistă asupra cerereĭ D-sale, cerêndŭ de la Academiă unŭ votŭ afirmativŭ saŭ negativŭ.

D-lŭ *Fălcoianu* rógă pe D-lŭ Sbierea să nu facă cestiune personală dintr'una de principiŭ. Academia nu póte da astă-dĭ votulŭ cerutŭ, de óre ce cestiunea va reveni cu ocasiunea votăreĭ regulamentuluĭ.

Academia trece la ordinea dileĭ.

Cestiunĭ ortografice:

Secretarulŭ-generalŭ, cu aprobarea Academieĭ amână desbaterile asupra procesuluĭ-verbalŭ alŭ comisiuneĭ ortografice din 21 Martie, pentru sesiunea generală viitóre. Câtŭ privesce dificultăţile ortografice întêmpinate de D-luĭ la publicarea Analelorŭ, ele s'aŭ împuţinatŭ după deslegările ce a primitŭ directŭ de la însășĭ comisiunea ortografică.

Cestiune de budgetŭ:

D-lŭ *Stefănescu* cere trecerea la economiĭ, ca și în anulŭ trecutŭ, a premiuluĭ de 5,000 leĭ, care nu s'a acordatŭ nimĕnuĭ.

Academia aprobă.

Biblioteca:

La cererea secretaruluĭ-generalŭ, Academia aprobă, ca până la complectarea Delegaţiuneĭ, ca să pótă lucra în regulă, Biblioteca Academieĭ să stea închisă, avêndŭ D-lŭ secretarŭ a presinta pe noulŭ bibliotecarŭ la Delegaţiune în timpulŭ utilŭ. Se decide ca ședinţa publică finală să aibă locŭ Duminecă la orele 2 p. m. Ședinţa se ridică la orele $5^1/_2$ p. m.

ȘEDINȚA DIN 9 APRILIE 1883.

Sub președința D-luĭ *I. Ghica*
Secretarŭ-generalŭ : D-lŭ *V. A. Urechiă.*

Dicționarulŭ :

D-lŭ *Sion* propune, ca plenulŭ să numéscă o comisiune din sînulŭ sĕŭ, ca, în decursulŭ anuluĭ, după închiderea sesiuneĭ, să lucreze programulŭ definitivŭ alŭ lucrăreĭ dicționaruluĭ, ca așa, la sesiunea viitóre, să pótă Academia otărî cestiunea.

D-lŭ *Quintescu* este de acéstă părere a D-luĭ Sion. Comisiunea acésta arŭ puté lucra îndată și, în serbătorĭ, la Pascĭ la Crăciunŭ, și alțĭ membri arŭ puté să urmăréscă lucrările comisiuneĭ.

D-lŭ *Barițŭ* amintesce, că plenulŭ a luatŭ alaltăierĭ o decisiune, că secțiunea literară e datóre a se ocupa de programa lucrăreĭ dicționaruluĭ. Să se adune secțiunea și ea să alégă comisiunea cerută de DD. Sion și Quintescu. Acé comisiune să lucreze în restimpulŭ câtŭ nu este sesiune generală, căcĭ se póte aduna, fiindŭ d'ajunsŭ membri în secțiune cu reședința în țéră.

D-lŭ *președinte Ghica* e de părerea D-luĭ Barițŭ și stărue, ca să nu se pérdă timpulŭ, ci să se lucreze neîntârḑiatŭ la dicționarŭ, ficsându-se programulŭ lucrăreĭ de o comisiune a secțiuneĭ literare.

Se pune la votŭ acéstă propunere și întrunesce unanimitatea voturilorŭ.

Secretarulŭ-generalŭ amintesce, că la propunerea de modificare a art. 35 din regulamentŭ neputêndu-se avé pentru desbatere 24 membri presințĭ, se amână acéstă desbatere pe sesiunea viitóre.

Academia, la întrebarea D-luĭ Quintescu, otăresce, că până la votarea programeĭ de schimbare a art. 35, să se urmeze cu publicarea memorielorŭ ca și până acum.

Ședința se ridică la orele $3^1/_2$ p. m. și Academia lucréză în secțiunĭ.

ȘEDINȚA PUBLICĂ SOLEMNĂ DIN 10 APRILIE 1883.

Sub președința D-luĭ *I. Ghica.*

Secretarŭ-generalŭ : D-lŭ *V. A. Urechiă.*

D-lŭ secretarŭ-generalŭ dă cetire procesuluĭ-verbalŭ alŭ D-luĭ Sion secretarulŭ secțiuneĭ literare. (Anexa M).

D-lŭ *Quintescu* susține, că părerea D-sale nu o vede trecută în acelŭ procesŭ-verbalŭ.

D-lŭ *Sion* declară, că ĭ-a scăpatŭ din vedere, însă póte a o intercala.

Procesulŭ-verbalŭ alŭ secțiuneĭ literare se aprobă.

D-lŭ *Stefănescu* dă cetire raportuluĭ de premierea D-luĭ căpitanŭ Crăiniceanu. D-lŭ președinte proclamă premiulŭ în aplausele publiculuĭ. (Vedĭ raportulŭ).

D-lŭ *Romanŭ* dă cetire raportuluĭ de premierea D-luĭ Manliu. — D-lŭ președinte proclamă premiulŭ în aplausele publiculuĭ. (Vedĭ raportulŭ).

D-lŭ secretarŭ-generalŭ dă cetire, conformŭ regulamentuluĭ, raportuluĭ sĕŭ pentru închiderea sesiuneĭ generale

Ședința se ridică la orele 5 p. m.

RAPORTULŬ SECRETARULUI GENERALŬ PENTRU INCHIDEREA SESIUNEĬ GENERALE.

Domnilorŭ membri și colegĭ,

Sesiunea generală a Academieĭ, inaugurată la 15 Martie, a datŭ locŭ la 24 de ședințĭ plenare ; din aceste ședințĭ patru aŭ fostŭ publice.

De mulțĭ anĭ, Domnilorŭ colegĭ, n'aŭ participatŭ la lucrările nóstre unŭ numĕrŭ atâtŭ de însemnatŭ de membri activĭ și maĭ alesŭ dintre ceĭ

carî n'aŭ reședință în România. Dintre aceștia, de astă dată ne-aŭ lipsitŭ numaî DD. Marianŭ, Cipariu și Teclu.

Dintre membriî corespondințî esternî amŭ vĕḑutŭ cu plăcere la ședințele nóstre pe D-lŭ Iosif Vulcanŭ.

Constatândŭ cu bucuriă frecentarea sesiuneî nóstre generale de unŭ așa numĕrŭ însemnatŭ de membri, neîndoiosŭ că publiculŭ românŭ, ca și noî, va afla în acésta o nouă dovédă de consciința ce aŭ bărbațiî iluștri românî de peste fruntariile politice ale țĕreî despre importanța institutuluî nostru, din tóte punctele de vedere.

A lipsitŭ însă, Domnilorŭ, pentru ca bucuria nóstră să fiă deplină, presința în fruntea nóstră a Președinteluî nostru de onóre, Majestatea Sa Regele, care ne a deprinsŭ, încă de la începutulŭ esistințeî Academieî, să-lŭ vedemŭ luândŭ o parte activă și din cele maî luminate și românesce conducĕtóre la lucrările nóstre. Cine din D-vóstră n'a constatatŭ aseminea cu regretŭ, neocupatŭ și de ăstŭ-timpŭ loculŭ de alăturea cu alŭ Augustuluî nostru Președinte? Décă rațiunî de sănĕtate aŭ obligatŭ pe Majestățile Lorŭ Regele și Regina de a nu fi între noî, inima nóstră î-a urmăritŭ în călĕtoriă, le-a doritŭ, cum le doresce tótă țéra, grabnică ameliorare a sănĕtățeî sdruncinată sub gréua sarcină a lucrăreî lorŭ pentru patriă. D-vóstră, încă de la prima ședință, ațî însărcinatŭ Secretariatulŭ, să comunice telegraficŭ Majestățilorŭ Lorŭ espresiunea acestorŭ sentiminte de devotamentŭ și nestrămutată iubire a Academieî. Respunsulŭ neîntârḑiatŭ alŭ Majestăților lorŭ, salutatŭ cu viî aclamațiunî, a fostŭ o nouă asigurare din cele înmulțite, despre putintele patronagiŭ, ce M.M. L.L. continuă a acorda Academieî, în urmărirea scopurilorŭ eî culturale.

*

In sesiunea ce închidemŭ astă-ḑî, D-nî membri, Secretarulŭ D-vóstră generalŭ salută una din acele care maî cu tăriă aŭ manifestatŭ intențiunile D vóstră, tocmaî în sensulŭ acelorŭ scopurî de cultură națională.

De sigurŭ, o bună parte din timpulŭ acesteî sesiunî lŭ-ațî consacratŭ, după détoriă, la lucrările administrative și financiare ale In-

stitutuluĭ, totușĭ ațĭ aflatŭ timpŭ pentru a asculta maĭ multe importante memoriĭ și raporturĭ :

a) Alŭ D-luĭ Gr. Tocilescu, despre treĭ monuminte epigrafice de la Iglitza.

b) Douĕ memoriĭ ale D-luĭ Hasdeŭ, aducêndŭ o atâta de ingeniósă esplicațiune, vorbeĭ oltenescĭ *Biea,* și a etimologieĭ vorbeĭ *faclă*, *făclia*.

c) Lucrarea D-luĭ Sbierea, o rodiă plină de informațiunĭ despre Gr. Urechiă și Miron Costin.

d) Informațiunea atâtŭ de cu atențiune ascultată, a aceluĭașĭ membru, despre prețiosulŭ Codice Voronețianu, descoperitŭ de inteligentulŭ profesorŭ D-lŭ Crețu.

e) Memoriulŭ trimisŭ de D-lŭ Teclu : «Noțiunĭ generale despre industria pigmentelorŭ de depinsŭ.»

f) Informațiunea interesantă a D-luĭ G. Barițŭ, asupra escursiuneĭ sale archeologice la Sarmisagetusa.

g) Traducțiunea comentată ce ne-a făcutŭ P. S. S. Melchisedecŭ după inscripțiunea icóneĭ luĭ Stefanŭ-celŭ-Mare din monastirea Zugravu.

h) Raporturile D-lorŭ Marianŭ, Maiorescu, Iacobŭ Negruzi și N. Ionescu, despre operele până acum cercetate din ale rĕposatuluĭ G. Seulescu.

Va numĕra între ședințele serbătorescĭ, D-lorŭ membri, aceea în care D-lŭ V. Alecsandri, cu farmeculŭ bagheteĭ sale de poetŭ, ne-a transportatŭ sub seninulŭ și caldulŭ cerŭ alŭ mameĭ Patrie, Italia, și acolo, încântațĭ de șoptele taĭnice dar guralive ale fântâneĭ Bandusieĭ saŭ Blandusieĭ, cum ĭ-a plăcutŭ poetuluĭ să o chiăme, ca să pună o desmĭerdare a inimeĭ Românescĭ în sînulŭ uneĭ amintirĭ clasice, — ne-a făcutŭ să trăimŭ în intimitatea adorabilă a mareluĭ Horațiu, ba chiarŭ a întregeĭ viețĭ Romane!

Totŭ D-luĭ Alecsandri datoresce Academia otărîrea de a fi înscrisŭ în budgetulŭ sĕŭ, în modŭ constantŭ, tipărirea de colecțiunĭ de cântece populare. Acéstă tipărire va începe cu colecțiunea Barsan-Iarnik despre care D-lŭ Alecsandri a făcutŭ Academieĭ unŭ raportŭ din cele maĭ remarcabile.

In conexitate cu asemenea publicațiunĭ de cântece populare, Aca-

demia, ascultândŭ informaţiunile competinte ale D-luĭ Alecsandri, a apreciatŭ însemnătatea ariilorŭ vechĭ populare şi a luatŭ decisiunea, să facă din culegerea şi a acestora unŭ scopŭ urmăritŭ alŭ eĭ.

De aceea aţĭ aprobatŭ opiniunea secţiuneĭ literare de a se premia în 1884, cu premiulŭ Heliade, cea maĭ complectă colecţiune de ariĭ Românescĭ.

*

Ascultândŭ, Domnilorŭ membri, atâtea memoriĭ, raporturĭ şi lucrărĭ de valóre literară, firesce atenţiunea Academieĭ a fostŭ isbită de limba lorŭ şi v'aţĭ pusŭ din noŭ grava întrebare a facereĭ Dicţionaruluĭ, a Dicţionaruluĭ celuĭ adevĕratŭ alŭ limbeĭ Române. De mare temeiŭ suntŭ în acéstă cestiune stăruitórele D-vóstră desbaterĭ din treĭ şedinţe, pe lângă cele din secţiunea literară. Aprópe în unanimitate D-vóstră aţĭ recunoscutŭ urginţa publicăreĭ unuĭ noŭ Dicţionarŭ pe base cu totulŭ schimbate.

Cestiunea fiindŭ astŭ-felŭ resolută, în principiŭ, D-vóstră aţĭ decisŭ ca secţiunea literară să se ocupe îndată cu alegerea uneĭ comisiunĭ, care se aducă proiectulŭ de programŭ pentru definitiva ediţiune a Dicţionaruluĭ.

Aţĭ maĭ otărîtŭ, în vedere cu acestŭ programŭ, nesubordonarea lucrăreĭ Dicţionaruluĭ, la prealabila totală terminare a retipărireĭ cărţilorŭ Românescĭ, vechĭ şi rarĭ, tipărire care póte dura unŭ numĕrŭ de anĭ şi decĭ arŭ puté continua să fiă o causă mereŭ împedicătóre grabniceĭ lucrărĭ a Dicţionaruluĭ cu legitimă impacienţă aşteptatŭ de Naţiune.

*

Retipărirea acésta maĭ departe a cărţilorŭ rarĭ şi vechĭ Românescĭ, aţĭ otărîtŭ, că nu trebue totuşĭ să înceteze, dar din desbaterile D-v. va resulta o directivă maĭ practică în esecutarea acesteĭ tipărirĭ, căcĭ atenţiunea nóstră se va îndrepta maĭ multŭ la retipărirea textelorŭ, fără a întârdia darea acelorŭ tipărite în mânele publiculuĭ, până ce

s'arŭ adăogi la texte, glosare și note esplicative, lucrare care cere timpŭ și muncă anevoiósă. Asemenea glosare și ilustrațiunĭ de note le vețĭ primi negreșitŭ, D-nĭ membrĭ, ca și până acum, cu recunoscință, dar, repetŭ, neterminarea lorŭ orĭ câtŭ de legitimată, nu va maĭ întârdia ajungerea textelorŭ vechĭ tipărite, în mânile publiculuĭ doritorŭ de a le posede și ale bărbațilorŭ străinĭ Academieĭ, pregătițĭ să le studieze înșiĭ.

*

In intimă legătură cu lucrarea Dicționaruluĭ, s'a arĕtatŭ de uniĭ din D-vóstră, că este deslegarea definitivă a cestiunilorŭ ortografice și a morfologieĭ limbeĭ. Fără a nega, că ortografia ce ațĭ adoptatŭ, printr'unŭ fericitŭ compromisŭ, este o lucrare perfectibilă cu timpulŭ, D-vóstră nu ațĭ aflatŭ în neperfecțiunile eĭ o pedică la lucrarea Dicționaruluĭ. Secretarulŭ D-vóstră generalŭ însă a primitŭ de la comisiunea ortografică prețióse lămurirĭ asupra aplicăreĭ ortografieĭ adoptate, lămurirĭ prin care se vorŭ înlătura, în parte, nedumerirĭ și dificultățĭ întêmpinate în anulŭ încetatŭ la tipărirea Analelorŭ.

*

In ședința a 20-a publica solemna, Academia a ascultatu, cu încordată atențiune, cuvêntarea de recepțiune a D-luĭ Marienescu. D-luĭ a evocatŭ înaintea ochilorŭ inimeĭ o întrégă epocă din Istoria Românilorŭ și ne-a arĕtatŭ rolulŭ mare ce pré fericitulŭ Petru Majoru a avutŭ în evoluțiunea cultureĭ naționale, dar maĭ alesŭ la redeșteptarea sentimentuluĭ patriotismuluĭ, acea sorginte sântă și dătătóre de viéță pentru popóre.

Insărcinatŭ de D-vóstră, Domnĭ colegĭ, să întêmpinŭ de bună-venire pe noulŭ nostru colegŭ, îmĭ rĕmâne să vĕ mulțămescŭ pentru generósa îngăduință cu care ațĭ bine-voitŭ a primi pripita mea lucrare.

Revenindŭ la D-lŭ Marienescu, voĭ adăogi că D-sa șĭ-a inauguratŭ intrarea în Academiă prin lucrărĭ importante : D-luĭ ne-a adusŭ o colecțiune de cântece populare despre Baba Novacŭ și fiulŭ sĕŭ, cum și o lucrare mare despre Mitologia Română. D-vóstră, ascultândŭ a-

visulŭ secţiunilorŭ unite, aţĭ otărîtŭ chiarŭ tipărirea şi acesteĭ ultime lucrărĭ. Şi colecţiunea de cântece Novăceşcĭ se va tipări, după ce va fi fostŭ cercetată de comisiunea numită ad-hoc.

*

Câtŭ de uşorŭ lucrările din diversele direcţiunĭ ale activităţeĭ nóstre s'arŭ puté înmulţi prin cele intrate de la o sesiune la alta, a demonstratŭ acésta comisiunea însărcinată cu respunsulŭ la darea de sémă inaugurală a Secretariatuluĭ generalŭ. Pentru a dobêndi acestŭ resultatŭ, mulţĭ din D-vóstră aŭ convenitŭ, Domnilorŭ, că modificarea art. 35 din regulamentŭ este indispensabilă în acestŭ sensŭ, că memoriele cetite în şedinţele sĕptĕmânale ale Academieĭ, de peste anŭ, să pótă fi publicate şi fără a se maĭ aştepta aprobarea plenuluĭ în sesiune generală. Pe câtŭ timpŭ nu se va face astŭ-felŭ, unŭ memoriŭ intratŭ la Academiă în urma sesiuneĭ generale, e condamnatŭ, orĭ câtŭ de urgentă arŭ fi publicarea luĭ, să rĕmână nepublicatŭ aprópe douĭ anĭ, ceea-ce face ca autoriĭ preferă a le edita în alte foĭ de câtŭ în Analele Academieĭ.

Numaĭ dificultăţile formalĭ regulamentarĭ aŭ amânatŭ soluţiunea D-vóstră asupra acesteĭ modificărĭ a art. 35, care va face obiectulŭ desbaterilorŭ D-vóstră din sesiunea viitóre.

*

Laboriósă a fostŭ lucrarea comisiunilorŭ cercetătóre operilorŭ de premiatŭ. Singură comisiunea de nouă a avutŭ nu maĭ puţinŭ de 11 opere de cercetatŭ. Aflândŭ motivele arĕtate în raportulŭ generalŭ alŭ D-luĭ Stefănescu, secretarulŭ comisiuneĭ, fiă-cine 'şĭ va esplica pe de o parte distincţiunea acordată cu precădere opereĭ D-luĭ căpitanŭ Crăiniceanu şi pe de alta rĕmânerea la economiĭ a premiuluĭ Eliade-Rădulescu. D-vóstră, Domnĭ colegĭ, aţĭ otărîtŭ concursurile viitóre aprobândŭ propunerile secţiunilorŭ literară şi sciinţifică, şi decĭ aceste concursurĭ pe viitorŭ suntŭ următórele : 1) Premiulŭ Năsturelŭ-Herăscu de 4000 leĭ seria *B*, pentru cea maĭ bună carte în limba română tipărită până la 31 Decembre 1884. 2) Premiulŭ He-

liade-Rădulescu de 5000 leĭ, pentru cea maĭ bogată colecțiune de ariĭ vechĭ populare. 3) Marele premiŭ Năsturelŭ-Herăscu 12,000 leĭ, de decernatŭ în 1885. 4) Premiulŭ Lazărŭ de 5000 leĭ de decernatŭ la 1885 asupra teseĭ «Studiŭ asupra agricultureĭ, industrieĭ și comerciuluĭ în România.»

Premiulŭ Alex. Ioanŭ nu a pututŭ fi datŭ în acéstă sesiune pentru lucrarea asupra teseĭ «Istoria Românilorŭ în Dacia Traiană» decĭ conformŭ art. 94 este amânatŭ concursulŭ încă pe treĭ anĭ.

Tesa ce era a se premia din fondulŭ Herăscu, seria *A* : «Istoria tipografieĭ Românescĭ» nu a datŭ nicĭ astă dată resultate și decĭ nu a maĭ fostŭ reînoitŭ acestŭ concursŭ.

*

Cu tóte că ḑilnicŭ Academia a ținutŭ ședințe plenarie, secțiunile eĭ, pe lângă lucrările regulamentare de constituire, ĭarŭ maĭ alesŭ secțiunea istorică și cea literară aŭ ținutŭ numeróse și producĕtóre ședințe.

Intre cestiunile ce aŭ primitŭ o soluțiune, prin conlucrarea secțiuneĭ istorice, voĭ aminti : *a)* Cestiunea comunicațiuneĭ asupra mișcăreĭ istorice la Românĭ, cerută de D-lŭ Dr. Meyer, pentru Societatea istorică din Berlin ; Dv. ațĭ aprobatŭ, ca acéstă lucrare s'o facă Secretarulŭ generalŭ. *b)* Respingerea cerereĭ D-luĭ Schmidt din Suceava, ca Academia să-ĭ cumpere o mare colecțiune de documinte Românescĭ. Raporturile D-lorŭ Marianŭ, Stefanelli și Sbierea, aŭ arĕtatŭ că acéstă colecțiune este numaĭ de copiĭ, după cărțĭ cunoscute Academieĭ. *c)* Publicarea în Anale a douĕ documinte facsimilate de reposatulŭ P. Ilarianŭ, de la Mihaiŭ Vitézulŭ, cu traducerea și comentariele ce amŭ avutŭ onóre a presinta. *d)* Cercetarea raportuluĭ D-luĭ N. Ionescu despre Cronologia Moldoveĭ de G. Seulescu.

*

Pe temeiulŭ raportuluĭ secțiuneĭ literare, D vóstră ațĭ aprobatŭ tipărirea traducereĭ presintată de D-lŭ Georgescu din Plutarchŭ, a luĭ Titu Liviu de D-lŭ Barbu. D-vóstră ațĭ dispusŭ în privința traducereĭ

nedepusă încă până adĭ de D-lŭ Laurianŭ, din «Catilinare», ca să se facă D-luĭ traducĕtorŭ o nouă invitare să-șĭ realiseze însărcinarea și la casŭ de respunsŭ negativŭ, v'ațĭ reservatŭ dreptulŭ a publica traducerea din noŭ la concursŭ.

*

Luândŭ cunoscință din raportulŭ Secretariatuluĭ, de inaugurare a sesiuneĭ, de preciósele acisițiunĭ noue ale colecțiunilorŭ nóstre, D-vóstră ațĭ avutŭ înșivĕ, în decursulŭ sesiuneĭ, ocasiunea să constatațĭ fericita spornică desvoltare a lorŭ, din patriotica sorginte a iubireĭ publice pentru Academiă. D-vóstră ațĭ primitŭ înșivĕ numerόse darurĭ de cărțĭ, urice etc.

Dar acéstă faustă dobândă, a ridicatŭ înaintea ochilorŭ D-vóstră, Domnĭ membri, din noŭ, în tótă amenunțarea eĭ, cestiunea grăbitóre a *localuluĭ Academieĭ*. Colecțiunile nóstre nu aŭ unde să fiă adăpostite și în starea de îngrămădire în care se află, remânŭ condemnate a nu fi folosite nicĭ de noĭ membriĭ Academieĭ, nicĭ de publiculŭ românŭ saŭ streinŭ. D-vóstră, îmboldițĭ de asemenea neînvinse dificultățĭ, v'ațĭ otărîtŭ să facețĭ, prin o specială delegațiune, o nouă respectuósă demonstrare guvernuluĭ, a situațiuneĭ Academieĭ, și să-ĭ cerețĭ grăbitŭ concursŭ la schimbarea acesteĭ situațiunĭ deplorabile. Să sperămŭ, Domnĭ membri, că guvernulŭ va asculta cu favóre, memoriulŭ nostru și se va simți obligatŭ (cum resultă și din legea constitutivă) a înlesni acestuĭ înaltŭ institutŭ de cultură națională, midlócele de a-șĭ urmări scopurile eminentŭ naționale pentru care a fostŭ creatŭ.

Pentru ajungerea acestorŭ scopurĭ cu maĭ multe puterĭ, Academia a otărîtŭ să înmulțéscă numĕrulŭ membrilorŭ sĕĭ onorificĭ și corespondențĭ. De aceea D-vóstră ațĭ numitŭ în ședința No. 17, ca membri onorarĭ, pe DD. N. Hurmuzache, Sella președintele Academieĭ dei Lincei, pe ilustrulŭ archiepiscopŭ cardinalŭ din Colocia Dr. Heynaldt și P. Grădișteanu ; ĭarŭ ca membru corespondentŭ pe D-lŭ G. Bengescu, autorulŭ bibliografieĭ luĭ Voltaire.

*

Să consemnŭ, terminândŭ acéstă datorită dare de sémă de clotură a sesiuneĭ generale, că D-vóstră, apreciândŭ nestrămutata iubire şi devotamentulŭ colegului nostru D-lŭ Dim. Sturdza pentru Academiă, v'aţĭ făcutŭ o plăcută datoriă d'a-ĭ reînoi mandatulŭ D-luĭ de *Preşedinte*. Şi totŭ asemenea, şi pe aceleaşĭ motive aţĭ reînoitŭ vice-preşedinţiĭ şi asesorĭ aĭ Delegaţiuneĭ pre DD. P. S. S. Melchisedecŭ, T. Maiorescu şi Aurelianŭ.

Secretarulŭ generalŭ, representantulŭ D-vóstră celŭ maĭ *stabilŭ*, crede, terminândŭ darea acésta de sémă, a esprime unŭ sentimentŭ nemutabilŭ alŭ inimeĭ D.vóstră, propunêndu-vĕ, să aclamaţĭ pe MM. LL. Regele şi Regina, şi să strigămŭ cu căldură :

Trăiască Academia Română !

ANEXA M.

SECŢIUNEA LITERARĂ

Şedinţa din 9 Aprilie 1883.

Sub preşedinţa D-luĭ *V. Alecsandri*.

Secretarŭ : D-lŭ *G. Sion.*

Membri presinţĭ : DD. *Alecsandri V.*, *Caragiani I.*, *Quintescu N.*, *Romanŭ A.*, *Sion G.*

Secţiunea întrunindu-se pentru consultaţiune asupra programeĭ după care urméză a se face lucrarea dicţionaruluĭ limbeĭ române şi revisiunea proiectuluĭ făcutŭ de reposaţiĭ Maximŭ şi Laurianŭ, a invitatŭ a lua parte în conferinţă şi pre DD. George Bariţŭ şi Ion Ghica, spre a puté culege şi de la D-lorŭ ideile, carĭ, ca bărbaţĭ maturĭ şi competinţĭ, arŭ puté emite asupra acesteĭ lucrărĭ.

Deschiḑêndu-se discuţiunea D-lŭ secretarŭ alŭ secţiuneĭ, a arĕtatŭ, că décă s'arŭ menţine decisiunea luată, de a se lucra adecă unŭ dicţionarŭ filologicŭ aşa în câtŭ să se arĕte istoria cuvintelorŭ cu

citațiunĭ din autoriĭ vechĭ și modernĭ, lucrarea ce se cere arŭ fi imposibilă : 1⁰ pentru că adunarea materialuluĭ arŭ cere anĭ nenumĕrațĭ și 2⁰ pentru că acésta n'arŭ puté-o esecuta de cât o colectivitate numerósă de maĭ mulțĭ filologĭ, carĭ să fiă bine înțeleșĭ între dênșiĭ asupra multiplelorŭ păreri ce potŭ să fiă asupra derivațiunilorŭ, originelorŭ și diverselorŭ semnificațiunĭ, ce ofere fiă-care vorbă în limbă, precum și asupra moduluĭ scrieriĭ până câtŭ nu este încă stabilită o ortografiă adoptată de masele inteligințeĭ și poporulŭ românŭ. D-luĭ încheiă arĕtândŭ părerea, ca pentru acésta să se ĭa dreptŭ modelŭ unulŭ din bogatele dicționare cunoscute în limba francesă, esceptândŭ pe alŭ luĭ Littré, care presintă dificultățile enumĕrate maĭ susŭ.

D-lŭ *Barițŭ*, făcêndŭ istoriculŭ lucrăriĭ proiectuluĭ de dicționarŭ ce suntemŭ chiămațĭ a revisui, arètă greșéla în care aŭ cădutŭ reposațiĭ primĭ lucrătorĭ la acéstă operă, modulŭ cum a lucratŭ D-luĭ partea cu care se însărcinase ca colaboratorŭ și părerea ca în dicționarulŭ viitorŭ să lipséscă discuțiunile filologice, vorbele carĭ n'aŭ fostŭ nicĭ suntŭ în usŭ precum și acele rĕŭ făurite de ómenĭ fără competință. În câtŭ pentru metodulŭ ce arŭ avea să urmeze lexicografiĭ românĭ, să nu pretindemŭ vre-o originalitate. Avemŭ atâtea modele ale altorŭ popóre multŭ maĭ înaintate ; n'avemŭ de câtŭ să alegemŭ pe acela ce s'arŭ afla maĭ corespundĕtorŭ cu natura limbeĭ nóstre și la gradulŭ actualŭ alŭ cultureĭ sale. Termină recomandândŭ ca modelŭ dicționarulŭ Academieĭ francese.

D-lŭ *Caragiani* șĭ-a resumatŭ părerile indicândŭ câte-va puncte ca basă la programă, precum : 1⁰ Admisiunea ortografieĭ actuale a Academieĭ ; 2⁰ Scrierea basată maĭ multŭ pe fonetismŭ : *bunŭ* ĭarŭ nu *bonu*, *națiune* ĭarŭ nu *natione*, șcl. ; 3⁰ Derivațiunea cuvintelorŭ fără discuțiune ; 4⁰ Dicționarulŭ și glosarulŭ să fiă la unŭ locŭ, cuprindêndŭ cuvintele până acum întrebuințate și provenite din orĭ-ce limbă și acele carĭ se găsescŭ tipărite în orĭ-ce cărțĭ românescĭ vechĭ saŭ noue, chiarŭ de arŭ fi eșitŭ din usŭ ; 5⁰ Să dee diferitele însemnărĭ ale fiă-căruĭ cuvêntŭ în diferite timpurĭ și accepțiunĭ, cu esemple din fraseologia română, proverbe și idiotismĭ ; 6⁰ Să arĕte formele cele

maĭ conforme cu geniulŭ limbeĭ la cuvintele noue ; 7⁰ Să lase afară cuvintele, carĭ n'aŭ intratŭ încă în limba română. Pe aseminea base crede D-luĭ, că trebue să se facă programa lucrăriĭ dicționaruluĭ.

D-lŭ *Alecsandri*, combătêndŭ unele părerĭ rostite în detaliŭ de D-lŭ Caragiani, ḍice, că nu e de părere ca dicționarulŭ să coprindă locuțiunile formate pe la hale și mahalale, nicĭ cuvintele rĕŭ făcute de uniĭ avocațĭ saŭ scriitorĭ fără cunoscințe, nicĭ obcenitățile. Conchide, că dicționarulŭ nostru viitorŭ să se lucreze după modelulŭ celuĭ alŭ Academieĭ francese.

D-lŭ *Ghica* susține opiniunile D-luĭ Alecsandri, cu fórte însemnate observațiunĭ.

D-lŭ *Sion* crede, că cea maĭ bună programă s'arŭ face décă 2—3 membri din secțiune șĭ-arŭ lua sarcina a aduce până la anulŭ viitorŭ câte unŭ specimenŭ de dicționarŭ lucratŭ pe basele opiniunilorŭ parțiale emise; adăogândŭ, că aseminea lucrare speră, că Academia în sesiunea viitóre arŭ remunera-o.

D-lŭ președiute *Alecsandri*, resumă diferitele propunerĭ, conchiḍêndŭ, ca până la sesiunea anuluĭ viitorŭ, fiă care din membri să reflecteze a pune pe hărtiă basele programeĭ, pentru care apoĭ să se adune în conferință estraordinară spre a formula una singură, care să pótă fi presintată Academieĭ în sesiunea sa generală.

Cu acéstă propunere se asociéză toțĭ membriĭ presințĭ, după care ședința se rădică la 6 ore p. m.

18

SECȚIUNEA ISTORICA

Ședința din 16 Martie 1883.

Sub președința D-luĭ *G. Barițŭ.*

Secretarŭ : D-lŭ *V. Maniu.*

Membri presințĭ : DD. *Babeșŭ V., Barițŭ G., Ionescu N., Maniu V., Marienescu At., Melchisedecŭ P. S. S., Papadopolŭ-Calimachŭ, Urechiă V. A.*

Secțiunea constituită prin alegerea oficiuluĭ, în persónele D-lorŭ Barițŭ ca președinte, V. A. Urechiă ca vice-președinte și V. Maniu ca secretarŭ, îșĭ începe lucrările.

D-lŭ *V. A. Urechiă* comunică agendele secțiuneĭ puse la ordinea dileĭ, anume : Afacerea Bălășescu ; raportulŭ D-lorŭ Barițŭ, Marianŭ și Tocilescu despre cercetările archeologice în Transilvania, Bucovina și Dobrogea ; raportulŭ despre operile luĭ Seulescu ; raportulŭ D-luĭ Sbierea asupra propunereĭ D-luĭ Schmidt din Suceava pentru colecțiunea de documinte oferite Academieĭ spre cumpĕrare ; raportulŭ și propunerea părinteluĭ Episcopŭ Melchisedecŭ, asupra resultatelorŭ obținute în escursiunile pré sânțieĭ sale prin monastirĭ și alte aședĕminte de cultură din Bucuvina.

Luându-se în desbatere propunerea P. S. S. părinteluĭ Episcopŭ *Melchisedecŭ* în coprindere ca :

I. Să se adune spre studiere, la Academiă, tóte inscripțiunile aflătóre prin țĕrile locuite de Românĭ, de pe la biserićĭ, monastirĭ și alte aședĕminte de cultură.

II. Să se însărcineze unŭ arhitectŭ cu alegerea și adunarea de modelele cele maĭ alese din arhitectura nóstră antică.

III. Să se încredințeze unuĭ pictorŭ formarea unuĭ albumŭ de pictură antică, de sculptură, de desemnele ornamentelorŭ bisericescĭ, de cusătoriă și argintăriă.

IV. Să se mijlocéscă de la plenulŭ Academieĭ, alocarea uneĭ sume

anuale de 3000 leĭ în budgetŭ spre a se face treptatŭ acéstă însemnată lucrare.

D-lŭ *V. A. Urechiă* recunósce însemnătatea propunereĭ și crede că colecțiunea propusă arŭ fi o bine-facere pentru cultura nóstră națională, se teme însă de dificultățĭ bănescĭ ce vorŭ împedica de astă dată realisarea acesteĭ propunerĭ. «Secțiunea, dice D-lŭ V. A. Urechiă, nu póte de câtŭ să se unéscă cu propunerea înțeléptă a pré sânțieĭ sale și în totŭ casulŭ să se solicite alocațiunea uneĭ sume în budgetulŭ viitorŭ.»

P. S. S. Melchisedecŭ accentuândŭ însemnătatea și suprema necesitate pentru cultura și arta națională, de a se aduna cu unŭ momentŭ maĭ înainte modele de arhitectură, sculptură, cusătoriă, modele de desemnele ornamentelorŭ bisericescĭ din anticitate, cu care națiunea română se póte mândri, conchide prin a solicita cu insistință primirea propunereĭ și susținerea eĭ în plenulŭ Academieĭ.

D-lŭ *Babeșŭ*, în fața unuĭ pericolŭ de a se perde acele avuțiĭ naționale, D-sa crede, că piedicele bănescĭ trebuescŭ cu orĭ-ce prețŭ înlăturate. Nu póte fi permisŭ Națiuneĭ a sta nepăsătóre față cu disparițiunea unorŭ tesaure și monuminte naționale; este de părere, că unŭ începutŭ orĭ câtŭ de modestŭ trebue să se facă din partea Academieĭ chiarŭ și cu sacrificiĭ.

După discuțiunea urmată, la care a luatŭ parte și D-lŭ Barițŭ, se admite propunerea și se decide a se cere plenuluĭ alocarea uneĭ sume de 3000 leĭ pentru realisare.

D-lŭ *V. A. Urechiă* pune în desbaterea secțiuneĭ cestiunea publicăreĭ documintelorŭ adunate de prin archivele și bibliotecele din streinătate; arétă că D-sa dispune de o însemnată colecțiune de documinte copiate după originalele din bibliotecele de la Madrid și Italia; o parte din a sa colecțiune s'a tipăritŭ de D-lŭ Hasdeŭ în organulŭ Archiveĭ Statuluĭ; partea cea maĭ însemnată și voluminósă ce ĭ-a maĭ remasŭ o pune la disposițiunea Academieĭ în dorința de a se da publicitățiĭ sub auspiciile Academieĭ, dar însă cu ajutórele ce le avemŭ din partea Statuluĭ pentru tipăriturĭ. D-sa conchide prin a propune, să se numéscă o comisiune din sînulŭ secțiuneĭ cu însăr-

cinare de a studia și esamina acele documinte, desemnândŭ pe cele ce suntŭ a se publica.

D-lŭ *N. Ionescu* înțelege, că D-lŭ V. A. Urechiă face darŭ Academieĭ întréga D-sale colecțiune; în acestŭ casŭ este de părere a se rosti secțiunea asupra propunereĭ făcute.

In urma esplicărilorŭ date de D-lŭ proprietarŭ, se admite propunerea în întregulŭ eĭ și suntŭ rugațĭ P. S. S. Melchisedecŭ și D-lŭ N. Ionescu, ca în unire cu D-lŭ V. A. Urechiă, să esamineze colecțiunea oferită Academieĭ, comunicândŭ secțiuneĭ resultatulŭ studiuluĭ și conclusiunile ce se vorŭ lua.

D-lŭ președinte *Barițŭ* dă cetire raportuluĭ venitŭ de la D-lŭ membru I Sbierea asupra propunereĭ D-luĭ *Schmidt* din Suceava, relativŭ la colecțiunea de documinte oferită Academieĭ spre cumpĕrare.

D-lŭ *D. Sturdza* observă, că suntŭ alte documinte de maĭ mare valóre istorică și importanță, cum d. e. este manuscrisulŭ luĭ Șincaĭ etc., a cărorŭ acisițiune arŭ fi de cea maĭ mare utilitate pentru Academiă; nu crede că putemŭ reflecta asupra colecți uneĭ D-luĭ Schmid maĭ alesŭ când vedemŭ, că registrulŭ coprinde în cea maĭ mare parte documinte adunate din cărțĭ publicate și cunoscute și n'are nimicŭ din cele necunoscute; décă necesitatea se simte, ca să avemŭ o asemenea colecțiune, ea se póte aduna de prin bibliotecĭ publice și particulare prin noĭ înșine. D-sa este de părere, să se respingă acea propunere.

După discuțiunea urmată și esaminarea amĕnunțită a registruluĭ, se pune la votŭ conclusiunea motivată de DD. Sturdza și Urechiă, și se admite.

D-lŭ *Urechiă* invită secțiunea a pune la ordinea ḑileĭ cestiunea documentuluĭ *Huru,* care merită a fi discutată în sînulŭ Academieĭ de óre ce este chiămată și ea a-șĭ spune cuvêntulŭ sĕŭ.

D-lŭ *Sturdza* nu crede că póte fi folositóre o asemenea discuțiune; suntŭ multe puncte, multe eleminte carĭ aŭ determinatŭ pe uniĭ din învĕțațiĭ nostri a se rosti contra autenticitățeĭ documentuluĭ; în totŭ casulŭ, după a sa părere, va fi chiarŭ bine a se lăsa cestiunea în studiulŭ particularilorŭ.

D-lŭ *Urechiă* crede a sci, că atâtŭ P. S. S. Melchisedecŭ câtŭ-și D-lŭ N. Ionescu nu împărtășescŭ vederile și opiniunile D-luĭ Tocilescu.

D-lŭ *N. Ionescu* se unesce cu ideea D-luĭ Urechia, ca să se aducă în sînulŭ secțiuneĭ o lucrare studiată, unŭ memoriŭ care să fiă pusŭ în discuțiune față cu DD. Tocilescu și Hasdeŭ. D-sa a vĕḑutŭ manuscrisulŭ, declară, că ceĭ ce aŭ combătutŭ autenticitatea nu pré aŭ avutŭ simțulŭ adevĕrateĭ critice; arŭ fi de celŭ maĭ mare interesŭ a se căuta și descoperi manuscrisulŭ, care a servitŭ de originalŭ pentru copia combătută. D-sa scie, că acelŭ manuscrisŭ s'a fostŭ depusŭ la biblioteca din Iașĭ; D-sa l'a vĕḑutŭ la Hatmanulŭ Lățescu; elŭ s'a fostŭ datŭ luĭ Asachi spre tipărire cu multŭ maĭ nainte de a fi luatŭ Seulescu cunoscință despre esistința luĭ; acéstă circumstanță îlŭ face să respingă presupunerea uneĭ fabricațiunĭ atribuite reposatuluĭ Seulescu; credința sa este, că acelŭ manuscrisŭ nu póte fi perdutŭ și neapĕratŭ elŭ se va fi aflândŭ unde-va; discuțiunea ne-arŭ conduce încă la vre-unŭ mijlocŭ prin care s'arŭ da de urma importantuluĭ documentŭ.

P. S. S. Melchisedecŭ s'a ocupatŭ fórte multŭ cu cestiunea, care cu dreptŭ ne preocupă și are maĭ mare interesŭ pentru istoria vechimeĭ; acelŭ documentŭ conține testurĭ, cuvinte, frase, nume de localitățĭ vechĭ a cărorŭ urme și tipurĭ se regăsescŭ prin cele maĭ vechĭ cărțĭ bisericescĭ. Documentulŭ în prima parte este scrisŭ într'o limbă pe care nu o cunoscea Seulescu, ceea-ce face și maĭ multŭ a cădé ideea uneĭ fabricațiunĭ prin Seulescu; adevĕrurile istorice cuprinse în documentŭ conducŭ la epoce vechĭ necunoscute luĭ Seulescu; aci se vorbesce despre *Galicea,* înțelegêndu-se Muntenia, nume care a datŭ locŭ la multe confusiunĭ modernilorŭ criticĭ-istoricĭ, cum este și Rösler. Cestiunea merită tótă atențiunea din partea Academieĭ; prin urmare se unesce cu propunerea de a se lua în studiŭ și a se pune în desbatere.

D-lŭ *Sturdza* insistă în propunerea de a se pune cestiunea în studierea uneĭ comisiunĭ, care să aibă a veni cu unŭ memoriŭ în sînulŭ secțiuneĭ.

Maĭ luândŭ parte la discuțiune DD. Urechiă, Babeșŭ și Ionescu,

se admite propunerea formulată de D-lŭ Sturdza, și se decide a se însărcina DD. N. Ionescu, V. A. Urechiă și P. S. S. Melchisedecŭ cu studiulŭ cestiuneĭ și facerea unuĭ memoriŭ.

Ședența din 17 Martie 1883

Sub Președința D-luĭ *G. Barițŭ.*

Secretarŭ : D-lŭ *V. Maniu.*

Membri presințĭ : DD. *Babeșŭ V., Barițŭ G., Ionescu N., Maniu V., Marienescu A., Melchisedecŭ P. S. S., Sturdza D., Urechiă V. A.*

Se cetesce procesulŭ-verbalŭ din ședința de la 16 Martie și se aprobă.

D-lŭ *Sbierea,* de și face parte din secțiunea literară, cere voiă să asiste la discuțiunile secțiuneĭ istorice, avêndŭ maĭ alesŭ de făcutŭ óre-carĭ lămurirĭ asupra documentuluĭ Huru.

Secțiunea, luândŭ actŭ de acéstă dorință, invită pe D-lŭ colegŭ Sbierea, prin organulŭ D-luĭ președinte, a lua parte chiarŭ și în comisiunea însărcinată cu studiulŭ vorbituluĭ documentŭ.

D-lŭ *Urechiă* arétă că s'a transmisŭ secțiuneĭ istorice *codicele Voronețianu,* dinpreună cu glosarele și comentariele D-luĭ Sbierea, spre a fi esaminate în unire cu secțiunea literară.

Se pune la ordinea ḑileĭ și se invită D-lŭ președinte a mijloci întrunirea secțiunilorŭ.

D-lŭ *Barițŭ,* dândŭ cetire raportuluĭ venitŭ de la D-lŭ *Pencovici,* asupra stăriĭ de lucrurĭ la schitulŭ românescŭ din muntele Athos, invită pre secțiune a'lŭ lua în desbatere.

D-lŭ *Ionescu* crede, că de și raportulŭ nu presintă unŭ interesŭ de însemnătate istorică, elŭ este preciosŭ chiarŭ și din puntulŭ de vedere alŭ amintirilorŭ, carĭ ne transportă la acele mărețe epoce în care pioșiĭ fundatorĭ și restauratorĭ, aceĭ marĭ domnĭ din țĕrile surorĭ, aŭ datŭ atâtea probe de munificență și caritate strebună ; se

vede, ḑice D-lŭ Ionescu, că stimatulŭ raportatore, impresionatŭ cu dreptŭ cuvêntŭ de aceste reminiscinţe, a sciutŭ să facă o descripţiune căldurósă şi înflorită acelei stări de lucruri. Ceea-ce maĭ ne interesézá pe noĭ maĭ multŭ, observă D-lŭ Ionescu, suntŭ relicuile domnescĭ depuse şi neapăratŭ aflătóre la monastirea Zugravu din S-tu Munte, restaurată de Stefanŭ-celŭ-Mare. Noĭ amŭ avea de cercetatŭ : I° icóna donată de Stefanŭ-celŭ-Mare, II° Hrisovulŭ de donaţiune de la acelaşĭ domnŭ şi III° icóna S-tu George, trămisă ca darŭ pentru biserica restaurată de către marele Domnŭ Stefanŭ. In câtŭ pentru acésta din urmă, D-sa posedă cartea rusească publicată la 1867 în Petersburg în care se află o reproducţiune după originalŭ, carte pe care o face darŭ Academieĭ. Cu privire la acelŭ însemnatŭ Hrisovŭ, arŭ fi de doritŭ ca elŭ să pótă fi decopiatŭ pe séma Academieĭ.

D-lŭ *Babeşŭ* propune a se aduce mulţămirĭ din partea Academieĭ D-luĭ Pencovicĭ.

D-lŭ *Ionescu* se unesce cu părerea D-luĭ Babeşŭ, în casulŭ cândŭ ea nu se va fi esprimatŭ din partea plenuluĭ saŭ a Delegaţiuneĭ.

D-lŭ *Bariţŭ* va lua informaţiunĭ şi va supune plenuluĭ opiniunea secţiuneĭ.

D-lŭ *Urechiă* comunică secţiuneĭ adresa D-luĭ *Lienteaud* prin care se solicită opiniunea Academieĭ asupra unorŭ inscripţiunĭ de pe diferite Discurĭ din bisericele ţinutuluĭ Provence, reproduse prin facsimile în ḑiarulŭ La Provence Artistique et Pittoresque No. 62 din 6 Augustŭ 1882.

După óre-carĭ observaţiunĭ, făcute de DD. Ionescu şi P. S. S. Melchisedecu, se decide a se însărcina DD. Sturdza, P. S. S. Melchisedecŭ şi Tocilescu cu studiulŭ şi descifrarea acelorŭ inscripţiunĭ.

D-lŭ *Sbierea* dă lectură notiţelorŭ biografice asupra vieţeĭ şi operilorŭ luĭ D. Cantemirŭ. Terminându-se lectura prefeţeĭ şi introducereĭ, se invită D-lŭ Sbierea a lua cunoscinţă de scrierile şi manuscrisele din Biblioteca Academieĭ, referitóre la acestŭ subiectŭ spre a se complecta meritósa D-sale lucrare.

Propunerea fiindŭ primită se ridică şedinţa la orele 5 p. m.

Ședința din 22 Martie 1883.

Sub președința D-luĭ *G. Barițŭ*
Secretarŭ : D-lŭ *V. Maniu.*
Membri presințĭ : DD. *Babeșŭ V., Barițŭ G., Ionescu N., Maniu V., Marienescu A., Melchisedecŭ P. S. S.*

Se aprobă procesulŭ-verbalŭ alŭ ședințeĭ din 17 curentŭ.

D-lŭ *Barițŭ* dă lectură adreseĭ cu No. 1977 din 19 Martie curentŭ, cu care se transpune secțiuneĭ istorice din partea Secretaruluĭ generalŭ, manuscriptulŭ D-luĭ Sbierea, cuprindêndŭ biografiele luĭ *Mironŭ Costinŭ, D. Cantemirŭ* și *Gr. Urechiă.*

D-lŭ *Ionescu* cere a se pune cu precădere la ordinea dileĭ pentru astă-dĭ continuarea desbatereĭ asupra codiceluĭ Voronețianu și propune a se invita D-lŭ Sbierea, să comunice secțiuneĭ cuprinsulŭ studiuluĭ D-sale, dândŭ lectură unorŭ părțĭ din acelŭ glosariŭ.

D-lŭ *Sbierea* espune în resumatŭ cuprinsulŭ indiceluĭ și studiuluĭ.

P. S. S. Melchisedecŭ observă, că arŭ fi de cea maĭ mare utilitate sub raportulŭ limbisticŭ la apreciarea și a codiceluĭ și a studiuluĭ, cunóscerea testuluĭ slavono-românŭ a unuĭ apostolŭ aflătorŭ la monastirea Agapia, a căruĭ vechime se urcă până la timpiĭ luĭ Vasile Vodă, și îndémnă pe secțiune să solicite, prin intermediulŭ oficiuluĭ, de la ministerulŭ Cultelorŭ procurarea aceluĭ apostolŭ.

Propunerea P. S. S. Melchisedecŭ fiindŭ primită, se invită președintele secțiuneĭ a face pașiĭ necesarĭ în acestŭ scopŭ.

D-lŭ *Sbierea* dă lectură testuluĭ referitorŭ la etatea codiceluĭ, din care résultă, că judecândŭ după calitatea hărtieĭ, forma literilorŭ și a caracterelorŭ cu care este scrisŭ disulŭ codice, avêndu-se în vedere și arhaismele lecsice, urméză a fi fostŭ scrisŭ nicĭ maĭ nainte de suta XV nicĭ maĭ în urmă de jumĕtatea secoluluĭ XVI.

După maĭ multe interlocuțiunĭ și desbaterĭ, la carĭ aŭ luatŭ parte DD. N. Ionescu, Sbierea, P. S. S. Melchisedecŭ și G. Barițŭ, se decide

ca D-lŭ Sbierea să ţină o lectură publică, dândŭ unŭ resumatŭ sinteticŭ asupra codiceluĭ şi alŭ studiuluĭ.

Şedinţa se ridică la $5^1/_2$ ore punêndu-se la ordinea ḑileĭ pentru proxima şedinţă biografia luĭ Mironŭ Costinŭ şi Gr. Urechiă.

Şedinţa din 7 Aprilie 1883

Sub preşedinţa D-luĭ *G. Bariţŭ*

Secretarŭ subst. : D-lŭ *V. Bebeşŭ.*

Membri presinţĭ : DD. *P. S. S. Melchisedecŭ, Ionescu, Urechiă, Papadopolŭ, Marienescu.*

Relativŭ la decisiunea plenuluĭ Academieĭ, ca acéstă secţiune să dee necesariele informaţiunĭ şi date, cerute de cătră D-lŭ Dr. Meyer din Berlin, în numele Societăţeĭ istorice d'acolo, asupra mişcămêntuluĭ literatureĭ istorice la Românĭ, secţiunea în unanimitate rógă pre D-lŭ membru V. A. Urechiă a se însărcina cu acéstă lucrare şi D-sa primesce.

D-lŭ *Ionescu* face o dare de sémă despre esaminarea manuscriseorŭ după reposatulŭ Seulescu, cu care esaminare a fostŭ însărcinatŭ, presentândŭ Chronologia Moldoveĭ, găsită în acele manuscrise, şi dă lectură unorŭ capitole din aceea şi opinândŭ, că aceea merită a se face propunere cătră plenulŭ Academieĭ pentru tipărirea acestuĭ manuscrisŭ în Anale.

Secţiunea adoptă propunerea.

Asupra invitaţiuneĭ de la plenulŭ Academieĭ, D-lŭ V. A. Urechiă presintă cele doue documinte de la Mihaiŭ Vitézulŭ, aflate în colecţiunea repausatuluĭ Papiu Ilarianŭ, cu o traducţiune şi cu note din partea sa şi propune a se recomanda plenuluĭ pentru publicarea acelora în Anale.

Secţiunea adoptă propunerea.

PREMIAREA DE OPERE

RAPORTULŬ GENERALŬ.

Domniloră colegĭ,

Comisiunea d-vóstre pentru premiĭ mĭ-a făcutŭ însemnata o-nóre de a mě numi raportatorŭ generalŭ alŭ lucrăriloră sale. Acéstă sarcină a fostŭ maĭ presusŭ de puterile mele, de aceea vě previnŭ ca să nu aşteptaţĭ de la mine o lucrare literară, cumŭ acésta arŭ fi pu-tut'o face atâtea pene măestre din sînulŭ comisiuneĭ; în lipsă însă de acésta, vě promitŭ că voiŭ fi icóna fidelă a vederilorŭ sale, arě-tându-vě punctŭ cu punctŭ mersulŭ discuţiunilorŭ ce s'aŭ urmatŭ în sînulŭ eĭ, cu tótă claritatea posibilă, pentru a vě putea convinge de spiritulŭ ce a predomnitŭ, de ideile ce aŭ condus'o, şi aşĭ putea a-adaoge de preocupările ce a avutŭ comisiunea d-vóstre în acéstă însemnată lucrare.

Premiile ce Academia nóstră avea să decérnă anulŭ acesta e-raŭ douě:

1⁰ Premiulŭ Eliade, de 5000 de leĭ, pentru cea maĭ bună lucrare literară apărută în cursulŭ anuluĭ 1882.

2⁰. Premiulŭ Năsturelŭ Herăscu, litera B. de 4000 de leĭ, pentru cea maĭ bună lucrare de orĭ-ce natură ce se va fi publicatŭ în a-nulŭ trecutŭ.

Operele intrate la concursŭ până la 31 Decemvre, epocă fixată de regulamentulŭ nostru, aŭ fostŭ în numěrŭ de un-spre-ḑece.

Décă numěrulŭ lorŭ a fostŭ îndestulŭ de însemnatŭ, nu putemŭ ḑice, din nenorocire, totŭ astŭ-felŭ şi pentru valórea lorŭ; din cele un-spre-ḑece publicaţiunĭ intrate, abia vreo treĭ patru aŭ o valóre

intrînsecă, și dintre ele numaĭ una singură a fostŭ în condițiunile cerute de a putea fi premiată.

Comisiunea d-vóstre, dupe ce s'a constituitŭ, alegêndŭ de preșe-dinte pe d-lŭ V. Alecsandri și de secretarŭ pre subsemnatulŭ, după ce a numitŭ raportatorĭ pentru diferitele opere, și maĭ înainte de a pâși la alte lucrărĭ, șĭ-a datŭ bine séma de misiunea ce avea să îndeplinéscă: a se decerne unŭ premiŭ, șĭ-a disŭ ea, de către Academiă este o mare onóre pentru acelŭ ce-lŭ primesce și o respundere morală pentru celŭ ce-lŭ dă, de aceea ea a ținutŭ, ca opera ce o va propune d-vóstre pentru premiare, să îndeplinéscă cerințele órecum reglementare ale acelora carĭ aŭ instituitŭ acele premiĭ și să însușéscă, maĭ presusŭ de tóte, calitățile literare și sciințifice ce se cerŭ de la o asemenea operă.

Cândŭ donatoriĭ aŭ disŭ să se premieze cea maĭ bună carte apărută în cursulŭ anuluĭ, nu trebue să se uite, că prin acésta eĭ aŭ voitŭ să stimuleze talentele, să dea o impulsiune învĕțațilorŭ noștri de a lucra, de a lucra mereŭ, pentru a înavuți câmpulŭ așa de sĕracŭ alŭ literatureĭ sciințifice și literare alŭ RomânieĬ. Astŭ-felŭ fiindŭ, de bună sèmă, că eĭ nu aŭ înțelesŭ să se premieze lucrărĭ deja apărute în alte publicațiunĭ periodice, și maĭ cu sémă cândŭ aceste lucrărĭ suntŭ fragmente isolate, fără legăturĭ și fără relațiunĭ între dênsele, ci opere, saŭ chiarŭ părțĭ de opere, dară în carĭ se vede unŭ planŭ, o țintă, o legătură strînsă între ceea ce precede și ceea ce urméză, saŭ ceea ce are să urmeze.

Aceste condițiunĭ a înțelesŭ și comisiunea d-vóstre, că trebue să însușéscă o publicațiune, care arŭ pretinde să fiă recomandată la premiare.

Să-mĭ permitețĭ dară acumŭ, după ce v'amŭ espusŭ norma ce șĭ-a trasŭ comisiunea în lucrarea sa, ca să vĕ arĕtŭ decisiunile luate în cele cincĭ lungĭ ședințe, ce ea a ținutŭ în acéstă privință. Voiŭ urma ordinulŭ alfabeticŭ alŭ operilor esaminate și respinse, pentru a termina cu aceea pe care comisiunea o propune voturilorŭ d-vóstre spre premiare.

Considerațiunile amĕnunțite relative la recensiunea fiă-căriĭ publica-

țiunĭ se vorŭ vedea în raporturile speciale, carĭ se vorŭ publica în anale, eŭ mĕ mărginescŭ aci, a arĕta numaĭ principalele puncte, carĭ aŭ motivatŭ respingerea saŭ primirea operiĭ. Incepŭ.

1⁰. *Don alfonso de Castilia* melodramă în treĭ acte de d-nu George Boténu. Raportatorŭ d-luĭ Vasile Alecsandri.

Acéstă lucrare, după opiniunea raportatoruluĭ și a unanimitățiĭ membrilorŭ comisiuneĭ, ne corespundêndŭ condițiunilorŭ cerute de geniulŭ literatureĭ dramatice, se respinge de la concursŭ.

2⁰. *Din istoria limbeĭ Române*, de învĕțatulŭ nostru colegŭ d-lŭ B. P. Hașdeŭ; raportatorŭ D-lŭ N. Ionescu.

Décă arŭ fi în usurile Academieĭ să se citéscă în plenŭ și raporturile pentru operile respinse, ațĭ vedea, din raportulŭ d-luĭ Ionescu, că cu tótă erudițiunea autoruluĭ, neajunsurile lucrăreĭ învĕțatuluĭ nostru colegŭ suntŭ multe și de aceea conclusiunile sale aŭ dobânditŭ asentimentulŭ întregeĭ comisiunĭ. Din acestŭ raportŭ resultă, că aceste *Notițe etimologice*, cumŭ le numesce d-lŭ raportatorŭ, cu totŭ talentulŭ și erudițiunea ce cunóscemŭ cu toțiĭ ingeniosuluĭ nostru colegŭ, nu corespundŭ condițiunilorŭ concursuluĭ, și decĭ propune nepremiarea.

Cuvintele pentru carĭ raportatorulŭ nostru nu póte recomanda la premiare opera d-luĭ Hajdĕŭ, suntŭ :

1⁰. Că autorulŭ afirmă, că tóte cestiunile relative la limbă suntŭ concentrate în acéstă scriere, ceea ce nu reese nicĭ de cumŭ din cuprinsulŭ acelorŭ notițe.

2⁰. Că ea nu tratéză istoria limbiĭ, căcĭ atuncĭ arŭ fi trebuitŭ să se țină sémă de loculŭ unde s'a întrebuințatŭ, precumŭ și de condițiunile ce aŭ concuratŭ la desvoltarea eĭ; și

3⁰ Că ea este o adunătură de articole deja publicate în Columna luĭ Traianŭ, articole, ingeniόse neapăratŭ, dar fără legătură, articole de polemică literară, dar nu o lucrare închegată.

Pentru aceste considerațiunĭ comisiunea, în unanimitate, se pronunță pentru nepremiare.

3⁰. *Florĭ de Tómnă*. poesiĭ de d-nu Păcățénu; raportatorŭ d-nulŭ Gheorghe Barițiŭ. Raportatorulŭ nu póte recomanda pentru premiare

lucrarea d luĭ Păcăţénu, fiindŭ că, de şi autorulŭ arŭ avea óre-care aplecare naturală pentru poesiă, 'ĭ lipsesce însă cunoscinţa limbeĭ naţionale, şi maĭ presusŭ de tóte studiulŭ seriosŭ şi arta cerută pentru acésta. Comisiunea, împărtăşindŭ conclusiunile raportuluĭ, se pronunţă, în unanimitate, pentru nepremiare.

4⁰ *Literatura poporală română,* de d-lŭ Dr. Gaster; raportatorŭ P. S. S. Părintele Episcopŭ Melhisedecŭ. Comisiunea, în unanimitate şi în unire cu opiniunea raportatoruluĭ, nu a pututŭ premia acéstă operă, căcĭ de şi autorulŭ merită laudă pentru munca ce 'şĭ-a datŭ de a aduna unŭ mare numĕrŭ de scrierĭ populare, dară nu este celŭ d'ântiiŭ scriitorŭ, care a tratatŭ despre literatura populară, cum o afirmă în necunoscinţă de causă, în opera sa, şi afară de acésta d-lŭ Gaster nu cunósce îndestulŭ de bine limba în care scrie şi astŭ-felŭ lucrarea sa este plină de erorĭ gramaticale şi de limbă.

5⁰ *Logica* de d-lŭ Iosif Fericeanu; raportatorŭ d-lŭ Titu Majorescu. Confusiune în ideĭ, limbă încurcată, terminĭ puţinĭ aleşĭ, écă care este caracterulŭ Logiceĭ d-luĭ Fericeanu. După o asemenea caracteristică, înţelegeţĭ fórte bine, că d-lŭ raportatorŭ a fostu de părere, că acéstă lucrare nu merită să fiă premiată. Comisiunea în unanimitate aprobă acéstă părere.

6⁰ *Portofoliulŭ românŭ*, presentatŭ de d-lŭ Bonifaciŭ Florescu; raportatorŭ d-lŭ Gr. Stefănescu. Raportatorulŭ este de părere, că acéstă publicaţiune nicĭ nu póte intra la concursŭ, pentru cuvêntulŭ, că este opera a 28 de autorĭ, că coprinde nu numaĭ articole originale, dară şi traducerĭ şi reproducţiunĭ şi că unele articole suntŭ scrise în limba francesă; lucrurĭ contrariĭ condiţiunilorŭ nóstre pentru ca o lucrare să pótă figura printre cărţile admisibile la concursulŭ pentru premiŭ.

Comisiunea, în unanimitate, primesce conclusiunea raportuluĭ.

7⁰ *Şoimiĭ de la Resboienĭ*, poemă de d-lŭ Ioan I. Neniţescu, raportatorŭ d-lŭ Negruzzi. Poema d-luĭ Neniţescu are calităţĭ pre carĭ raportorulŭ voĭesce să le recunóscă; ea are o limbă destulŭ de curentă, versurĭ uşóre, şi chiar pasage de adevĕrată frumuseţă poetică, dară ea nu este decâtŭ o imitaţiune după o altă poemă naţională, cu schimbare de luptătorĭ şi de unele personage; în ea însă nu gă-

simŭ personalitățĭ bine caracterisate și întîmpinămŭ sentimente și o limbă nepotrivite cu o poemă populară, cum a voitŭ s'o facă autorulŭ; adesea găsimŭ în ea cuvinte pre carĭ nicĭ odată nu le audimŭ în gura poporuluĭ. Pentru aceste cuvinte d-lŭ Negruzzi propune nepremiarea, și comisiunea, în unanimitate, se unesce cu acéstă opiniune.

8⁰ *Studiĭ asupra Constituțiunii Românilorŭ*, de d-lŭ Gheorghe Meitani; raportatorŭ d-lŭ Barițiŭ. Acesta este singurulŭ casŭ în care comisiunea d-vóstre nu s'a pututŭ uni cu conclusiunea raportatoruluĭ sĕŭ; în adevĕrŭ d-lŭ Barițiŭ găsesce, că lucrarea d-luĭ Meitani merită să fiă premiată, în vederea uneĭ muncĭ încordate de treĭ anĭ ce 'șĭ-a datŭ autorulŭ pînă acumŭ, în vederea valóreĭ lucrăreĭ séle și în vedere că ea aduce unŭ mare serviciŭ tinerimiĭ studióse.

Comisiunea însă, în majoritate, nu s'a pututŭ uni cu vederile d-luĭ raportatorŭ : 1⁰ pentru cuvêntulŭ, că acéstă operă, fiindŭ până acumŭ numaĭ o simplă analisă a constituțiuniĭ nóstre, nu se cunósce care va fi opiniunea sintetică a autoruluĭ, atuncĭ cândŭ îșĭ va termina lucrarea și 2⁰ pentru că stilulŭ acesteĭ lucrărĭ este umflatŭ și adesea svăpăiatŭ, pre cândŭ, din contra, stilulŭ unuĭ comentatorŭ, trebuia să fiă rece, și apreciările séle să pórte sigiliulŭ imparțialitățiĭ, când caracteriséză ómeniĭ și epocile.

Pentru aceste cuvinte, comisiunea, în majoritate, votéză în contra conclusiuneĭ raportuluĭ și, prin urmare, respinge premiarea opereĭ d-luĭ G. Meitani.

9⁰ *Studiĭ economice*, de d-lŭ A. D. Xenopolu, raportatorŭ d-lŭ dr. Felix. Comisiunea în unanimitate respinge de la premiare lucrarea d-luĭ Xenopulu, pe motivele, că ea este o lucrare ale căreĭ multe din capitole apăruseră deja în alte publicațiunĭ, și pentru că unele din aprecierile și deducțiunile séle suntŭ contrariĭ cu faptele.

10⁰ *Viața, lucrările și scrierile luĭ Gheorghe Asachi*, de d-lŭ I. Negre, raportatorŭ P. S. S. părintele Melchisedecŭ. P. S. raportatorulŭ recunósce autoruluĭ meritulŭ de a fi grupatŭ câtŭ a pututŭ maĭ multe date despre activitatea literară a luĭ Asachi, cum și despre originea și educațiunea luĭ, dară nu póte recomanda acéstă lucrare pentru

premiare fiindŭ-că ea este o scriere nematură, lipsită de orĭ-ce critică și plină de greșelĭ istorice.

Comisiunea în unanimitate primesce conclusiunea raportuluĭ.

Vinŭ acum la singura lucrare pe care comisiunea o recomandă d-vóstre pentru a o premia, cu premiulŭ Năsturelŭ-Herĕscu, de 4000 leĭ; acésta este opera intitulată : *«Cursŭ de fortificațiune pasageră»* de d-lŭ Căpitanŭ Crăiniceanu, compusă din două volume de tecstŭ, coprindĕndŭ împreună 530 de paginĭ și din două atlase cu 41 de stampe, cu figura de fortificațiunĭ și planurĭ litografiate.

Pentru recensiunea acesteĭ lucrărĭ, nicĭ unulŭ din membriĭ comisiuneĭ nefiindŭ competentŭ, ea a decisŭ, în unanimitate, a se ruga colegulŭ nostru d-lŭ generalŭ Fălcoianu, ca să o studieze și să raporteze comisiuniĭ despre valórea eĭ. D-sa a primitŭ cu plăcere acéstă sarcină și ne-a adusŭ raportulŭ sĕŭ prin care recomandă opera d-luĭ Crăiniceanu, ca însușindŭ tóte calitățile pentru a fi premiată, pe motivele că este cea d'ântîiŭ lucrare complectă, de acestŭ felŭ, publicată în romănesce, și pentru că autorulŭ espune într'unŭ modŭ clarŭ și sciințificŭ aplicarea fortificațieĭ făcută de armata română în resbelulŭ din Bulgaria, din an. 1877—78.

În urma discuțiunilorŭ urmate în sînulŭ comisiuniĭ, s'a recunoscutŭ, că lucrarea d-luĭ Crăiniceanu este o lucrare complectă, o lucrare consciințiósă, în care autorulŭ a concentratŭ tóte cunoscințele în privința sistemelorŭ de fortificațiunĭ, din timpulŭ Romanilorŭ și până astădĭ, că ea are maĭ cu sémă meritulŭ de a fi singura lucrare până astă-dĭ, care să fiă arĕtatŭ — și acésta a făcut'o în 38 de pagine și în treĭ stampe cu figurĭ și planurĭ — să fiă arĕtatŭ, dicŭ, lucrările de fortificațiunĭ de la Grivița și Plevna. Acesta este unŭ meritŭ nu puținŭ însemnatŭ, pre care Comisiunea D-vóstre a fostŭ fericită a 'lŭ constata în lucrarea D-luĭ Crăiniceanu și acésta cu atâtŭ maĭ multŭ, cu câtŭ ea este unŭ testimoniŭ sciințificŭ datŭ armateĭ române în resbelulŭ pentru Indipendință.

O singură observare, saŭ maĭ dreptŭ o singură întrebare s'a făcutŭ : aceea adecă décă acéstă lucrare arŭ puté intra în vre una din prevederile codiciluluĭ instituitorŭ alŭ acestuĭ premiŭ, de sub li-

tera B). Dară acésta s'a înlăturatŭ în urma demonstrărilorŭ făcute cu însușĭ codicilulŭ repausatuluĭ donatorŭ, unde se arétă ce se póte premia cu acestŭ premiŭ. După acestŭ codicilŭ lucrarea D-lu Crăiniceanu póte intra în cele treĭ categoriĭ următóre : 1. în categoria de la litera D), «*Tratate originale de sciință exactă*» ; ea este considerată ca o lucrare sciințifică ; 2. în categoria de la litera F) *Cărți didactice*; acésta este o lucrare didactică, ce serve elevilorŭ din scóla militară ; și arŭ maĭ putea intra în categoria litereĭ H) *Publicațiunĭ artistice*, între carĭ și arhitectonice ; fortificațiunile suntŭ în câtŭ-va lucrărĭ arhitectonice. Dară chiarŭ de s'arŭ contesta punctele D. și H. totușĭ rĕmâne puntulŭ F., căcĭ este afără de orĭ-ce contestațiune, că lucrarea D-luĭ Crăiniceanu este o carte didactică, de vreme ce ea serve, ca atare, în scóla militară.

Pentru aceste considerațiunĭ comisiunea D-vóstre a votatŭ, în unanimitate, premiarea opereĭ D-luĭ căpitanŭ Crăiniceanu și vĕ rógă și pe D-vóstră să-ĭ datĭ asentimentulŭ, încuragiândŭ astŭ-felŭ ocupațiunile tinerelorŭ nóstre talente și în altă direcțiune a activitățiĭ nóstre naționale.

Raportatorŭ generalŭ, **Gr. Stefănescu.**

RAPORTURILE SPECIALE

Onorabilă Comisie,

Cercetândŭ scrierea D-luĭ Boténu ce sub o formă dramatică pórtă titlulŭ de Don Alfonso de Castiglia, presentată de autorŭ spre a concura la premiulŭ Heliad, amŭ constatatŭ că de și autorulŭ posedă calitățĭ literare, opera sa nu corespunde la condițiile cerute de genulŭ literatureĭ dramatice, și nu are o valóre îndestulătóre spre a putea figura între operile destinate a intra la concursŭ.

V. Alecsandri.

RAPORTŬ ASUPRA VOLUMULUI DE NOTIȚE ETIMOLOGICE ALE D-LUĬ HAȘDEŬ.

Intre cărțile trămise la concursŭ, în sesiunea din ăst-anŭ a Academieĭ, a fostŭ și una, unică adusă de unulŭ din membriĭ eĭ ordinarĭ. Este acésta o carte, în înțelesulŭ înaltŭ alŭ cuvêntuluĭ, saŭ este unŭ simplu volumŭ compusŭ din articole de Revistă? Puținŭ importă formatulŭ, lucrarea în sine merită a fi luată în sémă. Sub acestŭ titlu : «Din istoria limbeĭ române», învĕțatulŭ profesorŭ de filologiă comparată, de la Facultatea din Bucurescĭ, a întreprinsŭ a reedita, în volume, unŭ șirŭ de articole publicate ânteiașĭ dată în Revista sa, «Columna luĭ Traianŭ». Acéstă seriă de Notiție etimologice constitue volumulŭ presentatŭ la concursŭ. Incepêndŭ cu fascicululŭ de pe lunile Apriliŭ și Maiŭ din anulŭ trecutŭ, și până la acelŭ de pe lunile Ianuariŭ și Februariŭ, din anulŭ acesta, Revista mensuală pentru istoriă, linguistică și psicologiă poporană, a datŭ publiculuĭ ca primiție în curgere de aprópe unŭ anŭ tóte acele articole, ce forméză volumulŭ semnatŭ cu numele colegului nostru. Lipsescŭ din volume unele notiție needitate încă prin Revistă, dar cetite în ședințele publice ale Academieĭ din cursulŭ sesiuneĭ actuale.

După titlu, lucrarea D-luĭ Hașdeŭ s'arŭ păré a fi unŭ șirŭ de capitole din istoria formăreĭ limbeĭ românescĭ. Insă nimenĭ maĭ bine de câtŭ însușĭ autorulŭ nu putea să simță greimea uneĭ atare sarcine; nimenea nu scie maĭ bine de câtŭ autorulŭ Istorieĭ critice a Românilorŭ ce vré să dică a scrie o adevĕrată istoriă a limbeĭ românescĭ. Acolea totulŭ este critică dea-întregulŭ, de a putere fi. Totulŭ este de creatŭ de-acum înainte. Nicĭ originile graiuluĭ românescŭ tóte, nicĭ desvoltarea lorŭ prin atâtea secole, prin atâtea șirurĭ nenumĕrate de anĭ, de când s'a iscatŭ în Dacia națiunea acésta nouă latină : nimica nu s'a scosŭ la lumină din ceea ce arŭ puté fi geografia eĭ ethnică și cronologia eĭ linguistică.

Indemnulŭ de a scrie «o istoriă a limbeĭ române» l'a primitŭ, dice D. Hașdeŭ, din partea aceluia dintre colegiĭ nostri, care pórtă

nedisputatŭ sceptrulŭ criticeĭ românescĭ, într'o revistă purŭ literară, a căreia esistință, în Iașĭ, este o fală a beletristiceĭ nóstre contimporane.

«De o cam dată», adaogă D-sa, «mĕ grăbescŭ a respunde *măcar* în parte la acéstă măgulitóre dorință. Aprópe tóte cestiunile esențiale din «Istoria limbeĭ române» se află aci (adică în cuprinsulŭ volumuluĭ), dar se află, așa ḑicêndŭ, condensate fiă-care în câte unŭ singurŭ *specimen.*»

Colegulŭ nostru pare a crede, că o istoriă a limbeĭ nu trebue să maĭ cuprindă altŭ-ceva! «O istoriă a limbeĭ române, ḑice, ce alta póte și trebue să cuprindă de câtŭ — paralelismulŭ între desvoltarea latinitățeĭ în Occidentŭ și la noĭ de-asupra substraturilorŭ indigene; stabilirea raporturilorŭ de filiațiune între dialectulŭ daco-romanŭ și acela macedo-romanŭ; posițiunea dialectuluĭ istriano-romanŭ; precisarea influențelorŭ *post-latine* asupra limbeĭ române; ĭar maĭ cu sémă definirea epoceĭ cândŭ ne-a surprinsŭ curentulŭ slavicŭ.»

S'arŭ păré că aci autorulŭ delineéză planulŭ opuluĭ sĕŭ întregŭ; și amŭ fi în dreptŭ să ne așteptămŭ celŭ puținŭ a vedé, în cele ḑece articole ale volumuluĭ, atâtea capitole seriate «din istoria limbeĭ române». Deșértă așteptare! Tóte sub-titlurile *Notițielorŭ* acestora etimologice aŭ însemnătatea lorŭ; ele totușĭ sémĕnă, precum și suntŭ în adevĕrŭ, maĭ multŭ a strigăte de polemică, de câtŭ a capitole de istoriă.

Étă-le aicĭ în șirŭ:

1) «Ghiocŭ și sglăvocŭ». — *Unŭ dubletŭ greco-latinŭ în limba* română; 2) «Doina».—*Originea poesieĭ poporane la Românĭ;* 3) «Doina»— *restórnă pe Rösler;* 4) «Zglobiŭ». — *Cu unŭ rĕspunsŭ luĭ Miklosich* 5) «Voĭnicame și Mișelame» — *Istoria unuĭ sufixŭ romanicŭ, dispărutŭ din limba română;* 6) «Domname și Turcame». — *Sufixulŭ romanicŭ* -ame *la Macedo-Românĭ;* 7) «Crescetŭ și Urḑică» — *Etimologia poporană din epoca formațiuneĭ limbeĭ române;* 8) «Șugubĕțŭ și șugubină», *Unŭ restŭ din influința juridică a Slavilorŭ asupra limbeĭ române;* 9) Ghióga — O pagină din istoria armatureĭ române; 10) «Nu e în tóte ḑilele Pascile» — *Originea crestinismuluĭ la Românĭ.*

In fasciculele cele maĭ recente, de pe Ianuariŭ și Februariŭ, anulŭ acesta, 1883, s'aŭ publicatŭ încă în Revistă articolele urmălóre : «Cu vêntulŭ *sama* este elŭ latinŭ saŭ maghiarŭ». — *Istoria unuĭ trunchiŭ crescutŭ din treĭ rădĕcinĭ;* «Scornescŭ și sternescŭ». — *Unŭ specimenŭ de necesitatea vechilorŭ texturĭ pentru orĭ-ce cercetare linguistica.*

De bună sémă, într'unŭ numĕrŭ viitorŭ alŭ Revisteĭ sale, D-lŭ Hasdĕŭ va tipări și Notița, atâtŭ de interesantă pe care Academia și publiculŭ au admirat'o într'una din ședințele nóstre publice, intitulate : «Biea»—*cumŭ diceaŭ Româniĭ înainte de a fi luatŭ de la Slavi pe «Dragă».*

Maĭ tóte, ba chiar tóte, aceste cercetărĭ etimologice suntŭ ingeniόse nu suntŭ însă, de bună sémă, nu suntŭ nicĭ macarŭ capitule sin guratice ale uneĭ istoriĭ a limbeĭ.

Autorulŭ lorŭ dice, că tóte problemele suntŭ deja sgândărite în volumulŭ de fĕță. Despre partea nóstră, căcĭ nu găsimŭ acéstă vorbă nicĭ în glosarulŭ reposatuluĭ nostru colegŭ Maximu, nu vomŭ cuteza a numi aceste *sagi* a D-luĭ Hasdĕŭ nisce sgândăriturĭ numaĭ din istoria limbeĭ. Credemŭ a sci bine atâta lucru : adecă, câtŭ de greŭ este de a sci istoria uneĭ limbe. Póte este o lucrare încă și maĭ anevoiósă chiar și de câtŭ a scrie istoria politică a unuĭ poporŭ noŭ. În adevĕrŭ, décă o limbă arétă că s'aŭ formatŭ o națiune, apoĭ istoria limbeĭ caută a spune însășĭ istoria originilorŭ națiuneĭ și a desvoltărilorŭ eĭ naturale. De aceea, într'unŭ sensŭ, se póte dice că cercetările limbistice suntŭ strînsŭ legate cu istoria desvoltărilorŭ politice și religióse, economice și sociale, intelectuale și morale ale națiuneĭ.

Chiar déca nu s'arŭ putea pune în fruntea tablelorŭ istorieĭ nóstre literare de câtŭ numaĭ nisce sgărieturĭ rudimentarĭ, totușĭ analistulŭ consciinciosŭ, animatŭ de laudabila sa intențiune, de a aduce o pîrgă Academieĭ naționale, arŭ merita tótă recunoscința nóstră, arŭ avea unŭ dreptŭ la tributulŭ mulțămirilorŭ nóstre.

Plinĭ de acestŭ sentimentŭ venimŭ a lăuda lucrarea învĕțatuluĭ nostru colegŭ.

Sgândărirele sale potŭ fi criticate, și soluțiunile sale puse din noŭ

în cestiune; însă nimene nu va nega probitatea intențiuneĭ și onestitatea procedimintelorŭ. Încercările sale potŭ fi ca resultatŭ numaĭ o simplă canavață (canevas), numaĭ ca o urḑélă întinsă pe stative; pânza însă nu póte deveni o stofă minunată, frumosŭ lucrată, de câtŭ prin mânĭ maestre, și după ce o bătĕtură mŭndră și de bunŭ sortŭ i va adaoge unŭ prețŭ nestimatŭ. Aceea va fi întréga și complecta istoria limbeĭ românescĭ, partea principală a analelorŭ națiuneĭ române.

Materiale de totŭ sortulŭ de abia aŭ începutŭ amú a se aduna în *curtea sciințeĭ* nóstre; suntŭ aci mormane de documente însemnate îngrămădite fără ordine. Maeștriĭ specialiștĭ s'aŭ pusŭ pe lucru, care la una, care la alta. Planulŭ edificiuluĭ însă nu este încă urḑitŭ; nicĭ macarŭ săpăturile temelielorŭ nu'sŭ întreprinse; architectulŭ meșterŭ nu se arétă. Analistulŭ genialŭ întârḑie a veni.

Câtŭ de îndelungate șirurĭ de anĭ aŭ trecutŭ până amŭ ajunsŭ a ne scrie limba și a ne folosi de dênsa în scripturĭ frumóse! Istoria acésta, întrégă și deplină, este, se vede, cu greŭ de urḑitŭ, și maĭ anevoiă încă de țesutŭ, de óre-ce unulŭ dintre ceĭ maĭ ingenioșĭ cercetătorĭ din ḑilele nóstre nu face de câtŭ să o sgândăréscă încă! În totŭ maĭ ca cu dreptulŭ romanŭ, și cu supremația romană și limba mamă a dómneĭ Romeĭ, — cum 'ĭ ḑicea Horațiu, — s'a întinsŭ maĭ departe de câtŭ bătea vêrtutea legiunilorŭ (1). Este decĭ de miratŭ décă vedemŭ străbătêndŭ limba latină până unde nu se întindea domnirea romană?

Colegulŭ nostru aŭ întreprinsŭ o nouă espedițiune asupra învĕțațilorŭ slavisanțĭ carĭ, cu aspersiunile lorŭ, caută a întuneca lămurita latinitate a limbeĭ române născută și crescută în sînulŭ colonielorŭ daciane. Să augurămŭ de bine valorosuluĭ nostru colegŭ. Eșitulŭ gloriosŭ din acéstă luptă nu ne dă nicĭ unŭ fiorŭ de îndoială. Darŭ premiulŭ victorieĭ trebue reservatŭ pentru lucrarea complectă a viitoruluĭ. Atuncĭ sĕrbătórea triumfală va fi momentulŭ sositŭ de a de-

(1) ...... te profugus Scythes
Miratur, *o tutella praesens*
Italiae dominaeque Romae.
(Horatii, Lyric. IV. — XIV. Ad. Augustum).

cerne analistuluĭ limbeĭ române preţulŭ celŭ maĭ mare ce va fi la disposiţiunea nóstră.

Acumŭ óre maĭ este de trebuinţă de a spune, că volumulŭ cuprinḑêndŭ cele X articole din istoria limbeĭ române, privitŭ în de totŭ nu forméză nicĭ macarŭ o prescurtare (précis) de istoria idiomeĭ românescĭ? Óre este necesariŭ să maĭ căutămŭ de-amĕnunţitŭ, în plină Academiă română şi se depănămŭ de-a firŭ a pĕrŭ tóte mărgăritarele din salba de eruditiune ce colegulŭ nostru, etimologistŭ consumatŭ, a înfăţişatŭ publiculuĭ şi nouă spre admirare?

Eŭ unulŭ n'amŭ creḑutŭ că sarcina comisiuneĭ nóstre constă dintru a rĕsbate cu analisa cele X Notiţĭe şi a căşuna Academieĭ impresiunĭ plăcute, însă gustate de toţĭ, una dată la citirea a întregŭ volumuluĭ înainte de întrunirea sesiuneĭ, şi altă dată la ascultarea admirativă a Notiţielorŭ celorŭ needite, darŭ împărtăşite din viŭ graiŭ de însuşĭ autorulŭ lorŭ.

De la celŭ d'ântêiŭ pênă la celŭ din urmă mărgăritarŭ alŭ salbeĭ etimologice — de la «Ghiocu şi sglavocu», *dubletulŭ* greco-latinŭ în limba română, şi până la «Nu-e în tóte ḑilele Pascile» — *originea* creştinismuluĭ la Românĭ, — tóte Notiţiele adunate la olaltă suntŭ învederatŭ istoria uneĭ campaniă polemistice, nicĭ de cumŭ o desfăşurare istorică, o parte măcarŭ din analele limbeĭ.

Cândŭ apoĭ scriitorulŭ etimologistŭ vine cu conclusiunĭ, bună-óră ca acea sgândărită cu ocasiunea desbatereĭ asupra vorbelorŭ *ghiocu, diocu* şi *sglavocu,* pe carĭ le retrage de la grecesculŭ γλαυκός şi nu de la latinesculŭ *glaucus*, *glaucellus*, cum se află în Dicţionarulŭ reposaţilorŭ noştri colegĭ Laurianu şi Maximu, atuncĭ, în féţă cu afirmaţiunea ca *diocu* şi *sglavocu* aŭ pĕtrunsŭ la Românĭ pe doue căĭ şi în doue epocĭ diverse, suntemŭ nevoiţĭ să ne punemŭ întrebarea: care este pentru istoria limbeĭ nóstre însemnătatea trageriĭ acesteĭ vorbe din grecesce, iar nu din latinesce? Cestiunea rĕmâne întrégă de a se scie, în ce momentŭ alŭ formaţiuneĭ limbeĭ aŭ venitŭ, aŭ străbătutŭ stratulŭ eĭ cristalinŭ *sglavociĭ* ieşăriţĭ din grecesce?

Credemŭ de prisosŭ a da sémă pe largŭ despre tóte conclusiunile aduse prin aceste X Notiţie. Fiă-care din noĭ şi noĭ cu toţiĭ le cu-

nóscemŭ de multŭ, de la publicarea lorŭ prin Revistă. Maĭ puținŭ încă credemŭ de cuviință a ne constitui, în materiă de certe etimologice, arbitri supremĭ între doĭ membri aĭ Academieĭ, D. Cihac, membru onorariŭ și D. Hașdĕŭ, membru ordinarŭ. Destulŭ numaĭ să constatămŭ aicĭ, că vorba ghiocŭ, pe câtŭ scimŭ, nu se aflä în dialectulŭ macedo-românŭ, nicĭ într'o formă, nicĭ sub forma de *gliocu.*

Lucru curiosŭ : *Glosarulŭ* lucrare ca proiectŭ de iluștriĭ reposațĭ etimologiștĭ, cuprinde vorba *ghiocu* din care trage și vorba *ghiocire* séŭ *ghicire;* însă totŭ de la acéstă vorbă trage și acea de *ghióga* pe care și D. Hașdĕŭ o derivă ca și reposațiĭ menționațĭ maĭ susŭ de la latinesculŭ *clava !*

Autorulŭ sgândăriturilorŭ limbiste triumfézä a mâna cu *ghioga* sa într'unŭ modŭ strălucitŭ.

Latinesce, dice, *ghioga* se traduce prin *clava...* Și de aci, înșiră-te mărgărite, să ne fiă cu iertare espresiunea, de aci încolo *ghioga* este mănuită așa în câtŭ ajunge a face pênă și fortună etimologică a instituțiuneĭ moderne a clubulilorŭ politice!

«Glosariulŭ» reposaților Laurianŭ-Massimŭ (pag. 266) amestecă «într'unŭ chipŭ de totŭ ciudatŭ pe *ghiógă* «măciucă», nu numaĭ cu «*ghiócă* «cójă de nucă saŭ de oŭ», dar încă și cu flórea *ghiocelŭ*= «*glaucellum*, despre care noĭ amŭ vorbitŭ deja într'unŭ altŭ studiŭ. «Este interesantŭ însă că, afară de semnificațiunea de «măciucă», «bâtă etc.», autoriĭ afirmă că *ghiógă* maĭ însemnéză românesce «gă- «măliă, căpĕțînă, capĕtŭ de acŭ saŭ de altŭ lucru». Dècă acestŭ sensŭ «s'arŭ dovedi ca existândŭ în realitate la poporŭ, atuncĭ, pe lângă «*ghĭógă* din latinulŭ *clava* «măciucă», noĭ amŭ maĭ avea o altă *ghĭógă* «din latinulŭ *clavus* «cuĭu», carĭ ambele se vorŭ fi confundatŭ apoĭ «într'o singură formă feminină, după cum și latinesce se confundaŭ «une-orĭ *clava* și *clavus.* Germanulŭ *Kolbe*, de asemenea, întrunesce am- «bele înțelesurĭ de «măciucă» și de «gămăliă», ĭar rusesce din *bu-* «*lava* «măciucă» s'a născutŭ deminutivulŭ *bulavka* «acŭ cu gămăliă».

«Așa dară, de'mpreună cu *arcŭ=arcus, săgetă=sagitta, fustŭ=fustis,* «*buciumŭ=buccina, flamură=flammula, scutŭ=scutum, armă=arma* etc., «străbuniĭ noștriĭ din Italia aŭ adusŭ străbunilorŭ noștriĭ din Dacia

«și pe *ghiógă*=*clava*, care era generalmente din stejarŭ, cu nodurĭ în «vîrfŭ, «trinodis clava» în Ovidiŭ, și «cĭoplită numaĭ din toporŭ» saŭ «nestrujită» după expresiunea poporană, adecă «nerasă», «inrasa», «întocmaĭ ca în versulŭ din Silius Italicus:

Ille et pugnacis laudavit tela Salerni
Falcatos enses, et quae Buxentia pubes
Aptabat dextris inrasae robora clavae
(Sil. *Punic.* VIII, 582-5)

«Astă-dĭ însă, dispărêndŭ treptatŭ pînă și suvenirea vecheĭ tactice «ostășescĭ, «ghĭóga» a începutŭ și ea a se perde la noĭ, remânêndŭ «maĭ multŭ în limba poetică. Dicționarele din Transilvania: celŭ Bu- «danŭ, alŭ luĭ Sava Barcianu, alŭ luĭ Iser, alŭ luĭ Clemens etc., n'o «aŭ de locŭ. La Macedo-românĭ de se va maĭ fi conservândŭ unde-va, «arŭ trebui să aĭbă forma de *clĭógă* saŭ *glĭógă*...

«Acuma, dreptŭ post-scriptum, una din minunățiele limbeĭ umane. «Amŭ vĕdutŭ maĭ susŭ că Româniĭ aŭ moștenitŭ pe *ghĭógă* din la- «tinulŭ *clava* «măciucă», ĭar Germaniĭ aŭ împrumutatŭ aceeașĭ vorbă «latină, de unde, între cele-l'alte, englesulŭ *club* «măciucă». In epoca «luĭ Cromwell, cândŭ se începuse lupta între puritanĭ și regaliștĭ, ceĭ «de'ntâiŭ organisară nesce adunărĭ menite a pregăti strivirea adver- «saruluĭ, cărora de aceea le-aŭ și datŭ numele de *club*'urĭ, adecă «mă- «ciuce». De aci originea cluburilorŭ de astădĭ. Pe cândŭ romă- «nulŭ *ghĭógă*, eredele dreptŭ alŭ latinuluĭ *clava*, se face din ce în ce «maĭ nevĕdutŭ, englesulŭ *club*, fratele seŭ maĭ micŭ și nelegitimŭ, «transformându-se prin civilisațiune în «une maison splendide tenue «au nom d'une association de personnes riches» (Littré p. 649), se «lățesce falnicŭ pe suprafécța Românieĭ. Cine óre arŭ crede că așa «disele «clubulŭ liberalŭ» saŭ «clubulŭ conservatorŭ» nu sunt, din «punctulŭ de vedere alŭ genealogieĭ linguistice, altŭ ce-va decâtŭ «ghiógă liberală» și «ghiógă conservatóre»!

Să ne fiă permisŭ însă a sublinia aicĭ vorbele: *strĕbuniĭ noștri din Dacia*, și *ghióga liberală* și *ghióga conservatóre*. Aceste bolide literariĭ cadŭ afară din sfera criticeĭ. In acestŭ finalŭ plinŭ de spiritŭ vețĭ recunó-

sce cu toțiĭ pre spiritualulŭ nostru colegŭ, cu tóte qualitățile sale. Décă Notițile sale etimologice suntŭ atâtŭ de reușite și ca spiritŭ de cercetare seriósă și ca ornamente de spiritŭ glumețŭ, la ce lucrare nu ne putemŭ óre astepta, cândŭ se va pune cu totŭ dinadinsulŭ a pĕtrunde în sînurile vergure ale istorieĭ limbeĭ nóstre minunate, nu plină numaĭ de minunățiĭ filologice.

Intr'o limbă ca a nóstră, cu atâtea *minunățiĭ*, nu este de mirare că D. Hașdĕu să dea pe sémă străbunilorŭ Dacĭ vorbe curatŭ românescĭ, saŭ maĭ dreptŭ de formațiune curatŭ românéscă, bună-óră ca *doina*. Reposatulŭ Maximu trage *doina* de la *doliŭ*, cântecŭ ce esprimă afecte de *doliŭ* saŭ dorŭ; pentru care cuvêntŭ se află în *Dicționarulŭ ca proiectŭ* sub forma de *dolina*.

Spiritele trecute din lumea acésta ale neuĭtaților autorĭ aĭ Dicționaruluĭ limbeĭ române elaboratŭ ca proiectŭ, vorŭ fi săltândŭ de bucuriă décă vorŭ fi fostŭ în stare d'a afla, că și estŭ-timpŭ D. Hașdeŭ a adusŭ la concursŭ atâtea Notiție de etimologiă clasică prin carĭ până la unŭ punctŭ óre-care ni se recordéză și opulŭ lorŭ inițiatorŭ.

Iar noĭ, suflete pămêntene, carĭ amŭ cititŭ, ba chiarŭ amŭ și ascultatŭ cu plăcere lucrările învĕțatuluĭ nostru colegŭ, noĭ eramŭ datorĭ a ne lua séma bine până a nu propune pentru premiare volumulŭ presentatŭ sub titlu «Din istoria limbeĭ».

Dreptŭ-aceea amŭ căutatŭ să preparămŭ din partea comisiuneĭ nóstre o atare conclusiune care s'o putemŭ lua în unanimitate, și să dămŭ laudele cuvenite, menționândŭ cu onóre meritele încercărilorŭ «din istoria limbeĭ române»; dar să reservămŭ premiulŭ pentru o carte întrégă și deplină *despre istoria limbeĭ* românescĭ.

Eŭ unulŭ nu desperezŭ de a vedé pre laboriosulŭ nostru colegŭ ducêndŭ până la nesfîrșitŭ cercetările sale, continuândŭ și polemica sa în contra slavisanțilorŭ orbițĭ de spiritŭ de partitŭ cu aceeașĭ pătrundere sciințifică și cu acelașĭ spiritŭ sagaciŭ ca până acum. Suntŭ chiarŭ încredințatŭ, că D. Hașdeŭ va reuși a da împămêntenirea cea mare la o mulțime de vorbe, carĭ suntŭ pe nedreptŭ condemnate ca străine. Déca amŭ luatŭ pe *dragă* de la slavonĭ, cum admite însușĭ D. Hașdeŭ că s'a făcutŭ în dauna ireparabilă a dulceĭ vorbe reto-

latine *bi-biala,* apoĭ n'amŭ puté óre pune într'o *ghiógă* conservatóre, bună-óră, și pe cuvêntulŭ a *îndrĕgi?* Latinesce se dice *diligere.* Déca amŭ isbuti a face să semene *îndrĕgitŭ* cu participiulŭ din *diligere, dilectus,* atuncĭ, de bună sémă, de la *diligere* s'arŭ trage de-adreptulŭ *îndrĕgi,* de unde de sigurŭ arŭ eși românéscă și vorba *dragă!*

Bia- și *biara,* ca adjectivŭ și ca adverbŭ, esistă în limba reto-romanică cu însemnare de mulțime — *Biadi* (il) — biadia (la) se întrebuințéză cu însemnare de nepóte, și nepóta. — Óre nu totŭ de acolo vine românesculŭ bĕiatŭ, *bĕiată* (cum se dice peste Oltŭ și în țéra Oltuluĭ)? Printre dialectele reto-romanice se vĕdŭ o mulțime de asemĕnărĭ cu dialectulŭ macedo-românŭ. Așa curiosŭ de totŭ este vocala *a,* care se anină de multe vorbe, ĭarŭ maĭ cu sémă la însășĭ numirea ce-șĭ daŭ limbeĭ lorŭ *ladine* frațiĭ nostri Raeto-Romanĭ de astă-dĭ. Bună-óră eĭ dicŭ: *aromauntch,* în locŭ de *romauntch.* Intocmaĭ ca noĭ dicŭ, de la *rugar, rugaziun,* rugăciune, *caschunar, caschunescha,* a cășuna, cășunéză etc. etc.

Aseminea dicŭ: *vor,* și *bor,* adevĕrŭ; *dir il vor*=a spune adevĕrŭ, a dice *sbóră* cum dicŭ Macedo-Româniĭ.

Svoul, svular=*sbuoru* de la a sbura etc. etc.

Mĕ oprescŭ acolea, la marginea graiurilorŭ neo romanice despre Peninsula italică romanisată, pentru că de pe acolea credŭ uniĭ că s'aŭ iscatŭ acea mulțime de idiome neo-latine, carĭ însemnéză nascerea unorŭ popóre noue, pe carĭ Dómna Roma, prin asimilarea sa civilisatóre, le-aŭ transformatŭ în națiunĭ romanice.

Raetia se numia, încă maĭ din nainte de Traianŭ, *splendidissima Raetorum Colonia.*

Maĭ apoĭ, cândŭ legiunile Romeĭ, conduse de Traianŭ, aŭ străbătutŭ în inima Dacieĭ, și după ce, și acolea, s'a implantatŭ noua coloniă romană, atuncĭ s'a iscatŭ o națiune care 'șĭ-a făcutŭ o limbă nouă. Istoria acesteĭ limbe este încă de făcutŭ. **N. Ionescu.**

RAPORTULŬ D-LUĬ BARIŢŬ ASUPRA POESIELORŬ D-LUĬ PĂCĂŢIANU.

Cartea în versurĭ titulată :

Florĭ de Tómnă. Poesiĭ de Teodor V. Păcăţianu.
Timişóra 1882. Formatu 8-vo micŭ, pagine 206.

Tênĕrulŭ concurentŭ la premiŭ îşĭ publică încercările sale de versificaţiune adunate la unŭ locŭ, dar despărţite în şepte grupe maĭ marĭ şi maĭ micĭ numindu-le : *D'ale mele. Amorŭ. Tragedia. Lacrimióre. Eĭ. Maria. Diverse.*

Amŭ cititŭ tóte acestea încercărĭ poetice cu o luare aminte aprópe neusitată la ómeniĭ de etatea mea, orĭ când e vorba maĭ alesŭ de visurĭ erotice ale talentelorŭ june şi începetóre, 'mĭ-amŭ făcut şi note critice asupra lorŭ în numĕrŭ considerabile, urmărindŭ testulŭ din diverse puncte de vedere, alŭ arteĭ, alŭ sciinţeĭ, alŭ limbeĭ cu gramatica, cu sintaxa, cu fraseologia, tot o-dată şi cu ortografia saŭ cu kakografia eĭ. Intr'aceea ḑilele sesiuneĭ nóstre fiindŭ fórte înaintate, eŭ aci voiŭ să cruţŭ pe d-niĭ meĭ colegĭ cu o analisă amĕnunţită, care m'arŭ duce prea departe. In locŭ de a face acésta, mĕ voiŭ resuma, formulându-mĭ opiniunea mea asupra cărţiĭ d-luĭ Păcăţianu precumŭ urméză.

Autorulŭ aceleĭ colecţiunĭ de versurĭ are de la natură aceea ce se numesce vena poetică, are adesea inspiraţiunĭ fericite, face de multe orĭ comparaţiunĭ bine nemerite, îĭ lipsesce însă a doua condiţiune esenţială preveḑută de Horatiu şi de orĭ-care adeptŭ alŭ museĭ pentru unŭ adevĕratŭ poetŭ, adică : *sciinţa, studiŭ fórte seriosŭ şi încordatŭ*, întocmaĭ precumŭ îlŭ cerŭ preceptele arteĭ saŭ precumŭ se esprimă Horatiu de arta poetică (409—413) :

....ego nec studium sine divite vena,
Nec rude, quid possit, video ingenium: alterius sic
Altera poscit opem res, et conjurat amice.
Qui studet optatam cursu contingere metam,
Multa tulit fecitque puer, sudavit et alsit;

În câtŭ pentru limba nóstră în care publică d. Păcăţianu versu-

rile sale, nu va fi de prisosŭ a se recomanda d-luĭ, ca și la mulțime de alțĭ ómenĭ tinerĭ, ca să 'șĭ-o învețe maĭ bine de cumŭ o cunoscŭ până acuma; tot-d'odată să-șĭ pună tótă silința de a se desrobĭ din jugulŭ limbilorŭ străine și anume de idiotismiĭ și barbarismiĭ acelora; totŭ așa însă aŭ să evite provincialismiĭ și espresiunĭ locale, cunoscute abia în câte-va comune saŭ în vre-unŭ districtŭ situatŭ cine scie în care unghiŭ alŭ Dacieĭ; și apoĭ, cu atâtŭ maĭ vêrtosŭ să se feréscă a maĭmuți câte unŭ jargonŭ din suburbiele unorŭ capitale, jargonŭ usitatŭ la poporațiunĭ tóte amestecate și în partea lorŭ cea maĭ mare streine, unŭ amalgamŭ fără nicĭ unŭ trecutŭ.

Pe lângă condițiunĭ ca acestea, d. Păcățianu póte spera să producă în viitorŭ și lucrărĭ de adevĕrată valóre poetică.

Pentru astă-dată eŭ nu pociŭ recomanda versurile d-sale la premiare.

G. Barițiŭ.

Bucurescĭ, 31 Mart. 1883.

RAPORTULŬ P. S. S. EPISCOPULŬ MELCHISEDEC ASUPRA OPEREĬ D-LUĬ GASTER

Domnilorŭ colegĭ,

Mĭ-ațĭ făcutŭ onóre a mĕ însărcina cu cetirea cărțiĭ D-luĭ Doctorŭ M. Gaster, întitulată : «Literatura populară română» și cu relatarea despre cuprinderea și valórea eĭ.

Cartea acésta constă din două broșurĭ 8°, partea I-a cuprinde 250 pagine, a II-a 650 pagine împreună cu indicele.

Autorulŭ 'șĭ-a propusŭ a da o relațiune despre tóte produsele literatureĭ populare române, ce s'aŭ scrisŭ și tipăritŭ, începêndŭ de la originea literatureĭ române până în timpulŭ de fĕță. Elŭ desparte aceste produse populare în treĭ clase : *literatura estetică*, *literatura*

etică și *literatura religiósă*, la carĭ grupéză tóté produsele nóstre populare literare. Anume :

La clasa I-a : Legendele despre : zidirea lumeĭ, Adam și Eva, despre dracĭ, despre lemnulŭ cruciĭ, Cain și Avelŭ, Lamechŭ ; despre mórtea luĭ Cain, despre Melchisedecŭ, Avraam, mórtea luĭ Avraam ; despre Moisi, Solomonŭ, prorocirea Savileĭ, dărimarea Ierusalimuluĭ și legenda proroculuĭ Ieremia; despre Christosŭ și Pilatŭ ; Apocalipsulŭ Sântuluĭ Apostolŭ Pavelŭ, Epistolia Maiceĭ Domnuluĭ; călĕtoria Maiceĭ Domnuluĭ la Iadŭ ; Epistolia Domnuluĭ nostru Isusŭ Christosŭ; legenda Dumineceĭ, legenda Vinereĭ, învĕțătura pentru 12 Vinerĭ ; Minunile Sf. Sisoe ; Avestița aripa Sataneĭ. Cele 72 de nume ale luĭ Christosŭ, și totŭ pre atâtea ale Precisteĭ. Descântecele. Minunile Maiceĭ Domnuluĭ. Vasile celŭ noŭ, — cu vămile văzduhuluĭ, și cu judecata cea de pe urmă. Legenda despre descoperirea Sânteĭ liturgiĭ ; întrebărĭ și rĕspunsurĭ. Cântece de stea, colinde, balade. Orațiĭ, Irodĭ saŭ Vicleimŭ. Cărțĭ de prevestirĭ : astrologiă, gromovnic, obrocirĭ de dile, prognosticărĭ, Coliadnicŭ, Trepetnicŭ, Zodiele ; cărțĭ de norocŭ : Róta luĭ Solomonŭ, oglinda noroculuĭ, bilete de plăcintă, fisiognomiă, cărțĭ de visurĭ. Doftoriĭ. Basme.

La urmă, în Apendice, adaoge, totŭ la literatura populară, o mică scriere inedită a luĭ N. Costinŭ, întitulată «Césorniculŭ Domnilorŭ», scrisă la 1714, și care se păstréză manuscrisă în biblioteca centrală din Iașĭ. Tóte aceste subiecte se tratéză în partea II-a a opereĭ Domnuluĭ Gaster.

In a doua clasă — literatura etică, în care se cuprindŭ ideile poporuluĭ despre bine și rĕŭ, autorulŭ pune : proverbele, dicalele și fabulele, anume : viața și pildele luĭ Esopŭ ; fabule și istorióre, povestea vorbeĭ, — amêndouĕ de Anton Panŭ. Snóvele luĭ Ispirescu. Flórea darurilorŭ, pilde filosofescĭ, cilibi Moise, filosofulŭ indianŭ ; ghicitorile, adică cimiliturile.

In a III-a clasă, numită de autorŭ estetică saŭ romantică, intră : Alexandria, Varlaamŭ și Iosafŭ, Sîndipa filosofulŭ, ceĭ treĭ frațĭ gheboșĭ saŭ treĭ bărbațĭ și o muiere, Bertoldo, Halima, Archirŭ și Anadamŭ, Ghenoveva, Iliodorŭ, Filerotŭ și Anthusa, draculŭ și femeea, Fló-

rea darurilorŭ (amŭ amintit'o și la clasa II-a pentru pildele filosofescĭ; dar ea cuprinde și legende), Zadic, literatura haĭducéscă : fetele moraruluĭ, tâlharulŭ Grozea, Roșcanŭ haĭduculŭ, Tunsulŭ haĭduculŭ, Corbea haĭduculŭ, Michulŭ haĭduculŭ și Ianculŭ Jianulŭ, Priamŭ și Tisbe, Narcis și Echo. Povestea vorbeĭ, șeḍĕtórea la țéră de Anton Pann, Tilu Buhoglindă, Nastratinŭ Hogea, Leonatŭ și Dorofata, Cornicea satelorŭ, saŭ o adunare de anecdote, scornite de poporulŭ românŭ în pofida altora; Păcală și Pepelea; Snóvele luĭ Ispirescu; Treĭ șirețĭ; Snóve și poveștĭ de Golescu, după manuscrisulŭ ce se află în posesiunea Academieĭ.

Acésta este întréga provisiune de «literatură populară română», cu care se ocupă opera D-luĭ Gaster.

Autorulŭ ne spune în prefété, cá a lucratŭ mulțĭ anĭ la acéstă carte, atâtŭ aicĭ în țéră câtŭ și în străinătate; că a întêmpinatŭ multe greutățĭ, adunândŭ singurŭ aceste cărțĭ și cărticele, a descoperitŭ unulŭ câte unulŭ numerósele manuscripte de carĭ s'a folositŭ, alŭ cărora numĕrŭ este considerabilŭ; căcĭ maĭ pentru fiă-care carte tipărită a descoperitŭ manuscripte anterióre, ba une-orĭ are numaĭ manuscripte; în sfîrșitŭ a trebuitŭ să-șĭ procure singurŭ întregulŭ materialŭ literarŭ streinŭ, care lipsesce cu desăvêrșire în bibliotecele nóstre.

Autorulŭ afirmă, că modulŭ sĕŭ de a considera și a studia literatura populară se deosibesce într'unŭ modŭ fundamentalŭ de tóte cercările analogice făcute în alte limbĭ, căcĭ nimenĭ nu s'a încercatŭ încă a grupa și a studia întréga literatură populară a unuĭ poporŭ. A lăsatŭ însă locŭ și altora pentru cercetărĭ ulterióre pe acestŭ ogorŭ pe care D-luĭ a trasŭ o singură brasdă. Scopulŭ, ce a avutŭ în vedere la acéstă operă, autorulŭ ĭlŭ spune singurŭ: «modificarea opiniuniĭ generale în favórea nóstră, despre starea culturală a poporuluĭ românŭ, adică de a arĕta, că poporulŭ nostru stă pe aceeașĭ înălțime a cultureĭ, pe care staŭ cele-l-alte popóre ale Occidentuluĭ; pentru că și poporulŭ românŭ s'a adăpatŭ din aceleașĭ isvóre ale literatureĭ populare, ca și cele-l-alte popóre ale Europeĭ.

Maĭ departe autorulŭ ḍice, că din studiulŭ opereĭ sale se póte cine-va convinge, că în véculŭ alŭ 18-lea, care în decomunŭ se crede a

fi fostŭ «epoca decadenţeĭ literare», precum era şi starea nóstră politică, — se póte, ḑicŭ, convinge, că poporulŭ românŭ nu era amorţitŭ, că activitatea şi energia sa firéscă se retrăsese pe «câmpulŭ pacĭnicŭ alŭ muselorŭ».

Domnilorŭ colegĭ! precum sciţĭ în secolulŭ nostru ideea înrudireĭ popórelorŭ Europeĭ şi reducerea lorŭ la o obârşiă comună, de unde ca dintr'unŭ centru comunŭ s'aŭ respânditŭ de la rĕsăritŭ spre apusŭ prin emigraţiunĭ, maĭ timpuriŭ saŭ maĭ târḑiŭ, a datŭ ocasiune la formarea unorŭ studiĭ nóue şi de mare însemnătate pentru sciinţă. Astŭ-felŭ este limbistica cu filologia comparativă, carĭ se întindŭ asupra tutulorŭ limbelorŭ literarie. De aseminea studiulŭ literarŭ alŭ tuturorŭ produselorŭ populare, orĭ sub ce formă, carĭ se află la tóte popórele, fiă basme saŭ poveştĭ, fiă legende religióse, pilde, proverbe, maxime etc.

Literaturile naţiunilorŭ civilisate abundă în acestŭ felŭ de cercetărĭ. Ele nu lipsescŭ nicĭ la popórele cele maĭ tinere în cultură, precum suntŭ Ruşiĭ, Unguriĭ, Sêrbiĭ, Greciĭ modernĭ.

Dintre Românĭ celŭ ântêiŭ eruditulŭ nostru colegŭ, Domnulŭ Haşdeŭ, în opera sa «Cuvinte din bĕtrânĭ», tomulŭ II-lea, a tratatŭ într'unŭ modŭ sciinţificŭ, despre o bună parte din literatura nóstră propriŭ ḑisă populară, a pusŭ în comparare produsele române, cu ale altorŭ naţiunĭ, le-a citatŭ textualŭ, în paralelŭ cu ale altorŭ naţiunĭ vecine cu româniĭ, saŭ ale naţiunilorŭ carĭ pe alte căĭ aŭ influinţatŭ asupra desvoltăriĭ spirituluĭ românescŭ. Iată bucăţile pe carĭ le analiséză D. Haşdeŭ în opera amintită :

1. Istoria tutunuluĭ.
2. Pentru a doua venire a luĭ Christosŭ.
3. Trepetnicŭ de semne.
4. Ḑilele cele rele, ce a arĕtatŭ Dumneḑeŭ luĭ Moise, precum şi ḑilele cele bune de preste anŭ.
5. Rojdanicŭ.
6. Dohtoriĭ.
7. Gromovnicu luĭ Iraclie împĕratŭ.
8. Intrebărĭ şi respunsurĭ.

9. Alexandria.
10. Istoria pré frumosuluĭ Arghirŭ și a pré frumósei Elena.
11. Legenda Dumineceĭ. Astă-ḑi : Epistolia Domnuluĭ Isus Christos.
12. Călĕtoria Maiceĭ Domnuluĭ la iadŭ. Astă-ḑĭ : Epistolia Maiceĭ Domnuluĭ, țesută la unŭ locŭ cu Visulŭ Maiceĭ Domnuluĭ.
13. Ruga sântuluĭ Sisinie ; astă-ḑĭ : minunile sântuluĭ Sisoe.
14. Legenda sânteĭ Venerĭ.
15. Legenda luĭ Avraamŭ.
16. Esorcisme și descântece.
17. Apocalipsulŭ Apostoluluĭ Pavelŭ.
18. Balada «Cuculŭ și Turturica».
19. Povestea numerilorŭ.

Studiulŭ acestorŭ bucățĭ din literatura populară cuprinde 496 de pagine, adică partea cea maĭ mare a tomuluĭ II-lea a opereĭ Domnuluĭ Hașdeŭ «Cuvente den bĕtrânĭ». D. Hașdeŭ le-a comparatŭ cu altele paralele din literaturile altorŭ popóre, le-a arĕtatŭ variantele, obârșia de unde aŭ provenitŭ ele la Românĭ, ba ce este maĭ multŭ, avêndŭ la îndemână manuscriptele române cele maĭ vechĭ, a făcutŭ asupra lorŭ studiĭ prețióse pentru filologia română.

Prin urmare, afirmările D-luĭ Gaster, că opera sa arŭ fi «singura brasdă» trasă pe câmpulŭ literatureĭ române, și că modulŭ sĕŭ de a studia literatura populară română se deosibesce de tóte încercările făcute până acumŭ în alte limbĭ, trebue a le înțelege cu restricțiune numaĭ la întinderea materialuluĭ adunatŭ, că D-luĭ a adunatŭ și cercetatŭ celŭ maĭ mare numĕrŭ de bucățĭ literarie populare, fără însă a pretinde că le-a întrunitŭ pe tóte, remânêndŭ încă multe pentru alte studiĭ posterióre.

De aseminea totŭ cu restricțiune trebue a se înțelege și altă afirmațiune a D-luĭ Gaster, că studiulŭ literatureĭ populare române arŭ duce la conclusiunea, că poporulŭ românŭ arŭ sta pe aceeașĭ înălțime a cultureĭ, pe care staŭ cele-l-alte popóre ale Occidentuluĭ. Acésta póte fi adevĕratŭ numaĭ cu referință la clasele inferióre ale poporuluĭ, unde, în genere, la tóte națiunile, cultura intelectuală cu greŭ și puținŭ póte străbate.

D. Gaster în studiulŭ sĕŭ asupra literatureĭ populare procede astfelŭ : După ce a împărţit'o în treĭ clase, precumŭ amŭ vĕḑutŭ maĭ susŭ, tratéză în parte fiă-care bucată, iĭ dă în scurtŭ coprinderea, vorbesce despre manuscrisele şi ediţiunile lorŭ, începêndŭ de la cele maĭ vechĭ ce-ĭ suntŭ cunoscute, şi unde ele se află în păstrare, le pune în paralelŭ cu ale altorŭ popóre, arétă variantele române şi streine. Se silesce a arĕta originea lorŭ. D-luĭ găsesce originalele acestorŭ bucăţĭ literarie — în literaturile popórelorŭ orientale, Egipteni, Indienĭ, Chaldeĭ, Arabĭ, Perşĭ, Evreĭ, Turcĭ ; de acolo cu timpulŭ aŭ trecutŭ în literatura grécă, apoĭ în cea latină, care le-a predatŭ popórelorŭ Europeĭ apusene ; din literaturile grécă şi latină ele aŭ trecutŭ la popórele slave, de la acésta — la Românĭ, carĭ la rândulŭ lorŭ şi le aŭ asimilatŭ şi aŭ făcutŭ din ele diferite producţiunĭ estetice, etice şi religióse, orĭ poveştĭ (basme), legende, ḑicĕtorĭ, piese, cimiliturĭ, descântice, etc.

Nu se póte tăgădui meritulŭ D-luĭ Gaster, de a fi adunatŭ şi cercetatŭ în opera sa unŭ numĕrŭ maĭ mare de bucăţĭ de literatură populară, din cele până acumŭ cunoscute literaţilorŭ ; însă între ele se găsescŭ şi de acele, carĭ nu se potŭ numi strictŭ populare române, fiindŭ nu de multŭ traduse din alte limbĭ în cea română, şi de aceea încă ne asimilate şi neprelucrate de poporulŭ nostru dupre geniulŭ sĕu. Chiar de se găsescŭ în ele óre-carĭ trăsurĭ ce sémĕnă cu altele vechĭ ce aparţinŭ poporuluĭ nostru, totuşĭ forma lorŭ actuală este unŭ produsŭ streinŭ. Astŭ-felŭ suntŭ : Halimalele, séŭ 1001 de nopţĭ, Genovieva, Tilu-Buh-oglindă, chiar Cilibi Moise —este prea noŭ şi puţinŭ românescŭ şi în fine apendicea cu «Césorniculŭ Domnilorŭ» de N. Costin, séŭ «Voróva înţeleptuluĭ Garamanţilorŭ cătră marele Alexandru», D lŭ Gaster a făcutŭ bine că a reprodusŭ acéstă bucată, needitată până acum, dar forma abstractă, în care înţeleptulŭ dă lecţiunĭ de înţelepciune luĭ Alexandru, arètă îndestulŭ, că ea nu este destinată pentru poporŭ, nicĭ produsă de poporŭ. Ea ne aduce aminte de cartea împĕratuluĭ Marcu Aurel, întitulată «Horologium principum».

Cartea D-luĭ Gaster maĭ are şi meritulŭ acela, că este cea ântêiă

lucrare literară română produsă de unŭ fiŭ alŭ luĭ Israil trăitorŭ în România, și care dă probă de sentimentŭ românescŭ. Limba cărțiĭ în genere este simplă, fără novisme prisoselnice, modelată dupre literatura cărțilorŭ vechĭ. Ortografia-fonetică, neținêndŭ sémă de investigațiunile și combinațiunile filologieĭ moderne române. Sintaxa limbeĭ este adese-orĭ greșită din ne nemerita întrebuințare a articolilorŭ, a genurilorŭ și a numerilorŭ. Vom cita câte-va esemple din partea I-a. Așa la pag. 29 : «Ursitórele ce vinŭ la *omulu* îndată după nascere și 'ĭ daŭ ursita» ; pag. 82 : «posedăm noĭ amêndóue recensiunĭ». «După stilulŭ se vede că este o traducțiune»; pag. 86 : «frate-meŭ ședêndŭ la sóre ucide pe *toțĭ păduchiĭ»* ; pag. 147 : «De poporulŭ aŭ remasŭ depărtațĭ» (cărțile) ; pag. 164 : autorulŭ vorbindŭ de snóvele luĭ Nastratin Hogea, se esprimă : «Anton Pan *îĭ a cules* din gura poporuluĭ și *i-a* versificat». Pag. 92 : «Cărțile ce ni-aŭ fost aduse și *cariĭ* aŭ fostŭ traduse din limba persană *îĭ* am pomenitŭ deja». Pag. 83. «piese de teatru, pe care elŭ *îĭ* prelucră» Pag. 141 : «éră acea parte este atâta de întă*rită»*. Pag. 186 : «se vorbiră doĭ sclavĭ să mănânce nișce *smochinĭ aĭ* stăpânuluĭ lorŭ». — Smochiniĭ nu se mănâncă, ci numaĭ *smochinele»*. Pag. 192 : «fabule și alegoriĭ *scoșĭ* dintr'alțĭ autorĭ»; pag. 197 : «avêndŭ tóte *un* și acelașŭ isvorŭ»; pag. 198 : «înțelepțiĭ cu aceste învĕțăturĭ nutria *pe popórele* în tinerețe» ; pag. 201 : «Maxime atâtŭ *al* filosofilorŭ, câtŭ și *al* părinților bisericeĭ»; pag. 207 : «piese filosofeșcĭ—copiiĭ scriin*du-ĭ* și repețindu-ĭ mereŭ»; pag. 208 : «avem aci a face cu *una* din isvórele proverbelorŭ»; pag. 216 : «superstițiunile, din care *uniĭ* sîntŭ multŭ maĭ vechĭ de câtŭ însușĭ creștinismulŭ»; pag. 225. Sujetulŭ est *copiiĭ* : «Acestea, cu tóte că sŭ mute, strigă peste mărĭ și peste țĕrĭ, de îĭ audŭ ceĭ ce vorŭ».

La verburĭ une-orĭ pune pasivulŭ în loculŭ activuluĭ, alte-orĭ nu ține sémă de regimulŭ verbuluĭ, d. e. pag. 100 : «bărbatulŭ eĭ s'a fostŭ călĕtoritŭ»; pag. 186 : «Aci se vede, că nu *s'aŭ* întrebuințatŭ traducĕtoriĭ de una și aceeașĭ recensiune» ; pag. 103 : *«pre bietulŭ* Pavliu i tăiă capulŭ».

Une orĭ autorulŭ nu pricepe bine sensulŭ și nuanțele cuvintelorŭ

și le pune acolo, unde nu le e loculŭ. D. e. pag. 116 : «elŭ o dojenia, că o va omorî». *Dojenia* în locŭ de *amenința*. Une-orĭ omite particulele, carĭ determină ințelesulŭ, alte-orĭ le pune fără trebuință. D. e. pag. 112 : «Hoțŭ împĕratŭ fu pusŭ tatălŭ sĕŭ să învețe, etc. adecă : de tatălŭ sĕŭ ; pag 123 : «Éră ḑiua scăpăriĭ feteĭ făcură prasnicŭ mare», adică : în ḑiua; pag. 222 : «Povestea vorbiĭ și proverbele «facŭ *de* oparte însemnată din colecțiunea D-luĭ Ispirescu». adică : facŭ o parte însemnată.

Greșele sintactice, de felulŭ celorŭ arĕtate maĭ susŭ, se află multe în cartea D-luĭ Gaster, și este de doritŭ ca D-luĭ să 'șĭ aproprieze maĭ bine limba română, ca să pótă cu succesŭ aplica la literatura nóstră cunoșcințele și activitatea sa literariă.

D-lorŭ Colegĭ! aceste suntŭ observările mele asupra cărțiĭ, cu a căreĭa recensiune m'ațĭ onoratŭ, și pe carĭ acum le depunŭ la apreciarea D-vóstră.

Episcop Melchisedec.

RAPORTULŬ ASUPRA *CARȚEĬ D-LUĬ FERICEANU*

Domnilorŭ colegĭ,

Pentru a vĕ pune în stare să judecațĭ D-vóstră înși-vĕ despre valórea «Logiceĭ» D-luĭ Iosif Fericeanu, cu a căreĭ recensiune ațĭ binevoitŭ a mĕ însărcina, mĕ voi mărgini a vĕ cita aicĭ textual câteva rêndurĭ din acéstă carte.

Pag. 9. (Definiția filosofieĭ).

«Filosofia — nominalminte studiulŭ înțelepciuneĭ — nu póte fi nicĭ maĭ multŭ, nicĭ maĭ puținŭ, de câtŭ șciința suprasensuală despre celŭ neprivibilŭ și nesimțibilŭ.

«Căcĭ filosofia fără de șciința suprasensuală, despre celŭ neprivibilŭ și nesimțibilŭ și altcum saŭ se póte cugeta, saŭ ba : în casulŭ

întĕĭ, fără de sciință suprasensuală despre celŭ neprivibilŭ și nesîmțibilŭ, nu póte fi nicĭ maĭ multŭ, nicĭ maĭ puținŭ, de câtŭ privire și simțire adevĕrată fără de rațiune și fără de cugetare, ca causa tuturorŭ cugetândelorŭ (§ 11, N-rulŭ 7 din critica facultățiĭ nóstre cunoscĕtóre); așa dară și fără de înțelepciune condusă de rațiune, ce-i de totŭ imposibilŭ. Apoĭ Dumnedeŭ, care-ĭ spiritŭ adevĕratŭ fără de totŭ nervulŭ, așa dară și fără de privire și simțire, n'arŭ putea fi filosof, nicĭ înțeleptŭ, ce-ĭ de totŭ imposibilŭ; în casulŭ alŭ doilea, (§ 18), filosofia fără de sciință suprasensuală despre celŭ neprivibil și nesimțibilŭ altcum nu se póte nicĭ cugeta, de câtŭ numaĭ fără de contrariulŭ sciințeĭ suprasensuale despre celŭ neprivibilŭ și nesimțibilŭ; așa dară filosofia—nominalminte studiulŭ înțelepciuneĭ—nu póte fi nicĭ maĭ multŭ, nicĭ maĭ puținŭ, de câtŭ sciința suprasensuală despre celŭ neprivibilŭ și nesimțibilŭ».

In rêndurile următóre D. Fericeanu pretinde, că «idea filosofieĭ maĭ susŭ demonstrată se póte confirma și din diferitele definițiunĭ ale diferițilorŭ filosofĭ», dintre care citéză după «Enciclopedia sciințelor filosofice» de Petru Bihari din Buda-pesta (!) și pe a luĭ Aristoteles (filosofia e sciința celor ce esistă) și pe a luĭ Herbart (filosofia e sciința perceptibilitățiĭ lucrurilorŭ), carĭ spunŭ tocmaĭ contrariulŭ.

Pag. 17. «Părțile filosofieĭ teoretice suntŭ cugetațiologia și cognițiologia».

Pag. 117. (Definiția judecățiĭ).

«Județulŭ e subiectŭ și prelîngămêntŭ subordinatŭ la principiulŭ determinăriĭ și eschideriĭ mediuluĭ nedespărțibilŭ de către cugetare ca causa tuturorŭ cugetândelorŭ».

Exemplele ce le dă D. Fericeanu, d. e. la silogisme, suntŭ de felulŭ acesta :

Pag. 263. «Porc, Mĕnguliță, Scroafă».
» 264. «Porc, Mascure, Simțitorŭ».
» » «Porc, Mascure, scopitŭ (castratŭ)».
» 272. «Preot, mascure, scopitŭ (castratŭ)».

Pentru a areta adecă imposibilitatea permutăriĭ cu acéstă formă

a silogismuluĭ (Felapo), vrea ca școlariĭ să 'șĭ întipărăscă relațiile logice între preoțĭ, mascurĭ și scopiți.

Credŭ, că aceste puține citate suntŭ de ajunsŭ pentru a justifica părerea, că «Logica» D-luĭ I. Fericeanu nu póte fi recomendată pentru premiare.

T. Maiorescu.

RAPORTULU ASUPRA *PORTOFOLIULUĬ* D-LUI B. FLORESCU

Domnilorŭ colegĭ,

Însărcinatŭ de D-vóstră a vě raporta dècă publicațiunea *Portofoliulŭ Românŭ* intratŭ la concursŭ pentru unulŭ din premiile Năsturelŭ și Eliade, merită saŭ nu de a fi premiată, amŭ onóre a vě pune în vedere, că, fără a intra în apreciarea valóreĭ diferitelorŭ articole publicate într'însa, suntŭ de părere, că acéstă publicațiune, după norma adoptată în aniĭ trecuțĭ de Academiă, nicĭ nu póte fi considerată ca însușindŭ calitățile cerute pentru a figura printre publicațiunile ce potŭ fi admise la concursŭ, și acésta pentru cuvîntulŭ, că ea este opera nu a D-luĭ B. Florescu, care s'a presintatŭ cu dênsa la concursŭ, ci a uneĭ colectivitățĭ de *douĕ-ḑecĭ și optŭ* de autorĭ, românĭ și streinĭ ; ea coprinde diferite genurĭ de scrierĭ, precum legende, opere teatrale, studiĭ istorice, jurisprudință, poesiĭ, reviste teatrale și chiarŭ reviste politice și acestea parte originale, parte traducțiunĭ și parte reproducțiunĭ. Limba în care aceste articole suntŭ scrise este cea românĕscă și pentru câte-va cea francesă.

Astŭ-felŭ fiindŭ natura acesteĭ publicațiunĭ, sub-semnatulŭ e de opiniune, că «Portofoliulŭ Românŭ» trebue să fiă înlăturatŭ de la concursŭ.

Gr. Ștefănescu.

RAPORTULŬ ASUPRA SCRIERIĬ D-LUĬ I. S. NENIŢESCU

Şoimiĭ de la Rĕsboenĭ. Poemă în cincĭ cânturĭ.

În poema, Şoimiĭ de la Rĕsboenĭ, d-nulŭ Neniţescu a scrisŭ lupta luĭ Ştefanŭ Celŭ Mare întêiŭ cu Tătarii şi apoĭ cu Turciĭ. Fără nicĭ o îndoială autorulŭ s'a inspiratŭ, la compunerea poemeĭ sale, de Dumbrava Roşiă a d-luĭ V. Alecsandri.—Acelaşĭ eroŭ, acelaşĭ obiectŭ în ambele poesiĭ, cu deosebire, că la Dumbrava Roşiă duşmaniĭ luĭ Ştefanŭ suntŭ Poloniĭ, pe cândŭ în lucrarea d-luĭ Neniţescu suntŭ Musulmaniĭ. Chiarŭ împărţéla materieĭ este asemenată; d-nulŭ Neniţescu însă a căutatŭ să se depărteze de modelulŭ ce-'şĭ alesese, în forma versurilor. În adevĕr, autorulŭ a credutŭ, că versulŭ popularŭ, aşa precumŭ îlŭ întêlnimŭ în cântecele bĕtrânescĭ, arŭ fi celŭ maĭ potrivitŭ pentru o poesiă epică, şi póte că acésta a fostŭ greşéla sa cea maĭ mare : Farmeculŭ poesieĭ populare consistă maĭ cu sémă în naivitatea gândireĭ şi espresiuniĭ şi este cu neputinţă de imitatŭ. În zadarŭ d-nu Neniţescu, ca şi toţĭ cei-l-alţĭ autorĭ carĭ aŭ apucatŭ pe aceeaşĭ cale, se încércă se reproducă acestŭ farmecŭ. Elŭ rĕmâne o taĭnă pentru spiritele culte.

Nicĭ o-dată poetulŭ popularŭ nu pune în versurile sale cugetărĭ politice, orĭ câtŭ arŭ fi ele inspirate de patriotismŭ, precumŭ se întêmplă în scrierea d-luĭ Neniţescu «Ştefan Celŭ Mare» ; de esemplu, în cântulŭ II dice :

«Cum arŭ tremura păgânulŭ
Când arŭ fi una Românulŭ»

Décă amŭ presupune chiar că Ştefanŭ Celŭ Mare arŭ fi avutŭ ideea modernă a unireĭ, totuşĭ asemenea combinaţiunĭ politice nu-'şĭ află loculŭ în cadrulŭ uneĭ poesiĭ scrise în formă naivă.

Nicĭ o-dată poesia populară nu vrea să ne deştepte mila saŭ indignarea prin descrierĭ falnice saŭ fioróse şi, în deobşte, acésta se face în dramă, iarŭ nu în poeme epice.— Altŭ-felŭ face d nu Neniţescu De exemplu în cântulŭ III, unde o parte a lupteĭ e descrisă în modulŭ următorŭ ;

«Icĭ un soţŭ e sfăşietŭ
De Tataru 'nfurietŭ,
Fiind că a îndrăznitŭ
Si morţiĭ a dăruitŭ
Pe iubita luĭ soţiă
Ca s'o scape de urgiă.
Col'o mamă românéscă
Perdêndŭ frica femeéscă
Luptă greŭ, cu 'nverşunare
Si ca sântă mamă móre,
Pruncu-ĭ apĕrândŭ la sînŭ
De păgânulŭ celŭ hainŭ». etc.

Autorulŭ adese-orĭ uĭtă, că în forma populară nu este ertatŭ a întrebuinţa cuvinte străine poporuluĭ. În cântulŭ II de esemplu Ştefan Celŭ Mare ḑice :

«Dar arcaşiĭ
Şi puşcaşiĭ
Deştepţĭ, **iconomicoşĭ**
Ochéscă pe ceĭ ochioşĭ.»

Prosaiculŭ *iconomicosŭ* într'unŭ versŭ popularŭ şi încă în gura unuĭ eroŭ!

Rima câte-odată silesce pe d. Neniţescu să repeteze acelaşĭ epitetŭ fără nicĭ o altă trebuinţă. Cândŭ, de esemplu, ḑice :

«Apoĭ şi *lăudărosulŭ*
Ungurénŭ, Mateĭ *fălosulŭ...*»

autorulŭ n'ar trebui să uĭte, că *lăudărosŭ* şi *fălosŭ* aŭ acelaşĭ înţelesŭ.

Lăsândŭ însă citaţiunile la o parte şi vorbindŭ numaĭ despre modulŭ cumŭ materia a fostŭ tratată, nu potŭ trece cu vederea, că cântulŭ V alŭ poemeĭ, care descrie lupta cu Turciĭ, nu este de câtŭ o imitaţiune a lupteĭ cu Poloniĭ din Dumbrava Roşiă. Cu ce colorĭ deosebite suntŭ însă descrişĭ luptătoriĭ într'o poemă şi în cea-l-altă! În poema d-luĭ Alexandri caracterizările suntŭ aşa de bune, în câtŭ toţĭ luptătoriĭ principalĭ aŭ o personalitate deosebită şi viă; aicĭ eĭ se confundă uniĭ cu alţiĭ, figurile suntŭ palide, nicĭ una nu resare.

Asemenea și cântulŭ VII are unŭ cuprinsŭ identicŭ cu balada cunoscută a luĭ Bolintineanu «Mama luĭ Stefanŭ Celŭ Mare», însă d.nu Nenițescu lungesce scena de la Castelŭ așa de multŭ, în câtŭ totŭ efectulŭ se perde.

De altŭ-minterĭ putemŭ spune, spre lauda tînĕruluĭ autorŭ, că în «Șoĭmiĭ de la Rĕsboenĭ» limba este destulŭ de corectă și în de obște frumósă. De asemenea versurile curgŭ ușorŭ și se citescŭ cu plăcere. Chiarŭ găsimŭ pasage de adevĕrată frumusețĕ poetică Greșala principală, precumŭ am maĭ spus'o, este, că d-nu Nenițescu a alesŭ forma populară, cu care unŭ poetŭ, chiarŭ maĭ ispititŭ, n'arŭ fi putută isbuti să scriă o poemă epică.

I. C. Negruzzi.

RAPORTU ASUPRA STUDIELORŬ DESPRE CONSTITUTIUNEA ROMÂNILORŬ DE G G. MEITANI.

Dintre publicațiunile intrate la concursŭ pe termenulŭ de 31 Decembre anulŭ 1882, s'aŭ aflatŭ cu cale a mi se transpune mie două spre studiare şidare de opiniune, unulŭ în prosă și altulŭ în versurĭ. Celŭ d'ântêiŭ și celŭ maĭ greŭ de studiatŭ este :

Studie asupra constituţiuneĭ Românilorŭ, saŭ esplicarea pactuluĭ nostru fundamentalŭ din 1 Iuliŭ 1866. Bucurescĭ 1882. Două fascicule VI de 273 și VII de 286 pagine; prin urmare ele s'arŭ putea numi prea bine și volume dupe usulŭ adoptatŭ de către literaţĭ; aci însă ne vomŭ ocupa maĭ multŭ numaĭ de calitatea, de valórea intrinsecă a opuluĭ, iarŭ nu de estensiunea luĭ.

Onor. d-nĭ colegĭ. Aceste studie constituționalĭ și juridice ale d-luĭ Meitani ne suntŭ cunoscute la toțĭ din aniĭ maĭ de aprópe trecuțĭ, în câtŭ adecă d-sa le maĭ presentase la concursŭ, în cele cincĭ fascicule anterióre, a cărorŭ continuare suntŭ acestea două din urmă în care s'a terminatŭ abia jumătate din tr'ênsele. Labóre vastă, grea

și storcĕtâre de puterĭ. Ele însă suntŭ cunoscute și publiculuĭ în ale căruĭ mânĭ se află. Eŭ din parte-mĭ nu numaí le amŭ cititŭ, ci dupe ce acumŭ a treia óră suntŭ însărcinatŭ cu darea de opiniune asupra lorŭ, m'amŭ simțitŭ obligatŭ a le și studia și aprecia. Așa a fostŭ voința d-vóstre, în locŭ de a le pune pe umeriĭ unuí legistŭ și legislatorŭ de profesiune, de carĭ avețĭ și cu carĭ cu totŭ dreptulŭ vĕ putețĭ făli. Într'aceea, opiniunea mea motivată asupra studielorŭ on. domnŭ Meitani vĕ era prea bine cunoscută din cele doue sesiunĭ academice de curêndŭ trecute. Mie prin urmare mi-arŭ fi ușorŭ a încheia acestŭ raportŭ alŭ meŭ declarândŭ, că rĕmânŭ pe lângă opiniunea ce 'mĭ formasemŭ despre acestŭ opŭ sciințificŭ în cele douĕ sesiunĭ trecute, prin urmare că îlŭ voiŭ recomanda și astă-dată în cugetŭ curatŭ binevoitóreĭ d-vóstre atențiunĭ. După ce însă eŭ aflu în cele douĕ fascicole din urmă temeiurĭ și maĭ multe de câtŭ până acilea, de a ne ocupa de aceste studie, voiŭ releva dintr'ênsele celŭ puținŭ unele părțĭ principalĭ.

Fascicula No. VI coprinde comentariele articolilorŭ 51 până inclusive 60 din constituțiunea Românieĭ de la 1866, adecă dreptulŭ de *immunitate personalĕ* a membrilorŭ din ambele camere, pentru ca să nu pótă fi *urmăritŭ* saŭ *prigonitŭ* pentru opiniunĭ și voturĭ emise pre câtŭ timpŭ se află în exercițiulŭ mandatuluĭ lorŭ, precumŭ nicĭ urmăritŭ și arestatŭ în materiĭ de *represiune* de câtŭ numaĭ cu autorisațiunea Adunăreĭ din care face parte, afară de casulŭ de vină vĕdită; maĭ departe, dreptulŭ camerelorŭ de a 'șĭ face ele înșele regulaminte, de a delibera și lua resoluțiunile lorŭ separate, afară de unele casurĭ prevĕḑute în constituțiune; dreptulŭ esclusivŭ alŭ camerelorŭ de a'șĭ avea propria sa poliția și de a nu se apropia nicĭ o putere armată de ușile saŭ împrejurulŭ adunăreĭ, fără espresa învoire a eĭ. In alțĭ patru articolĭ, adecă 57—69 are a face cu legea electorală a Românieĭ, ceea ce din întêmplare tocmaĭ acuma se află în preḑilele uneĭ revisiunĭ parțiale.

Relative la drepturile de immunitatea membrilorŭ din cele douĕ corpurĭ legislative, esplicațiunile autoruluĭ și comparațiunea ce face preste totŭ între constituțiunea Romanieĭ și maĭ tóte cele-l-alte din

câte se află în alte staturĭ din Europa, ne convingŭ, ca nicăirĭ inmunitatea și neviolabilitatea membrilorŭ senatuluĭ și camereĭ deputaților nu este așa bine saŭ maĭ bine asigurată și garantată contra orĭ-căreĭ încercerĭ de rĕsbunare din partea putereĭ executive, de câtŭ este ea în România; prin urmare, că în statulŭ acesta, libertatea cuvêntuluĭ pe terenulŭ legislativŭ nu este țĕrmurită întru nimicŭ, de câtŭ numaĭ desfrĕulŭ este moderatŭ prin regulamentulŭ caseĭ, prin însușĭ prestigiulŭ eĭ și, în casurĭ anumite, prin autoritatea presidiuluĭ. Spre a învedera nemărginita importanță a libertățeĭ cuvêntuluĭ în viéța publică a unuĭ statŭ și anume în legislațiune, autorulŭ citéză mulțime de esemple și casurĭ specialĭ fórte instructivĭ, nu numaĭ din timpiĭ modernĭ, ci și din străvechime, de la elinĭ și romanĭ. Din tóte, cele maĭ instructive ni se parŭ a fi luptele seculare purtate în Anglia între monarhiă și miniștriĭ despoțĭ și între parlamente, adesea cu furiă păgânéscă, atâtŭ pentru libertatea cuvêntuluĭ câtŭ și pentru alegerĭ. O lectură acésta, pe care eŭ unulŭ nu o potŭ recomanda de ajunsŭ, maĭ alesŭ generațiunilorŭ nóstre june, cu atâtŭ maĭ vêrtosŭ, că numaĭ în alte țĕrĭ, dar tocmaĭ și în Anglia se întêmplă până în ḑiua de astăḑĭ unele casurĭ, de și fórte rarĭ—de scótere a câte unŭ deputatŭ din camera legislativă, ce e dreptŭ, nu prin guvernŭ, ci prin maiorităţĭ parlamentare. Este adecă greŭ a trage liniĭ sigure între libertatea cea adevĕrată, între despotismulŭ îngânfatŭ și de altă parte, între desfrêulŭ anarhicŭ și nerușinatŭ. Studiele d-luĭ Meitani ne ajută prea multŭ a ne clarifica ideile acestea, care se află confuse peste mĕsură la miriadele de ómenĭ.

În fasc. VII autorulŭ comentéză articliĭ 61 până la 70, adică ceĭ relativĭ la dreptulŭ electorale, în totŭ atâtea studie, la a cărorŭ scriere a consultatŭ, ca și la cele anteriốre, pre ceĭ maĭ renumițĭ autorĭ străinĭ, câțĭ aŭ scrisŭ până acuma în acéstă materiă de importanță atâtŭ de mare.

Înainte de a intra, cumŭ se ḑice, în medias res, autorulŭ pune în frunte o altă precuvêntare, de unde, pre lîngă ce recapituléză din fasc: I, câte-va ideĭ relative la sciințele juridice și la naționalitatea română, recomandă pe celea și peste totŭ studiulŭ constiuțiuneĭ sta-

tuluĭ, tocma în interesulŭ naționalitățeĭ. «Este bine, ḑice autorulŭ, ca fiă-care naționalitate, fiă-care statŭ să 'șĭ afirme individualitatea sa, prin manifestațiunea variă, dar continuă a diverselorŭ producțiunĭ isvorite din diversele ramure ale activitățeĭ sale. Unŭ poporŭ nu se afirmă numaĭ prin o singură stăruință la o ramură specială a travaliuluĭ umanŭ». Și maĭ la vale : «Acéstă manifestațiune a travaliuluĭ de cugetare are locŭ maĭ adesea și maĭ pronunțatŭ în epoca de desvoltare morală a uneĭ națiunĭ, în timpurĭ de libertate și de mărire națională» etc. De aci, după ce glorifică resultatele armelorŭ române din aniĭ 1877—78 observă, pag. VIII. că : De atuncĭ luă nascere unŭ șirŭ continuŭ de stăruințe puternice în tóte ramurele activitățeĭ nóstre, carĭ tóte tindŭ a întări, a ridica, a *întinde* principiulŭ naționalitățeĭ române.» Apoĭ tot aci : «Legile suntŭ și ele unulŭ din elementele ce constituŭ naționalitatea : acelașĭ pămentŭ, aceeașĭ limbă, aceașĭ origine, aceeașĭ credință, aceleașĭ moravurĭ și *aceleașĭ legĭ* constituŭ tóte acestea principiulŭ naționalitățiĭ».

La pag. IX și X autorulŭ arétă cumŭ studiele sciințifice avură partea lorŭ la deșteptarea generală a Italieĭ, prin escelentele publicațiunĭ ale unorŭ bărbațĭ ca *Mamiani*, despre *Noulŭ dreptŭ publicŭ europénŭ*, că *Palma* în scrierea sa titulată «*Principiulŭ naționalitățeĭ în societatea modernă a Europeĭ*, apoĭ alăturea cu aceștia : *Esperson*, *Nocito*, *Vidari, Pierantoni*, *Gabba*, cu ilustrulŭ *Mancini* în fruntea lorŭ, toțĭ profesorĭ renumițĭ, carĭ aŭ susținutŭ «teoria nouă, modernă, darŭ sĕnătósă și fórte însemnată : *teoria naționalitățilorŭ*. Maĭ departe :

«Principiulŭ naționalitățilorŭ este unŭ principiŭ de ordine și de stabilitate pentru timpulŭ de astăḑĭ» Demonstrândŭ acéstă tesă ceva maĭ pe largŭ, încheie alineatulŭ cu definițiunea dată de filosofulŭ Em. Kantŭ : *Coexistența și acordulŭ naționalitățilorŭ libere a tuturorŭ popórelorŭ*».

Pe pag. XI și XII autorulŭ îșĭ pune din noŭ întrebarea din fasc. I pag. 15 et 174 : *până unde se întinde gintea română?* la care alătura și rĕspunsulŭ sĕŭ dictatŭ de prudință și tactŭ sĕnătosŭ.

Ajungêndŭ cătră finea precuvêntăreĭ, autorulŭ enunță, la pag. XIV :

«Studiulŭ legilorŭ cată a fi neapĕratŭ obiectulŭ predilectŭ alŭ stăruinţelorŭ orĭ-căruĭ românŭ.»

După ce premise acestea doctrine, D. Meitani supune la analisă critică, în stilŭ clarŭ şi bine înţelesŭ, toţĭ articoliĭ susŭ citaţĭ aĭ constituţiuneĭ, îĭ esplică aşia, în' câtŭ să 'ĭ pricépă şi frageḑiĭ începĕtorĭ, reflectă totŭ-odată la multe diverginţe de părerĭ cu câte se ocupă, maĭ virtosŭ portatoriĭ şi representanţiĭ aşa numiteĭ politice militante, ceea ce se manifestă une-orĭ cu multă fervóre, une-orĭ chiar cu violinţă în diverse ţĕrĭ şi staturĭ; nouă însă aicĭ nu are să ne facă durere de capŭ; într'a ceea, cetăţeniĭ carĭ se ocupă de ex. saŭ cu aplicarea saŭ şi cu revisiunea de legĭ electorale, vorŭ face fórte bine, décă vorŭ consulta înadinsŭ si de aprópe coprinsulŭ întregŭ alŭ fasciculeĭ VII din studiele acestea.

Sciŭ ce mi se póte rĕspunde la loculŭ acesta: că aceste comentariĭ de constituţiune nu suntŭ aşa de bogate precum se află în aceeaşĭ materiă la alte popóre, eşite din pene ilustre, prin urmare, că lipsescŭ din trênsele lucrurĭ multe şi demne de a fi cunoscute. Eŭ însă din partea mea mi-amŭ pusŭ o altă întrebare: Atâta câtŭ aflămŭ în acestea şépte fascicule, este bunŭ, şi déca póte folosi publiculuĭ, în alŭ căruĭ interesŭ se publică, şi mi-amŭ rĕspunsŭ cu unŭ categoricŭ *da*, maĭ alesŭ după ce amŭ şi maĭ reflectatŭ la tinerimea studiósă din tóte ţérile locuite de românĭ căreĭa nicĭ de cumŭ nu 'ĭ dă mâna se arunce ḑecĭ şi sute de leĭ, pe cărţĭ pântecóse şi fórte scumpe, publicate de autorĭ francezi, germanĭ, englezĭ, elveţienĭ; destulŭ că D. Meitani 'ĭ citéză fórte desŭ, reproduce din eĭ pasage şi aliniate întregĭ, éră cu acestea dă, anume generaţiuneĭ june, ocasiunea prea bine venită de a se familiarisa cu acelea celebrităţĭ europene, pentru ca maĭ târḑiŭ, cândŭ vorŭ fi în stare şi vorŭ avea lipsa simţită de aceĭ autorĭ, să-ĭ şi sciă numi şi câştiga. Celŭ puţinŭ, în câtŭ cunoscŭ eŭ, tinerimea de la facultaţile de sciinţe din Transilvania şi Ungaria aŭ începutŭ a se folosi cu adevĕrată recunoscinţă de comentariele D-luĭ Meitani şi credŭ că aceea se va folosi în viitorŭ cu atâtŭ maĭ multŭ, cu câtŭ preţulŭ pentru studenţĭ ilŭ vedemŭ redusŭ de la 5 numaĭ la 2 leĭ noĭ de fasciculă.

Tóte acestea considerate, cumŭ și altele de la a căroră n umĕrare me reține scurtimea timpuluĭ, îmĭ impuseră patriotica datorință de a vĕ ruga, Domniloră colegĭ, ca să bine voițĭ a vota pentru premiarea cu leĭ noĭ 4000 a *studieloră* asupra constituțiuneĭ Româniloră, presentate de cătră D. G. Meitani în termenŭ legalŭ la concursŭ.

G. Barițiu.

RAPORTULŬ ASUPRA «STUDIILORŬ ECONOMICE» DE D. AL. D. XENOPOL.

Domniloră colegĭ,

Conformându-mĕ însărcinăriĭ primite, amŭ cititŭ cartea D-luĭ Alex. D. Xenopol, întitulată «Studiĭ economice, Craiova, 1882» și amŭ onóre a vĕ supune apreciările următóre :

D. Alexandru D. Xenopolu a publicatŭ deja în anulŭ 1879, totŭ sub titlulŭ de «Studiĭ economice, Iașĭ, Tipografia Steaua Românieĭ», o cărticică în care a reprodusŭ o seriă de articule, carĭ apăruseră maĭ întêiŭ în anulŭ 1877 în «Convorbirile literare» și apoĭ în anulŭ 1878 în «Steaua Românieĭ». Cartea pe care suntemŭ chiămațĭ a esamina, este o edițiune nouă a lucrăriĭ din anulŭ 1879, cu maĭ multe modificațiunĭ și cu adăogirea unoră capitole , carĭ aŭ fostŭ publicate și în «Românulŭ» în anulŭ 1882.

Autorulŭ studiéză succesivŭ diferite cestiunĭ economice, începêndŭ cu expunerea opiniuneĭ, că inavuțirea materiale trebue să precédă progresulŭ intelectualŭ, cultura, care nu este compatibilă cu sărăcia, și ajungêndŭ la conclusiunea, că sistemulŭ nostru de instrucțiune este vițiosŭ; că Universitățile nóstre nu producŭ de câtŭ bugetofagĭ; că din săteniĭ cu carte se nasce clasa demoralisată și coruptă a notariloră; că scótemŭ din sfera loră ómenĭ de josŭ pentru a-ĭ arunca într'o posițiune «maestrită» în care nu se potŭ susține de câtŭ prin «șarlatăniĭ și coțcăriĭ», corumpêndŭ astŭ-felŭ ómeniĭ până în moralulŭ loră; că prin intrucțiunea care o dămŭ claseĭ de josŭ a poporuluĭ o

sustragemŭ de la ocupațiunĭ productive; că ne lipsescŭ studiile practice : scolĭ politechnice, scolĭ reale, școlĭ de meseriĭ ; că gimnasiile nóstre nu facŭ deosebire între viitorulŭ omŭ de statŭ și de litere și între viitorulŭ tîmplarŭ și bucătarŭ.

Nu maĭ puținŭ pesimistă de câtŭ critica asupra instrucțiuneĭ publice, este opiniunea D-luĭ Xenopolu asupra viitóreĭ nóstre industriĭ. D-sa nu împărtășeșce vederile economiștilorŭ noștri de frunte P. Marțian, I. Ghica și P. S. Aurelian, că trebue să începemŭ a forma meșteșugarĭ românĭ, a cultiva diferite meseriĭ, carĭ se află în mânile streinilorŭ, a crea și desvolta industria casnică și să pășimŭ în urmă la industria mare. D. Xenopolu nu contéză în patriotismulŭ poporuluĭ, care este necesariŭ pentru sprijinirea industrieĭ micĭ; crede că îmdrejurările politice nu ne vorŭ permite încuragérea industrieĭ prin protecțiunea externă, că posițiunea nóstră politică ne va împedica totŭ-d'a-una a impune mărfurilorŭ streine taxe protecționiste, și cere ca statulŭ să intervină pentru crearea industrieĭ marĭ, care nu va putea existe fără încurajarea directă din partea statuluĭ. Autorulŭ dă meseriilorŭ și industrieĭ casnice maĭ puțină importanță, doresce însă, ca ele să existe pe lêngă industria mare, pentru a da țĕranilorŭ ocupațiunĭ în timpulŭ ierneĭ. Regretămŭ că economiștiĭ noștriĭ nu studiéză cu maĭ multă atențiune desvoltarea succesivă a industrieĭ din vecinătatea nóstră, spre rĕsăritŭ; studiulŭ economicŭ alŭ Rusieĭ póte să ne serve ca exemplu și să ne îndemne pe noĭ a păși pe aceea-șĭ cale ca puterniciĭ noștrĭ vecinĭ, carĭ la exposițiunea din Moscva din anulŭ trecutŭ aŭ surprinsŭ lumea civilisată prin organisațiunea înțeléptă a industrieĭ naționale.

Décă D. Xenopolu se arétă în unele cestiunĭ fórte pesimistŭ, elŭ aprețuesce altele cu unŭ optimismŭ greŭ de esplicatŭ. Astŭ felŭ s. e. D-sa crede, că celŭ maĭ bunŭ mijlocŭ pentru a depărta din țéră mulțimea comersanților streinĭ, este ridicarea industrieĭ române, care va împuțina nevoia de comersanțĭ strĕinĭ așeḑațĭ în țéră.

Vorbindŭ despre periculele, carĭ amenință o țéră exclusivŭ agricolă, D. Xenopolu crede, că lipsa industrieĭ aducêndŭ sărăcia, favoriséza celibatulŭ (burlăcia) și împuținarea populațiuneĭ urbane. Îm-

puţinarea casătoriilorŭ are însă alte cause, căcĭ ea se observă la noĭ şi în comunele rurale, unde nesiguranţa existenţeĭ nu póte fi acusată ca obstaculŭ pentru fundarea uneĭ familiĭ. Concubinatele devinŭ o calamitate pentru ţéra nóstră, şi este regretabilŭ că nu i se dă atenţiunea ce ea merită, că causele lorŭ nu suntŭ studiate de către bărbaţĭ competinţĭ, pentru ca guvernulŭ să le pótă combate în cunoscinţă de causă.

Décă regretămŭ împreună cu autorulŭ lipsa industrieĭ cascice din comunele rurale, nu putemŭ aproba opiniunea D-sale, că munca câmpuluĭ, la care femeea ajută pre bărbatŭ, useză forţele eĭ fisice şi o maĭ face incapabilă a procrea copiĭ sănătoşĭ. Vedemŭ din contra, că copiiĭ ţĕranuluĭ, de şi maĭ puţinĭ la numĕrŭ de câtŭ aĭ lucrătoruluĭ industrialĭ, suntŭ în genere maĭ sănătoşĭ, că mortalitatea copiilorŭ este maĭ mare în comunele cu industriĭ, maĭ mică în comunele carĭ trăescŭ din agricultură, că lucrarea industrială a mameĭ, că viaţa sedentară o face maĭ puţinŭ aptă la nascerea copiilorŭ sănătoşĭ de câtŭ lucrarea agricolă modestă.

De şi sub-semnatulŭ nu împărtăşesce tóte opiniunile D-luĭ A. D. Xenopolu, recunósce, că cărticica D-séle conţine multe apreţuirĭ juste, multe învĕţăminte practice şi consiliĭ preţióse, că ea este fructulŭ unorŭ studiĭ îndelungate.

Dr. I. Felix.

RAPORTULŬ P. S. S. MELCHISEDECŬ ASŬPRA BIOGRAFIEĬ LUĬ G ASAKI DE D. NEGREA.

Domnilor colegĭ,

George Asaki, care a rĕposatŭ în anulŭ 1869, este fără îndoélă unulŭ din bărbaţiĭ ceĭ însemnaţĭ aĭ véculuĭ nostru, care într'unŭ îndelungatŭ şirŭ de anĭ, aprópe o jumĕtate de vécŭ, a statŭ în Mol-

dova în fruntea desvoltărei și mișcărei culturei nóstre intelectuale, d'intêiŭ ca profesorŭ, apoi ca membru alŭ epitropiei școlelorŭ cu titlu de referendariŭ.

După revoluțiunea grecéscă principatele nóstre dobândindŭ domnĭ pământenĭ, spiritulŭ românescŭ a luatŭ unŭ mare avêntŭ și în politică, și în cultura națională. Atâtŭ în țéra românéscă câtŭ și în Moldova, s'aŭ înființatŭ școlĭ de sciințe în limba română, în capitale, și prin județe scóle primarĭ. S'aŭ trimisŭ în streinătate tinerĭ la învețătură, spre a avea bunĭ profesorĭ, s'aŭ înființatŭ școlĭ de meșteșugurĭ prin capitale, s'aŭ pusŭ întêiele temeliĭ ale teatruluĭ naționalŭ în amêndouĕ țĕrile, s'aŭ ivitŭ cele d'ântêiŭ jurnale politice și literare— în amêndoué țĕrile, — s'aŭ organisatŭ țĕrile pe basele constituționale ale regulamentelorŭ organice. În acéstă mare mișcare națională a vieței române, unŭ bărbatŭ, ca George Asaki, înzestratŭ cu talente și cu cunoscințe întinse, dobândite în scólele înalte ale Austrieĭ și Italieĭ, a luatŭ parte activă și bine-făcĕtóre pe terêmulŭ cultureĭ. A condusŭ scólele. a scrisŭ și publicatŭ cărțĭ de învĕțămêntŭ, a introdusŭ jurnalistica și o a condusŭ dênsulŭ maĭ mulțĭ anĭ, până ce s'a ivitŭ noĭ lucrătorĭ pe acestŭ tărêmŭ, carĭ l'aŭ lăsatŭ în urmă. Ca poetŭ a scrisŭ multe poesiĭ, balade, fabule, nuvele istorice române, piese teatrale, etc.

Asaki a fost și omŭ politicŭ. Cariera sa politică a început'o prin misiunea de agentŭ politicŭ alŭ d-luĭ Iónŭ Sturza la Viena, unde a statŭ 5 anĭ; în acestŭ timpŭ a descoperitŭ elŭ în biblioteca din Galiția documentele, cu care Domnulŭ Vasile Lupu înzestrase scóla de la Treĭ-Erarchĭ din Iașĭ cu treĭ moșiĭ, carĭ ajunseseră în stăpânirea egumenilor grecĭ aĭ monastireĭ, din causa perderilorŭ documentelorŭ. Asaki cumpără acele documente, intentă procesŭ grecilorŭ, și după o luptă de 18 anĭ, favoritŭ și de spiritulŭ naționalŭ alŭ guvernuluĭ, acele moșiĭ se reîntorcŭ scólelorŭ, Asaki a luatŭ parte la elaborarea regulamentuluĭ organicŭ alŭ Moldoveĭ în calitate de secretarŭ alŭ comisiuneĭ însărcinată cu acéstă lucrare, la Bucurescĭ, apoĭ a fostŭ trimisŭ împreună cu alțĭ boerĭ la Petersburgŭ, pentru sancționarea regulamentuluĭ de puterea protectrice a Rusieĭ. G. Asaki, împreună

cu fratele sĕŭ Petru Asaki, eraŭ sfetnicĭ intimĭ aĭ Domnitoruluĭ Sturza, și se bucuraŭ de tótă favórea și protecțiunea luĭ. Asaki ca jurnalistŭ era panigiristulŭ Domnieĭ, protectoruluĭ sĕŭ, și totŭ-d'o-dată era și censorulŭ preseĭ; orĭ-ce producțiune literară și politică trebuia să fiă revĕdută și aprobată de elŭ înainte de a vedea lumina tiparuluĭ.

In țéră însă se formase unŭ partidŭ politicŭ și culturalŭ, care nu se mulțămia cu starea lucrurilorŭ inaugurată și apĕrată în Moldova de domnia luĭ Michailŭ Sturza și a partizanilorŭ luĭ. Partitulŭ acesta consta maĭ vîrtosŭ din tinerĭ fiĭ de boerĭ, carĭ se întorseseră în țéră de la studiele lorŭ din Franța, unde dobândiseră noue provisiunĭ de ideĭ politice și culturale, carĭ nu se potriviaŭ cu cele ce dominaŭ în Moldova. Lupta s'a începutŭ și a crescutŭ până la resturnarea domnieĭ luĭ Sturza. Cu căderea Domnuluĭ protectorŭ, s'a împuținatŭ și véda luĭ Asaki; între altele elŭ a perdutŭ și multe avantage materiale, carĭ le avea înainte. Sub domnia luĭ Grigorie Ghica totulŭ în țéră ia unŭ avêntŭ noŭ și politicŭ și culturalŭ : presa se liberéză, cuvêntulŭ se manifestă fără pedică, censura cade, se propagă unirea principatelorŭ. Academia sciințelorŭ din Iașĭ, înființată de Michaiŭ Sturza, dar apoĭ desființată și prefăcută într'unŭ pensionatŭ francesŭ pentru fiiĭ boerilorŭ, — érășĭ se restabilesce. De aseminea se restabilesce și seminariulŭ din Socola, care asemenea fusese redusŭ în aniĭ din urmă aĭ domnieĭ precedente. In mișcarea cea mare pentru unire, Asaki a statŭ isolatŭ; elŭ de și n'a combătutŭ pe față unirea, dară era contra eĭ, pentru care căĭmăcămia luĭ Teodorŭ Balșŭ -dușmanulŭ neîmpăcatŭ alŭ unireĭ, a fostŭ favorabilă luĭ Asaki, care fu numitŭ directorŭ alu ministeruluĭ instrucțiuneĭ și inspectorŭ alŭ scólelorŭ. Din luptele politice a urmatŭ o răcélă mare din partea partiduluĭ progresistŭ moldovénŭ cătră Asaki, și meritele luĭ literare și culturale din trecutŭ aŭ fostŭ date uĭtăreĭ, puse în comparațiune cu greșelile luĭ politice. Indiferentismulŭ și rĕcéla către Asaki în partidulŭ progresistŭ, precumŭ și isolarea luĭ Asaki de acestŭ partidŭ a continuatŭ până la mórtea luĭ.

Intre aniĭ 1839 și 1840 Asaki dobândise de la domnitorulŭ Michailŭ Sturza o bucată de locŭ dintr'o moșiă monastiréscă pe malulŭ

dreptŭ alŭ Bistriţeĭ, aprópe de orașulŭ Pétra, unde Asaki înfiinţă întêia fabrică de hârtiă în Moldova, care a esistatŭ acolo în curgere de maĭ mulţĭ anĭ. Pe acelŭ locŭ se află o stêncă spaţiósă care are aparenţa temelieĭ uneĭ cetăţuĭ, și cu o privire frumósă; Asaki o numi *Petrodava*, adică locŭ care încă în vremea Dacilorŭ a putută să fiă cetate, a căreia nume s'arŭ fi păstratŭ în numele orașuluĭ Pétra de astă-dĭ. Asaki petrecea de multe orĭ véra acolo, visita adese-orĭ orașulŭ Pétra și șcóla de acolo. Precumŭ spune autorulŭ biografieĭ sale (pag. 75), Asaki îndemna copiiĭ să vină la fabrica luĭ, și da câte unŭ conţŭ (testea) de hârtiă la toţĭ copiiĭ, carĭ sa ducéŭ să védă fabrica.

In orașulŭ Pétra cu modulŭ acesta s'a păstratŭ cu deosebire suvenirĭ frumóse și viĭ despre memoria luĭ Asaki. Acolo, de câţĭ-va anĭ s'a formatŭ o societate sciinţifică-literară, compusă de profesorĭ și de alţĭ junĭ instruiţĭ, carĭ sub impresiunea suvenirilorŭ din copilăriă despre iubirea luĭ Asaki cătră loculŭ lorŭ natalŭ, aŭ numitŭ societatea lorŭ cu numele rĕposatuluĭ Asaki. Cu ocasiunea inaugurăreĭ acesteĭ societăţĭ, în anulŭ 1881, societatea a însărcinatŭ pre d-nulŭ Ión Negre, profesorŭ la gimnaziulŭ din Pétra și membru alŭ societăţeĭ, să compună unŭ memoriŭ despre viéţa, lucrările și scrierile luĭ G. Asaki. D-lŭ Negrea a împlinitu însărcinarea ce 'ĭ-a fostŭ pusă, a cetitŭ lucrarea sa înaintea societăţeĭ literare și sciinţifice de la Pétra- unde negreșitŭ a fostŭ aplaudată, o a tipăritŭ, și a trimis'o și A, cademieĭ române spre premiare.

Intusiasmulŭ nobilŭ alŭ societăţeĭ sciinţifice și literare «Asaki» de la Pétra, a mersŭ încă maĭ departe în zelulŭ pentru patronulŭ sĕŭ G. Asaki. Audindŭ că în Bucurescĭ s'a rĕdicatŭ unŭ monument distinsuluĭ literatŭ românŭ Iónŭ Eliadŭ, s'a întrebatŭ cu câtŭ este Eliadŭ superiorŭ luĭ G. Asaki? Décă Eliadŭ a fostŭ omŭ învĕţatŭ și patriotŭ, n'a fostŭ óre și Asaki? Și unulŭ și altulŭ aŭ începutŭ carierile lorŭ cu profesoratulŭ matematicilorŭ, și unulŭ și altulŭ aŭ cultivatŭ literatura română în o formănouă, punêndŭ bazele literatureĭ moderne, și unulŭ și altulŭ aŭ fostŭ poeţĭ, și unulŭ și altulŭ aŭ fostŭ ceĭ d'ântêiŭ jurnaliștĭ; și unulŭ și altulŭ aŭ lucratŭ la regula-

mentulŭ organicŭ, și unulŭ și altulŭ aŭ fostŭ campionĭ aĭ ideilorŭ culturale și progresiste naționale, etc. Pentru ce numaĭ luĭ Eliade să i se radice unŭ monumentŭ? Societatea a și luatŭ inițiativa rădicăreĭ unuĭ monumentŭ memorieĭ luĭ Asaki, — în Iașĭ. Comitetulŭ s'a instituitŭ în Iașĭ, listele de subscripțiune s'aŭ împărțitŭ. N'avemŭ nimicŭ de ḑisŭ înaintea acesteĭ nobile tendințe de recunoscință pentru bărbațiĭ ceĭ distinșĭ aĭ națiuneĭ nóstre. Amŭ atinsŭ tóte acestea detaĭlurĭ în trécĕtŭ, pentru ca să putemŭ maĭ lesne aprecia lucrarea ce ni stă înainte, a d-luĭ I. Negre, despre viéța și lucrările luĭ G. Asaki.

Autorulŭ în cestiune, pĕtrunsŭ de dragostea subjectuluĭ seŭ, a creḑutŭ că nu póte maĭ bine satisface dorința colegilorŭ sĕĭ, de câtŭ făcêndŭ din Asaki unŭ omŭ genialŭ, providențialŭ pe tĕrêmulŭ cultureĭ naționale, care a încoronatŭ opera predecesorilorŭ sĕĭ pe acestŭ tĕrêmŭ, de cândŭ esistă națiunea română, așa că fără Asaki istoria cultureĭ române n'ar avea desnodămêntulŭ sĕŭ, n'arŭ fi unŭ ce perfectŭ, n'arŭ avea epoca sa de aurŭ. De acea autorulŭ spre a face maĭ vederată strălucirea luĭ Asaki, începe biografia luĭ cu o scurtă istoriă a cultureĭ poporuluĭ românŭ, de la Traianŭ, până la începutulŭ véculuĭ presentŭ, «când a apărutŭ pe orizontulŭ Moldoveĭ. Goorge Asaki, cu o vocațiune și cu o predestinațiune.... de a lucra și a munci la opera desvoltăreĭ intelectuale și naționale a poporuluĭ românŭ» (p. 29). Ce este maĭ mult, ivirea luĭ Asaki intre românĭ, forméză o epocă nouă în desvoltarea nóstră intelectuală și națională. De aci despărțirea conspectuluĭ sĕŭ istoricŭ în treĭ epoce marĭ : 1). De la Traian pănă la epoca luĭ Vasile Lupulŭ și Mateĭ Basarabŭ, care corespunde anuluĭ 1630 de la Chr. 2) Starea cultureĭ române după aceștĭ Domnĭ, până la anulŭ 1788, cândŭ s'a născutŭ Asaki. 3). Epoca a 3-a a desvoltăreĭ nóstre naționale este ocupată de viéța și faptele luĭ Asaki pentru desvoltarea nóstră naționale și culturală.

Conspectulŭ sĕŭ istoricŭ coprinde 30 de pagine; unde se trateză în câte-va cuvinte despre cultura romană în Dacia, de la Traianŭ până la Aurelianŭ. De la Aurelianŭ până la Dragoșĭ, găsesçe urmele cultureĭ în baladele, legendele, doinele și poveștile românesçĭ. De la Dragoșĭ până la Vasile Lupulŭ găsesçe urmele cultureĭ într'o

scólă înaltă, întemeiată de Alexandru cel Bunŭ în Sucéva, la aniĭ 1404—1432, unde se învĕţa dreptulŭ şi teologia în limbele grécă şi latină(?) Dar totŭ atuncĭ. cu ocasiunea sinoduluĭ de Florenţa s'arŭ fi arsŭ cărţile latine, s'arŭ fi alungatŭ de la romănĭ limba latină şi s'ar fi introdusŭ limba slavonă cu cărţile eĭ!! Sub Despotŭ Vodă s'arŭ fi înfiinţatŭ universitate la Cotnarĭ; la 1512, Négoe Basarabŭ în Muntenia şi Bogdanŭ in Moldova arŭ fi introdusŭ tiparulŭ spre deşteptarea literilorŭ şi artelorŭ!!

Logofĕtulŭ Stroicĭ în 1595 a scrisŭ romănesce «Tatăl nostru».

Urméză cronicarulŭ Urechiă. Represintă pe Vasilie Lupulŭ ca pe celŭ maĭ mare vrăjmaşŭ alŭ limbĕĭ Slavone, pe care arŭ fi alungat'o din cancelaria domnéscă şi din Biserică; ḑice, că Mitropolitulŭ Varlaam s'ar fi apucatŭ să traducă tóte cărţile bisericescĭ in limba română, când este sciutŭ, că atâtŭ Vasilie vodă, câtŭ şi Mitropolitulŭ Varlaam aŭ scrisŭ tótă viéţa lorŭ cărţile domnescĭ şi mitropolitane maĭ multŭ slavinesce; s'aŭ făcutŭ însă începuturĭ de cultura limbeĭ române, prin traducerea şi tipărirea a cător-va cărţĭ românescĭ. Darŭ încercărĭ de traducerea cărţilorŭ bisericescĭ maĭ seriόse, s'aŭ făcŭtŭ pe la finele viaculuĭ 17-lea, in Moldova, de mitropolitulŭ Dositeiŭ, în Muntenia sub Mitropoliţiĭ Teodosie şi apoĭ sub Antim Ivirénul. Cu tóte acestea limba Slavonă s'a menţinutŭ prin biserici până aprópe de finea viaculuĭ 18-lea. Vorbindŭ de Sinodulŭ din Iaşĭ, ḑice că la elŭ ar fi fostŭ féţă şi patriarchulŭ de Constantinopole, şi că acolo s'arŭ fi decisŭ a se face cartea întitulată «Mărturisirea Ortodocsă», pe care apoĭ o ar fi lucratu Petru Moghilă. Amêndouĕ aceste aserţiunĭ suntŭ istoricesce neesacte. De aseminea spunerile despre *Academia Vasiliană* înfiinţată în monastirea Trierarchiĭ şi despre formarea în ea a «Costineştilorŭ, Cantimireştilorŭ, Dosotheescilorŭ (?), Eustrateştilorŭ, scriitorilorŭ erudiţĭ aĭ Moldoveĭ, cuprindŭ detailurĭ nu istorice, ci maĭ multŭ închipuite.

Venindŭ la viaculŭ 18-lea, numitŭ în decomunŭ «epoca fanarioţilorŭ», autorulŭ îlŭ descrie şi în privirea politică şi în cea culturală cu colórele cele maĭ întunecate; vorbesce de tendinţa grecilorŭ de a dărîma totŭ ce era romănescŭ, de influinţa Austrieĭ şi a Rusieĭ,

de disfiinţarea scólelorŭ române şi înlocuirea lorŭ cu cele grecescĭ, de alungarea limbeĭ române din cancelariĭ şi din bisericĭ, şi înlocuirea cu cea grecéscă. Asémĕnă pre domniĭ fanarioţĭ cu unŭ banditŭ din vechime, care reteza estremităţile prisonierilorŭ sĕĭ, carĭ eraŭ maĭ lungĭ de câtŭ patulŭ luĭ, pe care îĭ întindea. Totŭ întunereculŭ acesta îlŭ grămădesce preste viaculŭ 18-le, pentru ca maĭ mare să ésă strălucirea luĭ Asaki, care la rêndulŭ sĕŭ preface totulŭ spre bine.

Tóte aceste şi altele asemenea aserţiunĭ suntŭ neesacte şi esagerate. Istoria critică şi impărţială are de a înregistra şi pe conta acestuĭ periodŭ, maĭ alesŭ în ce privesce cultura, multe lucrurĭ bune. Maĭ întâiŭ, nu toţĭ Domniĭ fanarioţĭ aŭ fostŭ atâta de reĭ în câtŭ să nu fiă făcutŭ nimica bunŭ în ţéră. Vomŭ aminti dintre eĭ câte-va nume, atâtŭ grecescĭ, câtŭ şi românescĭ : Mavrocordaţiĭ, Ghiculescii, Racoviţesciĭ, Muruziĭ, carĭ aŭ înzestratŭ ţéra cu multe legĭ şi instituţiunĭ bune şi lăudabile, d e. desfiinţarea robieĭ ţĕranilorŭ, numiţĭ în Muntenia «românĭ» iară în Moldova «vecinĭ». înfiinţarea Spitalelorŭ, definitiva emancipare a Bisericeĭ de limba slavonă, prin introducerea limbeĭ române; căcĭ în viaculŭ acesta s'aŭ tradusŭ şi tipăritŭ tótă biblioteca cărţilorŭ bisericescĭ, bibliotecă destulŭ de voluminósă, Scóla română nu a fostŭ prigonită, din contra protegiată prin multe chrisóve domnescĭ, carĭ ordonaŭ a se înfiinţa şcóle pe la episcopiĭ şi prin oraşe; éră în Capitale eraŭ scóle de sciinţĭ saŭ Academiĭ, pentru o cultură maĭ înaltă, unde sub administraţiunea epitropielorŭ saŭ eforielorŭ compuse din boerĭ, şi sub conducerea «Dáscăluluĭ celuĭ mare», cum am ḑice noĭ astă-ḑĭ «Rectoriĭ» saŭ «Directoriĭ», maĭ mulţĭ alţĭ dascălĭ, predaŭ matematica, istoria, filosofia, teologia, legile, limbele : latină, grécă, slavonă şi română. Scólele acestea aveaŭ chiarŭ şi internate pentru eleviĭ săracĭ. Eraŭ veniturĭ anume pentru întreţinerea lorŭ, parte de la Domniă, parte din o dabilă anume pusă asupra cleruluĭ bisericescŭ, căruĭa cu deosebire se presunea datoria de a învĕţa pe alţiĭ. Este adevĕratŭ, că în aceste scóle de sciinţe, saŭ cum se ḑicea atuncĭ de «epistimiĭ», predarea se făcea în limba elină, dar în tótă Europa domina ideea, că sciinţele trebue a se preda în o limbă clasică.

Așa în totŭ apusulŭ Europeĭ, și în Rusia. pe la universitățĭ, Academiĭ, licee și seminariĭ, sciințele se predaŭ în limba latină; în totŭ orientulŭ crestinŭ, la care aparțineaŭ și țĕrile române. sciințele se predaŭ în limba elină. De și nestabilitatea și desele schimbărĭ ale Domnilorŭ, adese-orĭ paralizaŭ pe unŭ timpŭ aceste scóle, ele érășĭ se restabiliaŭ, și aŭ avutŭ o binefăcĕtóre înriurire asupra cultureĭ nóstre intelectuale și a disvoltăreĭ simțuluĭ naționale. Școle poporaré esistaŭ de asemenea multe, prin orașe maĭ pe la tóte bisericele, pe la sate mulțĭ dintre boerĭ întrețineŭ scóle și dascălĭ pe la moșiĭ ale lorŭ. Pe aiurea preoțiĭ și locuitoriĭ fruntașĭ improvizaŭ, ernele, scóle pentru copiiĭ lorŭ, angajândŭ dascălĭ ambulanțĭ.

Aceste scolĭ le ținŭ minte mulțĭ dintre contimporaniĭ bĕtrânĭ. In cancelariele țĕreĭ. cu puține escepțiunĭ, se scria românesce, și încă frumosŭ, cu o limbă bine lucrată, și ca scrisóre, și ca conceptŭ. Dovédă chrisóvele din acelŭ timpŭ și alte acte publice eșite, din cancelariele Domnieĭ, Mitropolielorŭ, episcopielorŭ, etc. Anaforalele divanuluĭ Domnescŭ în cestiunĭ de judecată arétă în autoriĭ lorŭ ómenĭ culțĭ, cunoscĕtorĭ de istoria țĕreĭ, de procedura juridică și de legĭ. Mulțimea cărțilorŭ traduse în viaculŭ acesta din părințiĭ Bisericeĭ, din chronografiĭ bizantinĭ și latinĭ, cărțĭ de literatură populară, arétă că cultura și ómeniĭ culțĭ nu lipsiaŭ Românilorŭ. Totŭ acésta ne arétă și șirulŭ cronicarilorŭ românĭ, continuatŭ în véculŭ acesta, cu maĭ mare abundanță de câtŭ în cele trecute. Sub Moruzŭ s'a înființatŭ celŭ ântêiŭ seminariŭ românescŭ în Moldova, pentru cultura cleruluĭ. Causele relelorŭ, de carĭ suferia națiunea nóstră, eraŭ comune tuturorŭ popórelorŭ Europeĭ : Despotismulŭ celorŭ marĭ și împilarea poporuluĭ. A trebuitŭ o sguduire puternică, care să îmblândéscă pre ceĭ marĭ, și să deștepte pre ceĭ micĭ. Acéstă sguduire o a făcutŭ, la finele véculuĭ 18-lea, revoluțiunea francesă, care a adusŭ o mare prefacere în sórta tuturorŭ popórelorŭ Europeĭ, și care nu a rĕmasŭ fără róde nicĭ pentru Românĭ în tóte privirile.

Autorulŭ, de care ne ocupămŭ, la finele istoriculuĭ sĕŭ despre cultura națională a Românilorŭ, dă o listă de 36 persóne dintre Românĭ, carĭ de la véculŭ 14-lea până în presentŭ aŭ fostŭ motoriĭ cul-

turel naționale. Și aici autorulŭ vĕdesce puțina luī cunoscință istorică și critică, atâtŭ în numirī cătŭ și în datele cronologice. D. E. Incepe lista sa cu Ioanŭ Marele logofĕtŭ, care arŭ fi trăitŭ în anulŭ 1436. — O persónă pentru mine necunoscută până acum. — Pe Mitropolitulŭ Varlamŭ, îlŭ numesce «Iacovŭ Varlamŭ» și-lŭ pune între anii 1600 și 1668! In spațiulŭ acesta de 68 de anī, aŭ fostŭ mulți alțī mitropolițī : George Movilă, Anastase Crimca, Gedeon. — Pe Mitropolitulŭ Iacovŭ II-lea Stamati, îlŭ pune în loculŭ Mitropolitului Iacovŭ I Putnénulŭ, între anii 1748 și 1803; periodŭ în care aŭ urmatŭ 4 Mitropolițī unulŭ după altulŭ; și apoī totŭ în acestŭ periodŭ pune și pe Mitropolitulŭ Iacovŭ I, între anii 1750—1761.

Tratândŭ despre viața luī Asaki, autorulŭ, când ajunge la activitatea luī Asaki, nu găsesce în țéră de câtŭ «unŭ singurŭ soldatŭ credinciosŭ», «unŭ singurŭ lucrătorŭ în via Domnuluī» — pe «nemuritorulŭ Mitropolitŭ Veniaminŭ Costaki», cu care elŭ îlŭ împrietinesce, și așa eī amêndouī devinŭ «singuriī apostolī aī desvoltăreī nóstre naționale»; ceea ce făcea Veniaminŭ Costaki era făcutŭ și de Asaki, și ceea ce făcea Asaki, era făcutŭ și de Veniaminŭ Costaki. Dar apoī autorulŭ lasă și pe Veniamin și nu vede în tóte cele ce s'aŭ făcutŭ în țéră pentru progresŭ, de câtŭ pe Asaki. Tóte în țéră se mișcă de Asaki, toțī ceī-l-alțī suntŭ pasivī, fără de dênsulŭ. In genere autorulŭ în scrierea sa arétă neesperiența în a scrie istoriă, este lipsitŭ de critică, de cunoscința istorieī țĕreī, a împregiurărilorŭ și a factorilorŭ carī aŭ contribuitŭ la desvoltarea presentă a spirituluī naționalŭ. Elŭ nu vede de câtŭ pe Asaki, cu a căruia apoteosă s'a însărcinatŭ. Asaki este *părintele scólelorŭ române.* Mihaiŭ Sturza a căḑutŭ din Domnia sa gloriósă, pentru că nu a ascultatŭ de sfaturile cele înțelepte ale luī Asaki. Despre ceī carī aŭ criticatŭ pe Asaki, se esprimă așa : «Este ușorŭ acelorŭ minți secī, când se vĕdŭ în plinŭ progresŭ, când aŭ plăcinta pe mésă, să védă pete și în sóre» (p. 70). Totŭ despre criticiī luī Asaki autorulŭ se esprimă în modulŭ următorŭ : «ómeniī scóleī cosmopolite, aī rugineī, mediocritățiī și speculațiunilorŭ, după cum n'aŭ iubitŭ pe Ioanŭ Eliade, totŭ așia n'aŭ iubitŭ nicī pe Asaki, silindu-se a le întuneca gloria și vir-

tuțile lorŭ, atribuindu-le óre-carĭ ideĭ și cugetărĭ politice contrare speranțelorŭ de unire ale Românilorŭ, *pe când fiă-care cuvêntŭ fiă-care rêndŭ din scrierile acestorŭ bărbațĭ eraŭ protestațiunea cea maĭ evidentă.»* Acestorŭ negurĭ a unorŭ inimĭ ecsotice se aruncămŭ culpa neiertată, că veteranulŭ literatureĭ nóstre, a fostŭ uĭtatŭ de Academia Română, la constituirea sa în 1867, însă generațiunile tinere și viitóre, vorŭ ḑice ca odinióră Academia francesă, după mórtea luĭ Molierŭ : «Il ne manquait rien à sa gloire, il manquait à la nôtre» (p. 96—98).

Domnilorŭ colegĭ! N'amŭ credutŭ de trebuință să mĕ întindŭ maĭ multŭ, și să vorbescŭ maĭ în detaliĭ despre viéța și lucrările progresiste ale luĭ G. Asaki, pe urmele autoruluĭ. Credŭ că din cele relatate v'ațĭ convinsŭ despre valórea scriereĭ ce ni s'a înfățișatŭ la concursulŭ de premiare. Eŭ la premiare nu o potŭ recomanda, pentru că este o scriere nematură, lipsită de tótă critica și plină de greșale istorice; nu este unŭ productŭ alŭ sciințeĭ, ci maĭ multŭ alŭ fantasieĭ autoruluĭ Recunoscŭ autoruluĭ unŭ singurŭ meritŭ, — de a fi grupatŭ câtŭ a pututŭ maĭ multe date despre activitatea literară a luĭ Asaki, precum și despre originea și educațiunea luĭ, carĭ vorŭ putea servĭ unuĭ altŭ condeiŭ maĭ bine condusŭ, a ne da o adevĕrată istoriă despre viéța și activitatea literară și politică a acestuĭ distinsŭ bărbatŭ alŭ Românieĭ. Dar și viitorulŭ scriitorŭ să nu se baseze pe opiniunile scriitoruluĭ presentŭ, ci să se asigure de veracitatea lorŭ prin alte informațiunĭ temeĭnice, căcĭ autorulŭ nostru de multe orĭ afirmă lucrurĭ ce n'aŭ esistatŭ, saŭ aŭ esistatŭ în altă formă. Voiŭ cita unŭ esemplu : la p. 62 se ḑice, că Asaki cu Mitropolitulŭ Veniaminŭ în anulŭ 1843 aŭ înființatŭ o scólă primară și catichetică în monastirea Némțuluĭ pentru tineriĭ călugărĭ, și că arŭ fi fostŭ rênduitŭ profesorŭ unŭ archimandritŭ Arbore. Însă de la 1841 Mitroolitulŭ Veniaminŭ nu maĭ era în scaunŭ. Asaki n'a sciutŭ nimicŭ de acea scólă. Ea s'a înființatŭ da starețulŭ Neonil, și nu ca «scólă primară și catichetică», ci pentru a învéța câțĭ-va călugărĭ limba grécă. Profesorŭ a fostŭ protosingelulŭ Neofit Scriban. Scóla a duratŭ numaĭ câțĭ-va anĭ.

Episcopulŭ Melchisedecŭ.

RAPORTU ASUPRA CURSULUI DE FORTIFICARE PASAGERĂ.

Domnule Preşedinte,

Conformŭ dorinţeĭ exprimată în scrisórea d-vóstre din 23 Martie 1883 prin care 'mĭ comunicaţĭ, că comisiunea de premiĭ 'mĭ a făcutŭ onóre a mĕ însărcina cu esaminarea opereĭ d-luĭ căpitanŭ Crăĭnicénu asupra fortificaţiuneĭ, presentată onor. Academiĭ, 'mĭ îndeplinescŭ o plăcută datoria recunoscêndŭ prin acestŭ raportŭ, meritulŭ utilitatea şi importanţa acesteĭ lucrărĭ.

Opera d-luĭ căpitanŭ Crăĭnicénu, are marele meritŭ de a fi prima lucrare complectă de felulŭ acesta în limba Română, care a reclamatŭ negreşitŭ autoruluĭ o labóre din cele maĭ laudabile, concentrândŭ în opera sa nu numaĭ principiele arteĭ fortificaţiuneĭ stabilite de ómenĭ de geniŭ reputaţĭ, dar încă expunêndŭ într'unŭ modŭ clarŭ şi sciinţificŭ aplicările fortificaţiuneĭ făcute de armata Română în timpulŭ campanieĭ din Bulgaria în 1877—1878.

Osebitŭ de acésta mijlócele cu totulŭ restrînse ale autoruluĭ dovedescŭ încă simţimêntulŭ sĕŭ distinsŭ de a sacrifica chiarŭ din mijlócele séle de esistenţă spre a fi folositorŭ ţĕreĭ.

Utilitatea şi importanţa opereĭ d-luĭ Crăinicénu, reese atâtŭ din faptulŭ, că este cea ânteiŭ lucrare complectă asupra fortificaţiuneĭ, cu care se îmbogăţesce, biblioteca sciinţifică a ţĕreĭ nóstre, câtŭ şi din folósele ce vorŭ trage negreşitŭ atâtŭ scólele nóstre militare câtŭ şi armata, căcĭ amŭ fostŭ fericitŭ a recunósce, că principiele arteĭ fortificaţiuneĭ aŭ fostŭ bine simţite şi bine coordonate şi sistema espunereĭ lorŭ dovedesce, că autorele posedă o instrucţiune distinsă şi că astŭ-felŭ elŭ este destinatŭ a aduce serviciĭ importante ţĕreĭ.

Credŭ dar că, din tóte punctele de vedere, lucrarea d-luĭ căpitanŭ Crăinicénu merită să fiă premiată de Academiă atâtŭ spre a adjuta pe autore celŭ puţinŭ de o parte din sacrificiele sale, câtŭ şi spre

a dovedi, că Academia recunósce cu nepărtinire utilitatea operelorŭ naționale de orĭ-ce ramură a sciințeĭ.

Terminândŭ, 'mĭ permitŭ, d-le preşedinte, a vĕ esprima opiniunea, că arŭ fi bine a se acorda d-luĭ căpitanŭ Crăinicénu, chiarŭ premiulŭ legatŭ de repausatulŭ Năsturelŭ Herescu, unulŭ din vechiĭ spătarĭ aĭ țěreĭ, fiindŭ sigurŭ, că décă dênsulŭ arŭ fi astă-dĭ între noĭ, arŭ spune, nu numaĭ că legatulŭ sĕŭ nu esclude de la premiare asemenea opere, dar încă arŭ esprime adênca sa mulțămire de a vedea premiată prima carte militară didactică presentată Academieĭ Române.

Bine-voițĭ vĕ rogŭ, d-le preşedinte, a primi asigurarea distinseĭ mele consideratiunĭ.

Generalŭ adjutantŭ, **St. I. Fălcoianu.**

Bucurescĭ . . . Aprilie, 1883.

RAPORTU GENERALŬ ASUPRA PREMIULUĬ CRAIOVEANŬ

Domnilorŭ Membri şi colegĭ,

Comisiunea D-vóstră însărcinată cu cercetarea cărțilorŭ didactice venite la concursŭ pentru premiulŭ Craioveanŭ, făcêndu-mĭ onórea a mĕ numi raportatorŭ generalŭ, viŭ cu totŭ respectulŭ a vĕ supune resultatulŭ deliberațiunilorŭ sale.

Operele carĭ s'aŭ presentatŭ la acestŭ concursu aŭ fostŭ următórele :

1. Cursŭ elementarŭ de literatură, de D. I. Manliu.
2. Cursŭ practicŭ şi gradatŭ de composițiunĭ şi de stilŭ, de acelaşĭ
3. Gramatica limbeĭ române, de D. N. Piltia.
4. Gramatica română, tractată din bucățĭ de citire, Partea I, cursŭ practicŭ pentru învĕțătoriĭ din cl. 3 a şi a 4-a, edată la Lugoşu de D. profesorŭ N. Mândreanu.

5. Gramatica română, Partea I, cu bucățĭ de citire și regulĭ gramaticale, edată la Caransebeșŭ, de acelașĭ.

6. Manualŭ de Stilistică, cu indicațiunĭ și exemple de teme de D. prof, M. Strajanu.

7. Manualŭ de Gramatica limbeĭ române de acelașĭ.

8. Tractatŭ de versificațiunea latină, de D. profesorŭ G. D Teodorescu.

Lucrarea de cercetare a acestorŭ opere împărțindu-se intre membriĭ comisiunĭ și fiă-care depunêndu-șĭ referatele respective, s'aŭ trasŭ conclusiunĭ diferite, din carĭ mĕ voiŭ nevoi a face unŭ scurtŭ resumatŭ, începêndŭ de la acele carĭ aŭ datŭ maĭ puținŭ locŭ de discusiune și terminândŭ cu acele carĭ aŭ provocatŭ adevĕrate deliberațiunĭ în sînulŭ comisiuniĭ.

1. Gramatica D-luĭ Piltia, esaminată de colegulŭ nostru D. Marienescu, se presintă ca operă susceptibilă de critică în multe părțĭ esențiali; dar din multe observațiunĭ aducemŭ numaĭ câte-va ca esemple :

a). Definițiunea vocaleĭ (pag. 5 § 8) e împărțită în doue ḑicerĭ despărțite prin punctŭ, când arŭ trebui să fiă o ḑicere ; afară de acésta definițiunea nu e chiară, ci prea conglomerată în 5 șire;

b). La pag. 9. Nota 1, autorulŭ ḑice : «De la substantivele masculine terminate în *u* se formézâ femeninulŭ prin a». Arŭ fi trebuitŭ să spună, că numaĭ de la substantivele carĭ represintă ființe, dar nu de la tóte substantivele, pr. *lemnu*, nu *lemnă*. La pag. 10. § 3:

c). Declinațiunea articulată și nearticulată nu e pertractată bine și anume despre acéstă din urmă nimica.

d). Despre *alu* ca articolŭ (pag. 11) ḑice, cumcă se pune înaintea substantivuluĭ saŭ și adjectivuluĭ, și nu aduce de locŭ esemple. Afară de acésta nu spune ce e maĭ esențialŭ, cumcă *al* se folosesce anume la pronumele numeralŭ ordinalŭ punêndu-se înainte iarŭ la capĕtu-ĭ articolulŭ *le* saŭ *a*, pr. *al* doi-le; și unde tractézâ despre acésta (p. 41), ḑice că se adauge silaba *lea*, pr. alŭ *doilea*. Maĭ departe nu spune că *alu* se folosesce și la pronumele posesivŭ, *alŭ-meŭ* etc.

e). E smintă mare cândŭ înșiră articolulŭ femininŭ *ea* și *ua*, pentru că în *carte-a, ea* nu e articolŭ ci numaĭ *a,—in vițéa-ua* (pag. 13) *ua* nu e articolŭ, ci numaĭ *a*.

f). La p. 13 dicêndŭ : «genitivulŭ se deosebesce de dativŭ numaĭ prin pusețiunea sa» este ceva necompletŭ, maĭ alesŭ că nu aduce nicĭ unŭ esemplu, ca sá se védă, cum remâne afară *a* din genitivŭ.

g). Cuvintele *vițea*, *purcea* le terminéză în *é* (p. 13 și 17). Apoĭ nu esplică cum intră *u* în cuvêntulŭ articulatŭ, nicĭ *l* în declinațiune, pr. vițeua, vițeleĭ.

i). Regula despre strămutarea luĭ *ó* la pluralŭ în *o*, cum *móră mori*, e încurcată și confusă.

j). La substantivulŭ *di*, pentru pluralulŭ *dile* și la *mele, sale, iale* susține numaĭ că se adauge silaba *le: dile.*

k). După ce spune că *trebuie,* în construcțiunea fraseĭ, cere conjunctivŭ aducêndŭ și esemplu : *trebuie se·lu bata Dumnedeu,* apoĭ în notă (p. 80) dice : *eŭ trebuie a rĕmâné acasă* în locŭ de : *eŭ trebuie se rĕmânŭ a casă.*

l). La p. 92 se dice că «formarea de cuvinte prin adăogire de *sunete* saŭ silabe anterióre *prefixe*, se numesce derivațiune». Este sciutŭ însă, că cu prefixele nu se facŭ derivațiunĭ, ci composițiunĭ

Aseminea observațiunĭ și altele multe, probândŭ că multe părțĭ din acéstă operă suntŭ saŭ superficialŭ atinse, saŭ nicĭ de cum pertractate, saŭ tractate în modŭ neesactŭ și contra sciințeĭ gramaticale, comisiunea cu unanimitate s'a declinatŭ în contra premiereĭ opereĭ.

2. Asupra Gramaticeĭ D-luĭ Mândreanu, acelașŭ referentŭ ne arétă că maĭ tóte părțile vorbireĭ nu suntŭ deplinŭ tractate, — că materiele speciale suntŭ aruncate în maĭ multe locurĭ, — că sistema autoriuluĭ este astŭ-felŭ, în câtŭ elevulŭ nu póte sĕ-șĭ facă ideiă chiară despre partea formală și materială a gramaticeĭ, și întru câtŭ învĕțătoriĭ, în multe vorbe, nu s'arŭ putea și folosi bine de metoda aci introdusă,—pentru carte de studiŭ în mâna copiluluĭ nu e bună,— și după ce comisiunea a cercetatŭ și materiĭ speciale s'a declaratŭ în contra premiăriĭ acesteĭ gramatice.

3. Asupra tractatuluĭ de versificațiune latină, acelașĭ Domnŭ colegŭ, de și găsesce că este o operă destulŭ de bine cugetată și adaptată cu programa studielorŭ liceale, totușĭ crede că, în privința organisăriĭ materialuluĭ, opuluĭ îĭ lipsesce o împărțire clară pentru ajurorulŭ inteligențeĭ elevilorŭ în ceea ce privesce partea formală a studiuluĭ; și de aceea conchide că arŭ fi hazardosŭ de a se lua în considerațiune la premiare.

4. Manualele presentate de D. prof. M. Strajanu cădêndŭ în sarcina subscrisuluĭ, amŭ constatatŭ, cu adevĕrată mulțămire, înalta lorŭ valóre. Autorulŭ a pusŭ multă labóre și sagăcitate : maĭ alesŭ partea III, care tratèză sintactica, se póte ḑice că este prima carte didactică de felulŭ acesta în România. Elŭ a utilisatŭ bine pe Diez și pe Cipariu, dar sistema mi se pare cam impovorată pentru inteligența elevilorŭ din scólele gimnasiale, chiar pentru a celorŭ din clasele superióre. Partea I și II însă lasă multŭ de doritŭ. *Fonetica* este lucrată fără de nicĭ o sistemă : autorulŭ pare a nu se fi ocupatŭ seriosŭ cu natura limbeĭ românescĭ, căcĭ nu cunósce regulele eĭ fonetice; le constată fără a le esplica; și unde le esplică, o face greșitŭ. — Partea etimologică este maĭ bine lucrată.—*Stilistica* e destulŭ de bună : limba corectă, stilulŭ fluidŭ; în scriere s'a servitŭ cu grafia adoptată de Academiă, plus că a introdusŭ accentele, ceea ce probéză că autorulŭ a cunoscutŭ și a simțitŭ necesitatea accentelorŭ, maĭ alesŭ într'o carte didactică cum este gramatica limbeĭ românescĭ. Pentru aceste considerațiunĭ subscrisulŭ a înclinatŭ a prupune cărțile D-luĭ Strajanu la premiare

5. Asupra cărțilorŭ presentate de D. prof. I. Manliu, colegulŭ nostru, D. doctorŭ Fetu, a făcutŭ unŭ raportŭ iarășĭ fórte favorabilŭ : D-luĭ conchide a le recomanda pentru buna tractare a materieĭ ce ele conținŭ, pentru alegerea temelorŭ din subiecte morale și patriotice, pentru bine cugetata culegere de texte din autoriĭ vechĭ și nuoĭ.

In urma acestorŭ espunerĭ, Comisiunea D-v. multŭ timpŭ s'a consultatŭ căruĭ autorŭ se cuvine a se propune premiulŭ? In adevĕrŭ, aflându-se în fèță cu operele celorŭ din urmă, carĭ după cum s'a spusŭ maĭ susŭ suntŭ de valóre necontestabile, arŭ fi înclinatŭ a

propune, ca premiulŭ să se împarță între D. Strajanu și Manliu; dar fiindŭ că divisiunea nu ne este permisă, a decisŭ în unanimitate a vě propune ca premiulŭ să-lŭ acordațĭ D-luĭ Manliu pentru operele arĕtate maĭ susŭ.

A. Romanŭ.

Lista cărților dăruite de la 1 Aprilie 1882 până la 31 Martie 1883

1. Academiĭ, Institute și Societățĭ.

De la Academia ungară de sciințe în Budapesta.

Magyar tudományos Akadémiai Almanach, 1882, 1883.

Archeologiai Értesitö, 1881-82, 1-2.

A Magyar tudományos Akadémia Éstesitöje, 1881, 1-8. 1882, 1-6.

Á Magyar t. Akadémia évkönyvek, XVI, 7.

Mathematikai és természettudományi közlemények, XVI, XVII, XVIII.

Nyelvtudományi közlemények, XVI, 1, 2, 3. XVII, 1.

Értekezések a nyelv- és széptudományok körébol, IX, 1-12. X 1-13

Értekezések a társadalmi tudomományok köréböl, VI, 1-12 VII, 1-5.

Értekezések a történelmi tudományok köréból, IX, 1-2, 4-11. X, 1-9.

Értekezések a mathematikai tudományok körébol. XII, 1-10.

Értekezések a természettudományok köréból, XI, 1-20. XII 1-10.

Monumenta comitialia regni Hungariae, VII, VIII.

Monumenta comitialia regni Transilvaniae, VII.

Anjoukori okmánytár, I, II.

Ungarische Revue, 1881, 1882.

Egyetemeink a középkorban, irta dr. Abel Jenö. Budapesta 1881.

Codex Cumanicus biliothecae ad templum divi Marci Venetiarum. Iegyzetekkel ellátva Kiadja Grof Kuun Géza. — 1 vol. 8°.

A közoktatás története Magyarországon a XVIII században.

Nyelvemléktár. Régi magyar codexek és nyomtatványok, VII, VIII.

Monumenta Hungariae archaelogica aevi praehistorici B. Nyáry Jenö. Budapesta 1881.

Codex diplomaticus hungaricus Andegavensis, I, II.

Monumenta Hungariae historica. Okirattár Strassburg Pál 1631-1633 követsége és I. Rákoczy György· elsó diplomacziai összeköttetései történetéhez.

Archivum Rákóczianum, VIII.

De la Academia Regală dei Lincei în Roma:

Atti della R. Accademia dei Lincei. Anno CCLXXIX. 1881-82. Seria Terza Trasunti, VI, 9-14.

— Memorie della classe di scienze fisiche, matematiche e naturali, IX, X.

— Memorie delle classe di scienze morali, storiche e filologiche, VII. IX.

De la Academia de inscripțiunĭ şi frumóse litere în Paris :

Comptes rendus des séances de l'année, 1881 Octobre-Novembre-Décembre, 1882 Janvier-Septembre.

De la Academia ragală spaniolă în Madrid :

Discursos leidos en las receptiones publicas que ha celebrado desde 1847 la Real Academia española. Tom. I, II, III, Madrid, 1860-65. 3 vol. 4.

Discurso del señor Don Antonio Arnao, individuo de numero de la Real Academia Española, leido ante esta *corporacion en la sesion publica inaugural* de 1876. Madrid, 1876. 1 vol. 8º.

Reseña historica de la fundacion, progresos y vicisitudes de la Real Academia Española. Discurso escrito por su individuo de numero D. Antonio Ferrer del Rio, y leido en la junta publica de 30 de Setiembre de 1860, Madrid 1860.

Descurso escrito por Don Manuel Cañete, individuo de numero de la Real Academia Española, y leido ante dicha corporacion en la sesion publica inaugural de 1867. Madrid, 1867, 1 vol. 8.

Sentido moral del teatro. Discurso escrito por el Excmo. Sr. D. Leopoldo Augusto de Cueto, individuo de numero de la real Academia Española, y leido en la junta publica inaugural de 1868. Madrid, 1868. 1 vol. 8.

Discurso del Excmo señor D. Patricio de la Escosura, individuo de numero de la R. Academia Española. leido ante esta corporacion en la sesion publica inaugural de 1870. Madrid, 1870. 1 vol. 8.

Discurso del señor Don Francisco de Paula Canalejas, individuo de numero de la real Academia Española, leido ante esta corporacion en la sesion publica inaugural de 1871. Madrid, 1871, 1 vol. 8.

Discurso del senor Don Francisco de Paula Canalejas, individuo de numero de la real Academia Española, leido ante esta corporacion en la sesion publica inaugural le 1875. Madrid, 1875, 1 vol. 8.

Que el estudio profundo y detenido de las lenguas extranjeras lejos de con-

tribuir al deterioro de la propria, sirve para convocerla y manejarla con mas acierto. Discurso escrito por el Excmo. Sr. D. Antonio Alcala Galliano, individuo de numero de la real Academia Española, y leido en la junta publica celebrada por dicha conporacion el dia 29 de Setiembre de 1861. Madrid, 1861.

Discurso leido ante la real Academia Española en su junta publica inaugural de 1881, dedicada ala memoria del insigne venezolano Andrés Bello, por D. Manuel Cañete, individuo de numero y censor de la Academia. Madrid, 1881. 1 vol. 8.

Oracion funebre que por encargo de la real Academia Española y en las honras de Miguel de Cervantes y demas ingenios españoles, pronuncio en la Iglesia de religiosas trinitarias de Madrid. el dia 23 de April 1879, D. Narciso Martinez Ixquierdo, obispo de Salamanca y administrator apostolico de Ciudad Rodrigo. Madrid. 1879. 1 vol. 8.

Oracion funebre que por encargo de la real Academia española en las honras de Miguel de Cervantes y demas ingenios españoles, pronunció en la Iglesia de monjas trinitarias de Madrid, el dia 23 de April de 1864. el Ilmo Sr. D. Francisco de Paula Jimenez, Obispo de Teruel. Madrid, 1864. 1 vol. 8.

Oracio funebre, que por encargo de la real Academia Española y en las honras de Miguel de Cervantes y demas ingenios españoles pronunció en la Iglesia de monjas trinitarias de Madrid, el 29 de April, de 1867, El P. D. Cayetano Fernandez, del oratorio de San Filipe neri de Sevilla y Academico de numere electo. Madrid, 1867. 1 vol. 8.

Discursos leidos ante la real Academia Española en la recepcion publica del señor Don Gabino Tejada el dia 19 de Iunio de 1881. Madrid, 1881. 1 vol. 8.

Discursos leidos ante la real Academia Española en la rec. publ. del Excmo Sr. D. Pedro de Madrazo el dia 10 de April de 1881. Madrid, 1881. 1 vol. 8.

Discursos leidos ante la real Academia Española en la recepcion publica del Sr. D. Marciano Catalina, el dia 20 de Febrero de 1881. Madrid, 1881.

Discursos leidos ante la real Academia Española en la recepcion publica del Excmo Sr. D. Augustin Pascual el dia 30 de April de 1876. Madrid, 1876. 1 vol. 8.

Discursos leidos ante la real Acad. Esp. en la rec. publ. del Excmo Sr. D. Eduardo Saavedra el 29 de Deciembre de 1878. Madrid, 1878.

Discursos leidos ante la real Acad. Esp. en la rec. publ. del Excmo Sr. Conde de Casa-Valencia, el 30 de Marzo de 1879. Madrid, 1879. 1 vol. 8.

Discursos leidos ante la real Acad. Esp. en la rec. publ. de D. Francisco de Paula Canalejas, el dia 28 de Novembre de 1869. Madrid, 1869. 1 vol. 8.

Discursos leidos ante la Real Acad. Esp. en la rec. publ. de Don Manuel Silvela, el dia 25 de Marzo de 1871. Madrid, 1871. 1 vol. 8º.

Discursos leidos ante la R. Acad. Esp. en la rec. publ. de Don Antonio Arnao el dia 30 de Marzo de 1873. Madrid, 1873. 1 vol. 8º.

Discursos leidos ante S. M. El Rey Don Alfonso XII presidendo la Real Acad. Esp. en la rec. publ. del Excmo Sr. Don Tomas de Corral y Oña, marqués de San Gregorio, el 8 de Iunio de 1879. Madrid, 1879. 1 vol. 8º.

Progreso y vicisitudes del idioma Castellano en nuestro cuerpos legales desde que se romanceo el fuero juzgo, hasta la sancion del codico penal que rige en España. Memoria escrita por D. Leon Galindo y de Vera, premiada por la R. Acad. Esp. 1863. Madrid. 1865. 1 vol. 8º.

Discurso necrologico literario en elogio del Excmo Sr. Duque de Rivas, director de la R. Acad. Esp. leido en la junta publica celebrada para honrar su memoria, por el Escmo Sr. D. Leopoldo Augusto de Cueto, Academico de numero. Madrid, 1866. 1 vol. 8º.

El Fuero de Avilés. Discurso leido en junta publica de la Real Acad. Esp. para solemnizar el aniversario de su fundacion, por Don Aureliano Fernandez-Guerra y Orbe. Madrid, 1865. 1 vol. 8º.

Breves consideraciones acerca del idioma valaco o romance oriental comparado con el castellano y demas romances occidentales. Informe leido en la Real Acad. Esp. en junta ordinaria de 5 de Marzo di 1868, por su redactor el individiuo de numero Ilmo Sr. D. Pedro Filipe Monlau, sobre el Peregrinulu Transilvanu etc. etc. Madrid, 1868. 1 vol. 8º.

Memoria sobre el estado y trabajos literarios de la R. Acad. Esp. presentada por su director el Marqués de Molins en 30 Deciembre de 1869. Madrid, 1870. 1 vol. 8º.

Memoria relativa al monumento mural dedicado a Fray Lope Felix de Vega Carpio por la Real Acad. Esp. Madrid, 1863. 1 vol. 8º.

La nueva guera punica, o España en Marrucios, poema premiado en el certamen extra ordinario abierto por la R. Acad. Esp. en 17 Febr. 1860 para conmemorar los triumfos de las armas españolas en la guera de Africa. Su auctor D. Joaquin José Cervino. Madrid, 1860. 1 vol. 8º.

La victoria de Baillen. Oda premiada en el certamen abierto por la R. Acad. Esp. en 2 de Marzo de 1850 su autor don Emilio Ollogni. Madrid, 1851. 1 vol. 8º.

Segondo centenario de don Pedro Calderon de la Barca. Poesia de Don José Devolcs y Garcia, premiada en el certamen abierto por la R. Acad. Esp. y leida en la junta publica y solemne celebrada en 23 Maio 1881. Madrid, 1881. 1 vol. 8º.

Segondo centenario de don Pedro Calderon de la Barca. Poesia del Excmo Sr. D. Manuel Ortiz de Pinedo, que obtuvo mencion honorifica en el certamen abierto por la R. Acad. Esp. y leida en la junta publica y solemne celebrada en 23 de Mayo de 1881. Madrid, 1881. 1 vol. 8°.

A la Reina de España, Doña Isabel Segonda, composicion poetica de D. Manuel Fernandez y Gonzalez, premiada en el certamen extra ordinario abierto por la R. Acad. Esp. en 3 de Marzo de 1863 para conmemorar la gerosa abnegacion con que S. M. ha cedido en beneficio del Estado gran parte de su Real Patrimonio. Madrid, 1865. 1 vol. 8°.

A la Reina de España Doña Isabel segonda, composicion poetica del Excmo s. r. D. José Heriberto Garcia de Quevedo premiada con mencion honorifica en el certamen extraordinario abierto por la R. Acad. Esp. en 3 de Marzo de 1865 para conmemorar la genorosa abnegacion con que S. M. ha cedido en beneficio del Estado gran parte de su real Patrimonio. Madrid, 1865. 1 vol. 8.

A Isabel Segunda, oda de Don Gumersindo Laverde y Ruiz, agraciada con mencion honorifica en el certamen extraordinario abierto por la R. Acad. Esp. en 3 de Marzo de 1865. Madrid, 1865. 1 vol. 8°.

Prontuario de ortografia castellana en preguntas y respuestas arraglado por la R. Acad. Esp. Séptima edicion. Madrid, 1881. 1 vol. 8°.

Epitome de analogia y sintaxis de gramática castellana, para la premiera enseñanza elemental por la R. Acad. Esp. Vigesima quarta edicion. Madrid, 1881. 1 vol. 8°.

Compedio de la gramática de la lengua castellana dispuesto por la R. Acad Esp. para la segunda enseñanza. Nueva edicion. Madrid, 1881. 1 vol. 8°.

Ensayo historico, etimologico sobre los apellidos castellanos, por D. José Godoy Alcantara, Individuo de numero de la Real Acad de la Historia. Obra que obtuvo el premio en certamen abierto por la Real Acad. Esp. Madrid, 1871. 1 vol. 8°.

Ensayo historico, etimol. y filologico..... su autor Don Angel de los Rios y Rios, individuo correspondinte de la Acad. de la Historia. Madrid, 1871. 1 vol. 8°.

Siglo de oro en las Selvas de Erifile, compuesto por Don Bernardo de Valbuena, obispo de Puerto-Rico Edicion corregida por la Acad. Esp. Madrid, 1821, 1 vol. 8°.

La Sepultura de Miguel de Cervantes. Memoria escrita por encargo de la Acad. Esp. y leida a la misma por su director el Marqués de Molins. Madrid 1870. 1 vol. 8°.

La Arancana de Don Afonso de Ercilia. Edicion de la Real Acad. Esp. Tom. I, II. Madrid, 1866. 2 vol. 8º.

Farsas y Eglogas al modo y estilo pastoril y castellano, fechas por Lucas Fernandez Salmantino. Edicion de la Real Acad. Esp. Madrid, 1867. 1 vol. 8º.

Comedias escogidas de D. Juan Ruiz de Alarcon. Edicion de la R. Acad. Esp. Tom. I, II, III. Madrid, 1867. 3 vol. 8º.

Teatro escogido de Don Pedro Calderon de la Barca. Edicion de la Real Acad. Esp. Tom. I. II. Madrid, 1868, 2 vol. 8º.

Obras poeticas de Don Juan Nicasio Gallego, secretario perpetuo de la Real Acad. Esp. publicadas par la misma Academia. Madrid, 1854. 1 vol. 8º.

Obras poeticas del Excmo Sr. Don Bernandino Fernandez de Velasco Duque Frias, publicadas a expensas de sus herederos por la Real Acad. Esp. de que fué Individuo. Madrid, 1857. 1 vol. 8º.

Gramatica de la Lengua Castellana, por la Real Acad. Esp. Nueva edicion Madrid, 1880. 1 vol. 8º.

Examen istorico-critico del reinado de Don Pedro de Castilla. Obra premiada por voto unanime de la Real Acad. Esp. en el certamen que abrio la misma en 2 Marzo de 1850 su autor Don Antonio Ferrer del Rio. Madrid, 1851. 1 vol. 8º.

Memorias de la Academia Española. Cuaderno 1—16. Madrid, 1870—1874. 16 vol. 8º.

Fuero Juzgo en latin y Castellano, cotejado con los mas antiquos y preciosos codices por la R. Acad. Esp. Madrid, 1815. 1 vol. 4º.

La campaña de Africa, poema en dos cantos, que obtuvo el accessit en el certámen extraordinario, abierto por la R. Acad. Esp. en 17 febr. 1860, para conmemorar los triumfos de las armas españolas en la guerra de Africa. Su autor Don Antonio Arnao. Madrid, 1860. 1 vol. 8º.

Poesias, que da a luz La R. Acad. Esp. habiendolas juzgado merecredoras de mencion honorifica entre las presentadas al certamen extraordinario, abierto por la misma Real Acad. para conmemorar los triumfos de las armas españolas en la guerra de Africa. Madrid, 1860. 1 vol. 8º.

Don Rodrigo, drama lirico en tres actos, subdividido en cinco cuadros, que obtuvó al accesit en el certamen literario abierto por la R. Acad. Esp. en 12 Decembre 1857. Su autor D. Antonio Arnao. 1 vol. 8º.

La Batalla de Bailén. Poema que obtuvo el accesit en el certamen abierto por la R. Acad. Esp. en 2 de Marzo de 1850. Su autor Don Antonio Aparici y Guijarro. Madrid, 1851. 1 vol. 8º.

Oracion funebre, que por encargo de la Real Academia Española, y en las

honras de Miguel De Cervantes y demas ingenios españoles, pronuncio en la Iglesia de monjas trinitarias de Madrid, el 28 de Abril, de 1862, el Ilmo. Dr. D. Antolin Monescillo, obispo de Calahorra y la Calzada. Madrid, 1862. 1 vol. 8°.

Oracion funebre, que por ruego y encargo de la Academia Espanola y en las honras solemnas de Miguel De Cervantes y demas ingenios españoles pronuncio en la iglesia de religiosas Trinitarias de Madrid el dia 23 de Abril del año de 1873, el Ilmo y Excmo Señor Doctor D. Fray Iacinto Maria Martinez y Saez, obispo de la Habana. Madrid, 1873. 1 vol. 8°.

De la Academia regală de sciințe din Copenhaga:

Oversigt over det Kongelige Danske Videnskabernes Selskabs Forhandlinger og dets Medlemmers Arbejder. 1 Aaret 1882. — Kopenhaga, No. 2, din 1882. 1 vol. 8°.

Integration af en liniar Differentialligning af anden orden af Adolph Steen. Kopenhaga, 1882. 1 vol. 4°.

Nye Bidrag tel Kundskab om Fuglenes Bændelorme af H. Krabbe. Kopenhaga. 1882, 1 vol. 4°.

Den menneskelige Hjerneskals Byning ved Anencephalia og Misdannelsens Forhold til Hjerneskallens primmordialbrusk af Adolph Hannover. Kopenhaga, 1882. 1 vol. 4°.

Familien Podostemaceæ. Studier af Dr. Aug. Warming. II. Afhandling. Kopenhaga. 1 vol. 4°.

De la Academia din Cracovia:

Rocznik Zarzadu Academii Umiejétnosci w Krakowie 1881. 1 vol. 8°.

Pamietni R. Academii Umiejetnosci w Krakovia. Tom. 3 i 4.—2 vol. 4°.

Rozprawy i Sprawozdania z Posiedzen wydzialu historyczno-filozoficznego Academii Umiejetnosci. Tom. VIII. IX.—2 vol. 8°.

Sprawozdania Komisyi Jezg. Kowej Academii Umiejetnosci. Tom. I. II.—2 vol. 8°.

Zbior wiadomosci do Antropologii Krajowej wydavany staraniem komisyi Antropologicznéj Akademii Umiejetnosci w Krakowie. Tom. IV. V. 2 vol. 8°.

Zapytki Przedhistoryczne ziem Polskich widawane staraniem Komisyi Archeol. Akad. Umiejetn. wKrakovie. Serie I. Prusykrolewskie G. ossoboski Zeszy I. II.—2 vol. 4°.

De la Academia regală din Stockholm:

Anglosachsiska Mynt i svenska kongliga myntkabinettet funna i sveriges jord. Stochholm, 1881. 1 vol. 8°.

Hans Hildebrand, Antiquarisk Tidskrift för Sverige. Sjette Dellen, tredje Häftet] Stockoholm 1880—1882, 1 vol. 8°.

De la Academia de Istorie şi Antichităţĭ din Stockholm :

Kongl. Vitter Thets Historie och antiquittets Academiens Manadsblad. Niomda Argaugen 1880—82 2 vol. 8°.

De la Academia din Warşovia :

Acta historica res gestas Poloniae illustrantia. Tomus II continet acta Joannis Sobietski. — 2 vol. 4°.

Acta Historijczne do objasnienia Rzeczy Polskich sluzace. Tom. III i V. 2 vol. 4.

Scriptores Rerum Polonicarum. Continet Diaria comitorum : 1548, 1553, 1570, 1480—1535, 1654—1668. Tom. I,—VII.—6 vol. 4°.

Societatea pentru istoria Turingieĭ şi Antichităţiĭ, în Jena :

Zeitschrift des Vereins für thüringische Geschichte und Altertumskunde. Neue Folge. Dritter Band. Der ganzen Folge elfter Band, Heft 1. und 2. Jena 1882. 1 vol. 8°.

De la Societatea archeologică croată în Agram :

Viestnik hrvatskoga arkeologičoga drutžva. Godina V br. . U Zagrebu, 1883 1 vol. 8°.

De la Institutulŭ ethnograficŭ în Paris :

Lettre de Chr. Colomb sur la découverte du nouveau monde, d'après la rarissime version latine de la Bible. Imprimée, comentée et adnotée par Lucien de Rosny. Paris, 1865. 1 vol. 8°.

Histoire de Lille, Capitale de la Flandre fraçaise, depuis son origine jusqu'au 1830 par Lucien de Rosny. Paris, 1838. 1 vol. 8°.

Memoires de la Société d'ethnographie fondée en 1859.

Memoire sur l'infériorité des civilisations précoces par le Dr. Gaetan Delaunay. Paris, 1881. 1 vol. 4°.

Memoires de la Société d'ethnographie. Études ethnographiques sur les Bachkirs, populations du versant oriental de l'Oural par Wl. de Jouferow. Paris, 1881. 1 vol. 4°.

Les documents écrits de l'antiquité americaine; compte rendu d'une mission scientifique en Espaque et en Portugale (1880) par Léon de Rosny (avec planches). Memoires de la Soc. ethnogr. No. 3. Paris. 1882. 1 vol. 4°.

De la oficiulŭ meteorologic în Londra:

Report on the Storm of october 13—14, 1881, Published under the authority of the Meteorological council. London, 1882. 1 vol. 8°.

Meteorological observations at stations of the second order for the Year 1879. London 1882. — 4°.

Hourly Readings, 1881. I, II, III. — 3 vol. 4°.

Report of the meteorological council to the royal society, For the Year ending 31st of March 1882. London 1882. 1 vol. 8°.

The Quarterly Weather Report 1879. Appendices and plates. London 1882. 1 vol. 4°.

De la observatoriulŭ de la Kew, Richmond, Surray.

Report of the Kew Comittee for the Year ending October 31, 1881. London 1882. 1 vol. 8°.

De la Institutulŭ centralŭ imp. reg. de meteorologiŭ şi magnetismŭ terestru în Viena:

Jahrbücher der k. k. Central.-Anstalt für Meteorologie und Erdmagnetismus. Iahrgang 1878, Neue Folge XV Band. Wien 1881. 1 vol. 4.

Beobachtungen an der k. k. Central Anstalt für Meteorologie und Erdmagnetismus, Hohe Warte bei Wien. 1882, 1 vol. 8°.

Meteorologische Beobachtungen angeltellt auf der k. k. sternwarte in Krakau, 1882. 1 vol. fol. 4°.

De la Observatoriulŭ fisicŭ centralŭ din St. Petersburg.

Annalen der phisikalischen Central-Observatoriums. Iahrgang 1881, Th. I. St. Petersburg, 1882. 1 vol. 4°.

De la reg. Staţiune centralŭ meteorologicŭ în München:

Uebersicht über die Witterungsverhältnisse in Konigreich Bayern, Iunie-August, 1882. 1 vol. folio.

Beobachtungen der meteorologischen Stationen im Königreich Bayern, Iahrgang III, 1881, Heft 4. Iahrgang IV, 1882, Heft 1, 2. München 1 vol. 4°.

De la Universitatea Francisc-Iosefianŭ din Clujŭ.

Acta Reg. Scient. Universitatis Claudiopolitanae Francisco-Iosephinae anni MDCCCLXXXI—XXXII, fasc. I; anni MDCCCLXXXII—LXXIII, fasc. I.

Beszédek melyek a Kolozsvári mag. kir Ferencz-Ioszef-Tudomány-Egyetem, 1882, màjus hó 29-diki pálydíj-ki osztalási ünnepélyén tartattak. Koloszvárt, 1882, 1 vol. 8°.

A Kolozsvári Mag. kir. Ferencz-József-Tudomány-Egyetem Almanachja. MDCCCLXXXI—XXXII-röl. Kolozsvárt, 1881. 1 vol. 8°.

A Kolozsvári magyar király Ferencz-József-tudomány-egyetem Tanrendje az MDCCCLXXXII—III tanév II-ik felére. Koloszvárt, 1882. 1 vol. 8°.

De la Universitatea Franciscŭ-Iosefiana din Cernăuţĭ

Personalstand und Ordnung der öffentlichen Vorlesungen an der k. k. Franz-Iosephs Universität zu Czernovitz im Sommer-semester 1883. Czernovitz, 1883. 1 vol. 4⁰.

De la Societatea geografică română în Bucurescĭ.

Buletin. Anulŭ III. 1882.

De la Societatea pentru cunóscerea Transilvanieĭ în Sibiiŭ.

Iahresbericht des Vereines für siebenbürgische Landeskunde für das Vereinsjahr 1880-81. 1 vol. 8⁰.

Archiv des Vereines fur siebenbürgische Landeskunde, Neue Folge XVI, fasc. 2 şi 3.

De la Academia Română.

Hurmuzachi Eudoxiŭ, Documente privitóre la Istoria Românilorŭ, vol. IV partea I (1600—1649) Bucurescĭ, 1882. 1 vol 4⁰.

De la Societatea «Concordia» din Blajŭ.

Statutele societăţeĭ «Concordia» înfiinţată de uniĭ locuitorĭ meseriaşĭ din Blasiu. Blajŭ, 1883 1 vol. 8⁰.

De la Societatea pentru Cultura şi literatura română în Bucovina, in Cernăuţĭ

Calindaru pe anulŭ ordinariŭ 1883, redactatŭ de Ion I. Bumbacu, Anulŭ X, Cernăuţĭ. 1 Vol. 8⁰.

De la Societatea «Furnica» în Bucurescĭ

«Furnica» Associaţiunea Doamnelorŭ române pentru desvoltarea industrieĭ casnice. Statute. Bucurescĭ, 1882. 1 vol. 12⁰.

De la Eforia spitalelorŭ civile în Bucurescĭ :

Tablou graficŭ alŭ morbilităţiĭ şi mortalităţiĭ spitalelorŭ Ephorieĭ pe anulŭ 1880, de Dr. N. G. Cherembach, pe anulŭ 1881 — 2 foĭ.

De la Asociaţiunea studenţilorŭ Universitarĭ :

Anuarulŭ Asociaţiuneĭ generale a studenţilorŭ Universitarĭ din România, Focşanĭ—Piteştĭ, 1880—81, I II. Bucurescĭ. 2 vol. 8⁰.

De la Ministerulŭ affacerilorŭ străine în Bucurescĭ :

Carte figurative du mouvement des transports sur les voies navigables de la Belgique en 1880.

Carte de la navigation et des eaux intérieures de la Belgique.

Magyar Compass, penzügyi évkönyv Magyarország és társországai számara 1882 tizedik évfolyam. Szerkeszti és kiadja Mihok Sandor. Budapesta 1882.

Statistisches Jahrbuch des k. k. Ackerbau-Ministeriums, 1879, 1880, 1881, Wien. 5 fasc.

Commission européenne du Danube. Protocole Nr. 393. Séance du 12 Mai 1882. Cu o chartă a planuluĭ córteĭ și albieĭ sub-marine a Delteĭ Dunăriĭ.

La Justice en France de 1826 à 1880. Paris 1882. 1 vol. 4⁰.

Raportulŭ directiuni Institutuluĭ de nascere și copiĭ găsițĭ din Austria-de-josŭ (n. ö. Landes-Gebär und Findelanstalt) despre administrațiunea Institutuluĭ în a. 1882, F. t. Wien 6. Iann. 1883, 1 vol. folio.

Questiunea proprietățiĭ în Dobrogea. Partea I. Studiŭ asupra proprietăți, fonciare, și în special asupra domenuluĭ publicŭ în imperiulŭ otomanŭ, urmatŭ de codicele ottomanŭ din 1858 asupra proprietățiĭ fonciare și alte legĭ maĭ recente, traduse în românesce de G. M. Ghica. Partea II Propunerĭ (pentru regularea proprietății în Dobrogea) de G. M. Ghica. Bucurescĭ 1881. 2 vol. 8⁰.

Stenographische Protokolle über die Sitzungen des Hauses der Abgeordneten des österreichischen Reichsrathes in den Iahren 1881—1882. V, VI, VII, VIII Band. Wien, 1882. 4 vol. 8⁰.

Comité international des poids et mesures. Sixième rapport aux gouvernements signataires de la convention du Mètre sur l'exercice de 1882. Paris, 1883, 1 vol. 8⁰.

Administration de l'octroi de Paris. Projet de Budget des dépenses Eexercice 1881. 1 vol. 4⁰.

Ville de Paris. Budget de l'exercice 1881, 1882. — 2 vol. 4⁰.

Textes et documents concernants la constitution légale de l' Imprimérie nationale. Paris, 1874. 1 vol. 8⁰.

Réglement général du 18 Juin 1880 pour l'administration, l'exécution des services, la discipline et la police de l'Imprimérie nationale. Paris. 1 vol. 8⁰.

De la Oficiulŭ centralŭ de statistică în Bucurescĭ.

Statistica judiciară din România pe aniĭ 1876, 1877. Bucurescĭ, 1882, 1883. 2 vol. 4⁰.

Statistică din România. Comerciulŭ exteriorŭ, importŭ și exportŭ pe aniĭ 1878. 1879, Bucurescĭ 1882. 2 vol. 4⁰.

Mișcarea populațiuneĭ pe aniĭ 1878, 1879, după registrele stăreĭ civile, Bucurescĭ, 1882. 1 vol. 4⁰.

Statistica penitenciară din Romania pe anulŭ 1878. Bucurescĭ, 1882. 1 vol. 4⁰.

Statistica navigaţiuneĭ pentru anulŭ 1879. Bucurescĭ, 1882. 1 vol. 4⁰.

Superficie de l'Europe, établie par Strelbitzki. Publication du Comité centra russe de statistique, accompagnée de deux cartes de l'Europe. St. Petersburg, 1882. 1 vol. 4⁰.

De la Ministerulŭ Agricultureĭ, comerciuluĭ şi lucrărilorŭ publice în Bucurescĭ.

Die Waffensammlung der österreichischen Kaiserhauses in k. k. Artillerie—Arsenal — Museum in Wien, herausgegeben von Quirin Leitner. Wien, 1866—1870. — 1 vol. fol.

De la administraţia domenielorŭ Statuluĭ.

Lege pentru regularea proprietăţeĭ imobiliare în Dobrogea. Bucurescĭ, 1882, 1 vol. 8⁰.

De la Ministerulŭ de Resbelŭ în Bucurescĭ :

Monitorulŭ ósteĭ pe 1860—1865, 1870—1876, 1878, 1880—1881. Bucurescĭ, 16 vol. 8⁰.

De la Ministerulŭ Financelorŭ în Bucurescĭ :

Tabloulŭ generalŭ, indicândŭ comerciulŭ Românieĭ cu statele streine în anulŭ 1881. Bucurescĭ, 1882. 1 vol. 4⁰.

Buletinulŭ legiuirilorŭ financiare. Colecţiune de legĭ, regulamente, decrete, instrucţiunĭ privitóre la diferitele serviciĭ ale administraţiuni financelorŭ. Partea I vol. I. Bucurescĭ, 1882. 1 vol. 8⁰.

Adolf Stieler's Hand Atlas über alle Theile der Erde und über das Weltgebäude, 95 Karten. Gotha. 1 vol. fol.

De la Ministerulŭ de Interne în Bucurescĭ :

Expunerea situaţiuneĭ judeţelorŭ pe anulŭ 1880. Bucurescĭ 1882, 1 vol. 4⁰.

De la Autorĭ Traducătorĭ, editorĭ, etc,

Dr. A. P. Alexi, O escursiune botanică în România şi Dobrogea. Sibiŭ 1883. 1 vol. 8⁰.

Colonelŭ G. Boteanu, Conferinţă militară publică. Pétra 1882. 1 vol. 8⁰.

E. Bacaloglu, Resumatulŭ conferinţelorŭ ţinute la Universitatea din Capital în zilele de 20 Ianuarie 6, 20, 27 februarie şi 6 Martie 1883. Bucurescĭ. 1 vol. 8⁰

Georges Bengesco, Voltaire. Bibliographie de ses oeuvres, Tome 1. Paris 1882. 1 vol. 8⁰.

Francesco Bataglia-Rizzo, Pochi cenni intorno ad un nuovo fossile rinvenuto nell'ex Castello Termini-Imerese. 1 vol. folio.

Th. T. Burada, Datinele poporuluĭ românŭ la înmormântărĭ. Iașĭ 1883. 1 vol 8°.

Dr. Barna Ignácz, Dido Királyné Publius Virgilius Maro Aeneisének 4 elsö kónyve — forditotta Dr. Barna Ignácz. — Budapest, 1877. 1 vol. 8°.

Quinti Horatii Flacci Carmina, (Odarum libri V) in hungaricum convertit et notis illustravit dr Ignatius Barna. — Budapestini 1875.

Decimi Junii Juvenalis Satirae. In hungaricum convertit et notis illustravit dr. Ignatius Barna. — Budapestini 1876.

Aulus Persius Flaccus és Sulpicia Satirái forditotta dr. Barna Ignácz. Budapest, 1881.

I. P. Bancovu, Steua Românii și morții de la Plevna. Craiova 1882. 1 vol. 8°.

Carmen Sylva, Povestile Peleșuluĭ. Bucurescĭ 1882. 1 vol. 8°.

Ión I. Condeescu, Codice penal român anotat și explicat. Bucurescĭ 1883. 2 vol. 8°.

I. Creangă, C. Grigorescu, I. Ienăchescu, N. Climescu, V. Răceanu și A. Simionescu, Metoda nouă de scriere și cetire. Iașĭ 1882. 1 vol. 8°.

Frédéric . onnadieu, Le Felibrige et l'idée latine a Marseille le XXV Novembre MDCCCLXXXII. Montpellier 1883. 1 vol. 8°.

V. Dimitrescu, Viitorulŭ societăților judecatŭ dupe presinte, saŭ ceva despre societatea de istorie și archeologie din județulŭ Mehedințĭ. Turnu-Severin 1882. 1 vol, 12°.

Dometiu Dogariu și Ion Dariu, Aritmetica, exercițiĭ practice cu numeriĭ de la 1 — 100 după sistemulŭ decadicŭ pentru începătoriĭ din anulŭ I și II de scólă. Partea I edițiunea IIª. Brașov 1882. 1 vol. 8°.

Aritmetica. Exercițiĭ practice cu numeriĭ de la 1—1000 după sistemulŭ decadicŭ pentru începătoriĭ din anulŭ alŭ IIIlea. Brașov 1880. 1 vol. 8°.

Aritmetica Exercițiĭ practice cu numeriĭ de la 1—1,000,000 dupe sistemulŭ decadicŭ pentru începetorii din anulŭ alŭ patrulea de Dometiu Dogariu. Brașov. 1880. 1 vol. 8°.

Aritmetica. Exercițiĭ practice cu frângerile decimale și vulgare de Ioanu Dariu. Brașov 1881. 1 vol. 8°.

Iulius Euting, Fabula Scripturae Hebraicae delineata a Iulio Euting. Argentorati 1882. 1 vol. 8°.

Dr. Anastasiu Fĕtu, Relațiune despre starea ospitalelorŭ și celorŭ alte stabilimente ale caseĭ st. Spiridon. Iașĭ 1877. Cu anexe No. 131, 132, 133, din 1882 și No. 143 din 1881. *Curierul Th. Balassan.* 1 vol. 8°.

Dr. I Felix, Quatrième congrès international d'Hygiène. Sur la prophylaxie

de la Pellagre. Rapport de Mr. le Prof. Dr. I. Felix (de Bucarest). Genève 1882. 1 vol. 8⁰.

Separat-Abdruck aus der deutchen Vierteljahrsschrift für öffentliche Gesundheitspflege. Band XIV. Heft. 4. in Braunschweig, 1882. (Iahresbericht der Stadt Bucarest für 1881, von prof. dr. I. Felix). 1 vol. 8⁰.

Florentin, Romeo, romanŭ originalŭ. Iaşĭ 1873. 1 vol. 16⁰.

Decebalŭ, nuvelă istorică. Craiova 1882. 1 vol. 16⁰.

Estetica. Schiţă filosofică despre Frumos şi Arte. Estetica generală : Frumosulŭ. Iaşĭ, 1874. 1 vol. 8⁰.

Bonifaciu Florescu. Portofoliulŭ românŭ. Revistă, anul I, 1881—1882. Bucurescĭ. 1 vol. 8⁰.

N. Făgărăşanu, Drumurile de ferŭ cu cale normală şi cele cu cale îngustă. Bucurescĭ 1883. 1 vol. 8⁰.

Ed. Gasselin, Dictionnaire français-arabe, t. I. Paris 1880. 1 vol. 4⁰.

L. V. Fischer, Gruiu Sânger von Alessandri aus dem rumänischen von L. V. Fischer. Leipzig 1883. — 1 vol. 8⁰.

Z. Herescu, Elemente de aritmetică pentru usulŭ elevilorŭ din învĕţământulŭ secundarŭ. Bucurescĭ 1875. 1 vol. 8.

N. I. Herovanu, Studiŭ economicŭ asupra aşezăreĭ contribuţiunilorŭ directe şi al organizăreĭ serviciilorŭ de constatare şi percepţiune. Piatra 1881. 1 vol. 8⁰.

Nicolaŭ Ieremievicĭ, Carte de cetire saŭ Lecturariu românescŭ pentru alŭ II. şi alŭ III anŭ alŭ şcólelorŭ poporale. Viena 1882. 1 vol. 8⁰.

George Ioanidŭ, Disertaţie asupra adevĕrateĭ origine a limbeĭ Daco-Române în strânsă afinitate cu limba pelasgo-elenică şi asupra alfabetuluĭ foneticŭ în loculŭ celuĭ radicalŭ. Bucurescĭ 1882. 1 vol 8⁰.

A. C. Ionescu. Esplicarea procedureĭ civile cu legile judecătorielorŭ de ocóle şi judecătorielorŭ comunale. Bucurescĭ 1881. 1 vol. 8⁰.

Ion Ionescu. Darea de sémă cătră alegătoriĭ colegiuluĭ IV de Roman. Bucurescĭ 1883. 1 vol. 8⁰.

St. Iosifŭ, Programa gimnasiuluĭ mare publicŭ românu din Braşovŭ. 1 vol. 8⁰.

P. Ispirescu, Legende saŭ basmele Românilorŭ. Bucurescĭ 1882. 1 vol. 8⁰.

M. Kogălniceanu, Programa de la Mazar-Paşa aplicată de guvernulŭ Domnuluĭ Ion C. Brătianu. Bucurescĭ 1883. 1 vol. 8⁰

Enea Lanfranconi, Rettung Ungarns vor Ueberschwemmung. Mit. 2 Karten. Budapest 1882. 1 vol. in folio.

Des voies de communication par eau de l'Europe centrale et de l'importance de la régularisation du Danube spécialment du passage entre Thèbes at Gönyö. Vienne 1881. 1 vol. in folio.

Uber die Wasserstrassen Mittel-Europa's und die Wichtigkeit der Regulirung des Donaustromes, mit bensonderer Berücksichtigung der Streche zwischen Theben-Gönyö. Presburg 1880. 1 vol. in folio.

Közép-Europa viziutai és a Dunafolyam szabályozásának fontosságáról, különös tekintettel a Dévény és Gönyö közti vonalra. Pozsony 1880. cu 7 Chărţĭ. 1 vol. in folio.

Charles de Linas, L'art et l'industrie d'autrefois dans les regions de la Meuse Belge. Paris-Arras 1882. 1 vol. 8⁰.

Croix pectorale ouvrante de travail espagnol. Brive 1882. — 1 vol. 8⁰.

Lascăr Stavri, Carte de închinăciunĭ tipărită sub povețuirea Inalt Prea Sfînțitului mitropolitŭ Veniaminŭ Chostachi la anulŭ 1841 și retipărită de Lascărŭ Stavri în zilele Majestățeĭ sale Regeluĭ Carol I. Piatra 1882. 1 vol 8⁰.

Melchisedecŭ, Episcopŭ de Romanŭ, Inscripția de la Monastirea Resboeniĭ. județulŭ Némțuluĭ, comentată de Episcopulŭ de Romanŭ Melchisedecŭ. Bucurescĭ 1882. 1 vol. 8⁰.

Raportulŭ P. S. S. Episcopuluĭ Melchisedecŭ despre independența bisericeĭ române. Bucurescĭ. 1 vol. 8⁰.

S. Mangiucă, Calindariu Iulianŭ, Gregorianŭ și poporalŭ românŭ pe anulŭ 1883. Biserica-Albă 1882. 1 vol. 8⁰.

V. Măndreanu, Gramatica română în școlele elementare, tractată din bucățĭ de citire. Partea I-a, edit. 1-iŭ. Lugoșŭ 1882. 1 vol 8⁰.

Gramatica română în școlele elementare, tractată din bucățĭ de citire. Partea I, anulŭ 3-lea și alŭ 4-lea de școlă. Carasebeș 1882. 1 vol. 8⁰.

Dr. N. Manolescu, Studiŭ asupra miopieĭ cu examenulŭ a 2991 elevĭ din scólele din Bucurescĭ. Bucurescĭ 1883. 1 vol. 8⁰.

Dr. Edmond Meyer, Iahresberichte der Geschichtswissenschaft :

C. Jireček, die Slaven.

E. Meyer u. Gerstenberg, Brandenburg, Schlesien, Lausitz.

C. Gerstenberg, Schesien und Posen.

E. Meyer, Mittelrhein. Berlin 1878—79. 4. vol. 8⁰.

C. Mille, Versurĭ. Iașĭ 1883. 1 vol. 8o.

Achille Moch, Micŭ tractatŭ asupra cultureĭ gândacilorŭ de mătase în România. Bucurescĭ 1883. 1 vol. 8⁰.

Emile Picot et Georges Bengesco, Alexandre le bon, prince de Moldavie (1401—1433). Vienne 1882. 1 vol. 12⁰.

Porcius Florianu, Flora phanerogama din fostulŭ districtŭ alŭ Năsăudului. — Săbiŭ 1881. 1 vol. 8⁰.

Virgiliŭ Popescu, Sgârcitulŭ de Moliere și Caiu Grach de V. Monti, traduceri. Brașov 1882. 1 vol. 8⁰.

Gavrilă Popŭ, Istoria revelațiunei divine a ambelorŭ așezĕminte. Sibiŭ 1869. 1 vol. 8⁰.

André Pretorian, Concours au prix Jacques Perier de Paris. Question du concours. L'instruction publique, comment doit-elle être repartie, afin pour satisfaire aux exigences de la societé? Reponse. Bucarest 1882. 1 vol. 8⁰.

I. Cav. Pușcariu, Mèrulŭ. Budapesta 1882. 1 vol. 12⁰.

Analele fundațiunei Gozsdu pe anii 1870—1880, fasc. II. Budapesta 1881. 1 vol. 4⁰.

Proiectŭ de regulamentŭ pentru afacerile consistoriului mitropolitanŭ. Sibiŭ 1882. 1 vol. 4⁰.

Dr. H. Rehm, Ascomycetes Lojkani lecti in Hungaria, Transylvania et Galicia. Budapestini 1882. 1 vol 8⁰.

Beiträge zur Ascomyceten-Flora der Deutschen Alpen und Voralpen. Dresden 1882. 1 vol. 8⁰.

Alphonse Roque-Ferrier, La poésie populaire de l'Escriveta en provençal, en languedocien et en macédo-roumain. Montpellier 1883. 1 vol. 8⁰.

Brinde pourta a'n Basèli Alecsandri dins l'Assemblado Manteneucialo dou XXV de Mai MDCCCLXXIX. 2 foi volante.

Léon de Rosny, Question d'archéologie japonaise. Paris 1882. 1 vol. 8⁰.

Les distiques populaires du Nippon Extraits dn Gi-Retŭ Hyakŭ-Nin Is-Syu; trad. du japonais. Paris 1878. 1 vol. 8⁰.

Les populations danubiennes. Études ethnographiques par Léon Prunol de Rosny. Texte: 1-re et 2-e Livraison in 4⁰, Atlas 1re et 2e livraison, in folio. Paris 1882. pest 1882. 1 vol. 8⁰.

Dr. Szadeczky Lajós, Mihaly Havasalföldi Vajda Erdélyben 1599—1601. Budapest 1882. 1 vol 8⁰.

Georges G. Tocilescu, Étude historique et juridique sur l'emphytéose. Paris 1883. 1 vol. 8⁰.

Vilhelm Tomaschek, Zur Kunde der Hämus-Halbinsel. Wien 1882. 1 vol. 8⁰.

V. A. Urechia, Ode a Elisa, commedia in un atto, tradotta dal rumeno da Clelia Bruzzesi. Bucuresci 1878. 1 vol. 8⁰.

Opere complete, novele, cugetări, foiletóne, bibliografiĭ, varia Seria E. Tom. I. Edițiunea a doua. Bucurescĭ 1882. 1 vol. 8°.

Al. N. Vitzu, Recherches sur les teguments chez les crustacées décapodes. Paris 1882. 1 vol. 8°.

Iosifŭ Vulcanŭ, Lira mea. Oradea-mare 1882. 1 vol. 8°.

Emilian Wojucki, Profetulŭ Jô o Elŭ, tradusŭ și esplicatŭ după textulŭ matoseticŭ. Viena 1882. — 1 vol. 8°.

De la redacțiunĭ:

Adevěrulŭ, diarŭ, pe 1881—1882. — 1 vol. 4°.

Analele medicale române, pe 1882. Bucurescĭ. 1 vol. 8°.

Asachi. Revistă pe 1882. Pétra. 1 vol. 8°.

Aurora română. Organŭ beletristicŭ literarŭ pe 1882. Cernăuțĭ. — 1 vol. 4°.

Binele Publicŭ. Diarŭ pe anulŭ 1881. Bucurescĭ. 1 vol. 2°.

Biserica și școla pe anulŭ 1882. Aradŭ. 1 vol. 2°

Biserica ortodoxă română pe 1882. Bucurescĭ. 1 vol. 8°.

Bulentinulŭ Tolegrapho-Postalŭ pe 1882. Bucurescĭ. 1 vol. 8°.

Columna luĭ Traianŭ. Revistă mensuala pentru istoria, linguistică și psichologia poporană. Bucurescĭ 1882. 1 vol 8°.

Convorbirĭ literare. Iașĭ 1882 1 vol. 4°.

Contemporanulŭ, revista pe anulŭ I II, 1881--1882. 2 vol. 8°.

Corespondența provincială pe 1882. Piatra. 1 vol. folio.

Dreptulŭ; legislațiune, doctrină, jurisprudența iconomia politică; pe 1882. Bucurescĭ. 1 vol. 4°.

Familia, jurnalŭ beletristicŭ pe anulŭ 1882. Ordea-mare. 1 vol. 4°.

Gazeta Transilvanieĭ. Diarŭ. Brașovŭ pe anulŭ 1882. 1 vol. folio.

Monitorulŭ oficialŭ alŭ Românieĭ pe anulŭ 1882. Bucurescĭ. 4 vol. 4°.

Monitorulŭ oficialŭ alŭ Românieĭ. Desbaterile Corpurilorŭ legiuitóre. 1882 1. vol. 4°.

Națiunea, Diarŭ pe 1882. Bucurescĭ. 1 vol. folio.

Observatoriulŭ, Diarŭ pe anulŭ 1881. Sibiŭ. 1 vol. folio.

Ország-Világ, Képeslap a magyar müvelt közönség számára No. XXII din 1882. Pest. 1 vol. 4°.

Ostașulŭ. Jurnalŭ militarŭ redigiatŭ de S. P. Scheletti, vol. I-V. VI (No. 1 2). Bucurescĭ 1881—1883. 6 vol. 8°.

Portofoliulŭ românŭ, revistă pe anulŭ I, 1881-1882. Bucurescĭ. 1 vol. 8°.

Progresulŭ medicalŭ, pe anulŭ 1882. Bucurescĭ. 1 vol. 4°.

Il Progress. Scuol (Elveția), pe anulŭ 1882. 1 vol. folio.

Românulŭ, ḑiarŭ. Bucurescĭ, pe anulŭ 1882. – 1 vol. folio.

România Liberă. ḑiarŭ pe anulŭ 1882. Bucurescĭ. 1 vol. folio.

Repertorĭulŭ legilorŭ, pe anulŭ 1882. Bucurescĭ. 1 vol. 8°

Revista pentru istorie, archeologie și filologie An. I, vol. I fasc. I și 2. Bucurescĭ 1883. 2 fas. 8°.

Şcóla Română revistă pe anulŭ 1882. Ploescĭ. 1 vol. 8°.

Spitalulŭ, revista pe 1882. Bucurescĭ. 1 vol. 8°.

Stindardulŭ. Ḑiarŭ. Focșanĭ. 1 vol. 2°.

Telegraphulŭ. Ḑiarŭ pe anulŭ 1882. Bucurescĭ. 1 vol folio.

Telegraful Român pe anulŭ 1882. Sibiŭ. 1 vol. folio.

Transilvania, fóia Asociațiuneĭ transilvane, pe 1882. Sibiŭ. — 1 vol. 4°.

De la d-lŭ V. Alecsandri,

Le Félibre Auguste Fourès par Marieton Paul. Lyon 1883. 1 vol. 8°.

De la d-lŭ Tache Andreianu,

Fr. Villot, Notice des tableaux exposés dans les galeries du Musée impérial du Louvre 1, 2, 3 Partie. Paris 1865. 1 vol. 8°.

Cartea românéscă de învățătură saŭ Cazania mitropolituluĭ Varlaam din 1643. Fără titlu și cu maĭ multe foĭ rupte.

Ciaslovŭ tipăritŭ în Sfânta Monastire Némțulŭ, 1833. 1 vol. 8°.

De la d-lŭ G. Barițiŭ,

Memorialŭ compusŭ și publicatŭ din însărcinarea conferințeĭ generale a represintanțilorŭ alegătorilorŭ românĭ, adunațĭ la Sibiŭ în ḑilele din 12, 13 și 14 Maiŭ *st. n.* 1881 *prin comitetulŭ sĕŭ emisŭ cu acea o casiune.* Sibiŭ 1882. 1 vol. 8°

De la d-lŭ N. Crețulescu,

Исторія о жизни и дѣлахъ молдавскаго господаря князя Константина Кантеміра, сочиненная с. Петербургской Академіи наукъ покойнымъ профессоромъ Беером съ россійкимъ переводомъ и съ приложёніемъ родословія князей Кантемировъ. Въ Москвѣ 1783. 1 vol. 8 .

De la d-lŭ dr. I. Felix,

Museulŭ Severinuluĭ saŭ Anticitățile județuluĭ Mehedinți de V. Dimitrescu. Turnu-Severin 1881. 1 vol. 8⁰.

De la d-lŭ Ioanŭ Fioranŭ,

C. Suetonij Tranquilli XII Caesares: Sexti Aurelij excerpta; Eutropii de gestis Romanorum lib. X: Pauli Diaconi libri VIII (A. 1521). — 1 vol. 8⁰.

De la d-lŭ N. Ionescu,

Вышній покровъ надъ Аѳономъ, или Сказаниіа о святыхъ, чудотворныхъ, во Аѳонѣ прославившихся, иконакъ. Санктпетербургъ 1867. 1 vol. 8.

De la d-lŭ P. Ispirescu,

Legiuire pentru reciproacele drepturĭ și îndatoririĭ ale proprietaruluĭ și ale lucrătorilorŭ pămêntuluĭ. Bucurescĭ 23 Aprilie 1851. 1 vol. 8⁰.

Proiect atingător de legiuirile îndeplinitóre ale Secțieĭ a —lă. Cap al 3 - lea din Regulamentulŭ Organicŭ. 1 vol. 4⁰.

Diferite foĭ volante imprimate din epoca de la 1840 încóce; 120 bucățĭ.

De la d-lŭ George Lenș,

E. M. Cousinery, Voyage dans la Macédonie contenant des recherches sur l'histoire, la géographie et les antiquités de ce pays. I II. Paris 1831. 2 vol. 4⁰.

De la d-lŭ dr. Nicolaŭ,

Lege de poliție sanitară veterinară. Bucurescĭ 1882. 1 vol. 8⁰.

De la d-lŭ Obedenariu,

Mostre de dialectulŭ macedo-romanŭ, Partea II Basme și poesiĭ populare culese și traduse de Vangeliu Petrescu (Crușovénu), Bucurescĭ 1882. 1 vol. 8⁰.

De la d-lu Alex. Pencovicĭ,

Rossici in monte Athos monasterii : Акты рускаго на святомъ Аѳонѣ Монастыря св. великомученика и цѣлителѣ Пантелеимона. Кіевъ 1873. 1 vol. 8.

Opuscule sur la question du convent de St. Panteleimon au Mont-Athos par un ami de la vérité (traduit du grec). Constantinople 1874.

Cestiunea schituluĭ românescŭ chinovialŭ alŭ Sfîntuluĭ Ioanŭ Botezătorulŭ din sfîntulŭ Munte Athos, lămurită după acte autentice de Eromonachulŭ Demianu Slarețulŭ Schituluĭ. Bucurescĭ 1879. 1 vol. 8⁰.

De la frațiĭ Schrager,

Kalendariŭ pe anulŭ 1835. Eșĭ.

De la d-lŭ M. Schwarzfeld,

Anuar pentru Israeliţĭ. Bucurescĭ 1882. 1 vol. 8⁰.

De la d-lŭ G. Sion,

Notiţe statistice asupra Moldavieĭ de prinţulŭ Nicolae Suţu, traducere de T. Codrescu. Iaşĭ 1882. 1 vol. 8⁰

De l'abolition du servage dans les Principautés danubiennes par A. G. Golesco. Paris 1856. 1 vol. 8⁰.

Compdiu generalŭ de statistică de B. Alessandru. Graţiŭ 1871. 1 vol. 8⁰.

Patriarşiĭ saŭ pămêntu'ŭ Canaanu, traducere. Bucurescĭ 1846. 1 vol. 8⁰.

Almanaculŭ Milcovuluĭ cuprinḑêndŭ calendarulŭ pe anulŭ 1861. Focşanĭ 1861. 1 vol. 8⁰.

Quelques notes sur les derniers événements de Pologne. Paris 1846. 1 vol. 8⁰.

Causa bivolarilorŭ din Giurgiu înaintea Curţiĭ cu Juraţĭ din Turnu-Măgurele. Bucurescĭ 1873. 1 vol. 16⁰.

Ballades et chants populaires de la Roumanie recueillis par V. Alexandri. Paris 1855. 1 vol. 16⁰.

Istoria luĭ Carolŭ XII, regele Sveţiei, traducere de D. N. Racoviţă. Bucurescĭ 1846. 1 vol. 8⁰.

Culegere de tractate de pace încheiate între Inaltele Curţĭ Otomană şi Ruséscă, traducere de M. Kifalov. 1 vol. 8⁰.

Abecedarŭ turco-romanŭ de C. Petrescu. Rusciuk 1874. 1 vol. 8⁰.

Epistola mareluĭ vizirŭ alŭ Inalteĭ porţĭ adresată Măriei Sale Domnitoruluĭ Românilorŭ şi respunsulŭ Domnitoruluĭ. Bucurescĭ 1865. 1 vol. 16⁰.

De l'amélioration de l'état des paysans roumains par C. Boeresco. Paris 1861. 1 vol. 8⁰.

Documente relative la negoţierile din Viena asupra questiuniĭ Orientuluĭ. Bucurescĭ 1855. 1 vol. 8⁰.

Esplicarea codiceĭ comerciale române de B. Boerescu. Bucurescĭ 1859. 1 vol. 8⁰.

Raportŭ la E. S. D. Caimacanŭ asupra stăreĭ departamentuluĭ de finance în Moldova. Iaşĭ 1856. 1 vol. 8⁰.

Regime actuel des Principautés danubiennes par M-me L. C-tesse Stourdza. Paris 1856. 1 vol. 8⁰.

Acte de l'Assemblée ad-hoc et annexes explicatifs de quatre points. Bucurescĭ 1858. 1 vol. 8⁰.

Mistères diplomatiques aux bords du Danube par Elias Regnault. Paris 1858. 1 vol. 8°.

Mémoires et dispositions sur les eglises et biens conventuels de la Moldavie Réglement pour la réorganisation de l'instruction publique dans la principauté de Moldavie. Iașĭ 1857. 1 vol. 8°.

Memoariu adresatu de d-lu Scarlat Crețulescu, ministru Cultului și Instructiei publice în România, Escelențelorŭ lorŭ d-lorŭ Comisarĭ aĭ puterilorŭ semnătóre tractatuluĭ de la Paris. Iașĭ 1859. 1 vol. 8°.

Monumentulŭ Sinkai-Klainian. Buda 1844. 1 vol. 8°.

Statutele Asociațieĭ literare a Românieĭ. 1 vol. 16°.

Romănulŭ pe 1860. 1 vol. folio.

Memoires pour servir a l'histoire de la Roumanie. — 1-er memoire : Topographie de la Roumanie par C. Bolliac. Paris 1856. 1 vol. 8°.

Gramatica românéscă. II parte sintactică de G. Seulescu. Iașĭ 1843. 1 vol. 16.

Istoria Romănilorŭ, traducere de I. Fĕtu. Galațĭ 1853. 1 vol. 8°.

Documente Istorice de P. Teulescu. Bucurescĭ 1860. 1 vol. 8°.

Amiculŭ șcóleĭ. Anu I broș. 1 și 2. de V. Romanŭ. Sibiŭ 1860. 1 vol. 8°.

Respunsŭ la interpelarea făcută de D. Ministru alŭ Cultelorŭ de D. M. Kogălnicénu, în ședința adunăreĭ din 19 Marte 1862. Iașĭ 1862. 1 vol. 8°.

Statutele Asociațiuneĭ transilvene pentru literatura română și cultura poporuluĭ românŭ. Sibiŭ 1862. — 1 vol. 16°.

Legiuirea Grănicerilorŭ. Bucurescĭ 1850. 1 vol. 16°.

L'art de parler et d'écrire corectement la langue française ou grammaire philosophique et littérraire de cette langue par L'abbé de Levizac. Paris 1809. 2 vol. 8°.

Quelques mots sur la Valachie. Paris 1856. 1 vol. 8°.

Candidatura prințului Grigorie M. Sturdza de N. Hurmuzaki. Iașĭ 1858. 1 vol. 8°.

Précis de droits des Moldaves et des Valaques, fondé sur le droit les gens et sur les traités Paris 1839. 1 vol. 8°.

Zimbru, pe anulŭ 1856. 1 vol. 4°.

La Moldavie et Grégoire Ghyca par G. D. Murphy-Byrue. Iașĭ 1856. 1 vol. 8°.

Lettres sur la circulaire de la Porte du 31 Juillet 1856 par D. Bratiano. Berlin 1857. 1 vol. 8°.

Le protectorat de Czar et la Russie. Paris 1850. 1 vol. 8°.

Adaos literarŭ pentru DD. Abonațĭ la Monitorulŭ oficialŭ de G. Asaky. Iașĭ 1861. 1 vol. 9°.

Adunarea completă de așeḑĕmintele și deslegările date în ramulŭ dacanicŭ în cursŭ de 12 anĭ de Scarlatŭ Pastia. Partea II-a. Iașĭ 1856. 1 vol. 8⁰.

Starea instrucţiuneĭ publice în România de susŭ la finitulŭ anuluĭ scolasticŭ 1860—1861. Bucurescĭ 1861. 1 vol. 4⁰.

Foiletonulŭ Zimbruluĭ pe 1855. Iașĭ. 1 vol. 4⁰.

Tableau de l'histoire moldave, 1833, 1839, 1840, 1845. Iașĭ. 4⁰.

Esplicăciunea introducereĭ codiceluĭ civilŭ de G. Marzescu Iașĭ 1865. 1 vol. 8⁰.

Code sacré ou exposé comparatif de toutes les religions de la terre par A. de Maizierès. Paris 1835. 1 vol. folio.

Nationalulŭ pe 1860. 1 vol. folio.

Table istorice de Dr. Edouard Vehse. Bucurescĭ 1844. 1 vol. in folio.

Monitorulŭ oficialŭ pe 1860. 1 vol folio.

Gazeta Transilvanieĭ pe 1844,45,46. 3 vol. folio.

Steaua Dunăreĭ pe 1855. 1 vol. 4⁰

Foaia pentru minte, inimă și literatură. Brașiovŭ 1846. 1 vol. 4⁰.

Adunarea cuprinḑĕtóre în scurtŭ din cărţile împărătescilorŭ pravilĭ de Andronachi Donicĭ. Iașĭ 1814. 1 vol. 4⁰.

Vocabularŭ Românŭ de I. D. Negulicĭ. Bucurescĭ 1848. 1 vol. 16⁰.

Gazeta Tribunalelorŭ pe aniĭ 1860—1863. — 1 vol. folio

Dîmbovița, fóiă politică și literară pe anulŭ 1860. — (2 Ianuar. — 19 Oct.) 1 vol. folio.

De la d-lŭ D. A. Sturdza,

Ḑiare relative la ajutorarea celorŭ bântuițĭ de flacărĭ, No. 1 din *Presa întrun tă. Foie copiilorŭ*, 23 Apriliŭ 1882. Programulŭ Teatruluĭ naționalŭ în ḑilele de 23. 24 și 25 Aprilie.

Alianța Germano-Austriacă și Rusia, traducere. Bucurescĭ 1882. 1 vol. 8⁰.

Αλεξανδρου Μαυροκορδατου του εξ Απορρητων επιστολαι Ρ' Εκδεδονται επιστασια Θ. Λιωαδα. Τεργεστῃ 1879. 1. 8⁰.

Românulŭ 9 Augustŭ 1857. Banchetulŭ oferitŭ luĭ C. A. Rosetti cu ocasiunea aniversăreĭ a XXV-a a fondăreĭ «Românuluĭ» la 27 Septembre 1881.

Preussen im Bundestag 1851 bis 1859. Documente der k. Preuss. Bundestag-Gesandtschaft herausgegeben von Dr. Ritter v. Poschinger. Leipzig 1882. 2 vol. 8⁰.

Études sur la Cancer par le Dr. Bougart. Bruxelles 1882. 1 vol. 8⁰.

Fóia sătéscă a prinţipatuluĭ Moldoveĭ pe aniĭ 1839, 1841, 1842, 1843, 1846, 1847, 1849. Iașĭ. 7 vol. 4⁰.

Buletinŭ, Foae oficială pe aniĭ 1839—1849. Iașĭ. 11 vol. 4⁰.

Albina Românéscă pe 1835. Iașĭ. 1 vol. in folio.

Das Staats-archiv. Sammlung der officiellen Aktenstücke zur Geschichte der Gegenwart. Leipzig. Band XXXVIII (4—6), XXXIX, XLI (1—2). 4 vol. 8⁰.

Der deutsche Herold. Zeitscrift für Heraldik, Sphragistik und Genealogie. Berlin 1882.

Românulŭ. Ḑiaru. Bucurescĭ pe a. 1882. 1 vol. folio.

Rudolf Orghidan, Gramatica românéscă și nemțească pentru tinerimea națională. Brașov 1838. 1 vol 8⁰.

România (descriere geografică a țěreĭ româneseĭ). F. l. s. a. 1 vol. 8⁰.

Notice historique sur les Tsiganes ou esclaves Zingares de Moldavie et de Valachie par Alfred Poissonier. 1 vol 8⁰.

Étude historique et juridique sur l'emphytéose en droit romain, en droit français et en droit roumain par Georges G. Tocilescu. Paris 1883. 1 vol 8⁰.

Numismatische Zeitschrift, herausgegeben von der numismatischen Gesellschaft in Wien. 1882. Wien 1882. vol I. II. 2 vol. 8⁰.

Vierteljahrsschrift für Heraldik, Sphragistik und Geneologie, redigirt von Ad. M. Hildebrandt. Berlin 1882.—1 v. 8⁰.

Verzeichniss der Mitglieder des Vereins Herolds in Berlin am I Ianuar 1883. Statut des Vereines Herold zu Berlin. Berlin 1882. 1 vol. 8⁰.

Conférence internationale pour la protection des câbles sous marins. 16 Oct.—2 Nov. Procés-verbaux. Paris 1882. 1 vol. 4⁰.

Conférence internationale pour la détermination des unités electriques. 16 Oct.-26 Oct. 1882. Procés-verbaux. Paris 1882. 1 vol. 4⁰.

Die Rumänen und ihre Ansprüche von Paul Hunfalvy. Wien und Teschen 1883. 1 vol. 8⁰.

Danube No. 1 (1883). Correspondence respecting the navigation of the Danube. London.

— No. 2 (1883) Protocol of conferences held in London respecting the navigation of the Danube. London.

— No. 3 (1883) Despatch to her Majesty representatives Abraad respecting the navigation of the Danube and the conferences relating thereto held in London, 1883.

Turkey. Correspondence respecting the affairs of Crete (No. 28) London 1878.

— Correspondence respecting the convention between great Britain and Turkey of Iune 4, 1878. (No. 43) London 1878.

— Correspondence respecting ottomann Loans (No. 46). London 1878.

Mayor Edmondo, Il tratatto della Santa Alleanza e la signora di Krüdner. Torino 1882. 1 vol. 8°.

Literatorul. Revistă literară. Anul III, No. 6—12. Bucurescĭ 1882.

Ostaşul. Ziar militar redigiat de P. S. Scheletti. An. III No. XII. Bucurescĭ 1882.

Dacia viitóre, An. I No. 1 — 5. Paris 1883.

Recreaţiĭ sciinţifice. Revistă. An. I No. 1—3. Iaşĭ 1883.

Stenographische Berichte über die Verhandlungen der durch die Allerhöchste Verordnung von 15-ten October 1879 einberufenen beiden Häuser des Landtages. Haus der Abgeordneten IV Band. Berlin 1880. 1 vol. 4°.

Asachi. Revista ştiinţifică literară. Anulŭ I No. 4—12. Anulŭ II No. 1—9. Piatra 1882, 1883.

Portofoliulŭ românŭ. Revistă. Anulŭ I Nr. 2—12. Bucurescĭ 1881—82.

Liberulŭ schimbŭ şi comerciulŭ englesŭ de August Mongredien. Traducţiune de I. Cetăţianŭ. Galaţĭ 1880. 1 vol. 8°.

Programa gimnasiuluĭ superiorŭ, preparandieĭ, normei şi şcóleĭ populare de fetiţe din Blaşŭ pe anulŭ scolasticŭ 1881—82. Blaşiŭ 1882. 1 vol. 8°.

Memoires et notes au sujet de l'utilisation des cours d'eau du royaume de Hongrie par Etienne Tür. Rome 1881. 1 vol. 8°.

Chromatica poporuluĭ românŭ. Discursŭ de recepţiune rostitŭ în şedinţa Academieĭ române de la 12 Martiŭ 1882 de d-lŭ S Fl. Marianŭ. Bucurescĭ 1882. 1 vol. 8°.

Cercetărĭ asupra mineralelorŭ din masivulŭ cristalinŭ de la Broscenĭ de d. P. Poni. Bucurescĭ 1882. 1 vol. 4°.

Româniĭ în literatura străină de V. Maniu. Bucurescĭ 1883. 1 vol. 4°.

L. Herbette, Statistique des prisons et établissements pénitentiaires pour l'année 1879. Paris 1882. 1 vol. 8°.

Inschriften aus der Dobrudscha von Dr. Gr. G. Tocilescu. Wien 1882. 1 vol 8°.

Contimporanulŭ. Revista ştiinţifică şi literară. Anulŭ I, II. Iaşĭ 1881—83. 2 vol. 8°

Geschichte der Handelskrisen von Max Wirth. Frankfurt am Main 1883. 1 vol. 8°.

Montenegro. Schilderung einer Reise durch das Innere nebst Entwurf einer. Geografie des Landes von Dr. Bernhard Schwarz. Leipzig 1883. 1 vol. 8°.

Die Finanzen Franskreichs von Richard von Kaufmann. Leipzig 1882. 1 vol. 8°.

Corrispondenza politica della Romania. Roma 20 Sept. 1882.

De la d-lŭ V. A. Urechiă.

Ephémérides Daces ou chronique de la guerre de quatre ans (1736—1739) par C. Dapontés. I. Paris 1880. 1 vol. 8⁰.

Actele privitóre la proclamarea independenţeĭ şi a regatuluĭ Romanŭ şi ceremonia Incoronăriĭ M. M. L. L. Regeluĭ şi Regineĭ. Bucurescĭ 1882. 1 vol. 4⁰.

Revista Contimporană, litere-arte-sciinţe. anulŭ II. No. 1—4, 1873—1874.

Ateneulŭ Românŭ. Iuliŭ, Augustŭ 1861. 1 vol. 8⁰.

Buletinulŭ sentinţelorŭ Inalteĭ Curţĭ de compturĭ, tom. II. No. 6—1875. Secţiunea I-a. 1 vol. 8⁰.

Monitorulŭ medicalŭ, anulŭ II, No. 1—41.

Institutulŭ Urechiă. Anuariulŭ pe aniĭ scolasticĭ 1877—81. Bucurescĭ, 1881. 1 vol. 8⁰.

Congrès international des orientalistes. Compte-rendu de la première session Paris 1873. Édition comprenant le sommaire des travaux de la première période et les mémoires in extenso de la seconde période. Tomes I, II, III. Paris 1876—78. 3 vol. 8⁰.

Congrès international des américanistes. Compte-rendu de la première session. Nancy 1875. Tom. II. Nancy et Paris 1875. 1 vol. 8⁰.

Annuarie de la société américaine de France reconnue par un arrété ministeriel 1882. Paris 1882. 1 vol. 8⁰.

La science politique. Revue internationale. Dirigée par le professeur Émile Acollas. Premier année No. 6, 1 Decembre. Paris 1878.

Abecedariŭ pentru şcólele începătóre de Nifon Balaşescu, rectoru seminaruluĭ de Huşĭ a III-a ediţiune Iaşĭ 1854. 1 vol. 8⁰.

Jurnalulŭ de Galatz, politicŭ, comercialŭ şi literarŭ, 104 numerĭ de la 6 Oct. 1849 pênă la 1 Oct. 1850. Galaţĭ. 1 vol. 8 folio.

Odă la campania Rusască de la 1829 de Eliad. Litografiată pe 2 foĭ.

Porunca luĭ Mihail Gregoriŭ Sturdza V. V. Domnulŭ Ţěreĭ Moldoveĭ din Iulie 1847, către preoţĭ, vorniceĭ, pacĭnicĭ, şi toţĭ locuitoriĭ satelorŭ conţinêndŭ měsurĭ administrative cu privire la buna stare a ţěranuluĭ.

Vasulŭ Moldoveĭ conducătorŭ în patrie pe prea înaltulŭ Domnŭ Gregoriŭ Alex. Ghika V. V. Domnulŭ Ţěreĭ Moldoveĭ, oda de G. Asaki. Iaşĭ 1849: douě foĭ.

Moldova către fii sěĭ, fóe volantă, (atribuită luĭ Anastase Panu); douě foĭ.

Suplementŭ estraodinarŭ la arhiva Albineĭ româneştĭ, No. 11. 1845, cuprinḑênd unŭ glosarŭ de G. Săulescu; dóuě foĭ.

Programa pentru orânduiala ce are a se păzi la solemnitate Mercurĭ 22 Iuniŭ. 1849, zioa hotărîtă pentru cetirea fermanuluĭ împărătescŭ. In limba română şi fracesă; o fóie.

Suplementŭ estraordinarŭ No. 50 la Albina românéscă din 26 Iunie 1849, traducerea înaltuluĭ firmanŭ împĕrătescŭ coprinzătorŭ de şapte articole ratificate. Luna Regeb. an. 1265.

Suplementŭ extraordinar No. 49 din 1849 la Albina românéscă : Firmanulŭ împĕrătescŭ pentru rênduirea prea înaltuluĭ Domnŭ Grigore Alexandru Ghica V. V. la Domnia ţĕrei Moldoveĭ.

Mission médicale dans la Tatarie—Dobroutcha par le docteur Camille Allard, medecin inspecteur. Paris 1857. 1 vol. 8.

Gramatica românéscă saŭ observaţiĭ gramaticeştĭ asupra limbeĭ româneştĭ pentru scóle normale şi gimnasiale compusă de d. Gheorghe Săulescu, profesorulŭ filosofieĭ în gimnasia naţională din monastirea S. S. Trierarhĭ. II. Partea sintactică. Iaşi 1833. 1 vol. 8º.

Gramatica româno-latină, partea etimologică, prelucrată de sulg. B. Paulini, prof. la colegiile academieĭ Mihăilene. Eşiĭ 1840. 1 vol. 8-a.

Insemnarea călătorieĭ mele Constantinŭ Radovicĭ din Goleştĭ, făcută în anulŭ 1824, 1825, 1826 (Reise-Beschreiburg von Konst. Golesti). La Buda 1826. 1 vol. 8º.

Θησαυρος γραμματικης συντεθεις μεν ὡς οἷου τε ευμεθόδως παρὰ τοῦ επιστημονικωτάτου ἰατροφιλοσόφου Κωνσταντινου Καραϊωάννου περιέχων ἀνελλειπως ἐκ παντων των γραμματικων τό κάλλιστον 'Αφιερωθεις δὲ τοῖς εκλαμπρότατοις καὶ ἐλλογίμοις ὑιοῖς τοῦ ὑψηλοτάτου εὐσεβεστάτου καὶ σοφοτάτου ηγεμόνος πάσης Οὐγκροβλαχίας Κυρίου 'Ιωάν Αλεξάνδρου Κονσταντινου Μουρουζη Κονστανινω Γεωργίω, Δημητρίω, Νικολάω, καὶ τῶ ἐκλαμπροτάτῳ αὐταδέλφοω αὐτοῦ κυρίω Παναγιώτη, νῦν πρῶτον τύποις ἐκδὶδοται μεταπροσθήκης πολλῶν κανόνων ἀνεκδότων, και ἀναγκαίων Παραδειγμάτων φιλοῶονῳ σπουδή, και αρισθη διορθώσει τοῦ ἐν 'Ιερεῦσιν ελαχιζε πολυζώη Κοντοῦ Διδασκάλου τοῦ ἐξ Ιωαννίνων. Τόμος Β. 'Εν Βουδα 1897 1 vol 8º.

De la d-lŭ A. D. Xenopolu.

Revue historique. Septième année. Tome XIX. I Mai-Juin 1882. Paris.

De la unŭ anonimŭ,

Medicul̆ familieĭ, saŭ consiliĭ de higienă şi medicină populară de Dr. Alexandru X..... de la facultatea de medicină din Paris. Bucurescĭ. 1 vol. 8º.

Lista cărților cumpărate în anulŭ 1882—1883.

Voyages du Sr. A. de La Motraye en Europe, Asie et Afrique. A la Haye MDCCXXVII. Tom. I şi II. 2 vol. in folio.

Antologhionŭ ce se zice flórea cuvinteloră, Iașĭ 7236. (1755) 1 vol 4⁰.

Antologhionŭ ce cuprinde întru sine rânduiala tuturorŭ dumnezeiescilorŭ praznice. Bucurescĭ 1777. 1 vol. 4⁰.

Ale prea fericituluĭ Teodorit episcopulŭ Chipruluĭ cuvinte zise pentru Dumnezeiasca Pronie. Bucurescĭ 1828. 1 vol. 8⁰.

G. I. Symons, Rainfall tables of the british isles for 1866—1880. London 1883. 1 vol. 8⁰.

L. Remacle, Dictionnaire wallon-français. Liège et Leipsig. 2 vol. 8⁰.

Thomas Davidson, British fossil brachiopoda. vol. I. London 1851—1854.

— A monograph of british tertiary Brachiopoda. Part I. London 1852.

— A monograph of british Cretaceos Brachiopoda. Part II. London 1852.

— A monograph of british oolatic and liasic brachiopoda. Part III. London 1851, 1852. 1 vol. 4⁰.

L. De Koninek et Le Hon, Recherches sur les crinoïdes du terrain carbonifère de la Belgique. Bruxelles 1854. 1 vol. 4⁰.

Scipion Breislak, Atlas géologique ou vues d'amas de colonnes basaltiques. Milan 1818. 1 vol. 4⁰.

F. S. Beudant, Voyage minéralogique et géologique en Hongrie. pendant l'année 1818. Paris 1822. 4 vol. 4⁰.

Fr. Guilelmus Holtze, Syntaxis priscorum scriptorum latinorum usque ad Terentium. Lipsiae 1861, 1862. 2 vol. 8⁰.

Dr. Richard Volkmann, Die Retorik der Griechen und Romer. Zweite Ausgabe. Leipzig 1874. 1 vol. 8⁰.

Dr. A. Dräger, Historische Syntax der lateinischen Sprache. Zweite Auflage. Leipzig 1878, 1881. 2 vol. 8⁰.

Professor K. Reisig's Vorlesungen über lateinische Sprachwissenschaft. Leipzig 1839. 1 vol. 8⁰.

Dr. G. A. Saalfeld, Griechische Lehnwoerter im Lateinischen. Berlin 1877. 1 vol 4⁰.

(O colecțiune de 16 proclamațiunĭ, manifesturĭ, circulărĭ de la diferițĭ Domnĭ și alte persóne, începêndŭ de la anulŭ 1770—1821).

Török Magyarkori emlékek. Okmánytár: 1—9. 9 vol. 8⁰ — Indice de la Tom. I—VII. Budapest 1875. 1 vol. 8⁰.

Monumenta Hungariae historica. Diplomataria ; 1—25. Budapest 1857—1876. 25 vol. 8o.

Iacob und Wilhelm Grimm, Deutsches Wörterbuch. Vierten Bandes erste Abtheilung II Hälfte 2 u. 3 Lieferung. Sechten Bandes 6 u. 7 Lieferung. Leipzig 1880—1881.

Neues Schweizerisches Museum. Bern 1861—1864. 4 vol. 8^{0}.

Rivista di filologia e d'istruzione classica. Roma — Torino — Firenze 1872—1882. — 10 vol. 8o.

Русскш филологическій вѣстникъ. 1879—1881. 8 vol. 8o.

Monumenta Hungariae historica.—Scriptores; I—32. Budapest 1857—1875. 35 vol. 8^{0}.

Monumenta comitialia regni Hungariae, t. 1—6. 1526—1581. Budapest 1874—1879. 6 vol. 8^{0}.

Monumenta comitialia regni Transylvaniae 1540—1614. Tom. 1—6. Budapest 1876—1880. 6 vol. 8^{0}.

Monumenta Hungariae historica, acta extera. — Tom. I. II și III. Budapest 1875—76. 3 vol. 8^{0}.

Magyar diplamacziai emlékek Mátyás király korából. Tom. I—IV, 1458—1490. Budapest 1876—1878. 4 vol. 8^{0}.

Annales des sciences naturelles. Botanique, comprenant l'anatomie la physiologie et la classification de végétaux vivants et fossiles publiée sous la direction de M. I. Decaisne. 4e serie, 1—20; 5e série, 1—20 Paris. 40 vol. 8o.

Histoire naturelle des poissons d'eau douce de l'Europe centrale par L. Agassiz. — Embryologie de Salmones par C. Vogt. Neuchatel 1842. 1 vol. 8^{0}.

Histoire naturelle des poissons d'eau douce de l'Europe centrale par L. Agassiz. Planches. Neuschatel (Suisse) 1839. — 1 vol.

Monographie des Ammonites par P. Reynès, avec planches litographiées d'après nature et de grandeur naturelle. 1 vol. 8o, 1 vol. cu stampe in folio.

Archivio glottologieo italiano, diretto da G. I. Ascoli; vol. V, 2. VII, 2. VIII, 1. Milano 1882.

Foile dumineciĭ spre înmulțirea ceĭ de obște folositóre cunoștințe, alcătuită de o societate de învățațĭ. Brașovŭ 1837. 1 vol. 3o.

Fóia pentru minte, inimă și literatură; pe aniĭ 1839—1847. — 8 vol. 4o.

Gazeta Transilvanieĭ pe aniĭ 1839—1848. Brașov. 8 vol. in folio.

Fóie sătéscă a Principatuluĭ Moldavieĭ pe aniĭ 1840 și 1844. 2 vol. fol.

Deslușirĭ asupra articulelorŭ coprinse în înaltulŭ firmanŭ pentru întocmirea divanuluĭ ad-hoc de comitetulŭ centralŭ alŭ unireĭ din Bucurescĭ f. d.—1 vol. 8°.

D. Bolintineanu, Stefanŭ celŭ tênĕrŭ Vodă. Bucurescĭ 1871. 1 vol. 8°.

Rugămintea celorŭ doĭ episcopĭ românescĭ, a celuĭ greco-unitŭ Ioan Lemeni de eadem și a celuĭ neunitŭ Vasile Moga așternută Dieteĭ de la 1842. 1 vol. 8°.

Dimitrie Eufrosin Poteca, Maĭ înainte gătire spre cunoscința de Dumnezeŭ. Buda 1818. 1 vol. 8°.

Macreulŭ Serghie, Iubitorulŭ de ințelepciune povățuitŭ de Dumnedeiescile scripturĭ. Iașĭ 1831. 1 vol. 8°.

Păstrătorulŭ pruncieĭ și tinerețeĭ. F. l. 1835. 1 vol. 8o.

Συνοψις μεγαλη της Νυχθημέρου 'Ακολυθιας. Εν Ιασιω. 1813. 1 vol. 8o.

Congrès international de géologie tenu a Paris, du 29 au 31 Août et du 2 au 4 Septembre 1878. No. 21 de la Serie. Paris 1880. 1 vol. 8o.

F. Aaron, Elemente de istoria lumiĭ. Bucurescĭ 1847. 1. vol. 8o.

Iohann Molnar v. Mullensheim, Deutsch-wallachische Sprachlehre. Hermannstadt 1823. 1 vol. 8°.

(Catavasier cu cirile. Titlulŭ și începutulŭ lipsesce. Sec. XVIII-lea). Râmnicŭ f. d. 1 vol. 8o.

Acatistŭ alŭ prea sfinteĭ Născătóre de Dumnezeŭ. Râmnic 1784. 1 vol. 8°.

Catavasierŭ grecescŭ și românescŭ. Sibiŭ 1803. 1 vol. 8o.

B. Boeresco, Examen de la convention du 19 Août relative à l'organisation des Principautés danubiennes. Paris 1858. 1 vol. 8o.

Drepturile țĕranilorŭ. Propunerea deputaților săteni în adunarea ad-hoc a Moldoveĭ în anulŭ 1857. Bucurescĭ. 1 vol. 8°.

D. Bolintineanu, Plângerile Românieĭ. Bucurescĭ 1870. 1 vol. 8o.

I. Vachmann, Principiurĭ generale de musică europenéscă. Bucurescĭ 1846. 1 vol. 8o.

Sfânta și Dumnezeiasca Evanghelie... tipărită din porunca luĭ Ion Șerban K. Voevod. Bucureștĭ 1682. 1 vol. în fol.

Sfânta și Dumnezeiasca Evanghelie. Cu voia pré luminatuluĭ... Domnŭ... a toată țara Rumânéscă Io. Costandinŭ B. Voevod. Snégov 1697. 1 vol. in folio.

Invĕțătorulŭ satuluĭ pe aniĭ 1844, 1845, 1846. 3 vol. in folio.

Vestitorulŭ românescŭ pe 1845, 1846. 2 vol. in folio.

Curierulŭ principatelorŭ unite pe 1859. 1 vol. in folio.

Századok. A magyar történelmi társulat közlönye. I—V füzet 1882. Budapest. 8°.

29

Codice diplomatico delle colonie Tauro-liguri durante la signoria dell'ufficio di S. Giorgio (MCCCCLIII—MCCCCLXXV). Ordinato ed illustrato dal P. Ancedeo Vigna. Tom. I. II. III. Genova 1868—1879. 3 vol. 4°.

Die Rumänen und ihre Ansprüche von Paul Hunfalvy. Wien und Teschen 1883. 1 vol. 8°.

Carolus du Fresne Du Cange, Glossarium ad scriptores mediae et infimae graecitatis in quo graeca vocabula novatae significationis, aut usus rarioris, barbara. exotica, ecclesiastica, liturgica, tactica, nomica, iatrica, botanica, chymica explicantur, eorum notiones et originationes reteguntur. Lugduni 1688. 2 vol. folio.

Dr. Fr. Miklosich, Rumunische Untersuchungen, I. 2-te Abtheilung. Wien 1882. 1 vol. 4°.

Sitzungsberichte der k. Akademie der Wissenschaften, philosophisch — historische Classe. XCIX Band 2 Heft. Wien 1882. 1 vol. 8°.

CONCURSURILE

După decisiunile luate de Academia Română, în sesiunile de până la anulŭ 1883, concursurile propuse de Academiă sunt cele următóre :

I. *Premiulŭ Năsturelŭ-Herescu* de 4,000 leĭ, Seria B, se va decerne în cursulŭ sesiuniĭ generale din Martiŭ-Apriliŭ 1884, uneĭ cărţĭ scrise în limba română cu conţinutŭ de orĭ-ce natură, care se va judeca maĭ meritoriă printre cele publicate de la 1 Ianuariŭ, până la 31 Decembriŭ 1883.

II. *Premiulŭ Statuluĭ, Lazărŭ*, de 5,000 leĭ, se va decerne în cursulŭ sesiuniĭ generale din Martiŭ-Apriliŭ 1884, uneĭ cărţĭ scrise în limba română, cu conţinutŭ scienţificŭ, care se va judeca maĭ meritoriă printre cele publicate de la 1 Ianuariŭ până la 31 Decembriŭ 1883, saŭ celeĭ maĭ importante invenţiunĭ sciinţifice făcută în timpulŭ de la 1 Ianuariŭ 1882 până la 31 Decembriŭ 1883.

NB. Concurinţiĭ la aceste premiĭ vorŭ binevoi a trimete la cancelaria Academieĭ Române în Bucurescĭ — Palatulŭ Universităţiĭ — operele lorŭ, carĭ vorŭ

fi în condiţiunile de timpŭ aci însemnate, în câte dóuĕ-spre-ḑece exemplare, până la 31 Decembriŭ 1883.

III. *Premiulŭ Statuluĭ Eliade-Rădulescu*, de 5,000 leĭ, se va decerne în decursulŭ sesiuniĭ generale din Martiŭ-Apriliŭ 1884 celeĭ maĭ bogate colecţiunĭ de ariĭ vechĭ populare române.

IV. *Marele premiŭ Năsturelŭ-Herescu* din Seria B, în sumă de 12,000 leĭ, se va decerne în cursulŭ sesiuniĭ generale din Martiŭ-Apriliŭ 1885 uneĭ cărţĭ scrise în limba română, cu conţinutŭ de orĭ-ce natură, care se va judeca maĭ meritoriă printre cele publicate de la 1 Ianuariŭ 1881 până la 31 Decembre 1884.

NB. In privinţa premielorŭ «*Năsturelŭ-Herescu*», de sub N-riĭ I şi IV, se punŭ în cunoscinţa publiculuĭ următórele disposiţiunĭ din codicilele reposatuluĭ întru fericire C. Năsturelŭ-Herescu :

«*B. Premie pentru opere publicate.*

«În totŭ anulŭ Societatea Academică Română va avé a premia, din venitu-«rile fonduluĭ *Năsturelŭ*, o carte tipărită originală, în limba română, care se va «socoti de cătră Societate ca cea maĭ bună publicaţiune apărută în cursulŭ «anuluĭ.

«Aceste premie vorŭ fi de dóue specie :

«1. În treĭ anĭ consecutivĭ, d'a rêndulŭ, se va decerne câte unŭ premiŭ de «patru miĭ leĭ, No. 4000 L. n. *minimum*, la cea maĭ bună carte apărută în «cursulŭ anuluĭ espiratŭ ;

«2. Iară în alŭ patrulea anŭ, se va decerne câte unŭ premiŭ fixŭ de leĭ 12,000, «carele se va numi «*Marele premiŭ Năsturelŭ*», opereĭ, care va fi judecată ca «publicaţiunea de căpeteniă ce va fi apărutŭ în cursulŭ celorŭ patru anĭ pre-«cedinţĭ. Acestŭ premiŭ nu se va decerne uneĭ lucrărĭ, care va fi obţinutŭ deja «unulŭ dintre premiele anuale, de câtŭ defalcândŭ dintr'însulŭ valórea premiu-«luĭ precedinte.

«Operele carĭ se vorŭ recompensa cu acéstă a doua seriă de premie, vorŭ «tracta cu preferinţă despre materiele următóre :

«*a)* Scrierĭ serióse de Istoria şi sciinţele accesoriĭ ale istorieĭ, preferindu-se «cele atingĕtóre de istoria ţĕrilorŭ române ;

«*b)* Scrierĭ de Religiunea ortodoxă, de Morală practică şi de Filosofiă ;

«*c)* Scrierĭ de Sciinţe politice şi de Economia socială ;

«*d)* Tractate originalĭ despre Sciinţele esacte ;

«*e)* Scrierĭ enciclopedice, precum Dicţionare de istoriă şi geografiă, în carĭ

«să între și istoria și geografia României; Dicționare generale saŭ parțiale de «sciințe esacte, de arțĭ și meseriĭ, de administrațiune și jurisprudență, și alte «asemini lucrărĭ utile și bine întocmite;

«*f)* Cărțĭ didactice de o valóre însemnată ca metodŭ și ca cuprinsŭ;

«*g)* Dicționare limbistice în limba românéscă, maĭ alesŭ pentru limbele antice «și orientale, adică limba latină, elenă, sanscrită, ebraică, arabă, turcă, slavona «vechiă, și altele;

«*h)* Publicațiunĭ și lucrărĭ artistice de o valóre seriósă, adică relative la ar«țile plastice, architectură, pictură, gravură și chiar opere musicale seriόse, pe «carĭ aceste tóte Societatea Academică Română le va puté apreția atuncĭ «când-șĭ va întinde activitatea eĭ și asupra tuturorŭ materielorŭ de Bele-Arțĭ;

«*i)* Scrierĭ de pură literatură română, în prosă și în versurĭ, precum poeme, «drame și comediĭ seriόse, — maĭ alesŭ subiecte naționale, — și orĭ-ce alte o«pere de înaltă literatură. Acestora maĭ cu sémă așĭ dori să se acorde *Marele* «*Premiŭ Năsturelŭ*», când vorŭ fi judecate ca avêndŭ unŭ meritŭ cu totulŭ «superiorŭ, spre a se da astŭ-felŭ o încuragiare maĭ puternică desvoltăriĭ lite«ratureĭ naționale.»

La acestea se maĭ adaogŭ următórele disposițiunĭ luate de Societatea Academică:

1. La concursurile acestorŭ premie se potŭ presinta și opurĭ prenoite în nóue edițiunĭ, carĭ se vorŭ fi retipăritŭ în cursulŭ anuluĭ de autorĭ în viéță.

2. După cuprinderea chiar a testamentuluĭ, traducțiunile din limbĭ străine sunt escluse de la concursŭ; se va face însă escepțiune pentru acele traducțiunĭ de pe opurĭ străine clasice, carĭ:

a) saŭ prin dificultățile învinse ale uneĭ perfecte reproducerĭ în versurĭ românescĭ, vorŭ constitui adevĕrate opurĭ literare ale limbeĭ române;

b) saŭ prin anexarea de elucidărĭ și de note sciințifice, cu totulŭ proprie traducĕtoruluĭ, 'șĭ vorŭ fi însușitŭ meritele unorŭ lucrărĭ originale în limba română.

3. Cărțile premiate de Academia Română din alte fondurĭ ale sale saŭ cele tipărite din inițiativa și cu spesele eĭ, nu potŭ intra la concursŭ pentru premiele Năsturelŭ din seria B.

4. Premiele Năsturelŭ din seria B, se potŭ acorda nu numaĭ unorŭ opurĭ complete, ci și părțiĭ unuĭ opŭ tipăritŭ în cursulŭ anuluĭ, cu condițiune însă, ca acéstă parte să fiă de valórea și de întinderea

unuĭ volumŭ și nu de ale uneĭ simple fascióre, (minimum 400 pag. formatŭ în 8⁰, garmond).

5. Premiarea uneĭ părțĭ a unuĭ opŭ la unŭ concursŭ anualŭ nu împedică premiarea uneĭ alte părțĭ a aceluĭașĭ opŭ lă unŭ concursŭ posteriorŭ.

6. Opurile anonime și pseudonime vorŭ puté fi admise la concursulŭ cărțilorŭ tipărite, ĭar autoriĭ lorŭ, spre a primi premiele acordate, vorŭ trebui să justifice proprietatea lorŭ.

V. *Premiulŭ Statuluĭ, Lazărŭ*, de 5,000 leĭ, se va decerne în sesiunea generală a anuluĭ 1885, celeĭ maĭ bune disertațiunĭ scrisă în limba română asupra următoruluĭ subiectŭ :

«*Studiŭ asupra agricultureĭ, industrieĭ și comerciuluĭ în România.*»

Lucrarea va trata despre starea actuală a acestorŭ treĭ ramure de producțiune și despre mijlócele de a le ameliora. O ochire asupra istorieĭ economice a Românieĭ în seculiĭ 17, 18 și 19 va precede acestuĭ studiŭ. Studiulŭ va fi făcutŭ din punctulŭ de vedere economicŭ și technicŭ. Manuscrisulŭ trebue să cuprindă materiă pentru celŭ puținŭ 300—400 pagine de tiparĭŭ în 8⁰ *garmond*. Termenulŭ presentăriĭ manuscriselorŭ la concursŭ va fi până la 31 Decembrie 1884.

VI. *Premiulŭ Alecsandru Iónŭ Cuza*, de 4,000 leĭ, se va decerne în sesiunea generală din primăvéra anuluĭ 1887, celeĭ maĭ bune disertațiunĭ în limba română asupra următoruluĭ subiectŭ :

«*Istoria Românilorŭ în Dacia Traiană, de la Aurelianŭ până la fundarea principatelorŭ Moldova și Țéra Românéscă.*»

Intinderea operatuluĭ va fi de 20 cóle de tiparĭŭ în 4⁰ micŭ saŭ 8⁰ ordinarŭ, cu litere *cicero*. Termenulŭ presentăriĭ manuscriselorŭ va fi 31 Decembre 1886.

Manuscrisele relative la premiele de sub N-riĭ IV, V și VI se vorŭ presinta anonime, purtândŭ o devisă, care va fi reprodusă pe unŭ plicŭ sigilatŭ conținêndŭ numele concurinteluĭ.

Academia 'șĭ reservă dreptulŭ de a tipări în publicațiunile sale disertațiunea ce se va premia.

PERSONALULŬ
ACADEMIEĬ ROMÂNE
ÎN ANULŬ 1883.

MEMBRIĬ ACADEMIEĬ.

I. SECȚIUNEA LITERARIA.

1. D.	**Romanu** *Alexandru*,	numitŭ	la	anulŭ	1866.
2. »	**Cipariu** *Timoteu*,	»	»	»	»
3. »	**Caragiani** *Iónu*,	»	»	»	»
4. »	**Sbiera** *Iónu*,	»	»	»	»
5. »	**Alecsandri** *Vasile*,	»	»	»	»
6. »	**Maiorescu** *Titu*,	»	»	»	1867.
7. »	**Sion** *George*,	alesŭ	la	anulŭ	1868.
8. »	**Fontaninŭ** *George M.*,	»	»	»	1870.
9. »	**Hasdeu** *Bogdanŭ P.*,	»	»	»	1877.
10. »	**Quintescu** *Nicolae*,	»	»	»	»
11. »	**Chițu** *George*,	»	»	»	1879.
12. »	**Negruzzi** *Iacobŭ*,	»	»	»	1881.

II. SECȚIUNEA ISTORICA.

1. D.	**Barițiu** *George*,	numitŭ	la	anulŭ	1866.
2. »	**Babesiŭ** *Vincentiŭ*,	»	»	»	»
3. »	**Urechiă** *Vasile A.*,	»	»	»	»

4.	D.	**Ionescu** *Nicolae*,	numitŭ	la	anulŭ	1867.
5.	»	**Kogălniceanu** *Michailŭ*,	alesŭ	la	anulŭ	1869.
6.	»	**Melchisedecŭ** *P. S. S. Episcopŭ*,			»	1870.
7.	»	**Odobescu** *Alexandru*,	alesŭ	la	»	»
8.	»	**Sturdza** *Dimitrie A.*,	»	»	»	1871.
9.	»	**Maniu** *Vasile*,	»	»	»	1876.
10.	»	**Papadopolŭ Calimachŭ** *Alex.*,	»		»	»
11.	»	**Marianu** *Simeonŭ Fl.*,	»	»	»	1881.
12.	»	**Marienescu** *Atanasie*,	»	»	»	»

III. SECȚIUNEA SCIINȚIFICĂ

1.	D.	**Kretzulescu** *Nicolae*,	alesŭ	la	anulŭ	1871.
2.	»	**Fĕtu** *Anastasie*,	»	»	»	»
3.	»	**Aurelianŭ** *Petre S.*,	»	»	»	»
4.	»	**Ghica** *Ion*,	»	»	»	1874.
5.	»	**Stefănescu** *Grigorie*,	»	»	»	1876.
6.	»	**Fălcoianu** *Stefanŭ*,	»	»	»	»
7.	»	**Bacaloglu** *Emanoïlŭ*,	»	»	»	1879.
8.	»	**Brandza** *Dimitrie*,	»	»	»	»
9.	»	**Poni** *Petre*,	»	»	»	»
10.	»	**Felix** *Iacobŭ*,	»	»	»	»
11.	»	**Teclu** *Nicolae*,	»	»	»	»
12	»	**Florianu** *Porciu*,	»	»	»	1882.

MEMBRIĬ ONORARĬ

M. S. CAROL I, *Regele Românieĭ.*

Protectorŭ alŭ Academieĭ Române

Președinte onorariŭ.

2. **M. S. ELISAVETA**, *Regina Românieĭ* **(Carmen Sylva).**
3. D. **Crețulescu**, *Constantinŭ* (Bucurescĭ).
4. » **Adrianŭ**, *Generalŭ George* (Bucurescĭ).
5. » **Ioanide**, *George* (Bucurescĭ).
6. » **Polyzu**, *doctoru G.* (Bucurescĭ).
7. » **Grădiștĕnu**, *Grigorie* (Bucurescĭ).
8. » **Popea**, *Archimandritu Nicolae* (Sibiŭ).
9. » **Puscariu**, *Cav. Ioanŭ* (Pesta).
19. » **Silasi**, *Dr. Grigorie* (Clujŭ).
11. » **Muresianu**, *Iacobŭ* (Brașovŭ).
12. » **Gonata**, *Stefanŭ* (Basarabia).
13. » **Câmpĕnu**, *Petre* (Iașĭ).
14. » **Cihac**, *Iacobŭ* (Elveția).
15. » **Vegezzi Ruscalla**, (Turinŭ).
16. » **Capellini**, *Caval. Giov.* (Bolonia).
17. » **Biondelli**, *Caval. E.* (Milanŭ).
18. » **Ascoli**, *Graz. Isaia* (Milanŭ).
19. » **Egger**, *Emile* (Paris).
20. » **Desjardins**, *Ernest* (ibid.).
21. » **Frœhner**, *Wilhelm* (ibid.)
22. » **Bataillard**, *Paul* (ibid.)
23. » **Linas**, *Charles de* (Arras).
24. » **Ubicini**, *A.*, (Paris).
25. » **Avril**, *Bar. Adolphe d'* (Paris).
26. » **Stanley of Alderley**, *Lord Henry* (Londra).
27. » **Müler**, *Max* (Oxford).
28. » **Steenstrup**, *I. S.* (Cópenhaga).
29. » **Lepsius**, *Richard* (Berlin).

30. D. **Tobler,** *Adolf*, (Berlin).
31. » **Schuchardt,** *Hugo* (Gratz).
32. » **Bock,** *Dr. Franz* (Aquisgrane).
33 » **Ŭvaroff,** *Comite Alcxi* (Moscua).
34. » **Picot,** *Emile* (Paris).
35. » **Mommsen,** *Teodor* (Berlin).
36. » **Miklosich,** *Franz* (Viena).
37. » **Torma,** *Carolŭ* (Budapesta).
38. » **Crețianu,** *George* (Bucurescĭ).
39. » **Grădișteanu,** *Petre* (Bucurescĭ).
40. » **Haynald,** *Cardinal L.* (Calocia).
41. » **Hurmuzachi,** *Nicu* (Cernăuțĭ).
42. » **Sella,** *Quintino* (Roma).

MEMBRII CORESPONDENȚĬ

pentru Secțiunea Literară

1. D. **Lauriană,** *Dem.* (Bucurescĭ).
2. » **Boiŭ,** *Zacharia* (Sibiiŭ).
3. » **Popescu,** *Ioanŭ* (Sibiiŭ)
4. » **Romanu,** *Visarionŭ* (Sibiiŭ)
5. » **Densușiauu,** *Aronŭ* (Iașĭ).
6. » **Vulcanu,** *Iosifŭ* (Oradea-mare).
7. » **Rosny,** *Prunol Léon de* (Paris).
8 » **Iarnik,** *Ioanŭ Urban* (Praga).
9. » **Ganea,** *N.* (Iașĭ).
10. » **Bengescu,** *George* (Paris).
11. » **Lambrior** (Iașĭ).

pentru Secțiuuea Istorică

12. D. **Tocilescu,** *Grigorie* (Bucurescĭ).
13. » **Densușianu,** *Nicolae* (Bucurescĭ)
14. » **Moldovanu,** *Ioanŭ* (Blajŭ).
15. » **Popŭ,** *Gavrilŭ* (Lugos).
16. » **Legrand,** *Emile* (Paris).
17. » **Jung,** *Dr. Iulius* (Praga).

18. D. **Slavici,** *I.* (Bucurescĭ).
19. » **Vizanti,** *Andreĭ* (Iașĭ).
20. » **Goldisiu,** *Ioanŭ*, (Aradŭ).

pentru Secțiunea Sciințifică

21. » **Cuciurènu,** *Dr.* (Iașĭ).
22. » **Ionescu,** *Ion* (Bradŭ).
23. » **Obedenaru,** *Dr. M. G.* (Roma).
24. » **Robescu,** *C. F.* (Bucurescĭ).
25. » **Haretu,** *Spiru* (Bucurescĭ)
26. » **Hepites** *Stefan* (Bucurescĭ)
27. » **Ianca,** *Victorŭ* (Pesta).
28. » **Kanitz,** *Aug.* (Clujŭ).

MEMBRIĬ DECEDAȚI

De la 1867—1882.

1. D. **Cazacovicĭ** *C.*
2. » **Demetrovicĭ** *Al.*
3. » **Hasdeŭ** *A.*
4. » **Hodosiŭ** *I.*
5. » **Hurmuzachi** *A.*
6. » **Hurmuzachi** *E.*
7. » **Laurianŭ** *A. T.*
8. » **Massimŭ** *I. C.*
9. » **Munteanu** *G.*
10. » **Mocioni** *A.*
11. » **Negruzzi** *C.*
12. » **Papiŭ Ilarianŭ** *A.*
13. » **Poiănariu** *P.*
14. » **Rădulsscu** *I. H.*
15. » **Străjescu** *I.*
16. » **Stamate** *C.*
17. » **Vasiciu** *Dr. P.*

OFICIELE ACADEMIEI ROMÂNE PE ANULŬ 1883—1884

A PERSONALULŬ DELEGAŢIUNEI

Preşedinte alŭ Academieĭ Române . . . . . D-lŭ **Sturdza** *D. A.*
Asesorĭ (Vice-Preşedinţĭ): din *Secţiunea Literară* . » **Maiorescu** *Titu.*
din *Secţiunea Istorică* . P.S.S. **Melchisedecŭ** *Episcop*
din *Secţiunea Sciinţifică*. D-lŭ **Aurelianŭ** *Petre S.*
Secretarŭ generalŭ (pe 7 anĭ, 1881—1888) . . » **Urechiă** *Vasile A.*

B PERSONALULŬ SECŢIUNILORŬ

I. SECŢIUNEA LITERARĂ

Preşedinte . . . . D-lŭ **Alecsandri** *Vasile* (Mircescĭ).
Vice-preşedinte. . . . . » **Roman** *Alexandru* (Buda-Pesta)
Secretarŭ (pe 7 anĭ 1879—1886) . . » **Sion** *George* (Bucurescĭ).

Membriĭ : D-lŭ **Caragiani** *Ionŭ* (Iaşĭ), **Chiţu** *George* (Craiova), **Cipariu** *Timoteŭ* (Blaşŭ), **Fontaninŭ** *George M.* (Craiova), **Maiorescu** *Titu* (Bucurescĭ), **Negruzzi** *Iacobŭ* (Iaşĭ), **Quintescu** *Nicolae* (Bucurescĭ), **Romanu** *Alexandru* (Pesta), **Sbiera** *Ionŭ* (Cernăuţĭ).

II. SECŢIUNEA ISTORICĂ

Preşedinte . . . . D-lŭ **Baritiu** *George* (Sibiiŭ).
Vice-preşedinte. . . . . » **Urechiă** *V. A.* (Bucurescĭ).
Secretarŭ (pe 7 anĭ 1880—1887) . . . » **Maniu** *V* *s*.

Membriĭ : D-lŭ **Babesiu** *Vincenţiŭ* (Pesta), **Ionescu** *Nicolae* (Iaşĭ), **Kogălniceanu** *Mihailŭ* (Bucurescĭ), **Marianŭ** *S. Fl.* (Siretŭ), **Marienescu** *A. M.* (Pesta), **Melchisedecŭ** *P. S. S. Ep.* (Romanŭ), **Odo escu** *Alex.* (Paris), **Papadopolu-Calimah** *Al.* (Tecuciŭ), **Sturdza** *Dimitrie A.* (Bucurescĭ).

III. SECŢIUNEA SCIINŢIFICĂ

Preşedinte. . . . . D-lŭ **Bacaloglo** *Emanuilŭ* (Bucurescĭ),
Vice-preşedinte . . . . » **Fălcoianu** *Stefanŭ* (Bucurescĭ).
Secretarŭ (pe 7 anĭ 1877—1886) . › **Stefănescu** *Grigore* (ibid)..

Membriĭ : D-lŭ **Aurelianu** *Petre S.* (Bucurescĭ), **Brândză** *Dimitrie* (Bucurescĭ) **Felix** *Iacobŭ* (Bucurescĭ), **Fĕtu** *Anastasie* (Iaşĭ), **Florianŭ** *Porcius* (Rodna), **Ghica** *Ionŭ* (Londra), **Kretzulescu** *Nic.* (Petropole), **Poni** *Petre* (Iaşĭ), **Teclu** *Nicolae* (Viena).

C. PERSONALULU COMISIUNILORU

I. *Comisiunea permanintă a Bibliotecei:*

Membrĭ : D-lŭ **Sion** *G.*, secretarŭ alŭ Secţiuniĭ literare.
» **Mauiu** *Vasile*, secretarŭ alŭ Secţiuniĭ istorice.
» **Stefănescu** *Grigore*, secretarŭ alŭ Secţiuniĭ sciinţifice.

II. Membru conservatorŭ alŭ Colecţiuniĭ numismatice : D-lŭ **Sturdza** *Dim. A.*

III. Comisiunea pentru cercetarea cărţilorŭ tipărite intrate la concursŭ pentru:

Premiulŭ *Năsturelŭ-Herescu* Seria B, de 4000 leĭ, destinatŭ celeĭ maĭ bune cărţĭ în limba română, cu conţinutŭ de orĭ-ce natură, tipărită de la 1 Ianuariŭ 1883 până la 31 Decembriŭ 1883; şi

Premiulŭ Statuluĭ *Lazăr* de 5,000 leĭ, pentru cea maĭ bună carte scrisă în limba română, cu conţinutŭ sciinţificŭ şi tipărită în timpŭ dela 1 Ianuariŭ 1883 şi până la 31 Decembriŭ 1883.

Membriĭ :
din Secţiunea literară : D-lŭ **Alecsandri** *Vasile*, **Maiorescu** *Titu*, **Romanu** *Alex.*
din Secţiunea istorică : » **Baritiu** *George*, **Ionescu** *Nic.*, P.S.S. **Melchisedecŭ** *Ep.*
din Secţiunea sciinţifică : » **Fĕtu** *A.*, **Bacaloglu** *E.*, **Fălcoianu** *Stefanŭ.*

TABELA MATERIILOR

Pag.

Partea I. — *Ședința ordinară din 9 Aprilie 1882* 1
Informațiunea d-luĭ Popŭ, despre arhivulŭ din Luca. 1
Condoleanța familieĭ Civelli 1
Ședința ordinară din 16 Aprilie 1882. 2
Construirea localuluĭ Academieĭ . . . . 2 și 85
Epistola d-luĭ A. Papadopulo-Calimachŭ cu oficiulŭ Domnuluĭ Moldoveĭ Gregorie Alexandru Ghica, din 7 Iuniŭ 1856, No. 31, relativŭ la Clănăŭ 2
Înapoirea evangeliaruluĭ de la Homorŭ, la Cernăuțĭ 2
Ședința ordinară din 30 Aprilie 1882 2
Epistola d-luĭ Aug Kannitz, primindŭ alegerea sa. 3
» » Stefanelli, relativă la opera d-sale premiată . . , ... »
» » Biondelli arĕtândŭ, că aŭ primitŭ publicațiunile . . . . »
Propunerea d-luĭ N. Ionescu de a participa la excavațiunile din Forum de la Roma. 4.5
Ședința publică din 7 Maiŭ . . . . »
Documente aflate la Wiesbaden, de D. Sturza. . . . . »
D. Tocilescu, despre Iglița . . . . »
Ședința ordinară din 21 Maiŭ 1882 . . . . »
Darulŭ de documente de la d-na Alaux născută Ghica . . . . »
Ședința ordinară din 28 Maiŭ 1882 5
Depunerea de d. dr. Fĕtul a 10,000 leĭ, darulŭ făcutŭ Academieĭ . . . . . »
Ședința ordin. publică, din 7 Iuniŭ 6
— Darulŭ de manuscripte de la d. de St. Pierre . . . . »
D. Aurelianŭ continuă lectura despre «starea economică a Românieĭ» . . . .
D. *Gr. Stefănescu.* Comunicațiune despre unŭ colțŭ de mamut (vedĭ memoriĭ pe 1881-2). 6
D. *Gr. Tocilescu* continuă lectura despre excursiunea sa arheologică în Dobrogea. . 6
Raportŭ despre starea Bisericeĭ Bălinescĭ. 6
Ședința ordinară din 11 Iuniŭ 1882 6
Intervențiunea pe lângă guvernŭ în favórea d-luĭ Haretŭ 7
D-lŭ *Kogălniceanu,* despre museulŭ d-luĭ Soroceanu din Kișinĕŭ. 7
Doue-spre-ḑece monede de la Institutorulŭ Românŭ Popescu, din Silistria . . . 7
Despre vechile archivĭ ridicate din Moldova de către Mitropolitulŭ Dositeiŭ. , . 7
Ședința ordinară din 20 Augustu . . . .
Delegarea d-luĭ dr. I. Felix la congresulŭ de higienă 8
Donațiunea manuscriptelorŭ de cronicĭ, cumparate dela d-lŭ Kogălniceanu prin d-lŭ ministru V. A. Urechiă 8

Pag.
Raportulŭ legaţiuneĭ din Roma despre escavaţiunile de la forum. 8
Informaţiunĭ de la aceeaşĭ legaţiune despre Coradini. 8
Despre acelaşĭ de la Consulatulŭ din Odesa 8
Donaţiunea d-luĭ Popovicĭ din Salonicŭ, de 16 monede de argintŭ şi 7 de aramă 9
Donaţiunea dela d-lŭ Consulŭ generalŭ Lenşu, de 12 bucăţĭ argintŭ. 10 de bronzŭ şi o statuetă fără capŭ. 9
Resoluţiunea Academieĭ în privinţa monedelorŭ carĭ nu suntŭ române saŭ bulgare. 9
Donaţiunea manuscriptelorŭ de Dicţionarŭ lit. N. şi O, de d-lŭ Urechiă 9
Asemenea a almanahuluĭ Societăţilorŭ din Dacia pe 1869 (manuscriptŭ). . . . 9
Asemenea «Іcторіа Троадей» (manuscrisŭ din secolulŭ XVIII) 9
Despre aşedarea Statueĭ luĭ Stefanŭ celŭ mare la Iaşĭ 9
Şedinţa ordinară din 27 Augustŭ . . . .
Donaţiunĭ de la d-niĭ George Bengescu şi V. A. Urechiă 10
Şedinţa ordinară din 3 Septembre . . . .
Cumpărarea Codiceluĭ diplomaticŭ Tauro-Liguricŭ. 10
Arendarea moşieĭ Lămotescĭ pe 1883—1888. 10
Manuscriptele repausatuluĭ predicatorŭ Sofronie Barboschi 11
Despre comunicaţiunea d-luĭ Bacaloglu asupra Cabinetuluĭ de Fisică din Bucurescĭ . 11
Despre recensiunea d-luĭ Maniu asupra Documentelorŭ luĭ Hurmusachi 11
D-lŭ Urechiă, despre doue documente de la Mihaiŭ-Viteazu, facsimilate de rĕposatulŭ Papiŭ 11
Şedinţa ordinară din 17 Septembre 1882 11
D-lŭ N. Barbu depune cărţile 3 şi 4 şi partea VII din Titu-Liviŭ 11
Prapora de la Sf. Mihailŭ din Ardealŭ 12
D-lŭ N. Ionescu, despre doue bibliotecĭ din Elveţia, ... 12
Idem, documentulŭ relativŭ la uciderea luĭ Mihaiŭ-Vodă. 13
Conclusiunea Academieĭ de a se trimite o alegere de cărţĭ în Elveţia 13
Documentulŭ aflatu în ştraşina Bis. treĭ Erarhĭ din Iaşĭ. 13
Şedinţa ordinară din 1 Octombre 1882 14
Darea de sémă a d-luĭ dr. Felix despre congresulŭ de higienă 14
Şedinţa ordinară din 8 Octombre 1882. 14
Donaţiunea d-luĭ Urechiă de doue manuscripte şi anume «Pétra sminteleĭ şi Paraclisulŭ mucenicului Haralambie» 14
Donaţiunea d-luĭ Urechiă a manuscriptuluĭ «*Pentru sciinţa stihiilorŭ*». . . . 15
Vasele Bisericeşcĭ din jurnalulŭ «La Provence». 15
Şedinţa ordinară din 15 Octombre. 16
Informaţiunea d-luĭ N. Ionescu despre manuscriptulŭ luĭ Vladŭ Ţepeşŭ. 16
Despre memoriulŭ d-luĭ Alex. Pencovicĭ relativŭ la Macedonia. 16
Observatoriulŭ meteorologicŭ de la Iaşĭ 16
Şedinţa ordinară din 22 Octombre 1882 16
Mission médicale dans la Tartarie Dobrudjea, de dr. Camile Alland din 1857 . . . 16
Despre inscripţiunea de la Monastirea Rĕsboienĭ. de P. S. S. Părintele Melchisedecŭ . 17
Şedinţa ordinară din 29 Octombre 1882 17
Despre traducerea luĭ Titu Liviŭ, de N. Barbu 17
P. S. S. Melchisedecŭ — despre unŭ noŭ codice descoperitŭ la monastirea Rĕsboienĭ de d-lŭ Creţu 17
Şedinţa din 5 Noembre 1882 18

Pag.

Cine sĕ cerceteze opera «strategia militară?» 18
Comunicaţiunea d-luĭ Bacaloglu despre esposiţiunea electrică din Munich. 18
P. S. S. Melchisedecŭ — despre monastirea Putna. etc. 19
D. Tocilescu. Despre falsificatoriĭ de anticitățĭ 19
Şedinţa ordinară din 3 Decembre 1882. 19
Esplicaţiunea aparatuluĭ d-luĭ Haretŭ 19
Propunerea P. S S. Melchisedecŭ relative la inscripţiunĭ . . . . 19—21
Şedinţa ordinară din 10 Decembre 1882 22
Procesulŭ-verbalŭ alŭ secţ. sciinţifice din 12 Noembre 22
Decisiunile Congresuluĭ geograficŭ din Veneţia. 1881. 22
Adresa directoruluĭ Gimnaziuluĭ din Giurgiŭ, despre o staţiune meteorologică de acolo. 22
Şedinţa ordinară din 21 Ianuarie 1883 24
Despre espediţia postală gratuită dintre societăţile savante 24
Numirea uneĭ comisiunĭ pentru cercetarea colecţiuneĭ de documente ce voesce să vîndă d-lŭ Schmidt. 24
Plata clişeurilorŭ pentru Coresi 24
Darulŭ de cărţĭ Bibliotecеĭ monastiriĭ Neamţu 24
Sedinţa ordinară din 10 Februare 1883 25
Academia aprobă să se dea gratis analele cu obser. meteorologice staţiuncĭ meteorologice din Nasaud . . . . »
— Documentele d-luĭ Cimara . . . . »
Sedinţa ordinară din 25 Feb. 1883 . . . .
Stabilire de relaţiunĭ cu Academia bavareză . . . . »
» » » cu societatea de archeologiă din Zagravia . . . . »
» » » cu seminariulŭ archeologicŭ şi epigraficŭ alŭ Universităţeĭ din Viena 26
Sedinţa ordinară din 5 Martie 1883 . . . .
Stabilire de relaţiunĭ cu Institutulŭ veneţianŭ de sciinţe, litere şi arte . . . . »
Asemenea cu Academia de sciinţĭ naturalĭ din Halle. . . . . »
Menţiune despre disertaţiunea d-luĭ Gr, Tocilescu asupra inscripţiuneĭ de la Isarlîcŭ din Dobrogea . . . . »

Partea II. Sesiunea generală din 1883 27
Sedinţa din 15 Martie 1883 29
Telegrama Academieĭ către M. Sea . . . . »
Raportulŭ secretaruluĭ generalŭ Urechiă . . . . »
Stabilire de relaţiunĭ cu Academia de archeologiă, litere şi belle arte din Neapole; cu Inst. de Numismatică din Milano, cu Verein für geschichte und altertumskunde, din Hohenzolern 36
— Alegerea Comisiuneĭ cercetătóre raportuluĭ despre lucrările de peste anŭ . . 36
— Asemene pentru compturile Casieriеĭ 37
— Programa lucrărilorŭ sesiuneĭ generale . . . . »
Şedinţa ordinară din 16 Martie 1883 38
Desbaterile pentru tipărirea colecţiuneĭ de poesiĭ populare a D-lorŭ Barsan şi Iarnik. 44. 45, 48, 49
Propunerea d-luĭ Urechiă d'a se face unŭ regulamentŭ pentru bibliotecă şi însărci-

Pag.

narea d'alŭ face DD. Secretarĭ de secţiunĭ în unire cu DD. Sbiera şi Gr. Tocilescu . . 40
Provocarea D-luĭ Nicolae Ionescu relativă la lucrarea dicionaruluĭ şi desbaterea relavă. 40,62,76,126
Şedinţa ordinară din 17 Martie 1883 43
Respunsulŭ M. Sale Regeluĭ la telegrama Academiĕĭ. . . . . »
Relativŭ la codicele Voronizan. Propunerile d-luĭ Sbiera. Desbaterile urmate . . 43 şi 58
Insărcinarea d-luĭ G. Sion cu priveghierea tipărireĭ colecţiuneĭ Barsan şi Iarnik. . 45
Şedinţa publică din 18 Martie 1883 . . . . »
Raportulŭ d-luĭ Alexandri despre colecţiunea de poesiĭ Barsan şi Iarnik. . . »—48
D. Hasdeŭ, despre vorba Bia. 48
D. Tocilescu, despre treĭ monumente epigrafice de la Iglitza. . . . . »
Şedinţa din 19 Martie 1883 49
D. *Quintescu*, despre colecţiunea Barsan şi Iarnik . . . . »
Şedinţa din 20 Martie 1883.
Alegerea D-luĭ Marienescu de membru în comisiunea premiuluĭ didacticŭ . . . 50
Documente de la Petru Schiopu, donate de familia Hurmuzache. Propunerea adhoc a D-luĭ Sturdza şi desbaterea urmată şi maĭ alesŭ asupra întrebăreĭ déçă membriĭ potŭ publica memoriile citite în Academiă şi în alte foĭ de câtŭ în Anale. . . . . 50—54
— Darŭ de autografe ale DD. Laurianu şi Anastase Panu 54
— Răspunsulŭ de la Britisch muzeum . . . . »
D. Alexandri — despre colectarea cântecelorŭ populare de D. Vulpianu — desbaterea urmată 54, 55, 62
Şedinţa din 22 Martie 1883.
Comunicarea despre mórtea membruluĭ onorariŭ Dr. Diefenbach. . . . . . . »
Comunicarea D-luĭ N. Creţulescu despre documente aflate la Moscva 56
Desbaterile asupra raportuluĭ secţiunilorŭ întrunite relativŭ la Codicele Voroneţianŭ . . . . 43, 56—60 şi 61
Şedinţa din 24 Martie 1883 60
P. S. Melchisedecŭ depune unŭ manuscriptŭ în limba jugoslavă — informaţiunĭ de spre elŭ, otărîrea Academieĭ relativă . . . . »
Se aprobă publicarea în anale a memoriuluĭ d-luĭ Teclu : Noţiunĭ despre industria pigmentelorŭ. 61
Se aprobă publicarea în anale a raportuluĭ d-lŭ Marianŭ, despre colecţia de descântece a luĭ Seulescu . . . . »
Asemenea se va publica călĕtoria D-luĭ Bariţiŭ la Sarmisagetusa . . . 61 şi 62
Se donéză colecţia Hurmuzachi la legaţiunile tereĭ din străinătate . . . . . »
Şedinţa publică din 25 Martie 1883 . . . . »
Cetirea raportuluĭ D-luĭ Bariţiŭ despre Sarmisagetusa 61
D-lŭ Hasdeŭ vorbesce despre vorbele *facla* şi *faclia* 61
D-lŭ Sbiera, despre codicele Voroneţianŭ. . . . . »
Şedinţa de la 28 Martie 1883 62
Despre comisiunea lexico-grafică. - Desbaterĭ 62
D-lŭ Alexandri, despre culegerea de ariĭ române a D-luĭ Vulpianu. — Desbaterĭ. . 63
Fixarea premiuluĭ pe anulŭ viitorŭ pentru colecţiĭ de ariĭ românescĭ 63
Şedinţa de la 29 Martie 1883 64
Cererea D-luĭ Dr. Polisu, că Academia să esamineze dicţionarulŭ sĕŭ Romano-Germanŭ. Desbaterĭ şi respingere . . . . 64 şi 65

Pag.

D-lŭ Poni estĕ alesŭ membru în Comisiunea didacticŭ în loculŭ d-luĭ Dr. Fĕtu absentŭ. 64
Şedinţa de la 1 Aprilie 1883. 65
Votarea conclusiuneĭ raporturilorŭ Comisiuneĭ Biblioteceĭ 65
D-lŭ Dr. Polisu revine cu cererea de cercetare a dicţionaruluĭ sĕŭ, care se trămite la Secţiunea literară 65
Scrisórea D-luĭ Odobescu prin care cere a fi desărcinatŭ de publicarea introducerilorŭ şi glosarelorŭ la cărţile vechĭ ce tipăresce 66
Şedinţa din 2 Aprilie 1883 68
Majestatea Sa Regina donéză doue facsimile după decumente de la Stefanŭ celŭ Mare 68
D-lŭ Ispirescu dăruesce «Doctorulŭ de casă». 68
Desbaterea Raportuluĭ Secţ. Unite Istorice şi literare despre «Mitologia românéscă a D-luĭ Marienescu» 68
Treĭ-ḑecĭ balade despre «Novacŭ», culese de D-lŭ Marienescu 68
D-lŭ Nicolae Hurmuzache este alesŭ ca membru onorariŭ 70
Alegerea D-luĭ Sella ca membru de onóre 70
» D-luĭ Dr. Ludovic Hainald membru onorificŭ 70
» D-luĭ P. Grădişteanu ca membru onorariŭ 70
» D-luĭ Bengescu ca membru corespondentŭ 70
Procesulŭ Verbalŭ alŭ Secţiunilorŭ Unite Istorice şi literare, din 29 Martie . . . 71
Şedinţa din 3 Aprilie 1883 73
Desbaterea Pr. Verbalŭ alŭ Secţiuneĭ Istorice din 1 Aprilie 73
Adresa D-luĭ Mayer din Berlin 74
Desbaterea asupra Pr. Verbalŭ alŭ Secţiuniĭ Istorice. No. 5 75
Legenda icóneĭ de la Monăstirea Zugravu. 75
Desbaterea asupra Pr. Verbalŭ alŭ Secţiuniĭ Istorice, No. 5 76
Colecţiunea de documente a D-luĭ Schmidt din Suceava. 24, 76
Cestiunea dicţionaruluĭ, desbatere. 76
Cestiunea localuluĭ 83
Numirea uneĭ delegaţiunĭ în cestiunea localuluĭ Academiĭ 85
Numirea comisiuneĭ de revisuire a discursurilorŭ din şedinţa publică 85
Pr. Verbalŭ alŭ Secţiuniĭ Istorice din 1 Aprilie 86
Idem Idem din 23 Martie 89
Idem Idem din 26 Martie 91
Raportulŭ Comisiuniĭ lexico-grafice 92
Şedinţa de la 4 Aprilie 92
Desbaterea proiectuluĭ de respunsŭ la raportulŭ Secretaruluĭ generalŭ 92
Anexa H. Raportulŭ Comisiuniĭ asupra lucrăriĭ Delegaţiuneĭ 96
Şedinţa de la 5 Aprilie 101
Recepţiunea D-luĭ Marienescu şi respunsulŭ D-luĭ V. A. Urechiă 101
Şedinţa din 6 Aprilie. 102
Dimisiunea D-luĭ Hasdeŭ din Academiă 102
Aprobarea conturilorŭ anuale. 103
Propunere de modificare a art. 35 din regulamentŭ 103
Alegerea autorităţilorŭ Academice 103
Anexa I. Raportulŭ Comisiuniĭ pentru conturĭ şi budgetŭ 104
Raportulŭ Casieruluĭ asupra situaţiuniĭ contabilităţiĭ şi a caseĭ Academieĭ pe 1882-1883. 105

Pag

Asemenea alŭ aceluiașĭ Casierŭ pentru lucrările făcute în decursulŭ sesiuneĭ generale 1883 110

Ședința din 7 Aprilie 110

Depunerea raportuluĭ D-luĭ Ionescu despre «Cronologia Moldoveĭ» de G. Săulescu . . 110

Desbatere asupra propuneriĭ D-luĭ Sbiera relativă la o lege care să oblige pe autorĭ și editorĭ să depună din operile lorŭ la bibliotecile publicĭ 110

Desbaterĭ asupra Pr. Verbalŭ alŭ Secțiuniĭ de litere.

Teza concursuluĭ «Premiuluĭ Lazărŭ» pe 1885. 111

Desbaterea și votarea budgetuluĭ pe 1883-1884 111

Felicitare Maj. Sale Regeluĭ, cu ocasiunea aniversăreĭ nasceriĭ sale 112

Anexa I. Pr. Verbalŭ alŭ Secțiuniĭ literare de la 3 Aprilie 112

Anexa K. Pr. Verbalŭ alŭ Secțiuniĭ sciințifice de la 7 Aprilie 113

Anexa L. Budgetulŭ Academieĭ Române pe 1883-1884 118

Sedința de la 8 Aprilie 120

Fixarea premiuluĭ Heliade pe 1884 120

Desbaterea asupra Pr. Verbalŭ alŭ Secț. Istorice din 7 Aprilie 120

Desbaterea asupra Raportuluĭ Comisiuniĭ de nouă pentru premiulŭ Nasturelŭ Herĕscu . 120

Raportulŭ Comisiuniĭ pentru premiulŭ Didacticŭ 124

Cererea D-luĭ Sbiera de a i se da cărțĭ din bibliotecă, afară din țĕră 124

Cestiunea ortografieĭ amânată 125

Trecerea la economiă a premiuluĭ de 5000 eĭ neacordatŭ 125

Despre bibliotecă 125

Sedința de la 9 Aprilie 126

Cestiunea dicționaruluĭ 126

Amânarea propuneriĭ de modificare a art. 35 pentru sesiunea viitóre 126

Sedința publică solemnă din 10 Aprilie 127

Citirea raporturilorŭ pentru cărțile premiate. 127

Raportulŭ Secretaruluĭ generalŭ pentru închĭderea sesiuniĭ generale 127

Anexa M. Pr. Verbalŭ alŭ Secțiuniĭ Literarie din 9 Aprilie 135

Pr. Verbalŭ alŭ ședințiĭ secț. Istorice din 16 Martie 138

Sedința de la 17 Martie (Secț. Istorică) 142

Sedința de la 22 Martie 144

Sedința de la 7 Aprilie 145

Raportulŭ generalŭ pentru concursurĭ 146

Raportulŭ D-luĭ Alexandri despre scrierea D-luĭ Boteanu 152

Raportŭ asupra volumuluĭ de notițe etimologice ale D-luĭ Hasdeŭ 153

Raportulŭ D-luĭ Barițiŭ asupra volumuĭ D-luĭ Pacațenu 162

Raportulŭ P. S. S. Melchisedecŭ Episc. asupra opuluĭ D-luĭ Gasterŭ. 163

Raportulŭ D-luĭ Maiorescu asupra cărțiĭ D-luĭ Fericeanu 170

Raportulŭ D-luĭ Stefănescu asupra publicațiuniĭ «Portofoliulŭ» de D-lŭ B. Florescu . 172

Raportulŭ D-luĭ Negruzzi asupra scrieriĭ D-luĭ I. S. Nenițescu 173

Raportulŭ D-luĭ Barițiŭ asupra opuluĭ D-luĭ C. G. Meitani 175

Raportulŭ D-luĭ Dr. Felix asupra studiiorŭ economice de Xenopolŭ 180

Raportulŭ P. S. S. Melchisedecŭ asupra biografieĭ luĭ Asachi de D-lŭ Negrea. . . 182

Raportulŭ D-luĭ Generalŭ St. I. Fălcoianu asupra cursuluĭ de forticare pasageră alŭ D-luĭ Căpitanŭ Crăiniceanu 192

Raportulŭ D-luĭ A. Romanu asupra premiuluĭ Craioveanŭ. 193

Pag.
Lista cărţilorŭ dăruite Academieĭ de la 1 Aprilie 1882—31 Martie 1883 197
Lista cărţilorŭ cumpĕrate în anulŭ 1882—1883 223
Concursurile 226
Personalulŭ 230